

ילקוט ראובני

אלה דברי קבלה מרבני סופרים אשר יגע ומצא ולקוט האלוף מהר"ר ראובן בן האלוף מוה"ר האשקי כ"ן ז"ל ה"ה סופר אשר היה חתן הגאון הגדול האלוף המרומם מוה"ר אפרים זצ"ל איש לונטשיץ אשר היה לפניו נשיא אלהים בישראל אב"ר ור"מ דק"ק פראג העיר רבתי עם רבתי בדעות חבור כמה ספרים ומקו' הניחו אבותיו למהר"ר ראובן להתגדר בו ויצא ללק"ט במאמרים בסודות נסתרים : מן ספרי קבלה ומהרבה ספרים : ומן עשה סדרים : תוספות דיבורים : מעין אגדה נאה והדורים : לזכות בו רבים זקנים ובחורים . יזכה ה' לעשות אין קץ הרבה ספרים :

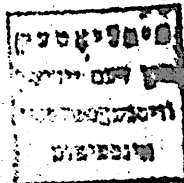
בן שירם לאמו הרב
מהר"ר יעקב עטטלינגער נ"ל

נרפס פה הומבורג לגבי היא

ברפוס החדש של זעליקמן רייז

בשנת לקויטים דהראובני לפ"ה

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

59912

הסכמת הרב הגאון הגדול המופלג בתורה ובהסידרות אשר איתן מושבו בקהילת קרישא וראנק'פורט דמיין ומצורתו פרוסה על מדינת דרמשטט:

הנה כבר נחמלא ונראה בקשתנו בענין יומם על ידי הספר הנקרא **ילקוט ראובני** הזמן בכמות יתרון
באיכות מועיל תערב לחכמים ודרשנים כירוע ובאשר החיבור הזה נתפור בכל תפוצ' ישראל והוא יקר מאוד
בעבור שלא נמצא כ' אחר בעיר נשנים במשפחה בכן העיר ה' את לב האלוק' כמר' זעליקמן בן המנחת האלוק' הקצין שהי'
פרנס ומנהיג דקהלתינו ה"ה כהרר הירץ ריין זצ"ל והחזיר העטרה ליושנה לעשות שניות לסופרים והרפנים עוד הפעם
בדפוס יפה ונעים וראוי לנמראם כן לפעלא טבא הלזה יישר כוהנו וחילו לאורייתא גם גזרת חז"ל ורובנו דלית בה אסות'
להסיג גבולו ולהחזיר הספר הלז לבית הדפוס משך עשר שנים מהיום בגזירת חז"ל ורובנו דלית בה אסות'
והשומע יונעם ויבא עליו ברכה טוב יצא מפי ים ה' ט"ז חשון הע"ב לפ"ק
נא' שמואל כהן שאטין פ"ה ק"ק וראנק'פורט ורוכץ תחת משא דיושבי מדינת דרמשטט

התנצלות המג'ה

[illegible]

הקדמה של הרב המחבר

ילקוט

ר' אוריאל ו קבלה ב כתיבה נ עימה י הכית

י שמוע ו יכון ה מתיק מדפי בינה לעיתים כי ישגכר ועובש בע'הו ובעה'כ אית דק ואית דין כאשר ישמע והאומע עון
הגל'ל החזור בעולם ושאר עושים על מות עשה ועל מות לא תעשה והחיותין אל לברוכל העם ישמעו וייראו ולא חידון עוד
אף גם זאת אשר הקורא בו יקרא בו סודות גדולים ודיו אורייתא אשר לא שמוע און מעולם ויעשו כל הצדקה ויאמרו בדם אית אלהא בשמיא ד
גל דרין ולמי שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמה ונבוכה דליה הוא אבא עבדא דקדושא בריך הוא רעיוני על חשכני כל יקרא
לאמור מה לך בדם קום קרא אל אלהיך ועד דכדלך בנבלך דרום כובא בטמא תלקח מןך חדא דאלא ולא הדרא ממי היא יקווא ועדכו
הען נאיו ולא ספר' עלי ולא בחלקה תימות לא בכל כחך לעשו ולא תאמר כשאפכה אפכה שאלא תפכה גם אחרתי לא טוב אכני מאכבתי
ומסור' ביד וקבלתי חכמות מאד בתוך כח'י יעבידו חדשי ויתמו שמיא'כ אימות נעשית תורתו וכפרת מה שכתב האם האלקי הקדוש רב'י
בספר הוורא שר הזירים לפעמים מעגל'ל אדם בשל פשע א' של תורה וזהו אס לא תשי'ך היפה נכש' שלא רצה לאמוד בזה העולם דא' לך
בעקבי הדאן ורתי נדיותך גויותך שנתגלגל וזהו הכוד אסו'ל לאחלא לא בחתי אלא לשמוע דבר זה די ובעד גלגולים קשה מאד כאשר כתב עלא
המקובל האלהיפה קדוש האל'י'ל בספר כובת אר'יאלו הוי ידעו עלאד בצערא הדן הוון ככין תדיר כו' ואשר על זאת באמת ידאג ויבכה כל
לכ בחסותי'ל תבנה כפשו מן הגל'ל אל' הבוכים והן דקית בארץ ישולם אף כי רשע וחוטא וכידוע לדעתין דאמרו לר'סרת ביהא לך לחברני
עלמא והדר לבנרת ואפשר דכפלת בשעתא דמוחי אומר לא בעינא כי האדם עולם הקטון כקרא ובקש להחיותו ולגלגלו ואמר לא בעינא כו'
ע'כ אחרתי לא אתן גת לשני ולפעפעי תמונה עד אחא מקום להתגדר שתיחו לא לבנות ויהודיע לכל מה חלאתי מיקון אצבעותי ורב
פעולתי ונהיאלא דרכנן מתעלה חסותי וז' טור'ת'ו שברה אשר יעיתי ומלאתי ואל' ישדני האומע לפתח אחרי על תלומותי ועל דברי אשר כל
מה דאטא עמוד הוא לית'ת' הכנ' ד' חס' לזעזע דאבא כי עשיתי זאת לזכות הרבים והחוכה רבים וזות הרבים תליו בו ובהדי ב'מדות' ועדי
שחקים כי ביה נחיתא ונהא כל'קא לאמור מה לך לפרסם דברים עתיקים המוכרים מבני אדם אשר הראשונים תקנו אותם לאמר בראשי
כי לא כל הונא לעולם את השם יא' וישול'ה' הדבר חוטא עלי בכפק כימיה או לא כמריה והדעת מכריע אית'ל אית'ל ואינו בושא ואדברה
נגד מלכים ולא אבוש וישים דרכי' דקרים ילכו בה כו' וכמה הלכתא גבורת' איבא למשמע מן הדא אשר הוא כח'ת'וול'ת' לזקיקים ובזו'ה
זש'ה' לרשעים וכמה עושים ונלגלים יתא' בו לרשעים הטועים והטא'ים יסדיו החסית והחזית והלעז אשר השנה משקת לו וכל אשר יעשה
י'ל'ת' וכמה מיני מתן שגר לזקיקים המקיימים אלה המצות והק'י' וכמה דברי מוכר אשר לא שמוע און מעולם והקורא בו כל ד' לא אכני ליה
וכל תעלומה ויהיה לו עסק בגלגולות ובנחיתות בפרשיות פטות'ה' הכותמו'ה' ויודעלו משה'ה' כי בורא הוא התולה ארץ על בלימה זאת לא זאת
אף גם זאת אשר הדראנים הדורשים התורה בשבעים פנים חדורים ושוכבים י'מל'אים תורה כריחוים : דורש סודות ומספוי' לא יעטרו עוד
לכא' אחר פברים חלוקים או מדרשים משגי'כית'ת' מל'א מדרשים חדשים וגם שנים לכל ד' פנים וכל' עמל' וכל' יעמי' יתא' בקשתו לדרשתו
ויודע לספק שחיה בשחיה מרה בחל' לשאוב מים חכמה עמוקים ולחדש דברים ולדמו' מל'ת' למל'ת' בלי עמל' ויגע ומחיה זאת ועוד אחרת
היא ל'ל'ס' ידיעה בתחילה וידיעה בסוף ואין העולם נכתיס מעשר פסיות הקדושה ומה פעולתם ומעשר פסיות הטומאה ומה פעולתם אשר
זה לעיות זה עשה האל'י' ויהיה לראשם לית'ת' ונעטרת לאות ולחשמה ויערב לכס בקטורת ולשון הזהב והאדמת ולמזא הבגלות והבסמות
ולא היה האות נעדרת ויפקחו עינים ערות ויראו מאורות וכל' שמוס העין אטום הלב ערל נער וערל לב אשר ערלתם בהם מוס בהם כלס
כאחד יתא'פא מן ומוס ויהי האל'ס' לגברים לראשי מדברים והאל'ס' הנמשל'ל לבמהלם כסום כפרד כאילות השדה כיעלים במדבר כעיו
בריייתא יאמר עליהם אדם אתם קרוים אדם זאת מכל'ל דאיבא אחריתי ואשר ראיתי עשירי העם אשר שם הובס והכדולת ואבני השמים וד'
מנעת לקנות ספרים הכנה אין קן ושל'ה' בית מל'א ספרים ויכלו לאמוד וללמד במקום שלבו חסן ומה יעשו האכזבים ול'ס' אין כל ויעקיר חב'
מן הכו'כר ואין'ל' מתי' לאמוד א'כ'ל' הח'כמה נל' הכסף ורבותיו ואמרו וההו' בבני עניים שמהם תא' תורה וכעדי אשר העניות מתגברות
ושם עני'ת' ילכוין א'כ'ל' סל' דאן מה עשו העני' המבט' מים איקוים לא תורה כי אין ידם מנעת לקבו' ספר'י' הכנה ואם אומר יאמר ככ'ד' מקומו'
מכיו שנקראו הלוים קוב'ס' ולאזל ספר'י' מאר'ס' משג'ת' ידו לקנות הכה ימדי' כולה כוהרים בזה המקרא אשרי שומרי' ומשפט עושה
דק' ככל' עת המל'ל ספרים לאחרים אכל' לאז בכל' יומא מתרחים כיוםא דאחרמי' ליה גברא דשמיה ל'ה' והל'ה' לאחרים ובעיני ראיתי כונה
אכשם אשר'ל' אל' באח'ת' ולא עמלה לוק' ספרים הכנה ע'כ' אחרתי לזכות הרבים ולקעתי ומספרים רבים מדרשים משובים ויאקוד ואשתמו'
מכאן שמורים על פת'ר'ל' טוב'ה' זכותי' לשלחן גבוה' לגמור ספר ילקוט זה וחלקתי אותו לארבע חלקים זה חלק א' מהם וקראתי שם הספר
ילקוט ורבותי בני' בזהאני' מוכה לרבים שגלה למספר מחוץ וככין עשו גשו חשו לקנות ספר הזה יד' יד' עשיר
ואבין והבני'א'ים יבאו וכל' קדוש לב יביאה וכל' אכשם בתורה וחסידות וכל' העם יצור' וכל' יכיו ועד'ל'ת' יבוא' אל' יומי' יתן כל' ע'ס' ה' מביא'
ול'ס' ליבמת'ת' כהו'ה' וי'מ'ע'ל' בזה'ל' ומסיע' בזה'ל' כדי להוציא הספר הזה לאורה לזכות בו אפי' דרכיו ואפי' ושמאל'ה' מל'ל' לכס
הספרון ויכל' לכל אחד מל'ת' וחרון ויעטרוהו הוד והדר'ה' חס'ן למען דקדוק יעלה תורה ויאר'י :

[illegible]

חזק רבי מהו וחסד מהו ח'ל'ל אי לאו ר' מי יוכל לכתוב
 ורבישיתו וזהו ר' עשה שלום בלחמיו ח'ל'ל רבי מהו חזק ח'ל'ל בזה
 ח'ל'ל אבי מעלה שחזק יבא חזק וסבת את ישרא' ויחזק האומר והי'
 מן גלות הד' אף חזק עמים זהו חזק ישרא' ח'ל'ל ועתידי' להג'ל'
 ויחזק ח'ל'ל עתידי' להג'לות מזה שהיה בכתן תורה וכל' יס'לו
 תחתיהם למעלה ומזה ח'ל'ל יי' יג'לם ומי יג'לם ח'ל'ל את יו'שע
 ח'ל'ל יעקב שניתן לו להיות ח'ל'ל בזמן הג'לות יעקב פליאה
 כעשרת הדברות הם ס' ח'ל'לם וכמתן תורה בלא כולם ח'ל'
 חזק זהו הסוד ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ובין ג'

[illegible]

ימיה החמל לעסוק בפרק יורה יתה בת קול ואמרה
קנה לך חבר הלא אלמס יראו ונאעסוקו בפרק יורה
בשנים כשרעה לזרפה באלף בית לקיים מהשם אל כדברו יראי
ה' איש אל רעהו כו' לבסוף ככרא להם אדם אחד והיה כתוב
במבואו אמת והיה נכון בידי והיה מחזק ח' אל אמת אל ימיה
חזי הוי אל אמת לך חסל כו' פליאה

בג ויברא אלהים האדם בגלגלו בגלגל אלהים חרין דיוקנין טבין
דכר וזקנה דכר מעשרא ד' והקנה מעשרא דה' וחרין
אמין ח' איתעין לכר כה לתורה ולמנה: וזה פ' קדושין
ככ"ב

המזרח של מצפה בראשית הוא ארץ ה' וזה עולה קס"ג
כמו שנבט עליהם שערות קס"ג והוא כושריקן את המזרח ואת
האזן כנפי יונה ח' בית ס' והא
ב' של בראשית עליו תעין למור שלחלף שח' כה נבט כבית
של חברה אטיבו שכתוב בו למען אשר יבוא את בניו ואת
ביתו אתריו ושחור דרך ה' לעשות דקה ומשפט הרי ב' דברים
נבטו לכך יבא ב' ברוך הוא בשם ה' ברכוכם מבית ה'
ספר ההגין

ג. למה פתח בכרסאית אותיו' בראש תי' חלוד שבית ראשן צמוד
תי' שנים : ד"ל בראשית אותיות ברות אש חלוד שהחילה מלת
מן הנהי' ד"ל בראשית אותיות שבת ירא לומר בזכות שבת ששמרו
ישל בכרס העולם ובזכות שבת יגאלו שבאור אשר ישמרו שבתותי
וגו' והכיאותם הרקסי ציוני דף הי עמוד גימל
ד. בראשית ב"ר ש"ה"ס א"ת ה"ס וזאת הארץ שבעה לפנים זה
הסוד שיתא אלפי הוי עלמא וחד קרוב והאין היתה תורה וגו'
זר זהב

[illegible]

ו מוראש ומים חמר ליה כחמכר קטן הוא ואזי מוסס שלו פליא
ז בראשית הנגלה והבעלם הוא דן ב"ת יו"ד ת"ו ר"ש יו"ד ש"ן
ח ל"ף למ"ד פ"א ש"ן יו"ד ו"ו ל"ז ל"ת ת"י י"ו ו"ו ה"י כ"ן
אותו דן לומר לך שחבראשית דן העולם וזהו דן אנכי פליא
ח זאת הארץ בכל מקום וזכ את בכל מקו' כקיינה והוא וזית
דנו ואין צריך להביא ר' ב"א ראשון כי הוא עם העמים אבל את שני
צדדיו כי הוא עם הארץ לכן ניתוסף לוון את העולם פליא
ט בראשית איהו אהבה קטן וז"ל אהבת חסד לכלל עם
העמוס ע"כ אומות ומס' ע"כ ו"א ו"א ר"א ח"א כחשק אחד
דל"בו מאחר חד דאוקמה עליה במאמר אחד ויכל להכריז
תיקונים תיקון כ"ג

[illegible]

גד כב' אותיות הקדושים שהיו בתבניתם בורעו על הק"ה
 ברא האדם :
 א ברא אורי הגבול מרוח וברא לגוויה ואדם וחוה :
 ב ברא שמי ופיה בראדם : וגויות חיים וחות :
 ג ברא דקדק ועין ימין בראדם : וגויות שלום ורע :
 ד ברא מלאים שמיין שאל בראדם : וגויות חכמה ואולת :
 ה ברא הכתר והכרוב וה"ה : וגויות ראיה ושמייה :
 ו ברא עטרת והחכם תלויים וכל"ט : וגויות שיהיה ודית :
 ז ברא הכליות אר"ה ובתולה : וגויות לעיטה :
 ח ברא חמה ואף ימין בראדם : וגויות עושר ועני :
 ט ברא ראש ומעט עין רב וחכמים : וגויות תשמיש ארונם :
 י ברא ארץ חיים ובר בה בטן בראדם :
 יא ברא הידים קש"ג ד"י : וגויות הליכה ושחמה :
 יב ברא כונה ואף שאל בראדם : וגויות זרע ושחמה :
 יג ברא הרגלים דל"ד ודגים : וגויות הרגור ושינה :
 יד ברא כוכב וארון ימין : וגויות בני וזן :
 טו ברא בהשמים ובר ביה ראש בראדם :
 טז ברא כונה וארון שאל : וגויות מחלה ועבדות :
 זצוני דק"י עמוד א'

זה כל צהמה חסד ועוף לא השלמה בראיתם עד שקרא להם
 אדם שמות שהלביש בהם דוקניות אותיות התורה - לקיים
 בראיתם והיא היתה שלמות תיקונים : יונת אלם פר"צ"ח
 ב' יום השני מלאכה הה"שין ש"ן י"ד עולה ביחד ת"שן עולה למח
 תש"ן ה' א"ל מי המציר א"ל כת"ר שכן השני עם העולם עולה
 כ"תר א"ל ר' אבי שמעוני כי בלעם הרשע שך לקלל את ישראל
 באותיות הללו שכן השני עול"י כ"ח א"י ונהל להכניס ולא מנח
 יוקם : פליאה
 בו שאל ר' שמעון התמי א"ת ר' יורא שמעוני עליך שאתה בקי
 בהדרי תורה ושלמה אחת אבי שאל מחך א"ל כמה שני חיי עולם ש'
 שתי אלפים א"ל מיניך א"ל מתי האותיות א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י
 ה"ך לך כ"ה : כל"מ מ"ס פ"ן קר"ש ה"י א"ף ות"ק חכר חמשה
 חזור לך לאותיות כפולות מכ"פך ה"י ג' לפ"ס ות"ק בח"א חשבון
 כל האותיות ה' לפ"ס חכר ה' חזור לחזור שהיה ראש האותיות
 חמשים ה' א"ל כיון דכתי' כי ביה ה' צור עולמים וכתיב בהבדלם
 בה' בראם ה' א"ל שנה והו' יום הדין הגדול וכן פסוק בראש'
 שנה חיות חן מן השם ומלת בראשית שנה אותיות וס בפסוק
 שנה אלפ"ן נגד שנה לפ"ס שנים וכשתתק שמו על הק"ה להשם
 שמודי עולם שתי אלפים שנה שיעמוד העולם והשם הו' הוא נגד
 יום הדין שיהא הק"ה דן את העולם ויעמוד אלף שנה קרו' בו
 א"ה"י מן האותיות ש' לך מחקים אחר מ"ל חמ"ן ר' דקיע' ושמות
 א' ארצות שכתב בחשבון זה 'שמים' ר' קיע' שחקים' וכו' 'מחן' מחון

ערכות וחשבון לך אותיות של ארצות ארץ ארץ א"י יבשה חכמה
 תכל' ח"לד וחשבון הכלל ר' דקיעים ושבעה ארצות הוא ר' אלפים
 הוא ויהו' ר' אלפי' לעולם ואף ליום הדין הגדול שהוא שנת
 כשתייצר ע' הוכיף עליהם ה' חשמו ששתתק עם עולמו שני' כי ב'
 ה' צור עולמי הרי פ"א ומה טיבן של פ"א אלו חלד ששתתק שמו
 ככאן על הק"ה שנה עמדה לקיים העולם שכן פ"א עולה כסא וטמל'
 כך לא נתקיים העולם ע"כ : מדרש
 בח עברתי מבדלות ולא תמלתי עד הנה הו' העד לה תולדות
 השמים והארץ ביום עשית ה' והוכרתי לשלם גדולים וקטני'
 ולא הגדול וי ובקשתי מה' ושלח לי מלאך אחד לבש מלאכות
 מדבר ואיכו רואה והאבדתי להתראות לי פשט נזרות מלאכות
 ולבש נזרות אדם ובא מלאכתי לבן כשגל והגיד לימ"ו לחכמה ה'
 ראשון רחל לבניה חכרם וזוהו שם "ה חכר" יהוה הוא היות הראשון
 אש ואשה אב ואם כשאר חני' שם והוא א"ה שם לזמנות עולם וכן
 בן וכת פליאה

כט בהנחלם הקטנה לפי כשברא הק"ה עולמו בראו בשם
 "יהו שפ"ר רעם" הים ומלאו ונשם יהו קרע חמה הים ובה'
 אחרון ברא עולם השמי ולכן הקטנה : פליאה
 ל קודם מ"ת היה בני חיי וחיוני לאו בכו"ל ת"ל לא במל"א ולאחר
 מ"ת אפי"ן להון מחיונא כוכבים ומזלות ודא אוליפנא מחבריה
 בנין דעתידין בכו' לקבל ה' מחבריה ה' חומי תורה איתמר בה'
 לה תולדות שמים וארץ בהבדלם בה' בראם אחר לבדנה' בנין הא'
 ה' דאיתובך בשחך השמים תחתך וכל כוכבים ומזלות וכו' לכן
 המשתל בבוריותי בטל מכה חיונא דכוכבים ומזלות
 זוהר פנחס עמוד שצ"ו

לא ויצר בנ' ור' בנ' בנ' בנ' שקר ואמת תתיים ביצירת
 של אדם יהו מלא' עד הא' והו' הויה מלא' יוד"ה"ו וי' הא'
 שנימ' אדם שקר ואמת בנ' בוכר ובנקבה ברא אותם : פליאה
 לב ידעת בני חיי חמית חכקס כפס משה א"ל ה"ה"ה פישון בחשבון
 ועולה ותו' וזוהו כי מתו כל האנשים החכקסים כפסך א"ל ר'
 וכיום כח לזה הנהר להחית האנשים החכקסים את משה הלא את'
 לו ישמעל יחי' למכך א"ל בני חיי הויה חכר מדבר אברהם והויה חכקס
 מחנו מתי שר' למעלה מחנו א"כ הוא שגור להחית וראש פישון
 פ' הוא העצרת נאחו ב' הוא חכמה ומשך הוא אסוד נאח
 ב' שהוא בינה והה' היא תפארת ג"כ נאחו בבינה והאף לא'
 יהנה שוכים : פליאה

לג אל יעבוק אדם כפסר יצירה ביחידו אל בשנים או בשלשה
 דכתיב ואת הכפס אשר עשו בחזן וכתיב טובים השנים מן
 האחד וכתיב לא טוב היות האדם לבדו ולכן התחיל התורה בראות
 עמק המלך דף יור עמוד גימל
 לר דע דמלת והקס דבר גדול וה' הוא חני' של שם הויה מה לו
 עס

עם הכסף לא וזה כי ד' כסף זה הכסף הוא ה' ושל יעקב שנתן
לנשו וזה האחרון שהתחבר בשעת הפעלת הכסף וכל זה כי האדם
מגדש חו"ע וכוונת הגאולה יאמר כסף כי או יתחבר וזה ה' יא'
ובשאר כסף כשעו חיי' לתנו פליאה

לה הכסף המשיכה לחיה בדברים עד שפתחה בלוח מ' מפרי עץ
הגן כאל' מיד כשל הכסף האות וישם אותו על ודעו האשליה
הוא מחמת' ותמיה כד' להיות מות התחיל לפתות עד דכתיב
ותרא האלה בעצמה בני ותקוף מ' למד שפרחו האותיו ו'ת וס'קי
להתחבר עם ואו' מ' היתה יורדת ועולה ולא היתה מתחבר' עמה'
עד שנתפתחה והתבר' ו'ת ד'ימין ואקייב' לאות מ' מד' סט'רין
דכתי ותקח מפריה ותאכל ותתן גם לאשה ותפתקחה הא ד'ימין
ואקייב' לאות מ' ל' סט'רין והו' באמצעו מות לכל ד' סט'רין כזה
ות מדרש זוהר איכה דף ל"ג עמוד גימל

ות ס' ות לו' כעון אדם הראשון כפגמו שלש' לפני מן
ות שלש' א"ב שכתב בהם העול' א' מן אדם כש'ר דס'
א' מאות כש'ר מת' א' תאדני וכש'ר דין : במגלה עמוקות
לו' כתיבנו לבפר יצירה כחש' אדם הראשון כפגמו ב' דלת'ין
דלית חש' של גדי וחש' אדני וכך כל אדם לתקן כק'ש
כדל'י של אחד כדל'י כדק'ש כדוד מלכותו יעולם ועד
וזהו אשרי אדם שמוע' לי לשקוד על דלת'תיו יוס' כל' אש'י
אדם ש'ר'ע הקור'ש'ר וע'י'ב שוקד על דלת'תיו ב' דלת'ין
שכפגמו ועל זה כתב בעל מנלה עמוקות דא דמלה הכסף
האי' א"י כיון שכפגמו שני דלת'ין הללו כש'ר חש' שדי אותיו' ש'
וחש' אדני א"י והש' כד'יק' אש'י א"י וזהו הכסף השלישי הראבד
לח אותיות מנ' כ'ך ששתמשות בסוף התיבה כי להם עשר ימיות
על אותיות אחריות : וגם כד'ך למתוס הכרזות ומקום החלשים
שלא יכנסו הנגנים כי פרצה קורא לגנב כד' ס'ת גריכה פתחות
ופתחויות וכו' כד'י ששען לא יכנס דרך שם כו' ואותיות הכפול'
לעולם באו בסוף התיבות מפני סמל' וסיעתו שלא יגיעו כלם
ולא יקטרגו ועוד האותיות האילו מורה דין גדול והוא כלי' וין לכן
באים תמיד בסוף תלה כד' כלי' וין וכלם תאות המזכרים כביב
הבית והמגדול כו' : חייט דף כ"א עמוד גימל

לפ' דע כי ודעו של הכל כלם כתיב' ויית' ולכן הגדוקן להכל
ואתחם משה הכה המזרי' והתחייב גלות וזהו שמו' לך מקום
אשר יבוס שמה אותיות משה והנה לפי ששאל הכל במחשבה דא'יחא
בש'ף יו' ד' מן אדני שהוא כוד' להיות' בסוד' א"י הכל אחיד לכן כתיב
הוא וכל זרעו מיתה וזהו סוד קול דמי אחיד דמו ודס' ודעו
וזה' תיקון הכל על ידי שיהיה ותעלה לבינה : כד'ו' הארי ד'מר
מ כעבוד תהיה בארץ כע' וד' אותיות עין דן ועו' דלעת ע'ן
כד'ה וכד'ה אתעבידת ועד כע' דלעת חקטל' וכמל' וכד' חקטל'
דקט' ועד כע' בעלמ' דין : וכד' בעלמ' דלעת כו' וק'ן מב
עתונת' וק'ל' עליו את ברית שו' עליה את'ו' לשונ' ליה ודל'

ויש' בארץ כד' וזה ויש' הקין אות : תיקונים תיקון ס"ט
מא' ויש' ה' לקין אות וו' וו' כיון מזל' מהרבה יוד מזל' מסקל'
ה' ראשונה על שריפה' על הרב' ה' שנייה על חק' וקין שהרג
כתיב' הרבה ולכן ויש' ה' לקין אות וו' וו' :

עשרה מאמרות דף פ"ח ע"ר
מב ויש' ה' לקין אות וו' וט' שהרי מן קין עד הכל אין בוט'
אות' ט' שס' כד'עו ואל' זה אות' ט' כיון שלא ייקר' לך
עד ש'או חק' ט' כפשות : ספר התגין
מב ואמר ליה ה' בכן כל דקטל לקין לשבעה דל' יתפרע מיתה
ויש' ה' על אש' דקין אחת מן שמה רבא ויקרא בני דל'א
למיקטליה כל דישכחיה באכת' למת' ביה חרבו' וינתן בראש'
מר ויש' ה' לקין אות נח' לו שנת' שז' כ' אות הא' בני
וכי'כס : תנחומא

מה קין הוא' והוא מן המד' רעה אין הדין כותן להיות דר' עש'
אדם וזהו לכן יא' חש' ויש' בארץ כד' הכבוד'ן אותיות
אחז'י' של אדני וא'י' כש'ר אדם ואש'תו פליאה
מו' מן ש'ת כתיב' דורות העולם ואילו לכו' אלכ' בית' ות' עד
קיימו ישראל כל הר' כיו' ואשכנשו האותיות בהפוכ' ובקשת
אות אוריית' לב' שכל'ן רוא' דמכתה ע'ל'לה ואת'י'מת'לף בית'
כ'י'ב תחומין כ'י'ב' שש'י ישראל חק' שני אותיות אכת'לקו ואיכן ח'ט'
עד שזככו ישראל לא' ויחט' עכן חזרו שני אותיות דהיו מסתלקו
וזהו' מכחו חט' ישראל ואילך שני אותיות אש'י'ג' והיו כל'י' לא
מסתלקי עד דאש'י'לה וככה ב'ה ואת'י' העול' ושני אותיות ח'ט'
דהיו לבש' אתהבך לטב דכתיב' ויש' יהודא וישראל לבש'ת'
מדרש הגעלם שיר השירים דף ו' עמוד אלף

מו' חנך היה מוכיח כל אש'י' דורו שלא יחט'ו וכחכו' לתקן
מעוות שחט' א"ה ולחזור א"י שנסתלקו מן אה'יה וכל' כד'וש
הקודש שזרעו יא' משה הרוח לאות'ו' והוא יהיה המזכר אמיני
ה'ו' בן תרין ההין וא'י'כ' השם שלם גל'ר'י'א

מח' הק' כה כתוב באמצעו על קשר שבראש מטטרון אותיות
שבראש בהם שמים ואין אותיות שבראש בהם מים ובהרות
אותיות שבראש בהם כוכבי' ויחלות כדק'ע חמות ורעמים של
כד'ר סופה וסערה אותיות כל מדרי' כדלשית' ולכן כל העל'אכ'ס
ותרי' החלכיו' ואפי' שר' של סמל' יא'י'ס ויודע'י' מיתנו חכם הרזו'
מש' כשעלה משה לקריע מל'א' להק' כה שמה חסל'ק המורה
לפרשיות ולפסוקים ודלש' פסוק' של כדלשית' יא' לכו' כ'
אותיות אחד ליה מה'ס' אותיות הללו א"ל' אס' יזכר האותיות האילו
הס' יהיה כח'ס' א"ל' משה להק' כה זה הכח כח' ככ'ס' או כח' יחד' א"ל'
כח' א' ש'טו' כח'ל'ק רק בלוח'ו' אש'י'ג' העול' אחד א"ל' כד'י' דלעת'
למה השלמת כדלשית' כפסוק' עש' י' אותיו' א"ל' כד'י' שיתחברו עש'
כ' א' אות'י' של כפוק' כדלשית' ויעלו אדם אחד לך אמיני' הא' אדם
כש'ל' א 2

סח סורר ומורה סורר על דבריו אביו ואמו : ומורה בלשון ממדא
 טז בענין באלו ממדא וכתוב עד אילן מורה ללמדך ח'
 מתאבות ב"ו : פסיקתא פרשות ב' תצא
 סט חלת אלהים הוא דין : כשתוכיף בה ה' לומר האלהים
 הוא רחמי' ה"ה הוא רחמי' כשתוכיף ו' הוא ובית דינו :
 והוא כפלא מזה כי ויו כולו רחמים ובתתברו על הוי"ה כהנהפך לדי'
 ואות ה' הוא דין ובתתבר לאלהים הוא רחמים ספר תמונה
 ע רכבת כתיב וא"ל לכתוב כמי ישבת . ואמר ר"ל לא מבי'
 לוכתב ישבת דכל היכא דכתי' ישב בלא ויו אתא לדרשה כדרשנא'
 ולוט ישב בשער סד' אותו הוי' מיוהרז שופט תוספ' פסח' ל' עב'
 פא ולאכי סדוס אמרו משחיתם אכזבו תלוי הגדולה בעצמם
 ולכן נחבר אות' ה' מזה דכתיב כי משחיתם אכזבו : וכחו
 שחבר י"ן המלה על חסר קדושתם : והקדוש' חסר מהם : ביאורו
 הוא זה שזר הו"ד כן חסדו כתיב חסד והעשירי יהיה קדש
 ואחר שחבר מהם הקדושה נעשו שמים וכו' תמונה
 עב למה נקוד על ויו דבקומה לומר לך דהרי הוא כח'ן ליתיה
 דבקומה ידע את כפשי מקרית עוו זו לוט שנקרא את אברה'
 דכתיב כי אנשים אלים הם מקרית עוו זה אברה' ש'אמר וכו' :
 תוספת נזיר :

א' כל האמות ויחד אלה' היו בתו של אברהם וחוה
 יצחק את אברהם בכל אלה האמות וכן' באהים ות' מקבלות
 כולם : וחוה כל האלהים הולכים אל הים : פליאה
 עתה ולבני פלגש בתן אברהם חתנת בתין חסדיו : חבץ
 פסמו ח"ל שס עומד ומכר לו כי ביקש שאליו להיות בו ח' אלהיות
 המס הגדול ובא חסד רמח לק' ליה המעבדות גילוי קדושה באתו
 חסדה • וכן דרשו ח"ל פלגש חסד יוד ודן ויהי רב בין מקנה
 אבר ומקנה לו כתב ר"ב חסד יוד כי רועה לו היו רעים כחוה
 שהביע עינים מקדמונו על עולם והיך וצדה לי מידה' יתירה
 ח"ל יצחק לבשו שמתתק השכינה בתעשיו ואל' יפסיד החיטה בנה'
 דברים : כנפי יונה חלקב ב'ס' קב'
 עט אלה תולדות יצחק בן אברהם הוליד את יצחק •
 האשון לעשו וכל תולדות חסד' והביט לעיניו כתב
 הוליד בניו וכו' : עשרה מאמרות דרך קנ' ע"ב
 פ • רואו רוי' בואה תולדת יצחק חסד לעיל אמר
 דהוליד את יצחק אברהם ולשמואל ולבני קטורה
 אמר השתא דכל הכך חיובים היו ותדע מאן הוא פכיו יצחק
 דהוי דבק הוי : מגיד

פר ויהי אריות בעקב עשו שהיה מעבד יוד קטנה של יחזקאל
 פה עשו : כנפיו יונה ח"ב סימן ל"ו
 ויבן עשו את הכוכבה ומתנמנמן וטע כי ביוון הגדול של
 עשו הוא שדמה לחזיר. לכן עין של חזיר מיע"ל תלויה
 רחוק על עשו מגלה עמוקות אופן ק"מ
 פן אברהם עשה התורה מ"לף עד תיו עקב אשר שמע אברהם
 בקולו. לכן כאשר עליו מוזמר ק"ט אודה ה' בכל לבב
 מ"לף ועד תיו לכן מוזמר ק"י מחזירו כנגד שרה אברהם חלמד
 גמ"ס קיימו התורה מ"לף עד תיו ילקוט משלי ר' קמ"ו
 פ' ח"ס פתוחה וחס' פתוחה. רחמים לשתי מדות של רחמים :
 פתוחה היא חס' ד' משפיע לראוי : מי שמעשים טובים והנוטים
 והאחרת משפיע לראוי אף על פי שאין בידו מעשים טובים
 ונתנים לו בדיקה שגמר ומכתיב את אשר אחרון ורחמי' את אשר
 ארזים. ולכן היא פתוחה דאס לא כן יחבר העולם. שכל חס'
 פתוחה היא העשרת וכו' פליאה

פח אח"י התחיל ויתן לך ביו. ואף דאמר רבנן ויתן ויחזיר
 ויתן. שכל על פי הכוונה לפרשו. וכוא דמלתא יתכן
 אדביק ליעקב בספירין עילאין ומשום הכי אמר ביו דרמיו
 לתפארת יהא בתוך לך וכו' מגיד

פט מ"לף אותיות אף. ולולי זאת שהלמד בנתיים כעשה אף
 ומזריב העולם. בזה מדה' ד' לכני הקדוש ברוך הוא אשר
 ליה מתנה גמתי לי ואף שמו שהיה כתי ועולם ידי ועתה לקחת
 את ידך ובעשה א"ל. אשר ליה הקדוש ברוך הוא דילך ששמתי
 אות דילך שתהיה אות פ"א בחיבור דילך ל"ל שמו מתוס בהם
 א"ל ואם תכתוב אות ל' יעלה בשל עובדין כיון דאשרל תשר
 אות פ' עד אות א' ויעשה אף ושלטו מדה דילך דאיו אף בעולם
 ודא דמיו אח"י דאמר יתכן ופרקת עליו מעל מוארך : גלי רויא :

צ ואלם לו שם העיר בראשונה : חסר ויו כי ושמנה היה חסרים
 שזין להם מוצא כפז ערים. מדרש

צא שנה צדדי. אותיות שבע"ה הם ד"א אשר לכן כלבו. וההוא
 חושב בשל ו' שש אמן לו רחל ואינו יודע שבע"ה הם י"ד גלירויא

צב דאיהבן שש את חרב המתהפכת לשמור דרך עין חיים
 לשמור ברוח הקודש ואלת מתהפכת עולה תת"קן. והוא
 חספס של ס'ת חספון חכמת בחז"ן תרבוה' ברחובות תמן קולה
 שהיא אותיות ת"ה תכ"ה. עולה יחד תתקן ור"ת של הפסוק הזה
 חבת בתן. להודיעך שבתעני כנגד העול : והעד שהוא יום הדין
 ואנו אומרים לזה היום תחילת מעשיך כי חק לשלל הוא משפט
 לאלהיעקב : חלת ח'ק חס' חן חבת חבת וק' חן חבות בת"ק
 והוא קובא בת"ת : אשר ילדה בת וחקר' שמה דיהוה הדין
 ל' מדת הדין כי נותן עינך החקוקה ככסף : וע"כ דיהא מעיקב

והנה הוא חרב המתהפכת לשמור את עין חיי' וזהו עין חיים בני'
 ברוך שאל התפכחו הוא כדו"ב וכברא שמה לשמור וכו' פליאה
 צג כל זמן שיעקב חסר ויו ועשו ביו. אין כל בדיה יכולה לו.
 כי עשו שניות של עשו עין עין ויו עולה כו' ל"ל שהוא מתאבק עמו
 במלחמה וכו' ינה לוקח' ויטעו ונתנו ליעקב. ויעקב מ"לף ועשו
 חסר ואכלו עשו וכל זה ברוך הנאולה שעתיד כח"ל לעשות מלחמה
 עם תפארת ישראל וכל מ"לף תחת הע"י ואכלו עשו ולכן נקרא
 תפארת גדול' ע"ש מ"לף גודל איילא ברוך חספ' חסרים. פליאה
 צד כעשה שכלל ראונו יצועי אביו ומכע משכנה של בלהה.
 כסס שמע קין משכנה תאומה יתירה של הכל והוא כפ"ל
 הא"ל של בלהה ויתן הה"ן תואמים שמע הא"ל לכס
 ורע כו' כנפיו יונה ח"ג סימן ע'
 צה בספירת הטומאה ספירה השנייה נקראת עונות' כו'
 ומשם באה החכמה חסובה ונקראת יונת מלון איבה.
 שהי' ד' מתהפכת באלס בח' שש לו איבה גדולה על ישראל :
 כתבי קבלה

צז ועשה לו כתובת פסים חסר לו כוד כ"ב אותיות. בחי'
 צז רשע אלה את יוסף לשתכלל' אשכנתיא רחוקת ליה כנוח'א
 דא טיבין ויו הוא ונית דיו. מדרש הנעלם פ' חוקת

צח אחד עשר פסוקים מתחילין כנון וחסים כנון להכניע
 אחד עשר קליפות י"א כחמישי קטורות. אחד עשר א"פים
 דעשו. אחד עשר כוכבים משתחווים לו. א"לף שם אל
 חסערא דאברהם וק' חסערא דיעקב. מדרש

צט עקיבא הם אותיות יעקב. וכשגלית יעקב ליוסף בלא ליה
 עשה עון שהפריד הייחוד. ולכן כתבגלג ויתקן ר' עקיבה
 והוא אשר ד' עקיבה שגאה כשמתך באחד. בוונת ארזי ד' ק"ה א'
 ק הראה הק"נה למשה א' ועירא הוא כוד בני עקיבה שכן א'
 ועירא בני' בני עקיבא. כך עלתה במחשבה כתב האז"ל
 ו"ל ב' יחוד' הן כ' כפופה כוד יחוד התחתון של ברוך שם כבוד כ'
 פשוטה יחוד העליון שמו ישראל כו' ח"ס ר"ע חס"ס פעמים בלף
 ופעמים כה'. וכשכח משה ווי העמידים ולא יוכל לכוון התפנק
 כא עליו כשמתו של בני עקיבא אשר ואת מ"לף.

מגלה עמוקות אופן עמוד גימל

קן וי' מילי איתעטר ר"ע כוד וי' סדרים ששמותו תורה
 כ"פ. ר"ע דרש וי' : שם

קא ויתגברו אותו להימנו כתחבכו הם להיות בעלי האמת
 שלו וכן ויתגברו אותו עם הכלל בני' ש"ם רב כמו
 תקולו כו"ס רכתי. כנפיו יונה י"ד סימן ל"א

קב שלש ומאה חסד'ה. זה דיבור שאמר להם בתחילה
 שלש אותיות שנראו יתבות הללו' חסדו עולה ק"ל
 ל' ככנו כש"ש. מדרש רבה פ' י"ג והטור

קב

והבורק אין בו מים • מהו והבור • אמר ליה לומר לך
שאלולי היו עס ה"ה • אין חיים ליוסף • פליאה
ה' אמות • מבואל גרים מוצת בלא אלף לשון ויפת אש נדין
ח וספוח כתובת דף ס' ד"ב

קד

דכתיב ה' אמות בלא אלף כמו ויפת אש נדין שהיתה
קדושה לא אלף ולא שמה לו אלף כדמו • אל לא היה מודה לא
היתה מפרסמתו שם תוספת בבא חגיגה דף כ"ט עמוד אף

קה

בכרית מילה כחלאו' אותיות יה' שכל יה' ד' • והוא
חומס המלך ועולה אהיה כיה' אינו חסר דבר כי הוא
אדם שלם כדמ' איברים אותיו יה' ב'א' ב'ש' כ'י' ותעלה אותיו

קו

יה' כחשפט קריאתם יו"ד ה"ה וי' עולים כמ' פליאה
ו' יס' וי'א' החו"ה • בו רוח שם וה' ועל זה הבור אמר
הכתיב יוסף בן י' שנה בוד שם וה' וגם אמר יוסף אכ"י •

קז

וה' לי אסחיה בשם אכ"י ועל ידם נעשה קריעות ים סוף אני
מדרש
בנין דכתיב יוסף והוא ברית כיתוסף לו' כד קו"ל לעלא

קח

דאחר שאלו יי' יוסף בחרן בחזירים •
מדרש הנעלם דף פ' עמוד אלה
שנעים שקל כשקל הקודש שאלו גזריא הוכיף לו' אות אחת

קט

על שמו משמו של הק"ה ב'א' וי'ודו ע' לשון שאלו עדות
ביוסף שאלולי כן לא היה המזרים מקבל' את יוסף
לשלו עליהם • מדרש רבה גשא פרשת י"ד
כולנו בני אש כחנו • בלא אלף ופעמים כתיב אכזה בלא

קי

כי אלף אות דייכורא ותחילה אומר כולנו על עצמם ולא
בכנס יוסף עמהם כחשבו חסר אלף דהא דכורא לית
עמהם ואחר כך אמרו בלא אלף לזרץ גם יוסף עמהם אף
שצדין לא ידעו מיוסף • וזהו

קיב

הא לחמא עניא בנימטרא ר"ו • דע כי ה"ה ששם הוא
חול לבנים • לפיכך כל האמות היה בשם ה"ה חן חן
חל • ועם בלהה היה שני הה"ן וזה להנכות וכתיב ה'

קיג

לכס זר' ע' • ונעון שגור יוסף ברית מ'לה למזרים וחסם אות ה'
ברשות אחרת גם לנו ה' לחמא עניא אלף שרתי החקום שמה
עמנו חס' ד' שהוא ע' שמות כחנין ר"ו • כנפי יונה ח' ב' ס' קב' ו'
ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויזחן קאמר ו'ו'
ביזחן לא כלל שאלא ביחיי • מגיד

קיז

המלאך הנוא אותי מכל רע מאי המלאך • אי הוי אחר
מלאך הוי משתמע על חנוך ומעטר' • אכל ה'
כתובות איהו שכינת • מדרש הנעלם דף כ"ח
כתב רב כורי • כי מלאך ר' מלאך • שהיא ת' ב'אותיות
מכנף • ונקרא מלאך ע' ש' מלאך העולם • ציוני

קיד

רבי ייסא אמר חן גד' אשת חסד דהא חילון יפקחן לאנדא

קרב • דכתיב גד • ובכל אחר גימ' יה' ודל"ת כק"ט
ומכאן כמה חילון ומשירין תליין בהוא • וזהו
קטו אות ה' חו"ה לעין הרע • וטוב לתלות אות ה'
מכאן חו"ה אחר מתכת על המנוח וזהו הכור יוסף
כיתוסף לו' ה' דלא שאלא בו עניא בשא • וכן ברכת
כהנים מצין חן הצרכים לכרסם מעניא בשא •
איומה כנגד גלות

קיו חו"ה א' הוא כקרא בדגון והוא רק גדול טפח • ושל
כ' ראש כ'ו לבנות • ואית ביה כרסם כל אותיות של א"ב
חון חן מ'ת' ואם הוא מכה האדם מת הוא • ואם האדם חוזר ומכה
אותו מת האדם כו' • עין זה החו"ה גכ' כפכך חסידים מה שכתב
מזנו • ועל זה שמעתי אחרים משם המקובל הלהי מוהרר שמחן
אבטורל • מה שהביא הנביא עיניה לשרא' על מה תבו עוד
תוכיבו כרה • ר"ל כר' בנימטרא חו"ה בדגון ו'א' אחיו' מדמו
להכות לו דניחא ליה בכך כדשימות האדם • ג' אדם נחא בזה
להכות לכס לכן אחר על מה תבו עוד • ואחר כך הלך ומכפר
דבמת החו"ה כל ראש לקל' ר"ל שאלו כ' ראשים כחנין כל' וזהו
כל' רא' שאלולי כ'ו לבנות וזה שאמר וכל לבני • וכל בנימטר'
כו' • גם יש בו כל אותיות א"ב חו"ה • וזה שאמר חסך רגל
ועד ראש אין בו חמ'ס אילוג' אותיות ח'ס'ת' עולה חמס • פגע
חבורה טריה ר"ל ר'א' טפח כי הוא גדול רק טפח וכו' צפוני ציוני
קיו אותיות חנ'א' אברהם מיקון ד' שאלו לך לך רחל למלכות
יזחן מ' ש' עצמ' רחל לתבונה • יעקב כן בה' ליניא
רחל להוד • משא' פ'חד כפקוד יפקוד • משית דקייכו יתקן כ'
כתיב דקין ויטע יונת אלם פ'

אבות ואמהות

א למה פתח התורה בבראשית חפני שהוא בני' אברהם
יזחן ישראל • צ' לפי דברי חסדון היה ול' בראשית
בר'א אלהים בני' אב'רם י'זחן ישראל חסדון ציוני
ב הק"ה ברא העולם בב' אורות יהי אור מעטרא דאברהם
רח' ח' מות עשה מעטרא דח'ס'ד' • ויהי אור מעטרא דזחן
שה' לא תעשה שכן ר'ו מות בני' אור ש'און עליה מלקות
מגלה עמוקות ס' ר'ה
ג אברהם אברהם אית פסח' טעמא דהשתא שלם הוא
ולא בקדמיתא מ'א'ב' חשה חשה לא פסחא טעמא
מיד דאמ'ליד אבסח'לרא דליה דהנא דכתיב ותרם אותו כי
טוב וכתיב וירא אלהים את האור כי טוב וזהו ויחי עמוד תפ'ו
יזחן

עתידיס להכריזו' לגרים הרואו' להדבק בזרעו של יצחק כעס
היפס אשר עשו בתק : ואח'ל אברהם גייר אנשים ושרה נשים לא
על אומן הגרים שבתו זמן אחד קאמר אלל כל הגרים שעתיד
להתגייר היתה להם נאולה על ידי אברהם ושרה : מדרש
כא שחזר טובו סי' בה מיהאם זה אברהם שגאמר השב אשת
אם בני בניה הוא ירא' זה אברהם שגאמר כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה : ויזכו בדרך יסחר שהיהו דרך טובה
לכבד את שמו שגאמר התהלך לפניו והיה תמים וזרעו יירש הארץ
שגאמר לזרעך אתן את הארץ :

כב שערי אורה דג' ע"ב האבות הן הן היוצרות : כי יר
אברהם אע"ה לקח בטהרה נד ימין וירש ימין של מעלה
שהוא ודת החס"ד ועל זה כחזר ויבט אברהם הלך וסבוע הגבנה
ויצחק לקח בטהרה מזה שגאל שהוא הפח"ד ועל זה כחזר ויסב
יעקב בפחד יצחק אביו ויעקב לקח בטהרה ק"ו האמצעי ועל זה
גאמר ויעקב אשתו יושב אהלי' בין אהל אברהם ובין אהל יצחק
ג' רבה בשלח פ' : ויבנה' את פתעה על דבר שני אשת אברהם
מה ת"ל אשת אברהם טובים הנשים מן האחד : ואומר
ולאברהם היציב בעבורה :

כד וזהר חיי שרה דף פ' ת"ח אמת חוה לעלמ' אתדבקות בזהו
נחש אטיל בה וזהו' וגרמה מת' לעלמ' ולבעלה אמת
גרה ונחתת וקלקת ולא אתדבקות ביה כד"ל ועל אברהם ויחזיק
הוא ואשתו וכל אשר לו : ובנין לאברהם ושרה לא אתדבקות ביה -
בנ"כ שהיה אמת חיון עליון לה לבעלה ולבעלה :
בה שערי אורה דף ט"א ע"א : אברה' אבינו יכל יסורין ובער
כל ימיו וזה לירות עולם שגאמר ברוך אברהם לאל
עליון וזה למדת א' ולפיכ' כתבך בכל אלה לו למעל' מקטרי'
וזה ערע - וכל בעלי דני' בורחים מלפניו והבוד חס"ד לאברהם
ולפי שזה אברה' למדת א' וזה להחיל כל נאולות י"ג : וזה בוד
להחיל' אורחי' יש' אומ' וזע אברה' אורחי' :

כו ילקוט משה כל משהולך בתומו בע"ה עתיד להגדל מדינה
של גיה' אברהם הלך בתו' שג' התהלך לפניו והיה תמים כו' :
כו חנא דביאלי' פ"כ כיון שגולד אברה' הודיע שמו של הק"ה
והקנה אותו שמים וארץ שג' ויארם אברהם אל חלק כדום
באותו שעה כגון הק"ה שתי ידיו ואמר עד עכשו לא קראני אדון
ועליון שג' הרימותי ידו לשלעליון וכיון שגולד אברהם כתבך חס"ד
כל הכריות שג' וברך לשלעליון וכיון שגולד אברה' כתבגלו רחמים
של הק"ה שג' נאמ' רחום ורחמן ה' כיון שגולד אברהם נהדר בפי כל
הבריו' שג' תבדיל' כי לא תמכו וכיון שגולד אברהם נשבע הק"ה
שכחות המילה יכל בניו מדינה של גיה' :

כז ספר חסיד' סי' קנ"ו לעול' ינוס אדם מן הניסים של
לח תוספות בוגר ומאן איקו נשים באלה - גרה רבקה חל ללאה
בשרה

ימעטו לזכויותיו ואמר לאברה' שברך יהיה לרבה מאוד שברך
בע"ה הרבה לימיו החשים מאד לכה' הפרי מאד והקקן קיימת
דאמר רשב"י אילו היה אברהם לוקח מבראש' עד אל' :
כט גלירוא' בן משק ביתי כו' : אומר הק"ה לא ייטק זה כי אם
אשר יצא ממנו יצא בני' ק"פ כדכסבן יעקב שעקב הוא אב
הנשעים הוא יורש :

ל מדרש רבה קהלת : זכור לאברהם ליצחק ולשרה' אומר
הק"ה למעלה אבות העולם מהם להם עלי'
אם נאם לדקדק אחריו' אפי' ש לי על אדם אברה' יש לי עליו שחזר
במה אדע : יצחק ויאהב יצחק את עשו יעקב איז כסתר' דרכיו כו'
לא תרגום בשאמו' ע' והדומים לטופת מסכות נאים לחמו
ית נכסיהן דישקל' והיו זכות לאברהם מנין עליהן :
וביחולמי אית' כשייתעצב עצות בישא על ישראל וכל'
אברהם נדיק' מכלל יתרון :

לב בנפי יונה ח"ב סי' פ' : ליובה היה תרח וכוונתו קון שמו
אברה' יצחק יעקב' כו' כיון עוד אברהם יצחק יעקב
בני' לתרח שכן בתי יסכו ואחריו משענה תשובה :
לג עשרה מאמר' דף סד ארץ חיון גוי' בתתך ר"ת אב חיון'
לכל לזכר' לג' ע"פ' כל הנשים שאביו הוא'ל וזהו ככל גיה' :
באור בשדים בשביל כולם :

לד זוהר' לך לך עיון רכ"ב דלזני' מור' ויעקב דאחבין ליה
מאת עמליון חק' והוא כח כבוד יחיל' למחל' א'
בני' רפ"א מאת דכתיב ומאת' לבטורי' כדיו' ופ' איהבו כסא :
לה ילקוט ישע' דף ס"ד ע"ב : והיה כגון שגולד על מים מדבר
באברה' כעוד און כתבך כח' לאתול שגאמר חק' ונדבק
בהק"ה ואין מים אלל הק"ה שג' ע"א חו' נס אומ' שהיו מובלי'
לניה' הניאן וקרבן ליראתו כל הק"ה כו' ולא יראה כי יבא חס
בשעה שגולד שמו כו' והיה עליהו רעבן עלי' שגאמר מחמו היה רעבני'
זה ישמעאל' וגם את בן האמה לגוי' ואמר - בשנת בגורת לא
ידאג שג' והיה רעב בארץ והיה בטובה שג' ולאכר' היטיב בעבור'
ולא ימים משעות פרי בוקר ותהו'ל' בני' שג' כו' :

לו גלירוא' ג' אנשים הראה הק"ה למהד הדק והם איו' אברה'
יצחק ויעקב ודאמר א' ליו בהיפוך אומן לא' הראה הק"ה כה'
למהד' דהאצת שג' א' היו שוכנים בכפרות :
לז בגלה עמוקות אופן ק"ב נשם גלירוא' רוא דמותית ג'
ג' אמת אופה ואמת מערכת ואמת מקטפ' סוד
מהרי"ג ב"א קומ בולת יצחק הוא סוד אופה אברהם מערכת
גרה מקטפת ג' סוד ת"קס לזני' שגאמר שכן אברהם יצחק'
שג' עולה מת' קס :

לח תוספות בוגר ומאן איקו נשים באלה - גרה רבקה חל ללאה
בשרה

צעה כתי' וה' היא באל' כדכך כתי' ויביאה יצח' האלה' שר' אלו
 ברחל' ואלה' כתי' ויצא מאל' לאלה' ויצא באל' רחל' : ומכש
 היט דכתיב כשים :
 למ' רבה בחקותי • רבנן אמרו אברהם לא כבדא לא בכותא של
 יעקב ה' כי ידעתי' למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
 אחריו לעשות דקה ומשפט ואין דקה ומשפט לא ביעקב :
 מ' תחומא תולדו' בש' גולד יצח' הי' הכל שמתי' שמים וארץ
 שמה ולבנה כוכבים ומזלות ומפני מה היו שמתי' שמיאל
 לא כבדא יצח' לא היה העולם בתקיים שאמר אם לא בריתי ואין
 בריתי לא יצח' ש' ואת בריתי אקים את יצח' :
 קא מ' ע' כי ר' לא יצח' הוא גלגל אדם וזוהי ביד אברהם תיקון
 חטא של אדם במחשב' וזוהי תיקון חטא של חורב' במעשה :
 מב' שער' צדק דף מ' ע' וילא שיהא ידיו אברהם ה'
 מים ויצחק כדור' יין וזכר' היין כבוד ע' מוצב :
 מג' זוהר ויקרא דף ע' ע' המל' ופחד עמו עשה שלום במדומיו
 המל' דא אברהם דכתיב כשיא להם אתה בתוכיכו דכתיב
 ואברהם ואזלה ופחד זה יצח' דכתיב ופחד יצח' היה לי עושה
 שלום במדומיו זה יעקב דכתי' תתן אמת ליעקב וכתיב והאמת
 והשלום אהבו :
 נד' מגלה עמוקות כי ל' יצח' רבנן בני' תח' לו לבטל שני
 בתי דינ' שהעורר בל' עלייהו דשרא' : כי' צ' יצח'
 מכחו וזכר שר של עשו שהוא מותא דרבנ' ורבקה ה' כוד מות'
 אטרת' ובהקמת המשכן כתבנו שיהא • שס' כ' יצח' בני' אל'
 להם ה' אלה' כי עתה מכהו הק' נה' העולם ביצח' כו' ויצח' עול'
 כ' ש' ר' כח' של דינ' ולכן כל' לאברה' הרב אברה' את ורע'
 בני' ר' :
 נה' זוהר בראשית עמו ק' ס' ו' ב' יצח' האלה' שר' אלו דגרה
 את דלקת בנין דכתיב את' לביתו • שס' כש' שדיוקבא
 דאברהם היה דומה ליצחק כן דיוקבא דגרה דומה לרבקה
 והו' שרה אמו :
 נו' פליאה באורא ש' אברה' הוא דומא עליה • ויצחק באחו
 מן הפת' ד' ש' יצח' מכיון כי מ' אל' שר' של עשו • וגם האזל
 תפארת ואין שם כבישה ומחלה לשר' למשל שיטת' לקחת אשת
 אחרת כי הוא עמיו הדין וידע באמ' עשו היו הקד' ועל כן נשא אש'
 אשת' • והק' כה' ראה שיצחק באחו מהפחד • וכתעבר' אשתו שני
 הפכים א' שוק' • והו' שר' נחלת רבקה אשתו בני' הק' אשוק
 והו' בית יעקב • אש' ובית עשו לקס :
 נז' מדרש הגעלקס דף מג' אברהם דגרה אריה • דלמה היה
 גור אריה • ובנין דא' הק' כה' גור בארן הו' :
 נח' מגלה עמוקות אופן ק' ח' הק' כה' מכהו עליו בני' מדות

שמימים ח' ד' חסד דין רחמים • ומחם מתפללו ג'
 שנות מחדות חס' ד' שם של ע' חסד הדין שם מ' כוד מ' כבד
 אש' מחדת רחמים מתפשט שם ד' • והו' כוד הסולם ש' אלה'
 הק' ה' ליעקב שכן כולם בני' ע' מ' כ' • והו' כוד הקול קול
 יעקב שכן קול בני' ע' מ' כ' • והו' אכבי אלה' אביך אברהם
 לקבל ע' ואלה' יצחק מ' • והנה אכבי עמך לקבל ד' :
 מט' שער' אורה דף ג' קצת וזהמל' אברהם מכת שמעל
 ואזל יצחק מ' ע' ה' בורך גדול כדי שיהא מקום
 לשמים העל' ימים לאחור בו שלולא היה אברהם ויצחק מווקקים
 לבשר לא היה לע' שמים שם אחר' ומחלות המרכבה חכמה :
 נ' מגלה עמוקות אופן ק' מ' מהכוד מקום הו' • הו' דייק'
 שם' ק' שמים של בימה הו' קשרים של ככל בימה ר' ת'
 כבוד ה' מל' המשכן ועל זה כתבו יעקב א' ו' כי אש' בית לה'
 כו' כוד יעקב ה' כוד' • והו' כוד' ויצח' יעקב מ' אברהם ש' ל'
 פעמים של שם ה' בני' יעקב כולם בני' ה' פעמי' הו' וזה שער'
 השמים :
 נז' גל' דניא • כן עשה כמל' בדור המצול וכדור המלגה שהיה
 והמל' גוברת עד שפגע ביעקב ועשה מ' אמה עמו ולא
 היה יכול לנכות עמו רעא כי היה חזק מייכו אברהם ומשאל
 יצחק והיה כמל' הו' להפריד מיעקב דכתיב ש' אכבי ע' אלה'
 המזר ולא רצה יעקב ללחו עד שהורה בברכתו שקמה מעשו
 ובברכות שניר' לו יצחק אביו ואמר לו ישראל יהא שך כי שרית עם
 להם ואשמים ותוכל' ובכאן הו' שיען' שר' עליו ש' כי שר' עם
 לה' כי הוא בצמחו קורא שמו לה' ל' אלה' אחרים ומאמותו פעם
 אחד כיואל כחו שהיה לו בפניו ונע בכף ירכו :
 אבל
 נח' פליאה קין שש בתשובה הו' היה תשובתו שהניח אביו ואמו
 וקיים ומשיכו והלך לו ומי יאכלם ומי יכבידם ומי
 יוציא וז' עדין חוקים הם הדין עמך מ' מ' במה יתקומו העניים
 שהם אכלים מהכל והענינם זה והלך א' כ' עליה' היו כולם ואולי קין
 ככל תשובה ומ' חסד הענין כן יא' א' ל' • ע' ע' ויכה ג' אביו
 ואמו ויכה ג' אביו ואמו ויתחייב חסד' : ומתת שלל לא יוכל' ש' את
 תבך הריגה וכל' כו' ובכח' דפי' ככפר הק' • תירן בענין אחר
 קין כיואל הוא מן המד' רעה' אין הדין כותן ולהיות דר' עם אדם
 וחור' לכן יצא משם ויב' בארן כ' ד' הכבוד דן איתו' אונעני של אדני
 וא' • נשא עם אדם ואשתו :
 נה' פסיקתא יעקב היה משל' ע' שמים אל' עשו • מה ראית לבטל
 ע' שמים אל' • מפני שמת וקני ואני משעבד ומתאלל
 עליו והוא יודע ש' ע' עליו ולעתי' ואהבני' • ש' ש' כבד אתה
 כש' • כל' בקרב עמך להש' אש' באות' קין פנימה מ' הדין קין
 ש'

שכר ועונש ואין תחילה למותם כו'.

ג רבה וישלח. ויאמר עשו חכמה והרוג יצחק אבי תחילה ואח"כ
ההרג יעקב אחי ואחר כך העולם לבדי שכ' יקרהו ימי אכל
אבי אח' אקרוב אכלו של אבי קודם ואחר כך ואהלנה את יעקב :
ד תרגום ירושלמי פרשת וישלח. אוליפת יתהון למכד ית
אכלה מן אבינו יעקב דקיי' כד אתנא' עלניה במייתיה
מן פדן ארס כד ארעית לדבורה מרביית' דרבקה אימיה אורחה
דעלמא ומייתיה עליו רחל באורחא ויתבי לה יעקב אבינו צוח ומייל
לה ומספר ובכי ואת רבון כל עלמא ה' במחילת רחמך טבא
אתנליית עליו ובחיימת יתיה וברכת אביליי ברכת יתיה על אימיה
כדין כתבא מפר' ואומר ואתנא' וימורה דה' על יעקב ומן תבייבא
במייתיה מן פדן ארס ובדוך יתיה

ה מדרש כל הימים שהתאבל יעקב על יוסף לא שייחם בנימין ומטו
וטעמו היה על פי הסוד משום שיוסף הוא הכרית והוא נטר הכרית
ו' תנא דבי אלי' פ' ח' כיון שזכר יוסף היה יעקב בוכה ומתאבל
עליו ד' כ' שנים שנה' ויקרבו לו בניו וכל בנותיו לבחמו וכי על יוס'
בוכה לא אחר מאד בתחייבתי ששאלתי שתי אחיות או שאר כהנתי
מן מחוץ של שם ובטלה הכרי' שכר' ה' הק' מיד כתנא ללו רחמי
של הק' כה' ונתן לו י' שנים טובים כחוד לקנותו :

ו זוהר ויבולו עד גן האעד ויבסדו שם דכל ההוא וימלא דהוי
יעקב במצרים אתבדך בניניה כולם ופיך לאשקאה ארעא
ועוד דפסח כפכא בניניה דיעקב ע"כ עבדו מזרי' אבילותא :
ח זוהר כיון דמיית יעקב חדו ומלא' דיטלו על בניו כיון שהגיעו
לגורן האעד אע"ד בני' י' ד' כדא' וירא ישראל את ה' גדולה
וחמו גבורן דהק' כה' כדין ויבסדו שם מספר גדול ובכד מאד :
ט סורי רוא כזה הק' כה' להקרי' ע' יום בשנה קרבן מוסף
ולשמוח בהם והם כנגד ע' יום שהתאבלו על יעקב במזרי' ע'
במזרי' ז' בנורק האעד ע' והפכתי אכלם לשון וזהו ה' ע' לעמיתן
י ציוני וירא יושב הארץ הכנעני וגו' בפכו' זה בעלם ח' וכתב
בעל הסוד כי יעקב כקבר ביום א' של חג הבכות ובעלם
דין אביל' עד אחר החג וזהו והפכתי חניכס' לאכל ובנגדו ס'
אורים בקרא ובנגדו היו מחזקים ב' אבוקו' בשמח' בית השואבה
יא וילקוט וילך כמות משה הלך יהושע וזכרה עליו ימי' רבי' אל'
הק' כה' על מה איתא בוכהו כי לך לבד מת והלא גם
לימת שנה' ויקרא ה' בנאות ביום ההוא לבכי ולתוספד
ולא עוד מובטח הוא שהוא בן עולם הבא :

אבן

א פרקי ר' א' לקח יעקב י"ב אבנים מאבני המזבח שבעקד עליו
יצחק אביו וישם אותם מראשיתו באותו מקום להודיע
שעתידין לעמוד ממנו י"ב שנים ונעשה כלם אבן אחת

להודיע שכולם עתידים להיות גוי אחד בארץ :

ב זוהר בראש' עמוד ח' ר' אביל' לטבר' וכו' ומסיים במדרש
ההוא שלם לשנות מדרך הארץ כי יעקב וישכב במקום :
ההוא על אבנים אע"כ דלאו אולייתיה הוי בכך :
ג פרקי ר' א' ויבן על־השן בטל הק' כה' האבן ועשה אותן כניף
לארץ והוא אבן שתייה ועליה הכול ה' עמוד :
ד תוספת חולין דף א' ע"ב ויקח האבן לפי פשוטו י' לפ'
שלקח אבן אחד מאבני המקום :
ה זוהר ויקח עמוד תפ' ע' ויקח אבן וירמיה מזבחה : אוהאבן
הואת אשד שמימי מזבחה : אבן שתייה היה והוא באמת צבת
עלמא : והוא אבן מתכדו ומלא ומחיים ומדעו : ומתעביר אב'
חדא על התיס :

ו רבנטי והאבן הואת מלמד שלאחר שזדמן לו שמן ויוסף על
ראשה כפתחה הארץ וירדה האבן עד עמקי תהומות
ונעשית כניף לארץ ועליה הכול ה' עמוד ובקראת אבן שתייה ששם
כמות העולם ועומדות טעבור הארץ :

ז עשרה מאמרות : ויג' תקין במחשבה ויג' את האבן : ויג'ל
כבודי תלמד שיש שמחה לאבן' כג' ביומן
שהדיק מעבדו מעל פי : (כתב בעל הפירו' שמחה ליעזר'
שהוא אבן גגף) ביום שהדיק מעבדו מעל פי הכאז הוא האד'
שכופהו שכן היא מחוץ לשם' לכן קובו שיכפהו האדם ויעש רבובו
ח שערי אורה דף ו' ע"א לפעמים בקראת שם אדני' בכיחו אבן
הפס' י' לפי שהמדה הזאת שזכרת כח'
הכפירות ומחשבת אליה כל הכרכות : וכותכות מוזן ופרכסה לכל:
המזאזים בה וזו היא המפרכסת את ישראל וסימך משם רועה' אבן
ישראל והאבן הזאת תשוקתה אל אבן אחרת למעלה הימנה ואמנם
יבוא לה כל הכרכות והאנולות ושמים אבנים טובות הם לשרא'ל
ובימך ולקח שתי אבני' השוא'ם ופתחת עליה' שזות בני ישראל וגד'
זה י' אבן אחרת ובקראת אבן גדולה ובשהיא עומדת עפ' הבאר
ישראל משועבדת תחתיה עד כא אשר לו המשפט וסימך ויג'
יעקב ויג'ל האבן ויעל פי הבאר :

ט מסכת סופרים מה עשה יעקב כשהניחו לו בניו הכתוב' הלך
להרים ומצב י"ב אבנים והעמידן שורה וכתב על כל א'
שבעו ומולו וירחו : על א' כתב על' ה' ראובן' כיון וכן על כולם
החיל שמעין ואמר גווי ע' ליכס שתי עמדו לראובן ולא עמדו .
לשמעון ולא עמדו וכן לכל שבע ושבע ולא עמדו כיון שתוכיר להם
יוסף מיד עמדו וכרעו כולם ליוסף ועדין לא ביצר הדבר הלך
ובחן באמונות כו' :

י תרגום ותשכ בארץ קשתו : ואהרנת לימית לקדמתי' תקיף
לכרונה' דלא למחשה' עם רכוכתיה ואתפולא ידיו מן
ההרחה b 24

הנהיגה ורעה וכנס וצריח מן שכן תקיף דק"ל יעק"ו ומתתן ובה
למחיה ברכ"ו ולא תחבר בגלויך שמך על אנשים דש"ר :
יא ילקוט ושב אחר הק"ל ליוסף אס תענו בה הריני כוונ
לכן שתייה ומחריב העולם :

אדנות

א' בנפ' יונה ח' מחיבור הוויית מעשה להם כימין ב"ח כי באו
ושמות הקודש דק' חל בהתחבר שם אדנ' עם שם מ' ה' כחנפ' :
השם שמו' רבים וכן בהתחבר כל שם קדוש עם חזיו' כולדו מהם
בהם מלאכי' שר' חיות אופני' לכן משבו דור היותו גוסס בהתחב'
אדם עם נהמה או צרה עם בהמה שזיכה מינה יא' מהם דבר
אדנ' ולא ידעו ולא יבינו כי שמות הקדושים כלם מין ביונים
והמזכיר' שם יודע בשלימו' תיקונים וכידועים כי כשגב שמו לכדו
אכל הם היו מחזיקי' זרעם ולכן נעבשו וכתבנו להם 'כדור הפלג'
וחזרו לכונס עד שבא אברהם כו' וק"ל עליו לתקנו בזרעו והו'
בדוד כור הכדור בגלות מזרים ותיקונים נגמר עם נאולתינו :
ג' פליאה ראה והקן שם אדנ' ושם הו' אס הם אדוקי' בניה'
ומתחברים ביחד החסידים נגזזים בעולם הוא שגאון'
ז' אמן התיבה ז' בנ' אדנ' הו' הו' :

ג' שיערי אורה דף ר' עמוד ג' שם אדנ' כקרא לפעמים בכינוי
ברכה וזהו השם שדיך יעקב אבינו ע"ה אס בניו שירש
איתו ומתקן ומתקן מאברה' וה' יתברך מלכ' זה השם לאברה' אבינו
לכתות שיערי אדנ' ומסר כיד' ברכה זו והו' כוד ואברה' ואגלה
שמן : והיה ברכה ולפיכך אמרו רבינו ז"ל בהראשון שקרא' להשם
יתברך אדנ' הוא אברהם אבינו ע"ה כאומריו ה' אלהים אדנ' יונה
מתקן :

ד' גלי ריוא אברהם הלך עם ארבע אחריו אדנ' והרד' מלכ'
שהיו עושים מלחמ' עם ה' ה' רוחו למדת להם : עיין ערך אדנ' כ'
ה' גלי ריוא שם אדנ' בנימיטריא ה' שם אדנ' הו' שם מ' :
וכשנא פרעה לננוע בשרה בגופה או בתלבושה הוכירה
שמות כל ואחרה אדנ' הכ' ותכף היו מוכים :

ו' ציוני כיכוס של מרג' הם כיכוס נגלים ומפורסמים הנעשים
ע' הו' השם המיוחד והכיכוס הנסתרי' נעשים ע' אדנ'
או בציורף אל עליון : עיין ערך אדנ' והוה ס'

ז' תוספת ברכות דף ר' ע' : לא היה אדם שקראו אדון וא"ת
והא' כתיב בברכה אלהים : וי"ל דהתם אינו באל' אף
לג' שם הוא לשון אדנות וא"ת אחי' לא מיייתי קרא ה' אדני מה
תתן לי והוא כבוד קדוש וי"ל שהכנסיות לא באברה' כסדר ואין
מוקדם ומאחר בתורה כו' ע"ה דיבור תו' ה' בלתיכו' :

ח' תוספת שבת דף קכ"ו ע"ה ויאמר אדני אס לא מנחתי

מן קסבר כו' ד' להאיש קודש הו' : דאיכא מ"ד התם שבא חול
עם מלאכים היה מדבר שיהי מומינים :
ט' מנה עיונות אופן קלח רנה משה לבנוס לאין ישראל להשיג
סוד קרית ארבע שהוא כוד קל הפוחין שם ד'
שמות קדושים הו' ה' אלה' הו' אדני : שם בנ' קל' : ו'
י' שיערי אורה דף ר' ע"ה : לפעמי' כקרא שם אדנ' בבינו' כל
לפישל יחסר כל בווהזה הואת הנקראת כל'
כתבה ה' מתכה לאברהם שהוא יסוד הברכה וזה כוד וי' בידך
אברהם ככל' ומצארה לטחן ואוכל מל' בערם תבא ואברה' ו'
ומיחך לעקב חנני' אלה' וכי ילי כל כו' :
יא שיערי אורה דף ט' ע' ד' שם אדנ' פועלת הראולה בשלימות
אל תימנע אס המדקיס ונאולות אותם מכל פגע רע
ומחלה ומכל מיני משח' וכורענות ולפי שדעת אדנ' הנקראת
שכינה הית' הולכת עם יעקב בשלימות אל' כ' אדנ' יעקב
הולך הנואל אותי והעשם שיקרא למדה זו מלאך לבי שאזה
פועלת הנאולה לא בשלימות אל' ח' : שהיה היא עצמה נראה
נאולה כאדם ז' ל' גלגלמרים שכינה עמהם : עיין ערך אלה' ה'
אדם והוה

א' זוהר וארץ עמוד מ"ה : אדנ' כנרא מארבע יסודות אס רוח
עשר וויס' וכנסת מורה ומכר כסון דרוס : ואלון
לינון אבהן דעלמא ומחיהו כסין וזה וכסף וכשת כדול כו' :

ב' ספר התגין כעשה אדנ' : אחר למדה' ולמדה' כעשה אדנ'
אחר מדה' ד' ננוע או מנוול : אמה' לפיכך יתנא אורה
אס יוכה וידור ואס לאו וידור : אהפך עשיתי יסוד לפסרו וכמו
אחר למדה' ד' כעשה אמה' מדת הרחמים רבנו' : עולם אדנ'
מלא יר רק רע מעצוריו אס לא תכלא לעונותיו לא יוכל לעמוד
לפניך שדאמר לפי עצמו מיי עמוד לפניך ותרבה לבליה וס' ד'
אותו שתהיה עליו אור הרי כבר בראתיו פני אדנ' כסא הכבוד
ואס תאמרו תכלא כסא כבודו והו' זכור ואל תספר בריחך אתם מה
שאמרתי לשעבר קודם העולם זכור הרוח של דעת העליונים
והנוף מתחזקתם :

ג' ספר החיים בל' חסידים בל' תוספת ומרעית שגברא בעובר בן
עשרים : בדמותו לחיות עזבו בחייתו

כו' ושם האדם הנכרא בל'ס לא באר על האנף הנכרא משיפה
כוחה כי רוח הפנימי כקרא אדנ' ע"ה שכל קריו אדנ'
ד' מדרש הגעיל דף ל' ע"ה : אדנ' כנרא בשמותו מכבד רוח
מלאך ופני מלאכן :

ח' מדרש אדנ' כנרא רוחו מן הק"ל כה נאמתי ויזיל ען היס'
עצמות ואיבריו המרבה ובשר חלק של יפה' (ור' זה אדנ' ב') :
ו' פליאה - כל עשר פסיו' כקרא' אדנ' א' וכאזכר בית רשות
למעלה

שלא לחמו והכניסו לו דור דור ודורו דור דור ודורו דור דור ודורו
 איוב ויביתו והכניסו לו איביו ודורו וכל מה שגבר בגופו בבת
 עציניו ועל אותו הספר כונן אותו הספר היה עד חזקו' החלך
 יו רבה כש קערת כסף אל תחריק קערת אלף עיקרת זה אדם
 הראשון שהיה עיקרו של בני אדם וקער' כסף ג' תת' קל'
 כגד חזק בני אדם שהם תתקל וחזקו שזי' תתק' שני' ש' ויהי כל
 ימי אדם אשר חי תתקל שנה וימות למח' של כסף לפי שיתן לו שנה
 חלות ש' ויגד' ה' אלהים את האדם עשר מן האדמה ויפח אפיו ויחיות
 תמים והתור' כקראת כסף לח' כאלו בנה אדם חיה שגדל' מחזקו'
 יח דקנשו דף כ' אשר עשה האדם באלו' באלו' אדם שגדל' אלה
 שלא היה באלו' ש' כחיה האדם עליו לחיותה
 יש מדרש אדם הראשון היה בכל הבהמות וחיות חושל ושבתא'
 פקדו על מעל' כוזל' ואחיות וחיותם חזרו בימי כח
 כ עשרון מחיות דקס' דעל' אלה' ר' כולל כל הכפשות העצמי'
 להיות בגופם אברהם היה תלוי כוזל' של אדם
 הראשון ואיוב בשערו ודוד בזקנו:

למעלה בתן לטות למטה אדם הנשמי לבטח כל דבר :
 ו ציגיו כתב בעל הסוד כל אדם יש לו בנפשו המולד והנשמי
 מן המלאך המכונן והמלאך כאלו מכבוד השם" וזהו במלכותו
 במדה אדם עליו למעלה כדמותו ועל דמות המלך במדה
 אדם ומטה זהו מולד אדם נפשי השכינה בקיף נפשי אד'
 והנברא למעלה דמיונות בעל למטה דמיון :

ב שיער יאורה דף ל"ט דע כי הגלים העליונים יש להם שני
חלקים חלק א' בארץ באתו מקום שהם רחוקים א' מן הארץ
אחרת אומה הנוכחת באתו מקום במאכל של שבעה' ש' י' לו
חלק ידוע בארץ וחלק ידוע באו"ם ובזוהר אלה הולכה כתיחד הכל
אחד לשלש אלה באו"ם ושני חלקים פה ושם חלקים יון כו' ושם ית
לפי

וְהָיָה זֶה עֲלֵיכֶם וְכָל אֶחָד לְעַצְמוֹ בְּיוֹמָיו :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶחָד מֵעַמְּךָ :
ג צִוְּיָהּ וְיִשְׁמַע אֶחָד מֵעַמְּךָ :
וְיִשְׁמַע אֶחָד מֵעַמְּךָ :

ד פליאה בעולה מה לקיע מלא להק"כ"ה שהיה אומר בתי
והיה אור ולא בתי ויהי'כן תחמה ח"ל מתי' ה' אומר
לה רכובו דכל' אילו' ח"י' כן משעבו' שר' אור ארד עשוי' שמו'
יהי' אור משעב' אורי' אור שר' העולם כדאי' להכות ומכו' אור
אור שר' העולם:

ה פסיקתא דף ל"ד בשעה שכן ת"ק כה לברכת עולמו אמר
לשר החשך כור חלפני מפני שאני מבקש
לבראו עולמי באורה ושור של חשך דומה לשד באותו שעה אמר
הק"ב לשר החשך כור חלפני ואם אין אתה כור חלפני אטונוני כד
שאיני מבקש להבראו עולמי באור ושאר האורה מה אתה כור חשך
ואת החשך מה אתה בורא את אלתאומי ומפני מה אתה בורא תאומי
שעתיד אדם לברוא באור ובחשך :

ו. הַיְקוּנִים תִּקְוֶן ע' אִימִיה דְּר' כְּרוֹסְפָדִי הִיא לְהַשְׁרָא וְהִיא
בְּמִסְכָּה בְּהָאֵס כְּרוֹסְפָדִי יוֹ אִין מֵת דְּלִי הִיא יְחִי אִין
שֶׁנֶּאֱמַר חֲתָנָעַב וְהִיא כְּמִתָּה בְּהוֹרִין מִקְרָאן וְכַעַס א' חֲתָנָה דְּלִית
דְּלִתְחִיבָת מִיד אֲחֵרָו רַבְּכִין אֲבִידָה אֲתִבְדִּית לִבּוֹ :
אֲחֵרִים

א. הוֹסֵפוֹת בָּבָא מִצִּיעָא דַּף פ"ו חֲמִישֵׁי אֲבֵרָה לֵהֶן כ"ה דַּקָּן
אֲבָן הָיְיָוָה דְּכַתְּבִין אֶלְכָּא תַעֲבוֹר מַעַל עַבְדְּךָ הַכֹּהֵן
חֲמִישֵׁי הַשְּׂמִיטָה דְּרוֹן לְהַתְּלָת מַעַל אֲבֵרָה וּבְחִטְיִין חֲמִישֵׁי לְפִי
שְׂמֵהָ אֲבֵרָה לֵיכָן לְקַדְּוָא אֲרוּרִי וְלִהְיוֹנֵס אִמֵּר לֵהֶן כ"ה לְהַתְּלִין
עַד שִׁכְיָס אִתְּ דְּרֵשִׁיכִין חֲמִישֵׁי גְדוּלָּה הַכֵּס אֲרוּרִים מְקַבְּלִת
פְּטִי שְׂמִיטָה :

ב פליאה אם יבא לאדם אורחים יבטנם בכם כפי יפות ואפי' אם יש להם ענדים ישרים הוא בעצמו כי מלכו גדול מאברה' אבינו ע"ה שיש את המלאכי והיה לו כמה עבדי' וחסדיו והוא בעצמו ישמע ואפי' שזדיונו לו כדמות ערבי' ואברהם כיון בעצמו זיכר בכל מה מלאכים ח"נים ומשתחו' לאבק רגליה' הם שרים החיובי' הנקראים אבק ההיקף ובעבור שדמותו ח"י והם רחוקים ממנו ע"כ אמר יוקח בא מעט מים ורחצו לגליכם

ג' תרגום ויגש: ית עמל דשרא במדינת' אעבור בקריית' וית
בעצמו כו' וגם יכבדס כאלונים שכן אנרהס קראס אלונים כו' :

עמאל דהוי שרף בקריית' אעבר במדינתם דלא
יהו מוכין בני יעקב ואמרן לון אכסכאי גילגלי :
אחנה

א' ז'תר

דלית דבך בעי ענפוי סקא לעילא בדך ידע אברה' מוטה ליה
במיו שחית הזין ומיו בלקן לעילא למאן דכרך עבילא בו
אדם קראשון מנא בען הדעת ואברהם מתקן עלמא בען

תפארת ישראל עליו באמר ה' אם מלחמה אביו ואמון איבעת אימון
תבנה ה' ובי"ה וט"ו חס"ד ופחד : ודבק באשתו היא הזכירה
הכלולה מן הכל :

גלידידיא גבליאל לעולם היה עם יוסף חשעה שחזא עמו
ה'ד'

וְלֹאֲתֵהּ יִמְנֶה לְדֹי כִּד כְּתוּב יִשְׂרָאֵל לְמַזְרִים לֹא יִשְׁמָעוּן כְּחֹזֶק
 דְּמִזְרָאֵי לֹא אֲשַׁתְּבָּקוּ בְּנִלְוֹתָם לֹא יִעֲקוּן לֹא מִזְרָאֵי אֲחֵר רִבִּי יִצְחָק
 חָזַן דְּלֵאִירָא בְּעַל כֶּסֶף דְּמִיכָלָא יִתִּיר מִכִּיכָא אִם חָזַן דְּלֵאִירָא בְּתֵר
 מִכִּיכָא אִם יִשְׁמַעְיָנו רַע עֵינֵינוּ בְּכֹחַ גְּדִמְיָה לֹא יִכְוֹל מִזְרָאֵי דְלֵאִירָא
 כְּהֹזֵא בִּישָׁא בְּמִזְרָאֵי דְרַע עֵין מִזְרָאֵי יִכְוֹל לֹא יִכְוֹל הַמַּזְרִים
 לְאִזְלוּ לְחַס אֶת הַמַּזְרִים כִּי מִתְּעֵבָה הֵיאָ לְמַזְרִים אִם לֹא רַע עֵין
 אֵל

א יִשְׁמַעְיָ אִזְרָה כְּשֶׁהָ"בָה רֹזֶה לְדָרְסָה עַל מַלְכוּתָהּ וְלִחְוֹס עַל־הָס
 אִם הוּא מִתְּלַבֵּשׁ הַחֲבֵד וְתַמְלָהּ וְהוּא הָס הַגְּדוֹל הַקָּדוֹר
 ה' י"ה מוֹצֵא דָגַל הַחֲבֵד וְהַרְתָּמִים וְתוֹמֵם בְּאוֹתוֹדָגַל שֶׁ אֵל וְכִיּוֹן
 אִם עַל דָּגַל בָּאוֹת וְכִשְׁהָ"בָה מוֹצֵא דָגַל וְהַמַּשְׁוִי וְהַרְתָּמִים וְהוֹדוֹן
 כִּל בְּכִיּוֹתָיו וְהוּא שִׁמְעָה עִמָּהּ וְהוּא הַבּוֹד יֵהִי כְּבוֹד ה' לְעוֹלָם וְשָׁמַח
 ה' בְּמַעֲשָׁיו וְהַבּוֹד כִּי אֵל רֹחוֹס ה' אֱלֹהֵיךְ וְכו' וְחִכָּאן תִּבְנִין כּוֹד
 וְהַלְהִים כְּכֹל אֶת אֲבִירָהּ כִּי הַלְהִים שְׂהוּא מִדָּה ד' כֵּתוּב הֵכָל וְהַדָּגַל
 בְּדִל אֲבִירָהּ שְׂהוּא מִדָּה אֵל וְשִׁמְשׁוֹ וְהַלְהִים הוּא גְּדוֹל רֹחוֹס וְכִיּוֹן
 דָּגַל הָס ד' שְׂהוּא אֵל שְׂהוּא מִדָּה אֵל שְׂהוּא מִדָּה הַחֲבֵד (הָס הַמְּמוֹנָה עַל
 חִכָּאן אֶתְרָא אִפִּים רַב חֲסֵד קְדוֹם חֲסִיד כּוֹלָל) וְכִשְׁהָ"בָה כּוֹעֵם עַל
 בְּכִי הַעוֹל מִדָּה מַעֲשִׂים הַרְעָם אִם מוֹצֵא לֹא יִשְׁמָעוּ וְחֻקֵּךְ עַל־זִמְרוֹת
 שֶׁ אֲלֵהֶם וְכו' : שֶׁ אֲבִירָהּ יִשְׁחָק שְׂהִיָּה חֲשִׁי הַדָּדִים
 מוֹל הַמַּרִּים זֶה חִיּוֹן וְהוּא מִשְׁחָל וְהוּא בְּכִיּוֹן עַל אֵל וְהוּא בְּכִיּוֹן עַל
 לְהִים אֲבֵל יַעֲקֹב הוּא בְּחֻמֶּה כִּי לְשֶׁם ה' עוֹלָה עַד הַכֶּתֶר אִין סוֹף
 ב' צִיּוּנִי וְיִקְרָא לֹא לְשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲחֵר הֵק' בְּהָאֵל אֱלֹהֵי בְּעַל־יֹכֵס
 בְּה' כְּפִיּוֹת וְאִתָּה בְּתַחֲתִיכִים וְהוֹעֵלֶם הַשֶּׁל וְשִׁי"ג אֲחֵרָת אִתָּה
 אֱלֹהֵי בְּעַל־יֹכֵס אֱלֹהֵי ה' כְּפִיּוֹת אֲחֵרָת כִּי דְמוּת יַעֲקֹב חֻקוֹן בְּכִסָּא
 הַכְּבוֹד וְהוּא מִלְּמַד תַּחֲתָא אֱלֵהִים אֲכִי וְאִנִּי בְּתַחֲתוֹכִים בְּהַנְהוּת
 עוֹלָם הַשֶּׁל :

ג בְּחַבִּי קְבֵלָה כְּפִיּוֹת רִאשׁוֹנָה עַל טוֹמָא קִיבֵל רִבִּי הַחֲבִיד
 שְׂהִיָּה עַל כְּפִיּוֹת וְאִת תְּמוֹנָאֵל כִּי וְאִין
 תְּמוֹנָה וְכִיּוֹן מִזְרָאֵי בְּהָס אֵל דְּעַלְמָס שֶׁ אֵל בְּקְדוּשָׁה כְּדֵי שֶׁ
 אֵל אֲחֵר בְּקִלְשָׁה וְהוּא בְּלַעַס הַרְעָה כֹּאס שְׂוֹעֵת אֲחֵרִי אֵל וְכִיּוֹן
 הַמַּשְׁוִי עַל דָּא אֵל אֲחֵר וְכו' : אֱלֹהִים

א תִּיקוּגִים דָּק ד' ע"ב בְּאוֹרֵימָא דְלֵאִירָא רִאשִׁית בְּרָא כְּכִיּוֹן
 דְּלֵאִירָא אֱלֵהִים דְּהִיכָא סְלִיק הַכֶּסֶף לְחַבְדוֹן אֱלֵהִים
 ב סִפְרָ תִּגְנִין רִחוּ עַל אֱלֵהִים לִשְׁמֹן דִּין שְׂוֹעֵל מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית
 לְכַכּוֹם לְפָנִים מַשׁוּרֵת דִּין :

ג מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלַם דָּק ה' ע"א קוֹר' בְּרִיאֹת הַעוֹל בְּרָא הַמַּי צוֹרֵת
 וְהוֹלֵאֵם אֲכִסְתָּ הַקְדוּשִׁים שְׂהִיָּה תְּחִילָת כֹּל הַמַּבְרָאִים
 הַבְּרָאִים מוֹזֵי אֹר הַדָּרִי וְשְׂהִיָּה שְׂהִיָּה לְהַס וְכִיּוֹן אֱלֵהִים וְכו'
 וְהוּא בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֵהִים ל' הַמַּלְאָכִי הַקָּדוֹר אֱלֵהִים וְאִתָּה
 הַמַּשְׁוִי

דְּמוּה לְאֲבִירָהּ וְאִתָּה לֹא וְהוּא שְׂכֵלָת' בְּתוֹךְ כִּיּוֹן :
 יג שִׁט אִיזֵר הֵק' בְּה' לְמַלְאָכִים כֹּלֹם אֲכִיל וְשִׁטָּא בְּרָא בְּקִלְבֵּי כִיּוֹן
 שְׂכֵלָתָם אֲכִיל אֲבִירָהּ אֲכִיּוֹ :

ד סִפְר חֲסִידִים מ' תְּקֵלָא : לְעֻזָּן בְּחִיּוֹן אֲדָם וְכִיּוֹן יִתְכוּ
 לְאִדָם תְּחִילָה וְאִתָּה לְבִהָמָה דְּכִיּוֹן תְּחִילָה אֵלָת
 גִּם אִתָּה שְׂהִיָּה וְאִתָּה גִּם לְגַמְלִיק אֲשַׁקֵּה כִי וְכִיּוֹן וְהַקָּדוֹת אֵת
 הַעֲדָה וְאִתָּה בְּעִירִים הַעֲדָה תְּחִילָה וְאִתָּה בְּעִירִים אֲכִיל בְּחִילָה
 הַמַּבְרָה קוֹדֶמֶת דְּכִיּוֹן וְיִתְנָן וְהוּא סִפְרָ לְגַמְלִים וְאִתָּה כִי וְהוּא
 לְפָנֵינוּ לְאִכּוֹל וְכִיּוֹן וְכִיּוֹן עַל בְּרָא לְבִהָמָה וְאִתָּה וְאִתָּה
 וְשְׂכֵלָתָה

ז חֲרָגו' וְעַל דְּהוּי חִיּוֹלָן בְּרִמְשָׁא אֲכִיל בְּתוֹל מִהֲהוּא מִכְשִׁילָא
 וְאִשְׁכַּחְמוּכוּ בְּקִרְבִּית דְּהוּי מִיָּת כִי :

ח רִבְהִיכָא פ' ע"ג מְלִיכִי אֲדָרְסָה וְהוּא מוֹרַע אֲדָרְסָה וְאִילֵן הֵן בְּלַע
 בִּן צִמְעוֹר וְהוּא קִרְא ע"ג עַשׂוֹ שְׂהִיָּה בְּלַע וְיִתְכוּ בְּכּוֹרֵתוֹ בְּשִׁי' בְּלִיעִית
 בִּן צִמְעוֹר שְׂהִיָּה עַשׂוֹ בְּכִהָמָה ע"ג הַלְעֻטִּי כִי :

י רִבְהִי פ' פְּתָחֵם דְּרִיק אֲכִיל לְשׁוֹבַע כְּפָשׁוּ וְלִיעוֹר שְׂהִיָּה לְרִבְהִי
 הַמַּשְׁוִי וְעוֹסֵת כְּדִי גִמְעָה וְכִיּוֹן רַעֲשִׁים תְּחַבֵּר וְכו'
 עַשׂוֹ שְׂהִיָּה הַלְעֻטִּי כִי אֲחֵר ר' יִתְנָן בִּן עִירָא פְּתָח סוֹי כְּגוֹל אֲחֵר
 אֲשַׁתָּה כִי אִתָּה מְכִיכִים :

יח אֲחֵר בְּשִׁיעָה הֵקָב לְקַבֵּל הַמַּכּוֹת כְּמוֹתָה בְּרִבְהִי וְקָח לִי
 מִשֶּׁם שְׂכִי גְדִי עִירָא וְשְׂהִיָּה תְּכִשְׁלִין וְעִירָא פְּתָח
 הִיָּה רִבִּי יְהוֹדָה אֲחֵר רִחוּ רִחוּהָ שְׂעִתִּיד בְּכִיּוֹן עַל יַעֲקֹב לְהַקָּר' שְׂכִי
 שְׂעִירִי אֲחֵר לֵה' וְאִתָּה לְעוֹשֵׁל וְכִיּוֹן שְׂהִיָּה הִי' שְׂהִיָּה חֲדָן בִּגְנִין דְּגִ' לְעִילָה
 וְקָד לְכִיּוֹן דְּגִ' דְּעַשׂוֹ וְלֹא יִלְמַע עַל־יַד יַעֲקֹב וְהַמַּשְׁוִי וְהוּא
 אֲכִיל יִתְנָן :

יט תִּיקוּגִים תִּיקוֹן ד' פְּקוּדִין דְּעַשָׂה אֲחִיָּה חִיּוֹנָה פְּקוּדִין
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִשְׁחָל פְּקוּדִין דְּעַשָׂה אֲכִיּוֹן וְאִתָּה
 דְּהָק' בְּה' פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה פְּרִכְכָה לְכַחֵל מִן דְּעִבֵּר עַל־יֵהוּ אֲכִיל
 הוּי קִרְיָב עַשׂוֹ לְגַבִּי יִתְנָן וְאִתָּה אֲכִיל מִזְרָאֵי בְּכּוֹרֵתוֹ
 בְּכִיּוֹן הוּי קִרְיָב לְשִׁחָלָא לְאִיעִירָא לֵהָק' בְּה' מִחֻבִּין דְּכִיּוֹן דְּאִינוֹן
 מִחֻבִּין מִחֻבִּין דְּכִיּוֹן אֲחִיָּה וְאִתָּה עַשׂוֹ שְׂכֵלָתָה :

ך תִּרְגוֹם וְאִיָּת יוֹסֵף טִיבְרוֹן בִּישׁ וְהַמַּשְׁוִי דְּכִיּוֹן בְּרִאֵל דְּתִלָּם
 מִן חִיָּה חִיָּה יִתְנָן אֲדָרְסָה וְיִתְנָן דְּכִיּוֹן וְאִתָּה וְכִיּוֹן לֹת
 אֲכִיּוֹן וְכִיּוֹן ר' א' פ' אִתָּה אֲרָחָה בְּכִי פִלְגִּשִׁי אֲכִילָה בְּרָא
 אֲכִילָה בְּכִיכִים כְּשֶׁהָ חִיָּה וְהוּא עַל־יֵהוּ דּוֹפִיכִי :

ךא רִבְהִי מְחִילָה אֲכִיל הַקָּדוֹם בְּרִיךְ הוּא מְכַרְתָּם אֲחִירָם מִתּוֹךְ
 מִחֻבִּין מִשְׁחָל וְשְׂהִיָּה שְׂכֵלָתָה לְחַס כִּי אִתָּה תְּחִי
 בְּכִיכִים מִתּוֹךְ מִחֻבִּין וְשְׂהִיָּה וְהוּא יִתְנָן וְכִיּוֹן שְׂכֵלָתָה וְכִי
 רַב וְהוּא שְׂכֵלָתָה עַל אֲכִילָה לְחַס רַע עֵין בִּגְנִין דְּכִיּוֹן אִם הַמַּבְרָא
 דְּהוּא בְּרָא דְּלֵאִירָא רַע עֵין לֹא אִיָּה כְּדִאִי לְיִיכּוֹל

כי אין דגל התעבה בעולם אדם כמוני :

ה' וזרה. פרכת ויקהל עמוד. גסה בכל עמודי. בלשית חק' ברה'
אחב' ביוור. קדמאס ברה' אחב' דלס' אל' המחמה וקארי
דכתיב. ויעל אל' המחמה וכו'. ביום החמישי ברה' כוזי וצפי' אחי'
אחב' ביוור' ליוון אל' דכתי' ואת המזבח' חזיתי' כיום ו' ברה'
אדם ואתי' דתיפוק מניה אית' דתחון אל' דכתיב הנה חזיתי'
גסה אלמחם לכ' בל'.

ה מדרש בשם רמב"ם לאות שהסוף היום במדרגה גדולה יותר
ומתה וליליו :

ו' ציוני דף י"ג כתב הר"ח כי חסדך ואלה היה נהם על חלכות
כמו שחזינו בפנים ותלכנו שהיה בפנים על חלכות :

עשרה מאמרות. דף. ל"א. ע"ב. שם הולך. ח"י. נ"ב. ע"ב. דוק.
גלגל אדם הראשון וכו' ושלח את העורב שהיה קורא.

עמם תמיד כעורב וכו' על השם בן דוד ערב קבלן בעוונות
עד יבשת הים היא אמות תש"י שאל אלכסנדר השני :

ח' מדרש הנעלם: הערב לא להלילך בשליחות כחמן התיבות

והעורבני' מביאים לו לחם בן' כיון שראה נח כד וישלח הינה וכו'.

ט. עשרה מאמרות דף פ"א ע"א אלה"ו הקריב קרבן האיל"ל
לאברהם בעת העמידה :

שם : ידוע במדרש דבר אחד מהאיל לא יצא לבטלה מעורו נעשה :
אומר לא ילכו לו' והכבדו הוא אילינו המצריב איתנו עליות איש :

אִשׁ עוֹלָה הַשְּׁמֹלָה אֲשֶׁר הַקֹּדֶשׁ לַבְּהֵמָה נָתַן וְהָאֲבִרָה לַאֲדָמָה
אִשׁ עוֹלָה הַשְּׁמֹלָה הַזֶּה הוּא הַחֵטְא הַמִּצְרִי שֶׁהָיָה עֹלָה עִשְׂתֵּי

חַיִּים: עֵצֶר הַשְּׂמִינָה אֶת־הַקָּרִיבִים בְּכֶהֱן דָּקֶךְ וְהַאֲהָרָהם בְּזֵי יְהוָה בְּיָמֵהוּ
שַׁעֲשֵׁה לֹא אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ כְדֹאִית' בַּמִּדְרָשׁ וְדֹקֻק' לְכֹהֲנִים י'רָאֵה
לְזֶכֶר אֲהָרָה"ם לְזֶכֶר אֶלֶף וְאֶת זֶכֶר אֶלֶף וְאֶת זֶכֶר אֶלֶף וְאֶת זֶכֶר אֶלֶף וְאֶת זֶכֶר אֶלֶף

[illegible]

פליאה רחמי מתכוונת לי אזור גדול בתוכו: ואחתי לו
אדוני מין לך האזור הגדול הוא ואזור לי האזור

הנה הוא מעורר ש' אל יחזק ואמרתי לו אלוני הוא עולה בכולם
כליל וממנו מת קצת לחט' ואין דרך הצור ההוא הכז מהאל

לתקנה ואמר לי הלא הלא שצויה אברהם הוא הצד' דרובינו
למחיים ובתו על אברהם אשר אני כלחו ממנו היצא קס' במדר'

וּלְפַעֲמֵי הָאֵל הָיָה זִכְרוֹ עֹמֵד לְעוֹלָם כְּבוֹד וּכְהִיָּה חֹק לְכָל אִישׁ
מִמֶּנּוּ לְהִתְקַדֵּשׁ מִלְּאֻיֵּיבֵי׃ אֲשֶׁר הֵם חֹטְאִים׃

יא כנפיו יונה חלק ג' סי' ק"א מן אותו זיל של עקידה כיתין
לחור של אליהם המכון הו"ל יעקב שיחא ויבשר

הנחלה לפיכך" אחר יעקב ואחוריה ליה' אותיות אל"ה שיבא מבני
בניו של רחל דכל אחיה ג' בתיב ויבא

כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי

בשבת ל' כנגד ל' אזהרות האטות של בריאות העולם כלם הם
כלהם "חוק מאתנו" ונא לאחזקו בזה חתילה לשם מלאותו הקדים

חדת הרחמי' וסמטה למדה' ד' והיא עקודת להחלי' תוקף הדין ומיד
סמכה' לסמיכה עמי' הגו' שכן יצחק כהנא נב' ע' ג' שנים

ב עשרה מאות דף כ"ו ע"כ הפגעים היא רצועה בישראל תחת
להם קדושים שהתקדשוהו מאלהם יעקב ויוסף כמו

הענין הזה נראה כי הוא נשקף לנו בזה כי כל אחד מהם
הוא נשקף לנו בזה כי כל אחד מהם

ש'לכטנדיק אהר' אחיהושע מתחיל' הקליפו' לכן אהר' תחת להם
חזק' ש' פגע' רעים ועו' קענידו' הם בעצמם יעקב ויסף התחת

צא ילקוט תילים. דף ב' ע"א ותתאכרהו מעט מלהים וזיעבד

שכל יחידו הראון א' המוקדמות ומלמד שלא היה
חסר ליתן, בהם לא הכפשות ואומר וישר א' מלאך ויכל :

א וזהו: מקודי ועוף יעופף על הארץ ועוף זה חייב יעופף דא

גבריאל על הארץ דאליהו דאשתכח תדיר בארעא כו' עיין
עשרה מאמרות דקפ"ב ע"ג :

ג. פירם. דף קפ"ב ע"ב א"ליו י"א שהוא מתולד עד שם א"ליו
הנביא עלה למרום מה שלא שום אדם כדונתו תדע

לך כי בסתמי תורה ראיתי סוד מופלא עד מאוד ליהו לא תחזא לו
בכל התורה איב ואם ולא כתב כן פלוגי לא ליהו התשבי מתשבי

הנלעזד אהרן כי קודש לכן ירד מן השמים ושמו ידוע בפתרי תורה ועוד את' כ' דמה לחכמים בהרבה מקומו' כדמות טיעצ' או כפרית

ע"כ"ל תתמה בהיותו במדרג' על כל בני אדם וז"ל ה'אך היה כל אותם השני דמו' תוארו דמות אדם כי המ'אך אס' נראה שעה אן

יום ולא יותר שבעה שבוע הקדוש כבוד הוי' לברכות אדם
אל מה אנוכי כי תזכרנו השיט אבינו ונברכה עד שחבר להלוי

א"כ מה חסדו כי תזכרנו הימים אזכרו ותרפא עד שקרה כפסוק
וסייעתו חזר ליה נעשה אדם א"ל רש"ע עם לפניך טוב לפני לך
שהוא אסוב בעיניך אני ארד ואהיה חזק לך חזקא"ל חזקא"ל יחזק

שקוואסות בעיניך חני ארד ואהיה שם לפניו ל' מהלך לא יקרה
שום כך אלא כך ואצ'פ' לא ירד בחותו שעה וירד לאחר זמן
וראוי בעולם ה' ב' הוא בלתי ר' ונני אפ' ל' ונני ונני ונני

והחמין בעולם כיה הוא הנהלים כענין ארצות ולימים מועדים
שהחמין זה בעולם העליון המקום לשמי מרום ואלהק"ה אתה
אחשבהני על בני חרב ואלחמי אמונתו הנה"ל

ספוטרכו על בני תרד ותחמין סמוכותי כעול" וכלה סמוך
וכדכריך עשיתי קוד' שארד לעולם עשיתי :

ג. פרדס. שם מיכאל ב"ר נבנאל ב"ר יהודה ב"ר הכהן היה
במלחמה שלחם: וז"ל והוא כתיב לא טוב אנכי מאבותי ואם הדבר

כך מפני מה אחר דבר זה לא וודאי מה שביקש על זה בהיותו בחיך
אחר בני אדם מכמה שנים: ולאמנם כי לא היה טובתו חזק אצל ואם

זכות בעול' כי לא היתה טובתו ועמידתו מהם בעול' ולפיכך אחר

ל'ה' שאתה כוננת בל'ה' לביך כולד פנתם חזכ' בניה של לאה
יב מגלה עמקות אופן ר' א"ה' הכי' א' וכו' לטוב בגי' ד'
חלות וחוליה' בארבע שאלה המושל בארבע
דקיינו ארבע מלות אש של עשו שהיו' בתי דקים דקציס'
החבוא' בארד' פשת כשא'
יג ציוני ר' יהושע ב"ל הלך עם אלה' עד רש' א"ל א"ה לרשב'
לך ריב' ל' לשאל לך הלכה מהה שאתה א"ל אש כדלה
הקשת בימי אינו ראוי לבא אלי ולמה היה קשה לו כי היה יאסף
ימשיכו'ן כמרי עליונים וזו תחתונים בעבור רבי יהושע

אמונה

א ציוני שם על שמה כיון דת' ויתן מאי דכתיב ושם על שמה
לא חלד שהיה נגר על האמונה ולמה על מה שהיה בתחילה
עמו כאמר שם על שמה וכתיב שם שם לו חס ומשפט מה להלן על
השכיח אף כן על השכיח מה' עשה כיון שאמר עמה ואל'
חלומה של אברהם אבינו חזרה לקבלה שאמר ותלך ותתע
במדב' שהלכה אחר ע' ונ' לולי בית אביה של הנל חכמה תענוע'
אמן

א מדרש כונן כדלפין קושר קשר' לנעל הכבוד מקדוש
ובכרך הוא ואמן יהא שמה רבה שעזין ישראל בבתי
כנעיו' ומשיב את הכתר בשם המפורש והלך ועלה לו בראש
הארון • מכאן אמרו חכמי' כל החבט' קדוש ובכך ואמן יהא שמה
רבה גרס למעט העטרה ותייבדו • עד ששבו ויבא קרבן לפני
דקים לעתיד לבא :

אמת

א ציוני וה' ב'ך את אברהם בכל הוא כוד ויבדות התורה
כי בכל תרמו ענין גדול והוא שם להק' בה מדה א'
בקראת ב"ל ועליו כאמר אבי' עשה ב"ל והוא שאמר ויתרון ארץ
בב"ל והוא מדת אמת השיוכית מן י"ג מדות ומדה אחרת בקראת
בת כאלת מחנה והיא עשרת מ' וכה בפסיה עשירית והיא ב"ת
קול ובה הק' כה וכהג' עליה והיא ד"ג של הק' כה הגדול כאלת
וה' והמדה הזאת היתה לאברהם לב"ת היא היא היה אש חסד
ויהינה כזו :

ב וזהר בראשית עמוד ש"ע ויבר כיום ההוא את התישים רבי
אליעזר פתח ואמר ה' מייגור באלה' וגו' הולך תמי'
ופועל בלך ודובר אמת הולך תמים וה' אברהם ופועל בלך דא
יחק ודובר אמת זה יעקב ודלי יעקב כאמת מתדבק אי הוא
באמת מתדבק מ"ט ענד עש לבן בנוח דא לא יעקב בחין שתי'
דמוליה הוי ע' לא יתוב לארצה אי מוליה קאים כוה דעביר שפי'
וא לא לא יושע נגלו עד דיכלק לנביה :

ב פליאה יהודא בן תמי' יעקב בקרא תמי' א' אומות אמת

תתן אמת ליעקב ויהודא בן יעקב כו' :
אמירה

א פליאה ויאמר אלהים ויאמר הוא מדת הדין כענין שאמר
כל מקום שנאמר אלהים הוא דין אף הדיבור הוא
דחמים שנאמר ראש דברך אמת וכל מקום אמת הוא דחמים חסן
ומקום שפירש האמירה דחמים והדיבור דין כענין שב' דבר אמת
הוא אדוני הארץ קשות וכן וידבר אלהים אף כהם דיבור דחמים
ובתם אמירה דין :

ב פליאה אחד מומת' דקיעירד ואמר ויאמר אלהים יהי
אור מהו ויאמר א"ל אבי יודע א"ל א"ל אענה אבי
א"ל ויאמר מופת אחד א"ל מה מופת אחד א"ל כל מופתים בכתרי'
וכנים בכתרים מן כנסת ישראל הנקרא אלהים אמר ליה אדונינו
האך בכתר מופת אחד תוך ויאמר א"ל תתפרו בא"ת ב"ש אומות
ותשבון על ויאמר הוא תשבון של מופת אחד וכו' :

אנכי

א פסיקתא ויאמר לה אלקנה אישה חיה למה תבכי אמר לה
שרה שהיתה עקרה כך היה יושבת ובוכה אלא
דבקה שהיתה עקרה כך היתה עושה ולמה ירע לבבך אלא רחל
שהיתה עקרה כך הית' יושבת בינה לבין עמה הלא אנכי טוב כך
מעשרה בנים הלא אני טוב כך אין כתיב כאן לא אנכי א"ל בריך
יהא בתלך כח' לא אנכי א' אלהיך :

אף

א מדרש הנעלם איכה ויאמר אל כהן אף כי אמר אלהים מיד
פתח בלך • מהבא דמתחילת דבריו אדם יכול
מי' הוא כך פתח בלך להודיע מי הוא וכו' :

ב תיקונים תיקון ז' תלת קליפות דעלה אינן משתית אף
וחייה לקבל עולה איה' עוף דתקינו בללות'
והוא רחום יכפר עון ולא ימשיך דא משתית' והרבה להשיב אפן
דא אף ולא יעיר כל חמתו דא חמה ומאן דאעיל אות ברית לנשר'
כוכבא דילן ארבע שלטין עליה :

ג מדרש חן לשון חנון אף : ובג' את אברהם מחסן בן
ע' שנה היה תוה' ע' מחסן בשאר יעקב
ואתהפך חן' ירח' :

ד פליאה וה' פקד ח' שרה וכו' : ואם אינו וה' פקד אף שרה והו'
שקר שבחין' אף יהיה פקידה והתורה אינו בדת רק אמת :
ה גלי רויא אף אומות א"ל ואלמד בנתיים ולולי זאת שהלוי' ד'
בנתיים נעשה אף ומחריב העולם (עין ערך אומות כי פ'ט)
ו מגלה עמקות אופן קל' ר' חסד' ב' בנינו נקן והוא כוד
גלן האמר והוא מאלף אף ג' ב' ד'
ואביה ופנתם הכניע האף

הַכְתוּ לְהַגִּיד עָלֵינוּ לְדוֹרוֹת שֶׁכִּי אֶתְּךָ רָאִיתִי כְּדִין לִפְנֵי

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

א כִּנְפֵי יוֹנָה רַפָּח כִּנְיָנִים שֶׁנֶּרֶס כָּל־כָּפְלוֹ לְתַהוֹמָה רַב כִּנְיָנִי
מִמְצָרִים שֶׁכִּי וְגַם עֵרַב רַב עָלָה אֶתְּךָ אֶל־כּוֹ פוֹ הַחוּתָר לֹא הוֹצִיא עַד
בַּמִּתְּ וּמִשָּׁה עָלָה שֶׁלֹּא הָיָה בָּנוּ פוֹ כוֹ וּמִשָּׁה בָקַשׁ לְהַבְדִּיל פִּיּוֹ
בַּמִּין לִהְיוֹת וְהוֹתֵהֶם מִמֶּנּוּ מִלֵּאמֹר וְכָפַל לְכַסּוֹ לֹאֲךָ יִשְׂרָאֵל
וְעִי זְכוּת אִי יַעֲלֶה אוֹתָם :

ב גְּלִי רִזְיָא קוֹדֵם לֹאֲךָ הַשִּׁיר רִ"ח שֶׁנֶּרֶס יַעֲלֶה הַיָּמִים הַתַּחֲמוֹסִים
וַיִּכְסּוּ כָל הָעוֹלָם וְלֹא יִשְׁאִיר רֶק אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה עָל פְּנֵי הַיָּם
כְּמוֹ תֵּיבַת נֹחַ וְתֵלַךְ עַד קְרוֹב לִגְ' הָאֲרִזִּי בַּמִּקּוֹם שֶׁיּוֹצֵא אֲרֵבֶּה
נִהְיָה וְאוֹתָם הַכֹּשִׁי שִׁשְׁאִירָיו בְּאוֹתוֹ וְזֶה הַסִּדְקִי גְּמִוּרִי לְשֵׁם
מִתְלַבֵּן וְיוֹטֵהִים וְנִשְׁעוּ רֹמֵמִים :

ג רַבָּה מַשְׁפָּטִים : אֶרֶץ חֲמֹדָה : שְׁתַּחֲמוּדָה לֹא אֲבוֹת הָעוֹלָם
ד זוּהַר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא הִיְתָה חֲלִיקוֹן שֶׁל הַקִּצֵּה אִילוֹ לֹא הִיְתָה
מִחִלָּה בִּיד כַּעֲס :

ה [הַ] טוֹב הָאֶרֶץ ד' מ'ט ע"ה אֶרֶץ הַמִּקְוָה מוֹהַר מִשָּׁה קוֹדֵם וְאִיר
כַּתְּבוֹל כָּל־הַקִּיּוּ אִית פִּתְחִי יִדְעִין עֲנִין פִּתְחִי אִילוֹ הַסִּדְקִי
כָּל־הַתְּאִוֹר אֶרֶץ מִצְרַיִם הוֹד' מִאוֹת פְּרֻכָּה עַל ד' מִאוֹ פְּרֻכָּה הִיא

מִחוּקָה נֶגֶד הַרְקִיעַ כֵּךְ וְכָךְ מַעֲלֹת וְכָל אוֹתָם הַמַּעֲלֹת הַרְקִיעִי שֶׁ
כַּעֲס חֲלָק הָאֶרֶץ יִקְרָא פִתְחֵי אֶרֶץ וְהַפִּתְחִי הָאִילוֹ כַּתְּבוֹל בִּישׁוּבָה
שֶׁשֶׁ שׁוֹכֵב ע' אֲוֹת וְא' הוֹד כְּקוֹדֶם מִכְּוֹ וְכָל הַע' שֶׁלֹּא רָצוּהָ

הוֹדָה יִפֶּה לִשְׁאֹב מִפִּתְחֵי א' . וְלֹא הָיָה כְּמִלְכֵי בְּחַי' שֶׁלֹּא הִיא
בַּח' שֶׁל עִיר אֶחָד אוֹ חֲלָק א' כּוֹל לֹא מִלְכִּים שֶׁכַּעֲס יוֹשֵׁעַ וְכָל ע' וְ

מִחוּקָה שֶׁנֶּרֶס מִחוּקָה תִּרִי אִלֵּי אֲמֵה כוֹדֵם הוֹדָה כִּי ב' לִפְנֵי אֲמֵה
הוֹדָה כוֹד תַּחֲסוֹם שֶׁבֶת וְהוֹדָה חוֹן לְתַחֲסוֹם יוֹדָה שֶׁל הַקִּיּוּ וְהוֹתָתָה
א' שֶׁלֹּא יִכְנוּ עָלֶיהָ עַל־וֹתָהּ וְהוֹדָה וְכִי וְכִי דְגִמְיָי חוֹבִין וְהוֹ

יִשְׂרָאֵל עַל־הַיָּם הוֹדָה שׁוֹלֵטִי וְכַכְכְּבִים וְהוֹתָתָה גְּבוּלָן וְיִשְׂרָאֵל כְּוֹסֵר
תַּחַת יָדָם אוֹ אֶתְּךָ הַקִּיּוּ לִפְנֵי כָל־שָׂדֶה וְהִיא שְׁלִיטָה לְהַצִּיבִי
עַל יִשְׂרָאֵל לִלְוֵת ה' עַד שֶׁהַצִּיבִי הַמִּקְדָּשׁ וְהָיָה לָן לִבֵּר וְאֵעִיב
דְּרִי לָן לִבֵּר עַל־מִשְׁכַּן שֶׁל הַשִּׁיר אִינוֹ קָבוּעַ עַל דְּלִי יִכְלוּ לִשְׁלֹט

בַּהֲדוּס דְּרֵכַת קְדִישָׁא וְלֹא הִנְיָעָה שֶׁסִּלִּית וְחוֹר כִּי וְהוֹדָה מִלְכִּים
ל מִקְוָם וְגַם הִיא בְּנִימִי שֶׁסִּי שֶׁסִּי בִּלְפָנֶי יִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵס אִינוֹ

יִשְׁתַּחֲוֶה הַגּוֹר שֶׁשְׁלִיטֵי הַקִּיּוּ כִי אֲחֵר שְׁתַּבְּחָנוּ וְיִשְׂרָאֵל כְּדִי רַשְׁעִים
גַּם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקִּיּוּ וְהוֹתָתָה הוֹדָה קִיּוּ וְהוֹדָה גְּבוּלֵי

יִשְׂרָאֵל גְּבוּלֵי וְהוֹדָה יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשׁ בְּנִלֵת נִכְיָה ע' עֲבוֹר
יִשְׂרָאֵל רֹחַ הַעֲלִיּוֹן כוֹ וְהוֹתָתָה יִסְ לְהַקְדֵּק עֲתֵה שְׁבָחוּן הַכִּית נִשְׁעָה
בִּיּוֹתָתָה לִשְׁמִיעַ לִי מִאִי אִיכָל לְמִימְרֵי שֶׁסִּי הַרְגִּישׁ לִלְוֵת יוֹלֵל

שׁוֹהַ שְׁלִיטֵי גַם בְּתוֹךְ לִי הַקִּיּוּ בִּכּוֹת מִלְכֵי אֲחֵר לֹא אֶתְּךָ שֶׁ
לְעִמְהָה כְּדִקְדָּשׁ שְׁלִיטֵי מִחוּלָה בּוֹאֵה אֲשׁוּרָה שֶׁסִּי הַקִּיּוּ
וְהוֹדָה אֶל־כָּל־כָּאן בַּח' הַסִּי הַסִּי לְכַסּוֹ וְהוֹדָה שֶׁסִּי בְּתוֹךְ מִי

שְׁכַנְכֵךְ

אֶרֶץ

א זוּהַר פְּקוּדֵי עַמּוֹ תִּי־דִי הַגִּירָה כֹּחַ בַּאֲשֶׁר לִמִּי אִי מוֹרַעַל
לְיוֹסֵף קָאִתִּי לְמִאֲבִיּוֹן דְּמִאֲךָ אֲרוֹכִי שֶׁל יוֹסֵף מִיד אֲתַבְקַע וְהוֹי
יִשְׁתַּחֲוֶה דְּכַתִּיב הִים רָחַם וַיִּכַּס הִרְדֵּן ה' דִּבִּיה וַיִּכַּס וַיִּלֵּךְ הַחוּמָה
וְעַד שֶׁאִילוֹ לִיֹּה בַּאֲשֶׁר דְּכַתִּיב בַּאֲשֶׁר אִת אֲשִׁמוּ וְאִיךְ אֲשִׁמָּה הַרְגָה
הַגְדוֹל וְהַמְּאֹתִי לְהִי־אִי הַהוּא וְרַעֲיָא קָאִתִּית גְּלִי דִּישְׁתִּיק יוֹמָא מִי
לִמִּי וְלִי מוֹרַעַל דִּיעֲקֵב קָא אֲתִית דְּכַתִּיב לִמִּי אֲתֵה וְהָיָה תֵלַךְ וְאִינוֹן
הוֹי מִלְכֵי קְדִישִׁין דְּשִׁלֵּךְ בְּשִׁלְחוֹתֵיהֶם וְהָיָה מִהֵוֹא עֲאִקוֹן גְּלִי
לְמִדְרָגָה וְיִשְׁלַח מִלְכָּיו וְכַשְׁתִּיב מִהֵוֹא עֲאִקוֹן :

ב זוּהַר וְיִשְׁלַח עַמּוֹ ת' א' מִכָּל אֲבָקָת רֹכֵל דִּל יַעֲקֹב ד' א' דִּל
יוֹסֵף הַדִּין גִּין דִּלְרֹכֵל שֶׁל יוֹסֵף הוֹי אִילוֹ לְגִבִּי אֲמִי
רֹכֵל דְּהוֹי רֹכֵל לְאִשּׁוֹי גִּבִּיה אֲבוֹהִי :

ג סַפְרִי וְהוֹי אֲחוֹן שֶׁלֹּא נִשְׁעָה כוֹ מִלְכָּה לֹא לְשִׁכַּר וְלֹא לְהַפְסֵד
וְלֹא הִיא כוֹ לֹא שֶׁכֶּר לְחוֹתוֹת כְּתַבְּרָכוּ בְּשִׁלְוֹ ק' לְדִקְקִים
שִׁתְּבָרְכוּ בְּשִׁלְוֹ וְכֵן אֲתֵה מוֹבֵל בְּחִסָּק יִרְדֵּי לְגִרָה יִרְדֵּי בְּרַכָּה יַעֲקֹב
כַּתְּמִי וְיִכְרַכְתִּי בְּגִלָּה יוֹסֵף וְיִכְרַךְ ה' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי יַעֲקֹב
וְיִכְרַךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרֻכָּה שֶׁלֹּא הִרְעַב :

ד שְׁעָרֵי צִדְקָה דָּחַף מ' ע' א' . וְלִפְעָמִים כֹּשֵׁף אֶתְּךָ אֲשֶׁה בְּתוֹלָה
וְאִינוֹ בֶּת זוּהַר וְאִינוֹ וְיִהְיֶה עוֹלָה יִפֶּה אוֹ הִיא
קְבָרָתָה אוֹ קוֹבְלָתוֹ וְכַתְּבוֹ וְכַתְּבוֹ בִּיד בְּגִדוֹ כִּי בְּנִים זִרִי לְדוֹכוֹ אֶל־

לְפִי שׁוֹב יוֹסֵף הַדִּין לִבֵּת זוּהַר רָחוּהָ אֲחֵר וְרַעֲיָא וְכַתְּבוֹ בְּכַתְּבוֹ
יִרְדֵּי בְּכֹרֶה אֶל־כִּי בְּכֹר עֲלִיּוֹן אֲתֵה לְמִלְכֵי אֶרֶץ וְלִפְיָךְ כַּתְּבוֹהָ
פְּרֻכָּה עַל הָעוֹלָם וְכַתְּבוֹ וְיִכָּלֵךְ יוֹסֵף אֶת אֲחִיו וְלִפְיָךְ אֶרֶץ יוֹסֵף
הִלֵּךְ בְּמִדְבָּר עַם אֶרֶץ הַבְּרִית :

ה רַבָּה זֹאת הַבְּרִית . הַרְגִּישׁ וְהַאֲשִׁי עַם אֶרֶץ שֶׁל ת' ק
כַּכְּרִי וְכַתְּבוֹ תוֹךְ הַיָּם וְאִינוֹ לְפִרְעָה רֹכֵב שֶׁלֹּא
תִּבְרָא אֲוִיָּה וְחִסָּן לְעוֹלָם הָעַמּוֹת שֶׁל יוֹסֵף אֵס לֹא יוֹנִי אוֹת עַד
עוֹלָם לֹא יִכְלוּ לְבָאוֹת וְכוֹ :

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

א חֲנַנִי ר' א' דוֹמֵת הַרְגָּא כִּי עַם גִּל וְהַאֲשִׁי יָמִים . תִּרְעַ
לֵךְ בִּלְוִד מִשְׁבֵּה דוֹמֵת הַרְגָּא כִּי אֶתְּךָ שֶׁ
אֲבוֹת מִהֵוֹלֵל יִרְדֵּי חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁל לְמִדְרָגָה אֶתְּךָ שֶׁלֹּא שֶׁ כְּוֹ
אֲחִירֵי א' אֲבוֹת עֲבוֹד אֲחִירֵי הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה א' עֲבוֹד אֲחִירֵי אֲחִירֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי כִי כִי קִיָּן כְּוֹ אֲחִירֵי א' לְקִיָּן עֲבוֹד אֲחִירֵי אֲחִירֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי כִי עַד שֶׁכָּא כֹח . א' עֲבוֹד אֲחִירֵי הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה
וְהַכְּלָלֵי א' עֲבוֹד אֲחִירֵי קִיָּן עֲלִיּוֹ הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה וְהַכְּלָלֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי וְכָל אֲבוֹתֵיהֶם בְּאוֹתָהּ הָעֵה וְלֹא עוֹד לֹא הִיא יוֹדָה
וְהוֹתָתָה כֹּהֵם בְּכַדְכִּים ק' עֵה עַד אֶל־כָּא הַמְּכֹל לְפִיָּךְ כֹּחַ

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

א חֲנַנִי ר' א' דוֹמֵת הַרְגָּא כִּי עַם גִּל וְהַאֲשִׁי יָמִים . תִּרְעַ
לֵךְ בִּלְוִד מִשְׁבֵּה דוֹמֵת הַרְגָּא כִּי אֶתְּךָ שֶׁ
אֲבוֹת מִהֵוֹלֵל יִרְדֵּי חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁל לְמִדְרָגָה אֶתְּךָ שֶׁלֹּא שֶׁ כְּוֹ
אֲחִירֵי א' אֲבוֹת עֲבוֹד אֲחִירֵי הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה א' עֲבוֹד אֲחִירֵי אֲחִירֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי כִי כִי קִיָּן כְּוֹ אֲחִירֵי א' לְקִיָּן עֲבוֹד אֲחִירֵי אֲחִירֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי כִי עַד שֶׁכָּא כֹח . א' עֲבוֹד אֲחִירֵי הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה
וְהַכְּלָלֵי א' עֲבוֹד אֲחִירֵי קִיָּן עֲלִיּוֹ הִיָּזֵן וְהַפְּרָכָה וְהַכְּלָלֵי
אֲחִירֵי אֲחִירֵי וְכָל אֲבוֹתֵיהֶם בְּאוֹתָהּ הָעֵה וְלֹא עוֹד לֹא הִיא יוֹדָה
וְהוֹתָתָה כֹּהֵם בְּכַדְכִּים ק' עֵה עַד אֶל־כָּא הַמְּכֹל לְפִיָּךְ כֹּחַ

ד עשרה מאמרות דף פ"ט ע"א : לוי מכפר על שריפה בן
 כתיב אל לוי הפעם ילוה לי איש ואל
 אחרה בעלי לא איש הוא סוד בני אישים אש המורה ואש הקרבנות
 ולכן אחרה אותיות ילוה איש יוד בתחלה ה"ל לבסוף י"ד מרמו
 על בקילה וה' על שריפה :
 ו שערי אורה דף ט"ג ע"ב : מדת הפת"ל מדה זאת נקראת
 אש הגדולה ואורכות כל מיני אש ואלאבי' מתיירא'
 גם כן מוחנה ומד' זה נקרא בק"ה א"ש א"כלה :
 ו זוהר תוריע דף ק"ע"א ויה נראה יעקב להעני' מחניהו
 בליה לא נראה קטניור דהיינו שלחנא של אש
 היה מלהט בין מחנהו אחר מועב להעניב אותם מהרה והגה
 יפסוק בניהם ולא יהיה שם הקטניור :
 ח ציוני האץ כתאבן גויה כתנש עם חומר האנושי כנר
 העידותיך שהאלאבים מתלבשים חומר אנוש דוגמת
 שליחותם כי כל דמות ש"ל למעלה וכתב איש קודי שהוא דמות
 אש וכן הנחה לבנה דמות תכלת וכל זה היה כנראה
 והתעוררת בהם שעתיד לבא לידו :
 ט כתב הרמבן בפירה חמישי של טומאה נקרא גולה"ב
 וכסא מקוק מלהבי אש ואלמלא חסד יובר
 הכל היו כמות חיליו מחבלי כל הכבדא' כרגע א' מחל להב אש
 היוצא מחב שרפי גדודי חיליו וכו' : עוד שם בפירה
 שמי' הנוזף' נקרא קד' לכו' והשדים המתאכלי' מו' הכסיר'
 חפילי' אימת' ופתד וכל אי' חפילות בראש בדמיון אש אדומה :
 י חרגום תמר בשעה שהיא א' לחרוף בעית גלשה כמנים שנתן
 לה יהוד' ולא אשכחון תלת עיניה למרום בעל רחמין מה' לעונה
 בעתת גרה למלא תלת כיוונים ההם ואזי אתן לך גלשה קדושים
 שירדו לכבשן אש בנקבת דור' רחמי' הק"ב למיכאל ואזי עינה
 ואשכחון ואמרה לפני הדייני' למי אלה אפ' מתעברת ואע"ל דא'
 שרף אינו מפרכס ליה וכוונתה יהודי' הסמיכים אחר בליהיה
 טב לי לשרף בעלמ' הדין לא ישרף בעלמ' דא' שהוא אש אכלה
 אש ואזי יהודא' נדקה מחני' כ' :
 יא בגפי יונה חלקר' סי' ע"ק'ט' יהודה וד'ל' שניהם נקראו
 אריה ושני פעמים אריה הן לבת אש הגרמו בגולה ראשונה :
 את
 נ וזה פרשת בא : את השמים ואת הארץ : את דא ימיב'
 הק"ה ואת ואת שאל דהק"ה :
 ב עמק המלך כ"ח ע"ג את השמים לרבות חילי השמים דהיינו
 מלאכים ואת הארץ לרבו' חילי הארץ דהיינו נפשות בני אדם :
 ג ספרא דרבה הנוכח בראשית בראש אש את השמים את
 לרבות יעקב וטוביה :

ד רקנטי דף ג' ע"א : את השמים במלת את נכללת כל
 האותיות תחילתן וסופן רחוק ל"ה כל הנחלים
 הולכים ל'הים : והוא שם לשביה ש' ואשועי' א' מדבראלי :
 ה עשרה מאמרות דף ק"ע"ד את השמי' וזתפארת את לרבו'
 גדולה ונבירה ואת הארץ וזתלכות נב"ה הו"ד יסוד' :
 ו תוספות חגיגה דף ק"ע"ב ואת הארץ להקדים שמים לארץ
 דא' לאו ואת הייתי חומר שמים כנראה בידד
 והכתוב כתבם זה אחר זה א' אפשר לכתוב שני שמו' כאחד וכו'
 ומיורו בנימוקי חומם פ' כשי את השמים לרבות תולדותיהן ומדרש
 אחר הוא ופליג אדכא :
 ז מדרש הנעלם : וירא לביס את האור כי טוב אור ר' יעזר
 את לרבות איכון מלאכים דאמין מכתרא דאור :
 ח מדרש הנעלם דף מ"ד ע"א ויבא להם את הארץ בגלגלו
 את לרבות דברא ליה בדיוקנא דארס עליה
 במרכבת' דאיתמר ביה ודמות פניהם פני אדם :
 ט תוספות כהרד"ק דף ל"ח : עלו למטה שמים וירדו ארבעה
 אדם וקור וקין ותאומיו אכל הכל לאכול אותו
 פעם כדכתיב ותוסף ללדת ובני תומת כולדו עמו דרש בכראש'
 רבה מדרשית את ארזי את הכל :
 י עשרה מאמרות דף קי"ב ע"ב ולא יקרא עוד את שםך אנכם
 את מיותר לרמו שהיו לא יעקב שם יעקב
 מחקומו אלא ישראל עיקר ויעקב טבל לאפוקי אברהם יהיה שמו
 לבדו ולא ארס עמו ולשן את כונו עם :
 יא פליאה א' נ"ס א' ק' לרבות הה' דה' פקד' ד' שם שמה א'לו
 אחרוה' פקד' שמה שמוע' ל' למה לבדה נפקדה
 אחר א' לרבו' של הפקיד' נפקדו עמה ואיז' שלא ב' לרבות
 לא עקרה אחת כי זה רצית לומר שנקדו כולם לאלא נפקדה
 שרה זאת אברה' למטה אס לא נפקד' זאת אברה' למעלה וכל'
 ובאז' למעלה בלא שים דבר ופקידה אחרי שהפקדה שרה זאת
 אברה' למעלה כן הדבר למטה וא' ע"כ את לרבות כן בכל מקום
 את לרבות מ' לא ב' א' ג' לטובות כיור' בלשון יאזר בכל מקום
 שהיה לרבות רבה במלת את או במלת נס או במלת אף וי"ל דלא
 אפשר בענין אחר האץ יאמר כאן וה' פקד' נס שרף דהיה נראה
 שרה נפקדה למעלה ע' לילית ואין הירבה בעולם כוונת אדרבה
 לילית וכיוצא בה נפקדו עמו משה ואס יאמר וה' פקד' אף שרה
 זהו שרף שנקדו אף היה פקידה כו' מה ש' לך לומר א' ב' האץ
 אחר' וה' אלא הוא ובי' דינו ש' לה' אינו דומה הוא ובי' דינו
 בלא אף כמו הוא ובי' דינו בלא' אלא מורה האמת כי אי אפשר
 ראש וסוף בלא אמצעי' בלא א' ב' כוונת' בלא א' ב' שג'
 שרה נפקדו כולם למטה ולמעלה י"ח חזין הופקדו מכת' ר' עליון

ב' רבה קהלת דף ק"ט וישב ביום ההוא עשו לדרכו שיעור
ל' לעזר אומר מפני שטר חוב ור' שמואל אחר מפני הכסף וחזקא ח'
יחבר טובה הרבה זו עשו הרשע שאיבד כל טובתו וחזקא ח' עה"כ :

ג פליאה יעקב על גשף שתי אחיות לא קבר רחל במצבה כי
היה חתובים חפני החבות (עין שם פלפול ארוך
חזה ולסוף השיב אין הכוונה לשון בושח חלילה כי האבות הראוהו
לקחת אותם לא חתובים הוא מלה החתפתת חתובים לשון יונקת
בחתובים התי' מתפארת ישלכו :

ד תרגום וישב ישראל בארץ מצרי' ובנה ליה כתי' מדרש' ופלגו'
בארע' דגושן ואחכינו בה אפסות חקלים וכרמים וכפיש' ופניאו
לחדא :

ה תנא ד"א דף ט' ע"ב חפני מה וכה יעקב לחיים שלא בעבר
ושלח בניה ל' חמה שעתיד הק' כה' ליתן לגדיקס
לעתיד לבא חפני שהיה בבית המדרש חקטנותו ועד וקטנותו בקי
בחקרא במשנה בהלכות ואדנות ש' ויעקב איש תם ויבטח אהלים
ביקור חולים

א תנחומא אחר הק' כה' למלאכי השרת באו ובקבר החולה
אמריו לו רבונו של עולם מה חזו ותדענה בן אדם

ותחשבהו אתה הולך לחקום טיבות לחקום של דם ושל שן ושל
כריות אל' חייכם ערב עלי' אותו דם של ערלותו ומרובנות
(עוד שם כשאל אברהם והיה חששנו מן החילה אחר למלאכים
לבקרו עד שהמלאכים הולכים קדמון הקדוש ברוך הוא וכו')
ב"ה ומשכן

א ספר תנין אחר מלאכי השרת רבונו של עולם למה אתה
בולא העולם אל' בעבור כ'ה אמרו לו והרי עמית אתה להחריבו
אל' לימות המשיח ויבנה ולא יחרב עוד ע"כ :

ב שערי אורה דף פ"ג ע"א דור הפלג' בקשולא קלן בנטיעות
הנן והענין ואחרו ונעשה לנו שם אל' פ' של יצא

מחשבת' א' הבעל לחצר דין בא כבודד כנר והחריב ארצו ועקר
מלכיו' ופשו ידו בבית המקדש ונעשה כלם של זכר ואותו רשע נקנה
לקיי' מאחר ונעש' לנו שם וזאתו היום קיבן כל עיניו' למשיח
לחכות כל' והכנים בפיו כל' מחלבי' שהיה שם חקון בוכרי
לגמול מחשבת דור הפלגה כו' אח' כ' בא דטל ונול' ללאת כל' עו מפיו
ואז כפל ה' לו

ג שערי צדק דף ט"ז ע"ד דור הפלג' נול' להפריד בין יסוד
ומלכות ונול' להשתמש במלכות בכוחות המומחה

וע' הוזהרו שהעל' כח' הידוע במלכות ע' אדם הראשון כבוד
ען הדעת טוב ורע לפי שהמקדש הוא חזוין לטהרה ואח' כיכבו
בו נחלים מעמאים את המקדש כו' ולפיכך רצה אד' הראשון
להשתמש במקדש ע' טומאה וכן דור הפלגה ולכן נול' :

ה רבה פ' כ"א פ' ע"ו (כתן הק' כה' העולם לא יכנס שם) וה'
אחר המקדש אפי' אברהם כיון שנתן לו הכל אל' אס אין אתה
כותן לי כ' ת' אמה על ת' א' לאכתתי לי כל' וכתן לו כל מה
שחבק שאלמר ואכתתי לך שם אחר על אחר : כיון ששע
2 אברהם

ד וורה כשאל אברהם לקבור את שרה במצבת החפלה עמדו
אדם וחווה ולא רצה להיות שם במצבה אחרו ומה אנו תמיד
מתבטלים לפני הק' כה' חפני החט' שעשינו ואתם באתם להוכיח
פלינו ביום שנתבטלים חפני מעשיה' הטובים אחר אברהם אבינו מקבל
עלי' להתפלל לפני הק' כה' שלא תבישו עוד וכנכב אדם במקומו
בטחון

א תוספות בבא חזיעא דף כ"א ע"ב הלל יראתיך בכלתך פי'
לשון בטחון כמו שמוי' והב כסליו כל' היה לך
לירא מן הק' כה' היה בטחונך וכו' :

ב וורה ויקהל דף פ' ע"ג אשירי של יעקב בעורו שבו על ה'
לחיו וכי' א' יעקב ולא א' אברהם ולא א' יצחק לא א'
יעקב דיעקב לא אתרסק לא באבור ונאמיה כד עריק קמיה אחיו
ואזל כלל מחכא ואזל יחידא כד' א' כי בחקלי עברתי כו' ואבטח
בהק' כה' דכתי' אס יהיה להם עמדי' וכלא שאל קמיה הק' כה' ויהי'
ליה :

ג תרגום יושלמי שכן יוסף חקדא דלעיל כחכדא דלרע
והנטיע נצר המסקים ולא הוכיר מאי דכתבא מפרש
ארוך הנבר אשר יבטח באל' ובדרך הנבר אשר יבטח בה' והיה ה'
מנעמו : כנ' כלל וכר שר המסקים את יוסף עד מלא זמן קי' א'
לאתפרקא :

ד ציוני ויהי חקן שנתים ימים וזו מאחר הנוסר טוב לחכות
בה' חכמות ב' אדם אפי' ב' אדם העליון שבמרכב ומחמת
זה לקה יוסף שבעה ברהב' ושטי כוב :

בית הבנסת
א מדרש הדודאי' נתנו ריח על דודאים שאלא ראובן ע' כן
כולד ישכר שהיה נותן ריח טוב בתורה ועל פתחיו
כל מגדי' אילו ב' כוב' :

א עשרה מאמרות דף קכ"ה ע"ב ויאל' לשון כשדה ויאל' יחזק
מנ' און מן בית מדרשו של שם כדכרי יוכתן
בן עזיאל (כתב בעל הפיוט מדרשו של שם יוסף מנ') :
ב תרגום ויהי עשו איש יודע יד קטל כפסין קטל במרד ומכר

אברהם כך מה אחר אלהים דבר בקדשו אצלנו :
ו הוזהר בשלח (ר יהודה אחר כשנחל עילא יהיב הק"ה
לדס וכליל ביה תכמתא וסכל כותא חזן
אחר יהיב ליה הק"ה בשמח ר' יצחק אחר מהב' תנחל הארץ כפס
מהרז אחר דבי מקדש :

ו רקנטי דף ע"ז ע"ג (דנחל אקרי רעה הכז קיימו כל
ההורים בשין כל זכות וכל נשן דעלמ' ויין מדה השומחה הוצת
מקבל שפסמאל שרש' עשורע' אחר כי רכב כחש והעיל
פגס כבורה עליונה ולא כודכסה עד הקמת המזבח :

ו מגלה עמוקות חסות של חסין לילית ושס עין הד' עת עס
הכולל עול' ת' פ' ומצפה משכן מ' ח' קנטי' כל קרש עשר אמות עולה
ת' פ' וכן במצפה בראשית ת' פ' תיבות ובידו ל'ס היו ת' פ' כ"כ
מכין ומל' ת' ויהו ויתקח מים הת' ו' וזהו כוד ואקחה פ' ת' לחם
ח ילקוט מל' דף ק"ט מהו בירח בול בירח מכל חסר מ' כנגד
מ' ימים שג' פ' שגבע הק"ה כי מייחז ואת ל' אע"פ מ' י' בכל
שנה היו אותן הימים עומים רחש בעולם עד שיעמד שלהם וכנה
בית היקדש ופסקו אותן מ' יום לפיכך כתיב חסר מ' נגד מ' יום
שפסקו

ט מגלה עמוקות אופן ג' יצחק מחזיר ויבן שרש' עשורע
חותא רבכ' ודכ' הוא חותא ווערת'
ובהקמת המזבח כחשטלו שביה :

י רמונה יעקב אבינו ידע כסש שיש מקדש למעלה כך יש מקדש
ש' מטה דכתי' וזה שער השמים : ומקדש למעלה
למטה י' חסין כולם ג' דף א' ידוע שהי' מקדש למקד' ועל
אותו הדרך ועל אותו הסול' מלאכי' עולים ויורדים גם כן בהשמות
וכסש שיש שבינה ומקדש למעלה כך יש מקדש ושבינה למטה וכסש
ש' למעלה' בספרות כך המקדש למטה' אמות כי אין השבינה
יורדת כפחות מעשר דברים ואינו שורה א' ל' במקום שיש' דברים
והס' כ' ל'ס ש' יושבן ודמיוהס כמו שיתבאר שיהיו קדושים ב' אכזי'
וע' אחרו בקדושה אין פחות מעשר ושבינה ש' למעלה ומטה כולו
אחד כמו כר מוכר כו' :

יא רבה כפ' (שמועין הקריב קרבה על סדר המזבח כו' וכן
המזבח היה הורג כבואפים וכבוטית כח' ד' ולקח
הכהן מים קדושים בכל' תרם :

יב מדרש הגעלה דף ג' ואכיל אר' שכל' שכל' במקדש ראשון
שכל' במקדש שני לא אשכול עוד וכל דא כההוא מוכה ש' יוסף
וכה :

יג פסיקתא ותש' החל אלה ומש' ותהי ש'ס מלמד שכל
האומנים שהם בונים בו לא מת אחד מהם ולא
חלה ח' מהם לא תענינו ואם תמה את' על הדבר אחר' לעזר

לכבודו ש' ב' ו' נעשה כן כל מצוה שעלה עס' יעקב לקוברו לא כפס'
אחד מהם ועל בנין בית המקדש אתה תמה שגשעה כן :
יד מגלה עמוקות אופן קכ' מה כולל המקור' כו' הוזהר דייק
שהס' קסר' י' של כימה ו' קשרים של כביל
כימה ר' כבוד ה' מלא המזבח ועל ו' כתביון יעקב אין כו' כי
אס' להם וכו' :

בכיה

א זוהר ספר ביתן לאדם הראשן ע"י דרויל בג' ע' כיון דחטא
פסח מיניה והוי בכח אדם ואהדר ליה הקדש ספרא ע"י רפאל ואחז
לשם בכיה וכן לכל אינון תולדו עד דחטא לאברהם ביהוה הוה ידע
לאסתכל ביקרי' דמאריה :

ב מדרש הגעלה תנו רבנן מה הטיב הק"ה לבח כשיצא מן
התיב' וראה העולם חרב התחיל לבכות אומר
רב' שע בקדחת רחום היה לרחם על בריותיך השניו הק"ה רועה
שטרה ולמה לא אחרת זאת בזמן שאחרתי לך הכני מביא מביא מכל
מים כו' כיון דראה כח כך הקריב עולות וקרבת כו' :

ג שם' כשיצא נח מן התיבה פתח עיניו וראה העולם חרב
התחיל בוכה אומר רב' שע אס' בשביל השמים תאבד עולמך
לא תבדל איכס או לא תבד' עלמך העלה עול' והתפלל אחר
ל' שלשה ריחות עלו לפסגות ריח תפלתו ריח עולות ריח מעשי :
לפיכך כוה הק"ה ריח כיחות תשירו לי כל' ריח שיקריב נח
לפני ריח עולות ריח מעשי :

ד גלי דויה כשראה יעקב שכל האשם התחיל לבכור' ואו תיקון
תפילות ערבית בבכיה לפני קובו : (עיין לקמן
עקב ספ') :

ה וזחר וירא עמו' רב' ויפגעו בו מלאכי אלהים אילו הם
מלאכי שלו והס' היו כוכי' על עקידת יצחק שחז'
מלאכו שלום מר יבכין :

ו רבה פרשת ויג' אחר יוסף ויהוד' אבי רואה כך שאתה פטיט
א"ל כל' זאת שאתה רואה אי ערבתי א"ל מפנימה
לא עשית כן את אחיך כשמתתם אותו לישע'אס בעשרים כסף
ועצרת אביך הוקן ואחרת לו ערף עורף יסף כיון ששמי יהוד'א
כך נעק וככה בקול גדול :

ז תרגום ויאסור יוסף מרבכתו וקוד' שמינו היה יעקב משתחוה
לו ובכתת' למחיו שניו קטעין וכו' וככה על כוונתיה
דכניד ליה :

בכורה

א זוהר פרשת בלק עמו' שר' ש' הראה הק"ה כח' ל' לרב
שר' ל'ס א"ל תבני ארצתי ד' א"ל מה כתי' ביה
א"ל לא תבא אר' יעקב כל' שטנות' ל' א"ל דכתיב פרו ורבו ברכתי'
דכני' מ' א"ל לא צעני' תן לבנו דיצחק א"ל את בכור א"ל תהא
בביותה

מכור העליונות הקדושות והטהרות שכל שם ייחוד להם כו' :
 מדרש' העולם פירש' כלל כלל וכלל היו בעצם אחת
 בלעם עשה נחש' כגד שם יעקב וכלל עשה קסמים
 נגד שם ישראל באותו עשה יצא רוח מעשרא דיוסף מבין ענבי האילן
 ונשיב בהואו קחשם ובעל לון כו' וכשז רוח' אילנה תתא ובעל
 לקוסמין כיון שראה בלעם כן אחר כי לא נחש ביעקב ולא קסם
 בשאל :

ז' וזה פירש' כלל : יהי דן כחש עלי דרך וח שמחן שפיון
 על אורח זה כלל' כן דן שם בלעם בלעם נכחו של כחש :

א' רבה פירש' תבואה בשעה שאמר הק' כה' לאברהם לך לך
 מחרצך ואעפ' לגוי גדול אחר לפני הק' כה' רש' עמה
 הנאה של כלל הכרכות והרבי הולך בלא בנים . אל' הק' כה'
 לאברהם כבר אתה יודע שאין אתה מוליד אל' רש' עכ' אבי
 ראה בחול שלי שאיני מוליד : אל' מן החול אתה מתייר' מיד' כחש
 ש' אפשר לחמו' הכוכבים כן אי אפשר למנות בכוכ' :

ב' שערי צדק דף י"ח ע"א כה' יהיה ורעך שלא היה לאברהם
 ורע משה מרד מערכת הכוכבי' וחולות לא ע' בימים וכפ' אלות
 ג' וזה פירש' דף ק' ע"א כה' חיי וחיוני לאו בזכות תלית
 מילתא אלא בחולא וזה חיי' לאברהם דחולא בחולא
 דלא יוליד והק' כה' אפי' ליה כו' : (ועיי' אותיות כ"ל)

ד' שערי צדק דף כ"ח הנהגה להוליד בנים ע' הכסאו
 להשיג חיים או חובות יותר מהראוי לו עד מקום
 אה' ה' צדק לעלו' וכו' : (עיי' ערך אה' כיון ז') שם נכתב
 אברהם באמצעניות ולא מלא כן משה אלא חננים בכריו' עד
 שהשיך מה' כי' ע' עמוך למיאות הכת' ל' לפיכך כה' יהיה ורעך
 ה' צדקתא . תכן התם כל העני' כשרים למערכת חן משל וית
 ואל גפן מפני שהיו והחן קרובין ע' מזהב היטלו
 הפירות האילנות חפץ שהבן העוב מולי' אכיו מדין של גיהנם וכן
 מצינו באברהם שהגיל את תרח וכו' :

ז' ילקוט משלי דף ק"ח ע"ה עמוד ב' כשאברהם לו היה שרה אשתך
 אחרת לו מנשרת את שאתה תוליד בנים ומהם
 יבואם כהנים גדולים ונחש' באורח מועד :

ז' וזה פירש' עמוד תל' א' שמועז תרין בבין אית
 לה' כה' חד דכר וחד נקבי' דכר יהיב ליעקב דכתיב
 בני בכורי ישראל וכתב' שם אר' כן אספיר . בת יהיב לאברהם
 דכתיב ו' בידך את אברהם בכל בת היתה לאברהם ובעל שמה
 ח' וזה פירש' לא התפלל על בנים ויתן התפלל על בני'
 שראה יעקב יצא מחנו ויהיה לו' ש' בטעם . אחר
 הווא יבדל אי הכי אחי לא אהב יעקב כיון ש' א' :

כל ויבית רחיס לויכה :

ט' תוספות ברכות דף י"ז עמוד א' וכפשי' כעבר לכל תהיה
 מה עבר איכו חקבל כליה כן יהיה דין
 שלא יכלה זרעו לעולם כמו שאמר ויהי ורעך כעבר הארץ :
 י' תחומא כשביקש הק' כה' ליתן ללאה בנים אמרו מלאכי
 הש' לפני הק' כה' לזו אתה כותב בנים ש' ויחי
 בן כה' ויולדו' אל' א' אל' א' הק' כה' עכשיו והקדקות אינה מקפחה
 מן הבנים :

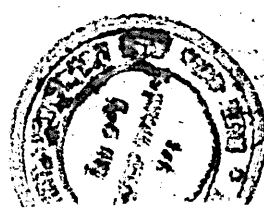
יא' רבה כלל לא ראה לבן בנים אלא בזכות יעקב בתחילה
 כתיב וירא' בזה עם הארץ ואילו היה לו בנים הארץ
 בתו רועה והה' יעקב לשם כתנו לו בנים ש' וישא' את דברי
 בני לבן וכן אחר לוכשתיו ויברכנו' בנ' :
 יב' עשרה מאמרות דף כ"ג ע"א כי ארד אל בני אלה
 פירש' בשביל בני שאבד ומכח שהוא רע
 איצטרך אבי לילד אלוה' לגיהנם ולהעלותו חס' כי הכל יורדי
 לגיהנם אפילו דייקים להעלות דרך עכרם איהו רשע שירד לשם :
 יג' תוספות כ"ב דף קמ"ג ע"ב ובני דן חשים שה' לו בנים
 כחש' א' קנה ואע"פ' כשרד לחזרם לא היה
 לו בנים כ"ב מ' קרא כן ע' . העתיד כדדכ' אשר שם שמו' אל
 תחרי שמות אלא שמות :

יד' כנפיונה חק' ד' כיון כע' ובני פלו' אלא בני כלוא
 כאמר בני משו' שהיה לא' אלא בנים הרבה וגם
 ג' חשים כאמר ובני לשבתו שהוא יחיד שקול כבדים שיל'
 מחנו משח' בן דוד וכו' :

טו' כנפי יונה יונה ח' כ' קכ' . דע כי ה' א' ששם הוא
 מול לבני' לפיכך כל האמהות היה בשמן ה' :
 חן רחל ועם בלה' היה שניהן וכתה להבנות וכתב ה' א'
 לכס ור' : (עיי' ערך אותיות כ' ק')

בראשית

א' מדרש רבי בחי' בן הקנה מדברו ה' של הק' כה' ככר
 שמים וארץ ומרוח קדשו ככר' כל צבא מעלה מן
 הרוח שפכת אל הוג' מרוח קדשו לתלות לארץ קצבה ומכ' בח'
 ההם תהיו קריות הוקף כל העולם וזהו אבנים מפולמות
 המושקע' בתור' ומכ' הים יבוא ותול' באור . ואחר
 שתלן בכמו הגיהנום ומתוך ה' . ומתוך כח אומת וזהו שהגיה
 מתוך הים יבא הא' ומתוך הא' חקק כסא הכבוד שרפים
 ואופנים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מעלה :
 ב' מדרש כוכ' . ה' כחמה יסד הארץ כחמה בני' ע'
 שם ע' ש' שמות החוקקים על' ויבנו של הק' כה'
 באחד מהם ככר' אור באחד מהם אש' ובאחד מהם באור ע'
 שמות

דָּחַק אֶת־שֹׁאֵל מִעַן הִדְעָה טוֹב וְרַע וְתִקְלָל אֶת־עֲשָׂקֵי־לֵלֹת
וְהִאֲרָק־תִּקְלָל מִשְׁעַר חֶסֶד חַד לֵלֹל כְּתִקְלָל לֹא אֲרַעֲלָה וְיִמִּיד שְׂמִינִי
הַתּוֹרָה פִּתַּח בֵּב לְדֹאֵרוֹ בִּרְכָה :
ב רב (כא) כֹּה תִּזְכְּרוּהָ ד' וְאֶשְׁכֵּן לְגִיגְדוֹל אֶת־רִבִּי
פִּתְחָם בֵּין יִיבִשְׁעָה בְּרִכּוֹ בִּיךְ הֵן כֹּה אֲבֵרָה וְאֵלֹ
הֵן וְאֶשְׁכֵּן לְגִיגְדוֹל וְאֶזְכְּרֶךָ וְאֶזְכְּרָה שְׁמֶךָ וְהִיא בִּרְכָה : וְאֲבֵרָה
מִבְּרַכְךָ וּמִלֵּךְ אֱלֹהֵי וְנִבְרָךְ בְּךָ כִּגְדֹל שְׁמֶךָ פְּסוּקִים שְׂמִיעָה
בְּרִאשִׁית שֶׁ בָּהֶם בִּי טוֹב :
ג חוֹסֶפֶת חוֹלִין דָּף מ"ט ע"א וְאֲבֵרָה מִבְּרַכְךָ וּפִלֵּי גוֹיִם
הַיִּזְכְּרִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכִים : כְּדֹאֵת בִּירוֹשָׁלַיִם
דִּהְיוּ גִי דְלוּ יִיחִי שֶׁלֹּא לִשְׂרָאֵל א"ל מִלֵּךְ כֹּכֵר אֲמוֹרָה פִּי
אֵינוֹ בִּיךְ לְהַחֲיוֹת לֵךְ שֶׁלֹּם שְׂבִיבֶךָ כְּתוּב וְאֲבֵרָה מִבְּרַכְךָ :
ד פִּסְיָקָה וְיִזְכְּרוּ בְּנֵי יוֹסֵף אֶת יְהוֹשֻׁעַ מְדוּעָתָה לִי גִזְרָה א'
וְחֵלֶךְ אֶת וְאֵינוֹ עֵס רַב עַד כֹּה אֲשֶׁר בְּרִכְיוֹ ה' בֵּתָן
לִי ה' אֱלֹהֵי וְחַיֵּשׁ חַיֵּשׁ יוֹתֵר מֵאֲפִרִי אֲחִי בְּסֹדֶר פִּתְחָם וְתִקְלָיִי בִי
הִבְרָכָה כֹּה יִהְיֶה זִרְעֶךָ :
ה שְׁעָרֵי אֲוֶרֶחַ דָּף ט' ע"א מִדָּה אֶת־תִּקְלָל כֹּה וְאֲבֵרָה
יִשְׁמַח מִדָּה הַהוּא בְּאֲוֶרֶחַ וְהִיא בִּרְכָה וְהֵן כֹּה :
ו מִסֵּךְ הַמִּפְתָּח לְשַׁעַר הַבִּרְכָה הֵל לְהִכְהִים שֶׁל כֹּה תִּזְכְּרוּ :
ז חֲנוּמָה וְה' בִּיךְ אֲבֵרָה כְּשִׁמְתָה שֶׁהָ כֵתֵב עָלָיו שְׂבִיבֵי
לְמַעַן שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּנֵי עוֹלָם אֲמוֹרִים לֹא כְּתִבְךָ אֲבֵרָה
אֵלֹא מִחֲמַת שֶׁהָ אֵלֹא הִרְבִּי מִבְּרַכּוֹ אֲחֵר מִיתְּהֵלֶכֶךָ כִּמְחֵר וְה'
בִּיךְ אֶת אֲבֵרָה לְמַעַן הִי אֶת קִרְאָתוֹ וְאֲבֵרָה :
ז וְהֵן (שֶׁלֶךְ) תֵּל חַיֵּשׁ אֲלֵימֶךָ עֲבַד אֲבֵרָה מִבְּנֵי כִסֵּט הִי
כִּסֵּט עֲבַד עֲבַד יִהְיֶה לְאֲחִיו וְבִנֵּי דְלוּ שְׁלִי' דְּמַהֲיִמָּא מִהָ כְּתִיב
בִּיה בְּרוּךְ ה' בְּרוּךְ ה' מִיחֵשׁ וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאֲוֶרֶחַ בְּנֵי דְכִסֵּט מִהֲיִמָּא
קִלְלָה וְאֲבֵרָה וְלֹא דִי דְכִסֵּי מִיחֵשׁ אֵלֹא דִּלְתִּבְרַךְ מִשְׁמִיחָה דִּהֵן כֹּה
וְאֲלֵפֶכָ דִּלְתִּבְרַךְ מִלֵּךְ וְאֵלֵךְ מִלֵּךְ דָּא בְּפִימִיחָה דִּלְבָן :
ח רִקְנָטִי וְרַע יִזְכֵּךְ בִּיךְ הַהוּא וְיִחְיֶה מִלֵּךְ שְׁעָרִים וְיִזְכְּרוּ
ה' דִּעַ כִּי חֲכָמִי קִבְּלָה אֲמוֹרָה בִּי הֵאֲרָק עַל יוֹנִים מִלֵּךְ
שְׁעָרִים וְכָל שְׁעַר מוֹבֵעַת מִעֵינֵי חֲכָמָה וְחֵשׁ יִזְכֵּךְ יִזְכֵּךְ מִיחֵשׁ
בְּרִכּוֹת מִחֲמַת שְׁעָרִים :
ט צִיּוֹנִי ק' שְׁעָרִים וְחֵיבִיכֹת הֵם כְּסִיבֵי שְׁעָרִי דְכָד שִׁשִּׁים יוֹזֵל
הַשֶּׁפֶע וְהִבְרָכ' וְאֵלֵךְ כֹּל הַבְּרָכָה וְהֵם כֹּדֶק
אֲדִנִּים ק' בְּרִכּוֹת :
י מְגִיד אֲבִימֶלֶךְ כֹּכֵר יִזְכֵּךְ מִשּׁוּם דִּהּוּ דִּיבֵל קִסֵּי אֵלֵי אֲבֵרָה
דִּלְתִּבְרַכָּה לְמִלֵּךְ דִּלְתִּבְרַכָּה עֵינֵי אֵלֵךְ קִלְבֵּן וְדִיבֵן
וְחֵשׁ הִכִּינְרָשׁוֹ וְכִשְׂרָאֵל כִּתֵּר דְּנִשְׁרָאֵל אֵלִיבְרַכָּה כִּי יִדַּע אֲבִימֶלֶךְ
כֹּה־חֵיבִיכֹת וְיִזְכֵּךְ מִלֵּךְ וְחֵשׁ אֵלֵךְ וְכִכְרֵת בְּרִי עֵינֵךְ כֹּה :
יא פִּלְיָה מִי שִׁאֲרֵי כִּסֵּט שְׂכַר לִימִיד וְחִרְבֵּן תּוֹרָה לִשְׂרָאֵל
שְׁמִים וְאֵלֵךְ שֶׁהֵם עֵדִים אֲמוֹרִים : פִּתְחָה אֲחֵר וְיִתֵּן לֵךְ
הֵאֲרָק מִלֵּךְ הַשְּׁמִים וְחֵשׁ אֲחֵר וְכֹכֵב דָּגֵן וְיִתְּרוֹ וְהִזְכֵּב וְהֵיין
שֶׁהֵם שְׁמִים וְאֵלֵךְ הֵאֲרָב אֲמוֹרֵי הַבְּנֵי בִּתּוֹן לֹא בְּרִיחִי שֶׁלֹּם וְהֵיין אֲמוֹרֵי
וְיִדַּע לְרֹכֵב בְּקִרְבֵּי הֵאֲרָב אֲמוֹרֵי חֵלֶךְ אֲבִיךָ וְיִשְׁוֹרֵךְ וְהֵיין אֲמוֹרֵי
וְאֶת שְׁדֵי וְיִזְכְּרֶךָ וְיִזְכְּרִים אֲמוֹרֵי עֵס כִּחֵז וְזִלֵּן וְכִהֵנָה חֲזוּי שְׂבִיבָה
כֹּכֵב עֵשָׂה כֵּן יִעֲשֶׂה לֹו :
יב שֶׁם מ"ט בְּתוֹמָה הִיא הַעֲשֵׂרָה וְהִיא הַבְּרָכָה שֶׁל אֲבֵרָה
שְׂמִיכָה לְיִזְכֵּךְ וְיִזְכֵּךְ לִיעֲקֹב : וְאֶת הַבְּרָכָה הִיא ג' כֹּכֵב
בִּיד מִשָּׁה וְדַע וְהֵן שֶׁל מִי שְׂבִיבָה מִחֲמַת הַבְּרָכָה אֵינוֹ בּוֹטֵל הַשֶּׁפֶע
הַשֶּׁפֶע לֹו וְאֵלֵךְ לְפִי הֵדִין וְכִפִּי הֵרָאֵנוּ לֹו וְכִשְׂעִיבֹר וְבִמְדִידָה
בְּתִנִּים לֹו מִחֲמַת :
יג וְהֵן כֶּסֶם שְׂמִיעָה מִחֲמַת הַבְּרָכָה מִלֵּךְ הֵרָאֵנוּ ע"י שְׂמִיעָה
אֲמוֹרֵי לְכִינֵקֶשׁ שְׂפִירָה דִּלְדָּם מִכֶּסֶם ג' כֹּכֵב הַבְּרָכָה מִכֶּסֶם
וְיִעֲקֹב שֶׁלֹּא כֵּל כֹּה :
יד רב (שֶׁלֶךְ) כֹּל הַבְּרִכּוֹת שְׂבִיבֵי יִזְכֵּךְ לְמַעַן בְּרִכּוֹ הֵן כֹּה
וְלִמְעַלְמֵהוּ אֲחֵר בְּרָכָה אֲמוֹר בְּרִכּוֹתוֹ כִּנְגֵדן שֶׁל יוֹשֵׁב
בְּסֹדֶר עֵלְיוֹן וְכִךְ אֲמוֹרָה לֹו כִי מִלֵּאֲכִיו יִזְכֵּר לֵךְ וְכִיין שֶׁהֵן לֹו
בִּלְשׁוֹן הֵם בְּרִכּוֹת רֹחַ הַקּוֹדֵשׁ יִקְרָאֵי וְאֶשְׁכֵּן
כֹּו חֲרָגוֹם יִהְיֶה לֵיךְ אֲוֶרֶחַ אֲמוֹר וְיִזְכְּרֶכָךָ בִּיךְ מִלֵּךְ לִי יֵשׁ
יִתֵּךְ בְּרִיחִי לִי יֵשׁ כְּכֹלֶם בֵּן שְׂבִיבֹר וְיִזְכֵּךְ דְּמִבְּרַךְ
יִתֵּךְ יִהְיֶה בִּיךְ כִּמְשָׁה כְּבִיחָה כְּפִרְיוֹהֵן דִּשְׂרָאֵל (עֵיין בְּחֲרָגוֹ) יוֹתֵן
פ' לֵךְ לֵךְ וְאֲבֵרָה מִבְּרַכְךָ וּמִלֵּךְ אֵלֵךְ וְאֲבֵרָה הַבְּנֵי ס הַמִּזְכְּרִים
יִתֵּךְ וְאֵלֵךְ לְבָלֵעַם דְּמִלֵּט יִתְּכֹן וְיִתְּכֹאֵל לְפִתְחָם דְּחִרָה
(וְיִזְכֵּךְ לִי יֵשׁ הַשִּׁיבִים) :
טו מְגִיד כֹּד אֲתִי יִעֲקֹב וְיִזְכֵּךְ חֲשִׁיב שְׂרָאֵל עֵס וְיִזְכֵּךְ לִי לֹא
בְּנֵי לִאֲדִבְקָא לִי אֵלֹא בְּכִסֵּט יִשְׂרָאֵל תִּתְּמָה אֵלֵךְ
שְׂבִיבָה מִחֲמַת בְּפִימִיחָה וְאֲדִבְקֵי יִתְּמָה בְּתַפְאֵרֶת כֹּה :
יז רב (שֶׁלֶךְ) דְּבָרִים אֲחֵר הֵן כֹּה לִיעֲקֹב כְּתִבְךָ אֶת־הַשֶּׁפֶע בְּרִכּוֹת
שֶׁל וְיִתֵּן לֵךְ הֵאֲרָק כֹּה יִעֲשֶׂה כְּתִבְךָ בְּרָכָה אֶת־וְעַל
חֲרָבֶךָ תִּחִי"ש בְּטִלָּתָה בְּרִכְתֶּךָ אֵף שֶׁלֹּם בְּטִלָּתָה :
יח חוֹסֶפֶת כ"י דָּף י"א כִּי קִירִי פִּלְסִתָּה פִּי הַקּוֹנֵס שְׂקוֹרִין
לִיעֲקֹב קִירִי וְלֹא כִּיחָה שְׂקוֹרִין לִיעֲקֹב אֲחֵר לִבָּן
פִּיר תִּזֵּה יִזְכֵּךְ שְׂקוֹרִין קִירִי וְלִפִּי שְׂמִיעָה וְקִירִי כִּיחָה בֹו כְּכֹד כֹּל
הַבְּרָכָה שְׂמִיעָה לִיעֲקֹב הֵם פִּלְסִתָּה וְאֵלֵךְ ג' עֵס הֵיא אֲמוֹר וְהִיא
כֹּכֵב תִּרִיד מ"ט אֵינוֹ כֹּטֵל עֲשִׂיוֹ הַבְּרִכּוֹת :
יט וְהֵן אֲבֵרָה בְּרִכְאֵן אֲבֵרָךְ יִעֲקֹב חֵד דִּלְבָּנוֹ וְחֵד דְּבָרִי
אֲבִיךָ כֹד אֵלֵךְ לְפָדֵן אֶת־וְחֵד דְּבָרִיחָה שְׂבִיבָה דְּכִתִּיב
וְיִזְכֵּךְ אֵלֵךְ אֶת יִעֲקֹב וְחֵד דְּבָרִיחָה : כִּיין דְּחִתָּה יִעֲקֹב כֹּכֵל אֲמוֹרֵי
בְּרִכְאֵן אֲחֵר אֲשִׁמְשֶׁה אֶת־בִּלְשָׁן מִכִּיחָה דָּא אֲמוֹר בְּכִתִּי דְּבָרִיחָה
אֲמוֹרֵי כֹד אֵלֵךְ לְפָדֵן אֶת־אֵלֵךְ דִּלְבָּנוֹ תִּקְלָיִי לֹו אֵינוֹ תִּקְלָיִי כֹה :

לכו לנתיבכם לשלום הכוונה התחדדות הדיוק בשיבה של מעלה
השלום בבית

אותיות ג

גאולה

א מדרש בונן ביום שלשים ברא כל עמים ואלילות נג' ברא
כל אילני סרק ומאכל כיון שראו אחי לבנות
ואילני בנן וכל אילות הגבוה' כי נבראו תחלה בארץ מיד נבנה
ונאו בעצמם אמר הק"ה אבי שוכן גא' וחקן גאה בעולם אלא
אבי מיד ברא הר הבית בו :

ב מדרש כעשה אדם בנותן שבראו בעלי חיים כמנהג
המלאכים מפני שראו מעלתם יתירה על בעלי
חיים והק"ה השלים באומרו אליה נעשה אדם ר"ל א' מאתנו
נעשה אדם ולא יכלו לעשות אדם וזהו ויברא אלהים את האדם
והם לא יכלו :

ג גלירויא כל הצרות שברא על יעקב דוכה ויוסף כלם היה
משעסע שלא יתגאו יעקב על עשו אחיו :

ד מדרש אחי יוסף היו נאים כמו שגברא מקדש' מאח' אבי
וכתובת יוסף שהיה כנף' אלה בגאונות שהם כבוד יותר מחיו :
ה מדרש הנעלם דק"ה עמו' ה' וירד יהוד' מאתו דסור' ליה
מגאונות :

גאולה

א פליציה עתידים ישראל להעלה' ממה שהיה במתן תור'
ועכו"ם פלו תחתיה למעלה' ולמע' ח' מי יגלו
ומי יעלם אמר ליה אות' ו' שהו' ו' של יעקב שניתן לו להיות מלא'
בנותן הגאולה יעקוב :

ב מדרש בזכות שאמרו לרבקה התלכי עם איש הזה ותאמר
אלך וכו' ישראל להווי' מחכים
גבורה

א פרכי ר"א כשאמר לבן שמע יעק' בן אחותי וכן גבורתו
שע' על הכאן לין לקראתו לחסדו ולבסקו :

ב שוחר טוב סי' ע"ב גבור בארץ יהודה ונעו זה יעקב ש' ואמה
ישראל עבדי אשר ב' רתני ורע אברהם אחיבי מה
גבורתו שבעל את הולך ורפסו לזרן שג' וישראל מלך דור
ימים יבוקר כל אלה שבטי ישראל שבים עשר :

ג תרגום ירושלמי כד חז' יוסף גבור' של יהוד' אחיו ופני' שג'ו
דליציה וקראו לבנו ב'אותו שעה רמז למכסה וד'ה'
בסבלו ורעד' כל פלעין דיוסף אח' יהוד' דין רפס' מבי' אלא ה' ח' כו'
ד' חוספות בנא קמ' דק"ה ב' אלו הכספ' ב' שמו' בברא' א' רבה
יש איתכ' א' הכספ' ב' שמו' גבור' היה כסו יהוד' שסבל' :

מסכת

קול ואמר קנה לך חבר : (עין ערך אותיות ד"ב) :
ג ציוני דק"ה זה ספר תולדות אדם בכאן קוד מואמר ו'
ח' יום קודש ויירות הולך בת קול יוצאות ומכרות
בת איש פלוגי לפלוגי : כי התולדות כתובי' בספרי' עליוני' וזהו
קוד' שאנו מכרמים ששני ישראל כי לפעמים מתחלפות השמות
ומעט זה יבואו העקרים והעקרות :

ד מדרש הנעלם דק"ה ע"א : מלאך בקש להתרבי העול'
בשכל אלה היה ל' ד'דיקים בעולם אח' כ' היה השב'
מתוכה עם המלאך בו' ביה שעתא כפק בת קול מן שמים ואמר
זכאה חולקך ר' שמעון דהק"ה גור ואתה מבטל עליך בתיב
בין יראיו יעשה :

ה תיקונים חדשים דק"ה הנה האש והעצים ואיה הנה לעולה
כפיק קלא ואמר משעת ימי בראשית נברא כו' וקלא
כפיק מההוא ויחא' אל תע' לו מואמר בנין דאמברו רחמ' על דוכה
ז רבה קהלת' הורה ברבי כימון אומר היה אברהם מהרהר
בלבו ואמר תאמר יש פסולת בכבי ולא בתקבל יתה
בת קול ואמר לו אברהם אברהם לך אכול בשמחה לחמך כי בכר
רנה האלהים מעשך רנה האלהים קרבניך :

ז ציוני וה' ביקר את אברהם בכל הוא קוד מדרות התורה כי
בכל תמיון ענין גדול והוא שיש להק"ה מה מד' אח' הכקרא'
כ' ונעליה כאח' אבי ה'עושה כל' והוא ש' ויתרון אכן בכל : והוא
חדת אחת השמי' מן שלשה עשרה מדות וחדה אחרת כקרא' ב"ת
כאז' ל' מוכנה והיא עשרת מלוכה בספירה עשירית והא בת קול וזה
הק"ה מוכנה עולמו : והא ב"ת של הק"ה הכרמו בולת' וה' והומר'
הואת היתה לאברהם לב"ת : כי הוא היה איש חסד ויתנהג כוו :

ח גלירויא יעקב פלחו' ששם ראשונים לבין כפיק קלא ואמר
וואמר יעקב מן העולם ועד העול' ל' מן שמיטה ליוכלא

ט מדרש הנעלם דק"ה נשעת' דכנור דישתעבדו בני יעקב
תחת עשו היו עש' יעקב כו' יא בת קול אל תירא
עבדי יעקב ששאל וכו' ואלך לך ולבנך וכו' :

י תרגום אב' תמר כו' יא בת קול כפלת מן שמיא' ואזרי'
דמן קדמי' הוי פתמי' ואשתויבו תרווייהון כו' :

יא חושפות כוונה דק"ה ע"ב : יא בת קול ואמר' מוכנה
יאזו כיכוס' ונא' ה' מ' מכות דהבי גמירה לה :

יב מגלה עמוקות אפי' קע"ב כשאמר יוסף ה'אש אשר כמח'
הגביש בידו הוא יהיה לי עבד ואמס' על ל' א' :

יג בת קול אלו רכ ל' אחיבי תורתך כי ש' א' רכ כמס רבת גיז'
תתק' לו הוא קוד גבי' ע"ל' ג' בעצמם ע"ב כי שם הם' ג' עכ' ל' :

יד רחמים שהם חסדים גמורים הקראים הק"ה ש' אלה :

יז פליציה השעת רבה ב' דחמי' אחר' ל' יום יא בת קול :

ה פקקי רא פ' ח'כ' כעצא הק'לה ליתן תורה לאדם יחזקאל
אמר מה כתיב בזה חזק לא תנוכח אחריו און און יחזקאל לעשות
הדבר שעשן אבותיו שנבדו את יוסף והורידו לחצרים ש' כי נבד
נבדתי מלפני העבדים כ' :

ו כנפי יונה ח'א פ'צ' תדע איסור הגביה כי יי' שונב גורם
שהאור המכוסה לך ליוקו הק'סו ויהיה לכם אותו השפע כי
הנבב בקרא הנבב בסתר ובהעלס ולא גורם שהאור המכוסה
יהיה גבוה אלל הקליפות וזה כחות יוסף כי נבב נבדתי פ' אחי
גרמו שהשפע מכוסה שהוא לשון גביה וכיסוי לך לקליפה :

גְבוּרָה

א ציוני הקב' הגי'ש' אל' מנ' עונגו עלי' י'
גיוני' ועל' חוה' גיוני' ועל' האק' ע' גיוני'
ועל' הנפש' גיוניות כחל' מ' חסד' אל' וזה החלקות ל'ט' עין ציוני
דף י'א ע'ב ב' כל גיורא וגיוני' :

ב תמונה בשמיטה הזאת נכלאו גיורות קשות וכו' :
ג ילקוט מל' ראובן הק'צ' נכלו' אל' חזק' ליוסף קרע בגדיו וסית'
השכינה שזקת' ואמרת כי לא חששנתי מחשבותיכם כ' שאולי
שהגורה היתה מלפני לא היתה עמכם כלום כ' :

ד רקנטי י'ש' חזק גרם וו' ר' עקוב' כ' : רובין המשפטים
וראה מחזות הדק' כ' כי טובה היא ותענוג האק' העליונים
ועשנו לכבול דנו' של הק'לה ולא בטל הגו' בש' מ'ן מ'ן
עו' החזק' את קונו ובעודו שהיה למ' עו' הש' י'א' נאמר ב'א' :
גט

א תוספות ימות דקס' ע'א' אק'ל' פי' ע'ין ראיה
לדב' ובר' לב' ראיה ממור' אי' דנו' און
ללמוד שיה' זקוק לנ' אשתו אפי' אם אי' אש' בלא גירושון ואררה
ראוי ללמוד מחזק' דאפי' את' ב' בעל' ח' הש' אשה על' אשתו י'א' ויתן
כתוב' היכ' דה' עשר שנים להכני' צרת' כמו שזכרנו כי אברהם אולי
יחמו מ' השני' ויזכה עדן' להכני' ממנו כמו שזכרנו אברהם חזק'
ב בחיי כעצ' אברה' לגר' גרם את שרה כי' שהיה ירא פן יהגורו
ג פרק ר'א פ' אברהם שרה לאברה' כתוב' בע' גירושין ואל' את
האשה זאת ובה' ש' צל' מעל' יומעל' בני מקה' ה' וזמן
ע'כ' מכל' הרעות שזאו' על' אברהם היה קשה ורע בעיניו הדבר
הזה מ'א' ש' ויקח אברה' למס' וזמת מים ש' צ' בע' גירושין ולקח
את הדכדכי וקבור ב'זמתי' כדי שיהיה שוקף אחריה ליד' שהיה
שמה :

שם לאחר מיתתה של שרה חזק אברהם ולקח גרושתו
שנאמר ויוסף אברהם ויקח אשת ומה קטורה
ולמה ויוסף אברהם אל' שפעם ראשונה היתה אשתו
ועוד הוכיף לבד' אליה :

ה מסכתא כופרי' האד' הגדול בענקים הגדול היה אברהם
אבנו גבוה יותר מענקי' שהיה גבוה קומתו כנכד
ע'ד אשמים ואכלתו ושתייתו היה ג' ככד ע'ד אש' וכמו כ' מה
עשה בטל' י' בני קטורה ובנה להם כר' של ברזל והכניסם לתוכו
והשם מעולם לא נכנס בתוכו מפני שהיה גבוה הרבה מאל' ומהר
לחס' דיקקין של אנבים טובות ומרגליות ומשתמשים בו לעתיד
לבא כשהק' בה עתיד להחפ' חמה ולכב' כמה דבתי' וחסר' להבנה
וכו' החי' שמה עתיד' לשמש עוג הוא לשון אפרים' רגל' של אברה'
אביו היה עומדי בקידו ופע' א' גער בו ומיראתו כפ' מחזק' שני
ונטלו אברהם אביו ועשה חטות ש' שן י'א' כפא עשה משכבו כל
יוניו ומי כתבו לאברהם במרוד והל' עוג ובנה ששים עיניו' והקטן
שבהם היה מ' ש' ששים עיר כל חבל ארצו וזה היה אכלתו
אל' שורים וכן כל חין מיה' ושתייתו אל' מרות ומה שהיתה עיפת
ורעותו ל' ל' עירין :

ז שוחר טוב ס' פ' גבור בל'ק היה זרעו והי' חסד' ש' כי ב'חק
יקר' ל'זרעו ומה גבורתו עשה לרבקה שתלדו כי
גבור גדול מה שע' לעקרה שתלד' גרולה

א מדרש ראיתי במערכת אלהו' שזקן היה במדרגה גדולה
יותר מחמה ואל'הו' :

ב תמונה המל' אל' ל'ט' שיה' תל' הגדול' בעצ' כי אמרו
מחזתי' אחריו את החק' ע'כ' כפלו מחקדושת' ובתי'
מקטית' הקר' י'ד' שהוא אות קדש חכמהם כתמצע הקדושה :

ג זוהר ב'טא התחזקו' פ'ט' למעל' ושב' איה אומה חוטא'
מעניין הס' שלהם מגדלות' : גול וגניבה

ד רבה שמו' ש' ע'אל' לתכונ' רעה ומה היה כופו' שב' ככר' י'
דרכים ומל'ט'ס הנריות שנאמר כר' ארס :

ה רבה קה'ל דף ג'א' א' ראית עשו בכך גדול' של רומי' עש'
ל'א'ס וגו'ל' ר' ו'הק' בה' משפיע' לו ש'ל'ה תראה בו מדת
הדין אל' תתמה על' החפץ על' מהש' הזקן ובעשה חפצו ש' הכה
מחזתי' האק' יהיה מושך :

ג ילקוט תל' ק'מ' חל'גי' מ'אדס ר' וזה עשו ומה רעו מ'און
יעקב א' חל'גי' כי מיד אחימדי ע'א' חיונות מיד חמ' תכונ'ו
ומה היה חוסס ויל' ע'ס ב'ל'ה היה ויקח מן הכז בידו וגו' ע'ים
מחזתי' וגו' חין והחזק' ובה' א' חמס' חזק' יעקב תכנה ב'טה' :
ד תוספות מל'ק דף ג'ג' ע'ג' וי'א'מ' א'כני' ע'לה השכר אל' נבב
אתה או קיני'ט' פ' בקו' נובב כפשו' וק' ל'פיו' ד'אמר בככור'
אמר ההמון מה רכסם נבב היה ומה שיי' ע'ס נובב כפשות וי'מ'
דק' א'אל'ה ראש' דק'א'מ' כפרטן של ל'תי' המוש' כ'א'ל' נובב
ל'ים אתה אכל' קשה וכו' והשת'א'וכי' רוב עכדי' גוכ'כפשות
הש' כ' ל'כן כר'א' וכו' :

ד רבה פ' וילא' כיון שראוי יעקב מעשה שמואל לאה באלו
כתן דעתו לגרסה וכוון שפירקה הק' כה' כנני' חמר
לחקן של לו אזי חגרש וכו' :
גיהנם

א' מדרש הנעלים דף י"ג' למלא הקיטע מבדיל בין מים למי'
היו הוכנסו לשתייהם מחמת כליהן של מים
ויזא מניה' לתוך כליהן של מי' לתהומות ובהכנס הקיטע באמצע
מחזיר מים הרעים הנוצאים מניהם למקומן ולא כפיין מאוכן
מים לעלי' לא חלף לנח' מימי' למע' שאל' והמים רעים והאין
מסבלת כלומר בני דומים רעים לבן והאין מסבלת :

ב' עשרה' מאמרות' והבט טוב חלד זה יצא להע' גיהנם חלדך
המות לעתיד לבא יטהר וכו' וטעם חלדך קדוש
ואף גיהנם יטהר ויתקן על גבולו של ג' :

ג' תוספות חנינה דף י"ד ע"א' וטרדן ויכאף דאמר ושתלן
פיר' לפי שאין דאף כתן בשותן בגיהנם ולא כתרדאו
ותיהובי עכיד הק' כה' דין' כלל דיכא' כי מה פשעו להיות
בגיהנם ונכאף לפסח וטרדן שלא כנכאף בידך כי אם מעט לכל
דורש' אפריכוהעולם כו' :

ד' זוהר וירא ע' רס"ח ברא הק' כה' גיהנם למטה למי' שלא קיבל
ברית מילה ולא האמין בהק' כה' ולא שמו שבת וברא'
גיהנם למעלה לאותם פושעי ישראל שעברו על מצוות התורה ולא
חזרו בתשובה :

ה' ילקוט תל' דף ע"א' עוב דש הולך בתומו כל מי שהולך
בתומו כה' העת' להכיל מדי' של גיהנם לעתיד לבא שכן חזינו
כנח' אם דיוק תמים היה וכו' :

ו' מדרש הנעלים' בשעת כריז' אדם קודם שאל לעולם
מוליכין אותו לג' כו' ואח"כ בגיהנם ומראי' ליה כל
החדשים בגיהנ' ומראה לו להע' הקרב המתהפכת ומלאי' ליה
הכלבים צו' כגש התה' ומראים לו מ"ה היכלות הקד' ואח"כ וכו'
אכשים כגש' א' כגש' א' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וי דהלכו בהכל' עולם ולא הלכו לבתי כנסיות ולא קרינו שמע
דמ"ב שחר' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
תלכות הקד' ואח"כ עול' הק' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מראים להם חמשים שיעים כילט כקבים כקבים ומליהן של
השע' סל' ל' כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אח"כ לב' ולא למדנו שאל' דמנשים כן' ש' אח"כ מראים להם
ע"ב חדשים וידיהן אפירות כגופיהן מן מחו' בית' וכו' וכו'
לידנו שלא לתקשרו תשלין בידנו אח"כ מראים לו כל מדות
דגיהנם כו' חמר כל בר כסא דעלמא ייעול באתרא דקין ואפי'
למאן דאיהו הפס' הה"ל קטן גדול שם הוא ועבד חשבי מ' חזינו

לא כל נכר דידע שאל קדישא כלקא' אלוה' אשכנה כי ידע
שמי' יקראני ואשכנו :
ז' עשרה' מאמרות' ויהי השמש כה' בתחילת הלילה הראה לו
דומה של גיהנם :

ח' תרגום אברהם ראה גיהנם הזוהר להשע' לעלמא דאמי
כתבדא שכן שפיין דאש' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כפל' על רשע' על דמדרו באורייתא ודל' דכעורו ויתעין מן
עקבא' שתובון :

ט' ולקוט' שעי' דף כא' (לעתיד יעברו עב' על גשר של
גיהנם ויהיה לפנייהם כחוט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מתיראים אמרו כה' שאל' חמר עשית עם לו תשע' עמנו א' ל'
מי אחס' א' עמך ובתלת' א' ל' מי חסיד א' ל' אברהם כו' וכו' וכו'
יותר א' ל' יצחק כו' מי חסיד יצחק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

הק' כה' עיבר לפנייהם :
י' פסיקתא דר' חזקיה' ר"ש יואמר שמוכח' עתיד הק' כה' :
להורות על השע' שדרו לגיהנם :

יא' שערי אורה דף ח"ה ע"ב' כוד גדול חכמות התורה :
יצחק אבינו ע"ה היה נופה כל העתיד לבא :
וכמה וראה בני יעקב חמואים ויכשו גיהנם וכשרא' יצחק ישראל
בגלות עשו שח' ואמר גלות מסכר' עון כו' לבן ויאהב יצחק אית'
עשו עשו כי יוד' כפיו יוד' של גיהנם כתן כפיו של עשו שח' ואמר
גלו' מסכר' עון כו' :

יב' פליאה דע בני כו' י"ב חמי' כפשות לשמע' וכן משפחות
בני עשו וכן משפחות' ככל שער החזוי ולכל' א' חמס'
פני אדם דק' שני חמשים להם חמשי' אדם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שער החזוי לוטן גיב' וכענין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
התלכות וי' ליה וי' ליה למול' דמס' האין ש' א' ע' כן בתורה
ואינו יודע מידעות התורה אשר התורה דתתו והוא כה' על אלו
הזכרים הישנים בשערי' חמ' ובשערי' ג' חמ' כ' כפתי' גיהנם
ולכל' אחד רח' חמ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הזכרות וזהו הכנ' ל'ך שער' חמ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

יג' כתב הרמב"ן בפירה טעמה ראשונה הו' כקרא תאומי' ל'
כו' וכנגדו כתב לבו משה בתורה ויחלוק
באדם כלע' בן בעור וכו' עיני' דהכנה שאלוה' הב דרשנים
לגיהנם וזהו כוד לעלוקה שני בנות הב דב' והפי' פשוט דן הק' כה'
דכ"ש היה דן את הרשעים והב' אותם ל' ד' דהכנה שמהכנה
הרשעים בגיהנם :

יד' כתב הרמב"ן בפירה טעמה תשיעי' כקרא גמלי' לכו'
וכנגדה בתורה אלהי' בנות דב' כענין כו' נקראת
כעמה וכלה' לאדם בל' אלהי' ופה בל' ליד' קרו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והיא

והוא קרתי כנעי כפי אדם שזליכו על מדריגה תחתונה בניהם
והוא מהרביד ומחריבין מחק יאזו :

גיד הנשה

א תנא ר'א זכור קיים יוסף ש' טבות טבת והכן ואין הכן לא
שבת ש' וכבינו אשר יביאו תלמוד שאמר יוסף
לטבות בית השמיטה ותפרים גיד הנשה לטבותם :
ב תוספות הולין דף נ"א ע"ג כ"ח גיד הנשה לבני נח כאשר
וא"ל דילמ' לא כאשר וא"פ היו מקיימין כמו
שמיטה דקאמר פריע להם בית השמי' וי"ל מקדאמר דבאלו הכי
לא משתרי א"ל פריע לה' בית השמיטה היינו כחיקה שזכנו על
הכחיה :

ג וזהר רמ"ח מלות עשה ורמ"ח מלאכים נגד רמ"ח איברים
ושם"ה מלות לא תעשה ושם"ה מלאכים נגד שם"ה גידים ועל
גיד אחד כתובה כמ"ל ושם"ה יום אין לו לשיטת ר' יוסף אחד
השעה באז וזהו ארץ גיד הנשה לרבות השעה באז :
ד ציוני גיד הנשה יס"ה עכס מיימין וה' עכפי' ושמאל שהם
עשרה כנגד עשר' כיתות הטומא' הסובבים את
המרכבה והגיד הזה במוקד לבית שמש ויהיה אילו הכיתות
והאכלו חוץ עליו רוח הטומאה כי אבר וחזיק אבר בו' ואם על
עשרה בא' מרח הטומאה לא יכול ליעקב רק בגיד הנשה :
(שם האוכל גיד הנשה בלי תשובה תגלה בקדישה הנקרא' וזה
כשחות נחש' דמחזיק בה' וסוכה עבודת הש' יתעלה וכתלה
בניהם בבית מילה :
ה סדר חסידים כי' ר"ל על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אמרו האילן ופענו שהחכו לה' להקדו
האון לבדו לכך אינו לו שכליבו לכן כדורו שלא לאכול גיד הנשה
דין שהאז והכן גוף אחד שזכנו הכנים :

גלות

א פליאה בהחלת שבת וכן כראשית שאיר לומר לך שגור
אח' להיות גלות ראשון ביוצרים ר"ש שנה מחד הנחש
שהול' וזהו בחיו :
ב חמונה כוז השמיט' כנצל כל' דבר עול קשה וכל השמיט'
ועונות גלות אלוהות כו' :
ג חיקונים תיקון ד' וינבנו האדם ד' ויחזקו בתיב וינבנו לקבל
ד' גלות :
ד בחי' מפני שטעם אברהם בדבור כשתעבדו בניו ל' שנה אלו
שטעמו במחשבה ובדבור ובדעה לכן כנור עלינו
פעמי' ת"ל שנה שהם אף ומאמץ ותשעים והוא חשבון של דבש
ש' אשרי המהפכה יגיע למי' אף ומאמץ ותשעים :
(מתן אחת ליעקב ר"ל אף ומאמץ ותשעים) :

ה חיקונים מדשים דף כ' עקידת יצחק מועיל לגלות דהוי
עמיד לאתקלף וקלל כפיס מהוץ ומכיל א' תעש לו
מאונה בנין דאיתגבר דת' על ג' :

ו וזהר אומר מ"ד ע"ל מאן דאפיס גרמיה מילא דמהיכות
אחזקין גלות ליה ולבניו דכתיב וילחם בשל אשם ממנו שבי' :
ז שיערי אורה דף מ"ז ע"ג נותה רבקה ליעקב לתקן השמיט'
ולאכל כן אין אחד וישאל כמלות מנלות מרובל אדר'
ח מדרש כשלה יעקב לתקן הגלות כפא אדם הראשון עמו
ולקח שתי כשים במתן רב ולא כחפון כמו שצ"ל אדם
הראשון :

ט וזהר כראשית דף כ"ז ע"ל יעקב בנין דחמא כמות קדא
דגלות בתראה בסוף וימין ארר ויפגע במקום וי"ל שם כי
בא השם : וכא' לילוי דגלותא ואמר ויירא יעקב וכנין דחמא
בתר' כן ענית' ונער' דלחן ארר ושבתי בשל' א' בית אבי ואמר
וכתן לי לחם לאכול ונגד ללכות :

י מגלה עמוקין אופן מ"ח הגילוי כ"ח חמתי על ד' גלות
בכל שדי יון אדר' כ"בוכד כ"ל א' חמתי כ" קבור
א' בטובם כ" כיון א' חספס יאמות :

יא רבה פ' כח מיד כל חיה אדרשני אילו ד' מלכות מיד האדם
מיד אים אריוה עשו דכתיב הגילוי בא מיד אחי מיד
עשו אדרש כפא האדם אילו ישראל ש' ותתנה באני' אן מרעיתו
אדם אתה אפך דם האדם באדם דמו יושך :

יב מדרש הנעלם דף ל"א ע"ב : ו' שנות של' ח' בג' יתקו
אחרי שבע ביום הלליתך ובהן ושתחו ארצה שבע
פעמים יעקב דאזיב ליה חמיו בגלות :

יג מדרש הנעלם פ' חקת דף נ"ב ע"ב תריסר שנים ימים האז
דריק יוסף בבית האסורין בנ' כ' תריסר שנים בגלות
אדם בנין מזה ברכות דמנעו מכל יום' כ' ויתם בההוי' כזכר
כדק' הק' איתער עליהן בצד דהאז כח גלות דעשור על ד' חזק
הוריד לאים חת' כו' וכסוף גלות' בנין ד' א' יתנו חתה איתקין'
בהו וטביא והביאו את כל' אחיסם מזהו גו' :

יד חיקונים תיקון ד' ו' לשתלכד דאיתלעו בערב רב דעילאן
איתר' ולא כודע כי באו אל קרבנה ומרדאין רע

כאשר בתח' לה בוימ' דגלות כל' חזק דאזין ד' אלו' וערב רב
איתר' בהן היו צרי' לראש ארבה שלום והוד' א' אינן ערב רב
עליהו איתמר ערץ כור' וחסדי' נבנים כל' אולם שוחד וגו'
אויבה של' אילין עשו ושמע' וע' מיוחן דאינן כולאן בשלום
בעות' וישאל דמות' בעצית ובנין דא' וי' לעל' כד' איתלע
בערבוב' ומאן גרם' דא' דאיתלעו במישיא ולא כודע כי בא
קרבנה בנין דעוב דיקון ב' דיקון ה' ד' ויתערבו בני' וי' יתע' :

מחמשה

ממעשים :

זו טוב הארץ דף ו' ע"ד שבא כבוד נכד וכנ"ל דרך פתח
הצפון והג' החכם והחכם נבנה כו' כמה
נתייז מן החכמים וכמה יצא להם באור' היה תפלה תפילתו
איה תתקשר הכל פה תורתו עד שנתבשרו ואמר כפתחו השמים
ומלאה מלאות להם חמה פתח הק' בה פתחי רקעי' ואמר דעו
לכם כי חמה כמו שאני באל' כך אני יבא עליכם באל' ותפילותכם
ומנותיכם' וכמותי' באות אלי חפצי שיבא עליכם בגלות ורקיעים
הללו הם עליכם באות הרקיע שהם יעל' אל' ואז בעתו ישרא'ל
בהק' בה והתבשרו באביתם :

זו זוהר ת"ח בארבע ספרות עליון אתבדלו בני ראובן
בגלותו כחי חד ראיתי אורי' ב' יתר אשת תלתי ויתר
עו ארבע כנושא דא ויחזיקו ארבע' ארבע' בד' ספרין דעלמא
: ומשג' בקרבייהו ויכחון עמין כגוףין ושלטון עליהו :
זוהר ח"ר יהודה יונה כתיב למעלה מן הענין ייח' ונפך בן מלאה
ועשרים ויח' יוסף בארון כתיב באותו שעה ירדו ישראל בגלותא
והשכינה וחלבי השרת' עמיה :

גלגולים

א עמק הולך דף ח' דע שמה חנה שוכנית נרפית כלס הוי
תגלגול חנה ובא לתקן כדה חלה הדלקה ושמה תקנה כלס
נרפה חנה נעיתה בשביל חנות חלה ובר דלוק חע"ש לע"ש וכדה
חדל להיות לשמה אורח כשנים חנה תקנה כדה ופניה לא היה לו
עוד שוכני' תקנה נר וכשנים שאלן מעה כסא ומורה נרפית
תקנה חלה ש' בד הקמח :

ב (עוד שם) יתקן בתכנה לשמה שאלמר ולשמה בן וכמעט שנות
בעקירה עד שנתלה באברה' בתתי לך מחנה בן שמואל
נתכנה לתנה כמעט שהרגו עלי חפצי שהור' הלכה וות אח"כ
נפצות שני בן כ"ב שנה תבוקן נתכנה לשוכני' ולזה חת עד
שלישע עס ע"ב שנות שיש בו ר"ו אותיות כמנין תבוקן בני' ר"ו
החיה ואילו ראש' המכונים לבקיה הוא ש"ח שמואל יתקן תבוקן
הוא שית' הד' טרס ויח' כו' פ' לחם לא יבא שית' הד' ויתר
ואדם אין כו' וכל זמן שלא נתקנה חנה בד' כשי' לה שתקנו' ג' חנו'
לא היה שום אדם שלם כו' :

ג פליטה אחת כל מין ומיניה הוא משתנה ומן עיבורו מחזירו
ומן עיבורו מכל אחד מהם הוא מן להתלפדו בדיון בני
חילוף ר"ל בהחיה מתעבר ר"ב חדש ואם תתגלגל באשה תתעבר
עיבור ט' חדשים וכן האשה בבהמה : וכן כל מין ומין כן :
ד מורש הנעלם דף כ"ו ע"א : כשתעל אדם ונוגיה נתגלה
לו ארצות כו' עשה תשובה היה מפספף
יעלה ועם כל דא הויערום באל לבוש הוא ואשתו מה עשה הק' כה

הבית ליה בגלגול אברהם ולביתו בשמה וכו' ואח"כ אתגלגל חנה
ביחוק כו' וננין דאתגלגל כוכבא ביחוק אתקרי שמוס כוכבא
ולבית עאלו תרווייהו ביחוק ובת זוגו ואשקון חיליה וזרעו :
ח עשרה מאמרות דף כ"ב ע"כ פנים פנים יעל' אל פעמים
שליש עס גבר כו' ה"ו בשרא דקא' אחר
מתן תורה ונתחדשה הלכה ובעניות חלוקות : ואין בה ספק
ע"ז ובהיות חמיה רבה מאדם הראשון שנתפס בעון ראשון (פי'
כו' ג' תבאים לא היה אצלו שהיה קודם מתן תורה ובע"ז ובה
בעצירה) :

ז זוהר בני"א כשי"ה כ"ה כפתור כל אותם שנתגלגלו והיה
להם שם בנשים ונבות והביאם הק' בה כבוד הגלגול על
עין הגלגול שבו בכה שם שדאמר ובעשה לו שם וכו' :
ז כוונת ארי דף כ"ב ע"א ויהי בא פיסטים כדוקן הוא גלגול
כדב ואביוהו אל ליה ז' שיתנו בלשע דע כי
כדב ואביוהו הם שורש א' של השמה אחד וכמה פרכי בשמות תלמים
בה ואינם בכל גלגול הוי כתקנים כיוצא' ותחלקים רבים דע כי
אלישע עיקר שורש שמוהו היה שורש בשות יוסף ע"כ הוי מעורב
עם שורש גדד ואביוהו שם השורש בחינת קין ולכן בקר' אלישע כי
כתיב לקין וטל מחמתו לא נשמה ובכאן אלישע כיתוקן ובעצמותיות
הללו אל' שעה :

ח כוונת ארי דף ח' ע"ב רחב כתגלגלה כחבר הקני ואח"כ
כתגלגלה בחנה והו' סוד אשה קשת רוח אכ"י
שהיו היתה וזכה מחד רוח הקשה וטומאה : ועליו הוא גלגול יעל'
אשת חבר הקני שרפה לעלות במדרגות אים : והו' אש' באל'ל
יתברך ששמה באור' אלה במקום כהן כבוד גלגול עליהסין
וזהו רחב כמשכה מכבוד קין וכן בעלה חבר הקני ולזה שטל
ובתחת ליאות' אמת שהוא סוד ויטב' לקין אור' וכו' וי' :
ט עמק המלך דף כ"ב ע"ב : דע כי קין כתגלגל עיקר שמוהו
ביתרו ודוחו בקדק ובפס' במצרי וז"ה כי
שבעתים יקס קין רת' יק' יתרו קרת מצרי : החזרי הרגו חנה
קרת לעולם היה מתקבד עד שכלע ויתרו התקין עניו ונתקן לו
צפורה תאומתו שבעבור זה הרג קין להכל :

י כוונת ארי דף ח' ע"ב כי שבעתים יקס קין חנה היה שמות
והרג החזרי שהוא קין וגם יתרו היה לו' שמות
כי כשהרג החזרי בשם החפוש בשם ח"ב כדי להעלות כפשו ראו
דבק ביתרו ונתגלגל וכבר בע"ז אצל לבלעם לא רצה להרגו בש"ה
המפורש רק שחבר טמא ולזה לא אחר אמות מות ישרים רק המות
כפשי כי כפשי מות ישרים בגלגול בכל ארץ גופו לא מת רק מיתת
טמאים כו' :

יא עמק המלך דף ד' ע"ב דע שניבן של אברהם הוא מחיבאל
ומל

דך גלירויא' לקח מלת אלהים לחנוך שהי' מעלמא דנוקבא
 א"כ ככתובלג בבית אברהם ויהי א' מן
 בעלי ברית אבר' וקרא שמו עב' כו' ועבר איהו חנוך אשכל אילן
 אליעזר מחרא איהו יוסף ולעתיד יקחם חלקם מן האמות כו' :
 דך גלירויא' אל תתקרב שבע כלמנו גלגו' של אלהינו מאחר
 שאל נעם' שלמות אברהם בעטין היוונג' של
 יוסף תדע שפעם אחד יתגלגל ביוסף כי עדין לא השיג לבנו בחרר
 החלך פכיווי אפי' שהא' אהול כיון שגופה' מורעטמא ויתום
 דליה הי' עבד כנעני ואפי' שבעת שהי' עבד אברהם עב' א'ין לבא
 אל שער החלך כלכוש שק דאיהו גוף טמא ולכן הוצרך להתגלגל
 כפעם שלשית ואחר שכתגלגל להיות מיואלי ירכיו וכול' כטאר'
 ובנקיו' כו' ונקרא יהוש' ונחל' של' על אחיו כו' ושלטג' כ' על
 הקל' וטות וכו' :

דך חמונה מייש' לו אלוה דברים שמיאכ' צעתו שהס'
 צדיק ע' כוה' ק' רב' ת' פלה' וידיו וכל' ויהל' מן הגלג' כו'
 דך חמונה ראה אברה' בצרית' מן הבתרים גלות בנוק' וכפש'
 וביקש וזכא כי אין תיקונם וזכות' בקדנכות בכור
 הגלגול שראה בשלש דמוות משולשת דכתיב עגלה משולשת כו' ר"ל
 שמוס' פה גלות גלגול השמו' שכל השמחה של השעים הוא גולה עד
 ג' פעמים וכרביעי מטהרת בכור דיבור והגלגול הג' הוא בא' מן
 ג' מקומו' עולה משולשת עו' משולשת איל' משולשת וחס' שכתגלגלו
 כקה וטעה' בכור דיבור דמוות גדולה מן המלאכי' ודמו' לתור
 וגו' דמוות' למלאכי' ע' כ' אחר ואל' ארבע' לא אשיכנו שלא יתו'
 לגלגול וכו' :

דך גלירויא' כל הנפשות שגלגלו מיעקב עד שעמדו בחר סיני
 כלם היו כפשות וטיות מן מתק' ד' דורות
 שקומטו בלא עת והוצרכו להתגלג' בתוך חזרי' ולהתעם' כלבנים
 כדי שיתורו ויתלבנו למקורם הראשון וע' כ' כתגלגלו במדבר מ'
 שבה עד תוה' כל אותם שגלגלו במצרים ואותם שעלו לא"י שהיו כן
 ד' שבה וכו' לעלות בשביל שהן כפשות חדשות וכהיות שהן כה' חפץ
 שלא יאב' שו' כפס' מישלאל ציה על החילה כו' :

דך כנפי' יונה ח' כפי' פ' א'יוז היה תרח וכוטריקן שמו
 אברה' יצחק ויעקב גני' לתרח שכן כתיבתו אחיהו
 משעשה תשובה :

ל גל' רויא' בוונג' של אברהם הוצרך שיתגלגל חנוך ואברהם
 לקח אותו לעבד דהיי' חלוש' ומגלגל כלכוש עבד
 כנעני כו' : (בערך קל' פיות אחרך מוה) :
 לא מגלה עמוקות אופן ק' ח' כל היסורין שצאו על איוז היו
 ראוי' להיות באי' על אברהם רוח עילאה איב' הכא'
 והוא דגלגול' שהיו אותן היסורי' דוקא על אברהם והו' כוד' ויח'

א'יוז בלאוני ר'ת איוז . ה' ב' אלוני מ' חרל ר'ת יצ'ס פ' איוז
 בן יצחק היה כדאיתא בזהר' במדבר' עמו א'ז הוצרך להתגלגל
 כדין בן יצחק ונקר' עון שהיה מתחילה ע' וכד' צ' למים שהוא גלגול
 תרח' ולאחר עקידה כתגלגל ל' אצח' עשה תשובה :
 לב גלירויא' חנוך אליעזר יוסף הי' עבד אשכ' מחרא חנוך
 הוא עב' ר' בחי' חנוך כע' א'יוז כע' וכתגלגל כלכוש
 כנעני שהא' אליעזר וזאל' עזר כתגלגל ביוסף דאיהו מחרא שכתגלגל'
 בתוך כ' הה' ודאל' שכתגלגל מחרל' ושלשתם נקראים כנענים מאחר
 כקרא כנע' שא' חנוך לבנ' אליעזר נקרא' נער דכתיב ויתן אל'
 הנער לשמותיו יוסף והוא כנע' את בני בלהה :

לג עשרה מאמות דק' ח' ע' א' אשתו של לוס מן גיטה
 העיו' מלקיים מהנה נעשה חיי' ואח' כ' חזרות
 וכוונות הרי גלגול לכוונות והיא עצמה ככת' מלח' :
 לר' עמק' החלך דק' ק' כ' ע' ד' א'ס תש' על גלגול הדומם חיון
 בא' ולמד מאשתו של לוס שכל' בה ותהי נכס' מלח' שהיא
 דומם גלגול היום חס' שא' ואחזקו' כמות וכמים הנגרים אצלה
 גלגול האצק' של דומם חיון מכלשם שכל' יונק' ה' את כל' ויתת' לב'
 בקדו' ויהי לבא' ויש לבו' נקבלה אמתית' כי לבן כוטרקון לבו'
 בלע' כל' :

לח תיקונים ד' ע' ב' כמות' דאדס' עאל' גלגול' דאברה'
 ואס' איהו עב' כ' כד' עאל' כבורא' א'יוז חלך
 פכיו' אלהי' משפון בא' לבתר את' לב' ב' יצחק ויח' לו א'ל תפס'
 מאו' כו' ר'ל עבר על ש' וכן יעקב' כתגלגל היה כד' כתיב
 לגלגולא דחלף דדחיל דלא הי' סליק בהאוי ויחזא' א'ל הק' בה'
 אל תירא מרדה מזרי' אכבי ארד עזר' :

לז עשרה מאמות פ' א' ע' א' והבהן המוקרים את עול' א'ס
 והבהן דא' א'להי' המוקרים את עולות א'ס כי יצחק
 פרכה שמתו וכנסם באיל' כו' :

לו גלירויא' תדע שס' אליעזר אברהם' התחתון קרא כך
 כיון שידע אברהם' שגמטו היתה' מגלגלת
 שהיתה' שמתו של חנוך ולא בא לעולם אלא לקבל ברית כרי'
 לה' ל'ס חלוקו' ונעשה בעל ברית אברהם' חתנתו ועל' ידו נעשה
 בעל ברית עס' אברהם' העליון וכתגלגל כדורעס' שהא' אב' כנעין
 כדי שלא שחמדע' בן כסאר' חבא' כו' ויכין שאל' בשר עגלתו חתן
 פרח כשמתו של חנוך לעילא חוה' . וכשראה אברהם' לשלו' לפרן
 ארס' לקח' אשה לבנו באותו פעם קראו אליעזר כ' ל' תהיה ע' יעזר'
 וכדי לחככו שיעשה שלמותו נכאמרו ואחר כך כתגלגל ביוסף כו' :
 לח גלירויא' יוסף ש' ויפת באקדמו' שחזרו בגלגול עשו ויעק'
 תאווי' ואחר' שאל' כתפרדו' יעקב' למטר
 דערת וקדש' ונשו' למטר דמסאבות' שס' בא' עס' יעקב' ולכן קדש'
 ביעקב

מר בונת' אר' דר' כ"ט' • ועבוד שרלל בזה ובה
 שרלל אביל הא בודל' • ובזה ובה
 אר' האר' מר' באר' ככ' בזה ובה
 ועבד אר' ברת' באר' ככ' בזה ובה
 מר' ותר' מר' ככ' באר' ככ' בזה ובה
 באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 אר' מר' אר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 מר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 אר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 מר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 אר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 מר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'
 אר' ככ' באר' ככ' באר' ככ' באר' ככ'

מה עשרה מאות דף ג' ע"א עקיבא הוה גלגל שמעון
 ור' אליעזר הוה גלגל רחוק ובדף ב' איתא ר'
 עקיבא הוה גלגל שמעון :

מו גליריזא תחשק"ו דורות היו מוגלגלי' בצדן לבן ואחר
 כך הולכים ועקב להחרים ושם היו פרים ורבי'
 וכו' להתגלגל במינה אבשי ולקבו ישראל פרים ורבי' מז' בזה'
 מו מגיד ויהי אליהם מקנה אביס' דא' דמלת' אשגד' ועקב
 ליהו' גביה ויפוק מיביה חילין קדשין דמטמין
 בצדן וייתי להו' לטורא קדוש' דעז' רמז' להכה חילין דומ' ואת
 הכס' אשר עשו בצדן ויביל' אליהם וימקנה אביס' דה' אביס' הקדוש'
 וכו' והוא סטור' דמס' אב' אהיונו כמי' דא' דעז' יתרו דרעי' מד עה'
 שהיו חילין קדושה ורעי' לקדש' לבן קדושה משום דיתרו גופיה
 היו עתיד' לאתגרי' בו :

מח גלירויף כחקבנז אלזש האזות • וזריזש אזרובלבו
רנש' : גס כן אזרובלבו יל כסך אז
אזר לבלבו • גס עזות חקבנז אלזש אזרובלבו ע' גנול'
בוק כלס ש אלס חק • לע' אזרובלבו חז חזית שחזרת בור
גנורס f

בַּעֲקֵר לְלֹד לִ' סֶפֶת בָּנָה וְעֶדֶד יָפֶת, וְעֹדֵד הַיְּמִינָה א' כִּדְבָקוֹ
בַּעֲקֵר לְלֹד וְלֹקֵן, הִתְּנָה לִפֶּת אֶל הָאֵם לִפֶּת וַיִּשְׁכַּח בְּהִלָּה
ל' סֶפֶת לִפֶּת בְּדֹרֵשׁ אֵם, וַיִּתֵּן בַּחֲמֹק בְּחֹר א' עֹשֶׂה אֲחֵי
חֵד"ס הָאֵם הַשְׁמֵר אֶת אֲחֵי אֵל הַשֶּׁלֶם בְּחֹר, א' לִפֶּת בְּחֹר
בַּעֲקֵר אֶת אֲחֵי אֵל הַשֶּׁלֶם בְּחֹר

לט גלי רויא . . . חרע שטס ויפת הויס כסמא אחת כל וכתנבלו
 שתי כנפות חשת כסמות בנוף של שחון כיוון
 חן עשו וינחן א' חן פת ובשני' שטס לא' הדיא יין לאביו כשהבי'
 ידו כחשעשה ועקב כעשה בור' של יבנה חן יין החשוור ובהיות
 כי הכ' כסמותו' בנוף א' שהא' לשחון וכו' חקקש' במעיו היו
 מתחשת בלבו לעשות חלחמה ולפעמיס היה מתקצר כחוקפו ולא
 לחכס דרך אחר כש' בכרי' ואחר מראות' עיניו וכיו' שטס היה
 חזק' לרבה בבטן כך כנור עלי' שהיה כויר וכתנב' ו' כ' כחשעש'
 לאחור' רבות ע' כש' הה' קצתי בחיי' חכמי כבות חת כך עשו
 ל' עשו' ש' לקחו אשמיס בכרית ולכן אין' תחומה חיל'ו הוא אור' עבאו
 על' שחון כי היה התולדה חן' התחתון השמש שהא' כחיל' ל' ח' אד'
 ומה ששטב על' עקב כל' גומ'ו על' ראשו ולכן קצת שחון וכל' כיד
 קצת' דליות ובהיות' שהיה לו עין הרע בער' דליות כרו עיניו
 וכתנבלו בכסטרין דליות בנוף חיות תחות כפ' עים פלתי' וכל' א'
 חן חרין עלמן .

מ מגלה עמוקות. עמוקות הן גלות אלוהים וכן
 אלוהים היה גלוי לעמו וכן היה גלוי יעקב
 מתקן אמת קדש ולכן קרא רבי' הוד' כשי' ר"ת כן
 יעקב אבינו וכו' יעקב כיתנה תורה שכתב ורבי' כידר תורה
 שנעלה :

מב. מדרש הנעלם. דף ל"ו ע"א. • וילן שם כי בא האמת

אברהם יותר מכלנו : הריב הקדוש ברוך הוא אם הייתם עושים
כמו עשה אברהם שהכיר אותו מעטותו וכנסם באור בשדים
לאהבתו ואתם ראיתם שהלחם אותו מידכם מהאש לא שלט
בו עכ"ל לא האמת בנימין ואילך אל תדבר עמם מעט וצדק רע
כו' (עין ערך במלך)

מט עשרה מאבדות אברהם בנימין חזר וכנגד ויש חזר
במלכה חזין שהוא ישמעאל לכן נגנבה חמור' של
דני כחם בן יאיר לתקן כפס ישמעאל שם בהם נגנים כי' פכס
כיון אברהם היה ממלא חמר בנין כו' וזהו כוד אלוה' לעם כו' :
ג מדרש הנעלם היקנים דף ל' ע"א : ויורח לוה' דאיו
משה דלמא היה בגלגול רוח' דמשה :
גא ציוני האוכל גיד הכנה בלי תשובה יתגלגל בקדשה הנקרא'
זכה נשבת מוס' דמחזיק יזה"ר שזכה עבודת
הש"ת יתעלה וכתלה בגיהנם בכרית מילה :

גב מדרש ר' עקיב' הוא גלגול שמעון : שנאמר דיכה ויזאה
שנאמר לשם ויזאה משה ומי וגם מחו
היתה נשבת רבי עקיב' נגזרה תוך הקליפה שיצא ממני בנין של
סוכר' שה' הטיוח של פרעה כחבור בנכסי יונה ח"ו ורבי
עקיב' תיקון וזרי אשר על שם בוף תיקונו בקרא שלומיאל בן
זורי עד' חקם באל עד' דוגמות משה כי רבי עקיב' שקול כוונה
זכה למדרגה עליונה יותר ממשה בכוד כך עלה במחשבה :

גג עשרה חמורות דף ל' ע"ב ומי היה בגלגול שם ובזוי
היה בגלגול דיכה וכ' אלף שנהגו אלו ומי הם
היו ערב רב בגלגול ד' אלף חמור' מלכות כו' :

גד גלי רזיא היות עינך בא בגלגול אלעזר : ואלעזר היה
עבד אברהם ולכן באור עליו לעבד כחכר יוסף
לרחו שטורא דעבד באו דאיו חור' ולעבד כחכר פי' כחכר
יוסף כחכר' דעבדות דלעילא דאיו מעטרו' כו' :

גה פליאה אל יצא אדם דבה ורחל והבן בני מה נעשה לנדיק
שהחליף דקתו בחסידתו וגור' דבר אחר לאביו
וראה אדם אחד ויצא למכור רעה והנה דבה רעה הוכה שלשה
האזינו והתקבלו והזאמר עליו האמצע ור' יוסף הדיק היצי
דיכה על אחי והתגלגל בחסיד אחד ומת החסיד ובא חזיר וגזר
לאביו וראה אדם א' ואחר ה' שכן ה' יצא מרחוק כן זו
מורה וזו שכלה יצא למכור רעה והנה חסיד' יוסף ואחיו ואחיו
אדם

גז מגלה עמוקות ביין ע"ב רבי ישמעאל הוא בגלגול יוסף ור'
עקיב' הוא בגלגול שמעון וזהו הכוד בגמ' ח"ל ר' עקיב' כ'
ל' ישמעאל אחי בת ובת אחי דמשקראו אחי כו' :
גז בוונת ארי דף ס' א' עקיב' ס' א' אחי יעקב כי יעקב אחי

כש"ל יוסף בלא ליה הפריד הייחוד כו' ואת' כשפגע ביוסף
קרא ק"ל ומיחד את ה' ע"כ לא הכפיק והוה' להתגלגל בכרי
עקיב' כו' וזהו אשריק שיצא בשמחה בל' חד בשל' היחוד :
גח זוהר רות) עשר' בני קטל מלכות על מכירת יוסף ח"ל
פנחס וז' אלה ח"ל ר' עקיב' לית ליה זכות אבות אחר
ומכני ישכר יודעי זכיה לעיתים :

נט רקנטי פ' ויקי' ולבובין אחר זבולן לחוף ימים ישכון רחוק
בו'על מיתת רבי יהודא בן בבא שיש בין שני'
הרים וכן שני תחומי שבת : ושם נעצו בוג' חזות לוככית של
כחול ויתכבלו ביוסף חמיות לוככו' ונרחו בפסוק וישעיהו
בעלי חיי' ובעון ויפשו את יוסף כפשו עורו של ר' ישמעאל בעון
דבתם רעה לשוכו לר' יהודה נלחמה בפי חזיר בעון חיה רעה
אכלתו מה שאמר רבי עקיב' חמיות לית' ונאשכנו כחמור ככר'
בשרו בשני כחול ונרחו בפסוק ישכר חמו' ר' גר' :

ס גלי רזיא כשלאו הקליפות שיוסף כפרד מחזיו בקשו להק'
חמור נקמת הרוגי שם כו' וכן' בה הקד' רפואה
למכה בשל' שה' מלגול חקן ורפואה היה שלטו עליו ומכרוהו
לעבד והק' בה הכנים בדבר הוא וזאת הית' רפואה והכמה
שהקדים הק' בה שהיה גלות חמרים :

סא מגיד ויתן לה הדין ותלד האמר ברות תלמד שלא הנה לה
עיקר תפלה והוא הדבר שנשמתה היה נשמת זכרי
היה תחור כי לפעמים אם בן אדם דהוי כלי בחמור ולא עבד
דדקה וגם' הוי כלי בחמור ולא ה' הנה ללמד לאחר' כעשה
אחר כך להתגלגל בכריכה :

סב מגיד יש להקשות ער ואחין כתגלגלו בפרך וזאת למה
כתגלגלו אחר' בחמור וכליון ועוד למה תחילה
כתגלגלו בשנים ואחר כך כתגלגלו באחד בעוב' ד' שהיה אחד ורזא
דמל' שהמלכות היה עתיד ללדת מוס' לא שהקדם בכרית אברה'
כו' ונעלה חמור וכתנה לאברה' ואברה' הורש לבניו ויעקב כתנו
ליהוד' ונשמת תור' היה ונשמת זכור והיא היתה בת שנשמת תור'
היה לה למלך ונשמת יהודה היה נשמת שם בענין שיצא מחמו
המלכות בדיו העול' ואל' מחמר שמש' תמר היה בו כיצוי'
נשמת קיבה והיך ילדה מחמו מיהוד' יש לומר שנשמת יהודה
היה בו כיצוי' נשמת קיבה ור' כן ילדה וזכו ואלעזר
שנאמר שהיה מוכר הבן חין חסד ונאמר שלא היה
הוא לזכות נשמתם הם המלכים :

סג תמונה רות היה מתחילה כפשות מנפשות קדושתא
שאלו ובעבור ששמה נקרא בגלגול וכתגלגל בחמור' השלם
ונתנה שבת בנות לפולס זאת הנשמה לרית היתה בת זוגו כי ככר
קבלה כל עושה ונעיומה לבא להתגלגל בעליה עם כותבן

סד עמוקות ביין ע"ב רבי ישמעאל הוא בגלגול יוסף ור'
עקיב' הוא בגלגול שמעון וזהו הכוד בגמ' ח"ל ר' עקיב' כ'
ל' ישמעאל אחי בת ובת אחי דמשקראו אחי כו' :
גז בוונת ארי דף ס' א' עקיב' ס' א' אחי יעקב כי יעקב אחי

סה עמוקות ביין ע"ב רבי ישמעאל הוא בגלגול יוסף ור'
עקיב' הוא בגלגול שמעון וזהו הכוד בגמ' ח"ל ר' עקיב' כ'
ל' ישמעאל אחי בת ובת אחי דמשקראו אחי כו' :
גז בוונת ארי דף ס' א' עקיב' ס' א' אחי יעקב כי יעקב אחי

שחזרו ב'ב' שבתים שבתו לחיות יהודה לארי נור
אריה יהודה יוסף כבוד אור יששכר חמור נחם יהידן
נחם בנימין זלמן יעקב : וברך כל דל חיל דגלגל
דב'ר' דלשחמרי לכל א' כסוס עבודתו : אית חלון דדמי
לאריה לחיותו לחמור :

עא עמק הוילך דף ל"ז ע"ד : איז אזר כבדכמו
ולא תזיר כבדכמו איז למה לי לומר כל
כאשר יתגלגל באיש אחר אז יהיה כבדכמו

ג"ח

מגיד ויאמרו בן תעשה כאשר דברת לא הנביאין
אמרו לאכול עמו דל"ה ה"ל לומר בן

נעשה של אחרון תעשה לעשות חסד עם אלהים כאשר דברת
 ב. וזה כי תלך דף קל"ז עכ"ל וה' בילך אברהם
 בכל בית הית' לאברהם ובכל שנה ובה חיים

כל אורחתי ואפי' עירוב תבטלין הה' דוישמר מחמת וואיר הוי' ^א
לגביה אומן כדכתיב ויהי אומן הדסה והס' צה ברד ליה בגיב

ה'ה' דוה' ביקר אברהם בכל וגדל ליה חכמה ודעות טובין ונחיל ליה חסד ושלום ל' בנדולה במדת חסד לאברהם והוי ביתיה

דקנשי דף כ"ט ע"ב אם לא היה אברהם נזחל חסד וזוכה
למדת חסד לא היה זוכה יעקב למדת

חַמַּת וּבִשְׁבִיל שׁוֹכֵה אֲבֵרָהֶם לַחֲמַת חֶסֶד זָכָה יִצְחָק לַחֲמַת
חֶסֶד וְהוֹאִיל וְזָכָה יִצְחָק לַחֲמַת חֶסֶד זָכָה יִשְׁרָאֵל לַחֲמַת

אמת שהיו יודת שלום ומדד לו הק"כ כחידתו :
פרק ד"א פ"ו כשלחק יעקב לרחל באמנו כל

אנשי המקום לגמול חסד עם יעקב
שנאמר ויאבדו לבן כל אנשי המקום

עם ושתה אומר הק' בזה את גמלת' עם עבדי יעקב חסד אף אני
תן לך' ואברכ' בע'הו בשביל שלא יהא כח לרשע' לעמיד לבא

פֶּרֶק י"ד א' ל' חזר בשב' אביביתו אל יצחק הכהן את מקומו

וְהָאֵלֹהִים יִשְׁמַרְכֶּם וְיִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם
וְיִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם וְיִשְׁמְרֵם :

וזהו חזן דקעי' לתרי' דאוריית' כעל ברכאין ולא עיר דומי
לתרי' פתורא דלא זכי ברכא אחרי זכי לעושר וזכי לע'הב :

זוהר ויר' ברא הק"כ נן עקן דכתיב ויטע

ה' אלהים נן ב'צדק נן ע'דן ל'מטה ל'בשחיתיה א'
ד'דיקס נ'מורים ל'היו ל'יומים מ'אור ה'נדל א' מ'על כו' :

2

[illegible]

סדר עמק המלך דף ע"ה ע"ב כימיון אל יוסף במוטיפרע שטא
בר' עילאי וזה היה גלגל יוסף בראשע :

סֶסָה גְּלִי רֵדִי מֵהָאֹפֶסִים הַיֵּה גִבּוֹל קִין וְשֹׁנְעֵתִי יִקַּס קִין כֹּלִי
מִדִּי לִמּוֹן לֹא שִׁבְעָל מְדַבְּרֵי חֶרֶץ יֹאמְרוּת דִּמְכִּיחֻסִּים

או יבטל מזה ברכות כמכין כלי :

ומפתה אותם לדברים רעים ומכין לו נוקבא
מזה הכבוד לעצמו ולבנות דעה מה עשה הק"ה היודע כל

במסעותיו כו' מלגלו כ"כ פעמים עד שיתלבן כמו שעשה לחכוכן כן ידדו כו' :

סו בווּנת אר"י דף ח"ו ע"א דע כי אותם ק"ל שבה שהי' ישראל במצרים קודם לידת מרע"ה היה

הַיְלָלוּתָם בְּיָמָיו שֶׁל קְרִישׁ אֶדֶם הָרֶאשׁוֹן כו' וְאֵילָן הַנִּיבּוֹנֹת
הָיוּ בְּדוֹר הַחֲמִשִּׁי וּבְדוֹר הַשְּׁלִישִׁי הָעֶשְׂרִי הַשְּׁמִיטָה וְזֶרַע כו'

הם סוד אינו המזרים שאל יוסף והחזיר לקדושה בו' ואילו הם
הערכ רב בו' •

הָאֵלֹהִים פְּלִיאָה רַבִּי לְקִישׁ אֶחָד גַּר שֶׁתִּנְיִיר כֶּקֶטָן שָׂכַר דְּמֵי בַעֲבוֹרֵי הַהֶגֶר מִיִּקְרָא יִשְׂרָאֵל הוּא וְכֵתוּב לֵבֵל כְּגוֹי מֵאֶד עֹכֹו וְעֵתָה שֶׁב־

קדמותו הראשון וכתבטל מחכו הגוית לגמרי ואינו כוכר
 לו שהרי לא כל לשם רק שיחזול לו עובו הראשון וזה

ישראל והנה הדבר כיון גוי שכתבנו על ישראל כבוד דמי
הרי עתה כולל ישראל וכל מה שצדקה בהיותו גוי יאמרו

חשב לכולם כו' וכן הדבר היתר כיפת תואר כו' וכן
וגתר ליעקב לישל שתי אחיות כי כתגיוור וכתבטל

האזנה מהם כו :
 כוונת ארזי ראובן היהנלנו קין שהיה בכור של אדם

חזו ראונו הראשון שברא
עולם שהיו קין ורצה יעקב וראונו יתקן העל קין

סוד ה' א' חס תיטיב ש' את וזהו ר' און וזכור י' אתה ור' און י' אתה ל' תקן
 י' אלל ב' דאדתי ת"ר שהיו יתרו ש' א' ת' הוא' בעל ותיקנה כי בעט

ר' זכרן פ'רח' ממכר כשת קין ופיתכה ליתרו :
תקונים תיקון ע' אית כשתין דקרא אתין בגלגול

כְּכֹהֵן תִּיּוּן דְּאַתְקִרְיֵאוּ מִלְּאִרְיֵא מִלְּ

ט שערי צדק. דף נ' דע כי מחזיק שדע יעקב שער האשיות
ובטל החפפתו אין לשום אדם בעולם לכתוב
לשם ית' אלא יעקב ובכני כלומר עד שיתגבר ויהיה מהול ויכנס
תחת כפי השכינה ובאיהו שער שכתבו בעשרי דודק ועל זה באשר
גירי האמת גירי הדק :

י עשרה מאמרות דף ק' חנונד ללבוש יעקב ובכיוש ככת'
לטהר כנד בוגדס כעטם כלאים בנגיל
וכן בנגדי בהנהגה הנר אין כחו יפה להעביר הכתם לפיכך
זכר בו שחלה (עין מה שכתוב בעל הפירוש על זה) :

יא ספר חסידים כיון תק' מרע"ה נכדאיתו שא יוכל לחזור
למכר' לקח גיורית וצ'תה כלולו ליהודק
פרק וורח בנגיל ענינה כי תמר היתה ראויה לו יא אפסני שגס
למחור יוקף ולא בא אשה עד ל' שנה כ' :

יב רבה בשעה שאמרו גנונים עלה אלינו מהרה להשיע
לנו משיח' אמר ירשעו וכי בגיל הגרים הללו
אבו משיח' על המבור אל' ת' ב' ה' ש' אס תלחץ את החי'ק'
מוסד לרחוק הקרובים כל ולמד מהיכן הוא מושג לא מן הגרים
במאמר ויולד ליובק בארץ חברים ומשה ואפרים וכתוב למשה
אפרים הושע בן כון כו' :

א. כתב. הרמב"ם בספר חסידים על טעם זה כקרא ענין ל"ב כו'
וכנראה בתורה יוכל. כן וזהו בן קטב. מורייהו לך
בזרחת השם בתוקף להרים בזרחת היום : דכתיב מקטב שור
בהים : מכלה שהוא קטב ע"י ישראל בעת זרחת ופוסק
השמים.
ב. עשרה. מאמרות דף ל"ב ע"כ ל"א. אל יעור כ"ד נכבות ולא
קטא מישראל. ואל עקובא אפינו מליכיו וכנראה :
ופני שחבר על מדותיו היה בא מהמלך. שהיה רשע והוא עבר
על מדותיו על אומר רשע וצדק טוב : אכל ל' יעור היה
תקיד מעצמו :

אות ד

927

א. חוסבות יבנות דף כ"ט ב' ונמור חיה וק"ת שז"י התם
דע"פ הדבור היה ונתבאר זהו נמור לעבור
חשים תקנת לרבען ש"ע פ"י הדבור וכליה דכין דע"פ הדבור
ש"י השם בורק שעה ה"ה ש"ע על פ"י הדבור שז"י אין כביד שז"י
לחלש דבר מעשה וק"ת דאמר בפדק אלו הכתובים היי
דמותן שז"י א"ל לא תיחזי הכי אברהם הכי שמע"י יצחק הכהן
המור"ל א"ל ברה הכהן היי שמע"י יצחק הכהן היי
היי

עליזה ויעשמן לכוול דינו של הק' בהולא בעל הגזירה בשם כר'
גבורת רוח
א: מדרש הנעלים דף ל"ב ע"א אמר ר' יהודה קין בא בגלות
הרוח והכל בכחית רוח דכתיב אל'הים רוח כשר'
מה כתיב וישע' אל'ה כל ואל' מחתו ואל' קין ומחתו אל' שם
אמר ר' יהודא אותונים ראש השנה היה שני ראשמות עובדים
לפניו אל' למה קרה לך הלא אל' תעיש שאת :
גרים

א. תרגום יפת אלהים לנפת יפכרת' תחומי' דיפת יתגיון.
ב. יונת אלהים כנוי וסמל במדרשו דשם ויהי כנען עבד למו.
ג. פ' (כ"ח) ואת הנפש - תלשעו. בחזק חזק' גי' א'
פעיז' אלהים כי אברהם ושרה היו ממשכים
בפשות הנשים במספר זה :

ג. מדרש כל אותן השנים כבודונו אברהם ושרה ולא ידלו אל
היה ויוונן לירק ח'ו אלף ההשיבו בכותלם אלם
השמות שעתידים להבראות בנח' האחים להדבק בו עשו ונח' יצח'
בעם הכפץ אשר עשו בתנן ואלף אברהם גייר אש' ושרה בשם
לציל' אלף הנשים לתורם ואלף אלף אלף הנשים
שעתידים להתייגר היתה להם גאלה ע' אברהם ושרה

[illegible]

וְחֹסֶדוֹת בְּבִלְבָּל בְּתֵרָא דָּק פִּי אֵל אֲדַמְתָּן לְמוֹשִׁי אֲדַמְתָּנוּ
 רַ"ת לֵאמֹר מִיָּחִיד לְגִדִּים לְכָל בְּרִכְתֵּי הַיּוֹן לְכִי
 שְׂאֵבִי וְיִכָּל לְמוֹר שֶׁכֶּתֶל לְאֲבוֹתֵינוּ אֵין טוֹבָה כִּי וְרַ"י שֶׁפִּי אֲמַר
 גַּר לְאֲבוֹתֵינוּ שֶׁכִּי אֵל הַיּוֹן נוֹסִים בְּתֵתִיק אֲבֵרָהּ אֵל לְכָל הַנְּיוֹסִים
 כִּי :

[illegible]

ד' תוספות ע"ד ק"ג יום השני תיחל למ' שבועה נחש
 כיתה בשבת הדברות מא' יום השני ויל' דיוח קח' לא אחר להו
 מידיו נשום קולש' ד' אור' : א"כ היה ראיה להכתן בשני אלא
 שהוכיח משה יום א' מדעתו :

ה ספרי דק"ג ע"כ מניין אחר אומר שכל היורה בע' כפר
 בשבת הדברות תל' אחר דבר' אל משה ולכל
 הוא אומר ודבר אלהים את כל הדברים האלה אהרן דיבר אלהים
 כה דברי כהא מניין אף ביום ששבעה משה ש' את כל אשר צוה' ה'
 את משה וניין אף במה ששבעה בניאים ש' מן היום אשר צוה' ה'
 וניין אף במה ששבעה האבות תל' להלאה לדורותיהם ומהיכן
 שהתחיל הק"כ לה' על האדם ש' וכו' אלהים על האדם מני'
 הסתוב שכל היורה בע' כפר בשבת הדברות ובמה ששבעה
 משה ובמה ששבעה בניאים ובמה ששבעה האבות :

ו תנחומא דק"ג י"ט המדבר מקחו של דניק באלו קיים עשרת
 הדבר' וראיה מבניית שם הכו' אהר' כעמי' כגד' דברות
 ז תנחומא פרשת שמות ד' אותיות של יעקב כגד' עטר'
 דברות ע' ע' זקנים ק' היכל שבעה בניו להק' כה'
 שבעה מאה : כ' כגד' ב' בנות כו' :

ח מדרש הנעלם ר' יצחק פתח : מומר לרד' מ' מיוצר
 באהלך הולך תמים ופועל דק' כו' אילו
 עשה כגד' עשרת הדברות שגדו כ' אחר ליעקב עשרה מעמדות
 ויפגע במקום א' וילך שם כ' כיבא השם ג' כו' :

דגל

א שערי אורה דק"ג מ"ה אין דגל של יצחק יוצא עד שנוצר
 דגל של אברהם ללמד זכות וזהו הכו'
 וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו :
 ב מדרש הנעלם דק"ג ע"כ א"כ ואלהים כס' את אברהם
 דאריס דגליה על כולל אף הכו' אים
 על כ"ס דארי' דגליה על כולל :
 ג מדרש דגל כחל' וכל שריו וכל חיליו דמות אש ארומה
 וכוונותיו וכל מיני אגליותיו אדומים וז' ש' כו'
 שרבו אדו' כליו אדומים שמו אדום מאכלו אדום
 וא"כ עקביה דל' הוכיח יוסף בגדלים
 דכתיב דגל וזהו אפרים ולא יוסף
 לפי שנתנאה על אחיו :

דוד

א זוהר פרשת שמות דק"ג ע"כ : זאת כל כשחיה
 ודוד מלכא דכתיב ביה לא אמות כי אחיה
 את

הי' דיווחוק אשתי ואל' למחלך דיווחוק וא' משמע אפי' בלא
 בלא אשתי לב' ד' לעבור משום ונדר מילתא וא"כ משו' דלחתק'
 צבליאות היו סומכ' עליו כמה שהגיעו ציריות אש ושוקטים על
 העטמות קדשים ומחזקו ומפילתו ירד אש מן השמים ויהיה
 מוגד מילת' שיתקדשו שמו של הק"כ ברכי' וע"כ יחזרו ישראל
 לחוטט :

ב זוהר פרשת וזוהר דק"ג כ"ה ע"כ כל זמן שהי' יעקב אלא
 לבן לא דבר הק"כ בהעמיהו לא כחל' גביה וא' תימח'
 והא כתיב ויאמר ה' ליעקב שוב אל ארץ אבותיך והוא בכור הים
 צוה' דבקש לפדות ממנו ובכשתפרס מחמו אמו כגדו המלאכים :
 ג בגלה עמיהו' אופן רכ' ואליו שור הדבר ל' אחריו
 יצא עור לשא' אותו מחלונותיו על שראו ירבעם
 בן כנע יא מחמו שיתחיל עליהם אלא אביו שור הדבר ל' כיצון
 קדושה דכתיב יען כו' מלכא דבר טוב שהו' כאשר על אביה בן
 ירבעם שהו' משיח בן דוד :

דבה

א פליאה אל יצא אדם דיבה וראיהו בן ימיה כעשה
 ללדק' שהחליף דקדקו בתמידות ונוצר דבר אחד
 לשבו וראה אדם אחר ויאל' לתרבות רעה כו' (עיי' עקב בגולים
 כ' כ"ה באריות וזהו המדרש)

ב רקנטי פרשת ויחי בעון דבתם רעה לשונה של רבי יהודה
 בלחכה כפיחיו :

ג דבה פרשת ואל' : אתה מוצא לא היה יוסף ראוי להכתן
 בבית האסורי' אלא י' שנים מחפשיהו דיבה על י'
 אחיו וע"כ שאל' לשר התשקי' כי אים וכרמתי כו' כיתם' לו שני שני' כו'
 דברות

א זוהר ויקרא עמוד י"ת עשרה מאמרות במעשה בראשי'
 כגד' עשרת הדברות בותן תורה אכבי כגד' יהי אור
 לא ויהי לך כגד' יהי יקיע לא נשא כגד' יקון החים וכו' את יום
 האמת כגד' תדא' וארץ ד' כגד' ארץ כגד' יהי מאורות לא תרצה
 לזרית' לא האדם לנפש חיה : לא תאף כגד' תוציא הארץ נפש חיה
 לזרית' : לא תגוב כגד' הנה נתתי לכם את כל עשב וזרע ורע לא
 מעשה כגד' עשה אדם : לא תחמוד כגד' לא טוב היות האדם
 לכבוד :

א פליאה כל האל' שבעה עשר הדברות בא אל החשך במתן
 תורה : (עיי' עקב אותיות כ' ט')

א תוספות תענית דק"ג ע"כ : כה' דברות חלף תרצה
 ואילך לא הוכיח הו' מילת' למלך שבעה דירה
 אהרן והנביא לזכר מנינו לפני כל אדרי הבית וזכות לפני בית
 הכהן מקום וטוב

את כל עוף כנף למיניהו אילין מלאכים קדישין
 דכתיב ש' כנפי' לשלח דמקדש' שח' דמאוריהו
 ב מדרש הנעלם דף ט"ז ע"א כיון דחמא אדם הראשון את
 דוד המלך חמא ליה דלא הוה ליה חיים כלל אמר
 קמיה רבש"ע חמא דלא חמא ליה חיים עד למלכותיה כה"ה דוד
 למלכא איהו כיון דחמא אדם הראשון כד יהיב ליה משני ע"ג שנין
 ואילין ע' שנין דחמא דוד מלכא וכל שייפוייפויי מכל שייפויי
 ל' ודלית וחסרי מן אדם קדמא ע' שנין מכל אלק' שנין דלית
 ג פליאה דוד המלך ההמכיר התמדות וחכם גדול היה
 וכשרא את אוריהו חבירו שזוה"כ נחש שפית את
 חוה וידע שזוה"כ עמו אדם הראשון ובשרא את שבע הבירה שהיו
 חוה ובה לקחת בת שבע מאוריהו כי בת וזוה"כ דוד היה אלא אלא
 להו' דבה כמעט נסרה להורגו בדיו כי חסית היה ואין דקדק
 אחריו אלא אחר פן יתעדי כי יבקר וממנו אות והו' הנחש עשה
 בדרך עקיפין ושם אותו בפני התלמדה וכתבנו :
 ד זוהר אש כריק תמים היה בדורותיו : אילו היה בדורות
 אברהם בדורו של שמואל בדורו של דוד לא נחשב לבחור :
 ה עשרה מאמרות דף ל"ג ע"ג דוד המלך חי בג' ע"כ כי דוד
 נגזל אדם הראשון ויטל את העורב שהיה קור'
 עמם תמיד כעורב ורחם על מל' דוד ערב קבל בעוונתו עד
 יבשת הו' ה' אותיות תשיבסיהו אליה התשבי :
 ו עשרה מאמרות דף ק"ע"א דע"כ יש בקדושה ל' כוחות
 והם כנ"ד ע"כ כהדרי גדולה ל' כהדרי
 קענה וסכיה עמם וכוחות השומא ל' כ' כמין מל' כ' כ'
 וזו בדוד שרא אתו ארמוני של ארמ' מל' מל' מל' כ' כוחות
 השומא ע"כ אחר עס יס' עינים יס' בג' ל' עינים כהדקכו'
 ז תשנה אבימלך מלך פלשתי היה וברת ברית עם
 אברהם על שבע דורות עד שז' דוד מורעו
 של אברהם ו' לזיק' לשבעה דורות ועשה תלמדה עם גליות
 הפלשתיים מורע אבימלך וכחן דוד מפני שקיים שבועתו
 לאברהם כו' עיין הענין לעיל בעי' ג' למל' לקחת בת שבע
 מדרש קרית ארבע על שם שנקברו בה ארבע והקשה
 ל' יס' דה' הרי דוד הוא ר' רביעי שנמכרה
 אל' היה כאל' להקדש עס האבות אדם מל' עבדתי יהוה בניו
 ית' כי אדם היה מלך הרחוק אלא נחמא כטל מתוכו וכתב
 תחתיו דוד וז' כ' הגיה לו אדם ע' אדם משכנתו : ומה היו
 האבות עומים עד שז' דוד אילו התענו לא היה
 המכרה עליה ע"כ הכותב יאדם לבכום בחקומו שם
 לו שייכו עס אדם שהיה המכרה עליה ובין שהשלים
 אדם הענין כעמדה לא היה יכול דוד להקבר עס אלא

יהיה יותר יוד' עור טעם אר' לפי שהאבות הם
 מעליה דכחור דודו מעליה דכוכב
 ט שערי אורח דף כ"ז ע"א ארמוני עס
 יפה עינים טוב רוחי בארמוני
 של עשו אין בו תעמדות טוב ולא יס' אלא ארמוני כלו
 כארצות אשר אכל כדוד כתיב ארמוני עס יפה עינים :
 נחמא למד כי עשו הרע יס' חזרוב וז' דוד ע"ה
 יס' חדת המלכות לעשות חסד ורחמים ולהרוב על פי
 הדין כו' לפיכך כשהיה דוד מתלבש יפה עינים היה
 מפרנס לשרא ועושה עמם כמה חסדים בעין יפה
 וכשהיה מתלבש בחדת ארמוני נחמא כלום
 בתלמדות אויבי ה' ולא תשוב חסדו ריקס ה' : זה מתלבש
 טוב רוחי היה יורד לעמקי התורה ולספרי התורה
 גלי רזיא המרכבה היה נזק' להיות ד' : אברהם
 יתקן יעקב עד וז' אר' כ כתלף יוסף
 בדוד יעקב ודוד היה ראיה לזאת
 מן יצחק וכתן להם עשו תחתיו והטעם כי במלך קטרוג
 על בריאות יצחק ועל העקידה כו' לבקר בתורה בחזקתו
 שהיה לו חלק בורעו של יצחק בנן הכוכב אל' הראוי
 ואשם חתמי בו אלו לגביאל והכני לו דוד ושח' חמא
 אחר אבי מכירה שראו אותו הקב"ה לאדם והוא יהיה מלך ישראל
 חוה שאלתי אותו ארמוני וחסד בחותמו ולא עבר וכשת הכיון
 זקק ביה וזהו כד' שילך בדרכו ולעולם היה שושן שהיה דוד ודע
 שראו שיעקב ראיהו אותו ונחמא לקח ברכתו וכתבו
 יא כונת ארי דף כ' דוד שהוא נגזל אר' הובק' לשחור זכא
 של לבן להניח עמו עיפה א' שדיון היתה חסירה
 ממנו והוא כוד אביג' כי היה בח' נחש הקדמוני שהוא כלל גלגל
 לבן לחור ולקח אותו רוח בנים בל' : ועתה חור דוד ולקחה
 ממנו ולבן הובק' דוד לשחור זכא כלל כמ' יעקב בלבן :
 יב ציוני סוד גדול בענין שזל דודו אלא לזה השם לחמא
 לשזל על עין קלם ונחנה ולדוד חמל עין פל' י
 וחזק וזה ה' מעלות בשעות' כי היה כשם שזל היה חזק מהחבירה
 ונכש דוד מורה מן העשר' כו' :
 ג מדרש לפי שהיה גרם ליוסף אלא טרמנה לו אשה עד
 שהיה בן ל' שנה לבד לא מלך דוד עד שהיה בן ל' אל'
 למלך גים' מ' אר' שיהוה הגיל יוסף מן הכור וגם' לנגדוה' בן ל'
 שנה לבד וכש' דוד למלך בן ל' שנה :
 יד מגיד טעם דאמריק דוד מלכא משיח דיימי מן רוח
 המושבות טעם דע' כך אית ליה תוספת לאתקבל
 על הארץ קטל' ט' :
 מדרש

אמר מרש' הנעלם דרך ח' ע"א אחר שזדמן ההוא חזנה
לדוד כד כפיק מההוא פלמא לא שצקה המלאכים

א' חוקונים: שית היכלן חזקן אית היכלן דדמשין דלית להו
רשות למפתח אלא בדמעה כו' :

ב' שוחר טוב כ"פ ר' יעקב אומר ג' דמשית הוריד עשו מעיניו
אחת מעינו וימין וחתת מעינו שאל והלא קצורה

בעיניו שצאור ותקניו בדמעות שלם שלם אצור אומר אלא שלם
שצוריד אותו רשע השלעת אותו בכל העולם וכתת לו אלה בעיניו

לכשתבא עליון בכך שצורה וזלגות בכל יום ש' היתה לי דמעותי
לחם עזאז' :

א' מדרש ויהי כי ראה נח וזכר העמים שאל ענני קרות מן
השדה באופן ששכתב והיה שחן לקח ששה וריון

אומר עס דם אריותו וזכר וקוף ונעט ששה הסס וזלדו ענני
עובים ותקני' ושתה מהם ובשתכר אומם במדרש אכביר וזכר

ב' מגיד אברהם דאיהו חס' דאצטרך לעקד את יצחק ולא אצקן
מיניה דמא לאצטרף תקפיה דגנ' שצוה מעביר לא

ג' תיקונים תיקוני' א' שנים עשר מלות : כל מול אקריאות
כו' את מעטרא דקמד הוא דחזים אית מעטרא

דבגורה דיבא מעטרא דדיבא אחויה קטולא ושכית דיוס
ואחוי בצדק' דם דבעין למיכר בחדוה וכו' דמאכל' הין

ד' מגיד דם התמיד היה מספיק בין העבת ה' כיצת להעבת
שנים כיצת כי היכי לאצטרף קוליה דההוא כערא

א' מדרש הגעלם ג' דברים צריך לעשו בדרכי העולם ואילו
הן לבנות לו בית וליטע כרם ולעש אשה

ב' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ג' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ד' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ה' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ו' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ז' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

אמר מרש' הנעלם דרך ח' ע"א אחר שזדמן ההוא חזנה
לדוד כד כפיק מההוא פלמא לא שצקה המלאכים

א' חוקונים: שית היכלן חזקן אית היכלן דדמשין דלית להו
רשות למפתח אלא בדמעה כו' :

ב' שוחר טוב כ"פ ר' יעקב אומר ג' דמשית הוריד עשו מעיניו
אחת מעינו וימין וחתת מעינו שאל והלא קצורה

בעיניו שצאור ותקניו בדמעות שלם שלם אצור אומר אלא שלם
שצוריד אותו רשע השלעת אותו בכל העולם וכתת לו אלה בעיניו

לכשתבא עליון בכך שצורה וזלגות בכל יום ש' היתה לי דמעותי
לחם עזאז' :

א' מדרש ויהי כי ראה נח וזכר העמים שאל ענני קרות מן
השדה באופן ששכתב והיה שחן לקח ששה וריון

אומר עס דם אריותו וזכר וקוף ונעט ששה הסס וזלדו ענני
עובים ותקני' ושתה מהם ובשתכר אומם במדרש אכביר וזכר

ב' מגיד אברהם דאיהו חס' דאצטרך לעקד את יצחק ולא אצקן
מיניה דמא לאצטרף תקפיה דגנ' שצוה מעביר לא

ג' תיקונים תיקוני' א' שנים עשר מלות : כל מול אקריאות
כו' את מעטרא דקמד הוא דחזים אית מעטרא

דבגורה דיבא מעטרא דדיבא אחויה קטולא ושכית דיוס
ואחוי בצדק' דם דבעין למיכר בחדוה וכו' דמאכל' הין

ד' מגיד דם התמיד היה מספיק בין העבת ה' כיצת להעבת
שנים כיצת כי היכי לאצטרף קוליה דההוא כערא

א' מדרש הגעלם ג' דברים צריך לעשו בדרכי העולם ואילו
הן לבנות לו בית וליטע כרם ולעש אשה

ב' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ג' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ד' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ה' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ו' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

ז' חנא ד' אף מ' ע"ב כשהיה לוט מדבר עם אנשי כדום
בדרך ארץ אמרו לו ג' הלאה :

אות ה

הבדלה

א רבה פירש קרה איור משה נבול' חלק הק' כה' בעליו
 ש' ויבדל כו' אים יכולים אים לערבב אותה הבדלה
 אים יכולים לערב הבדלה האמר אל' אהק שגא' ויבדל אהק
 ב' פליאה כעשה אדם אומות העולם הנקראים בהמות ונקר'
 בשם אדם בשיתוף בענין הבהמות חיות ועופות
 שכול' נקראי' בהמות טהורות וטהרות וכן העופות כן הדבר באדם
 כולם נקראי' אדם בשם המין אל' זה אדם טהור וזה אדם טמא
 וא"כ ישראל מובדלים מן האומות ש' ואבדיל אתכם מן העמים
 להיות לי וא"כ היו צריכים להבדיל מהאומות והבדלת בין הבהמה
 הטהורה לטהורה :

ג רבה מנילה בשעה שהפיל המן גזלות כו' ביום שני עמד שר
 לפניו אל' הק' כה' ואמר רבש' ע"כ' ה' הבדלת בין חיים
 לחיים וכן ישראל מובדל' בין האומות הפוך עליונים ותחתונים
 ואח"כ אתה מכלה אותם כו' :

ד כתב הרמב"ן בפירוש הש"ס אל' טומאה נקרא עונאי' ופגם
 העצם כי הוא עונה לחבירת' ואפשר לפרש
 מלאן הלהן מעונ' והוכונה שהיה מעבב השפע ומוכע ההשגחה
 והוא כמו מקד' מובדל' בין ישראל לארצות שבשמים :

ה גלי רוי כתפרד יעקב מן לבן באלום פגש בכהל וכתפרד
 חמוכו באלום פגש בעשו וכתפרד וחמוכו באלום אח"כ מה כתיב
 וישב יעקב בארץ מגורי אביו אמר יעקב בלבו כבר עשיתי אל' עש'
 כל שובא עתה אשיתב בארץ מגורי אבותי ואשב לבטח לקנות
 שדות ולבנות בתים ובא ענין יוסף עליו וכל דא ביבדל הק' כה'
 בעבור אל' בטח בהשגח' הק' כה' כחה דאיתמר שהיה מפחד
 מקטר' דמאכ' :

ו ענת אלם פכ' ג' ואמר יהודה מה בנע כי כהלוו לחיבוקי
 הכנעת הכניע ופכתי על בית דורו על יושני
 יושבים רוח מן ותחזיקו והניעו אלי את אשר דקרו :

היכלות

א חיקויים דף כ"ב ע"א שיתא היכלין ואיבן אית הכלין
 דדמעין דלית להו שור' למפתח אל' בדמעה ואית
 היכלא דלעובד דלית להו שור' למפתח אל' בנעון הה' דהיה
 כנען המצב ואית היכלא דהואל דלא מתפתח לבר כה' אל' אל'
 למאן דמתעסק באוריתא : ואית היכלא דנבואה דלא מתפתח
 לבר כה' אל' לחכם גבור ועוזר : ואית היכלא דיהוא דאיתקרי
 היכל יהוא דלא מתפתח אל' למאן דאית ביה דמילונות היב'
 דעני' דלא מתפתח אל' לעני' דהו' מתעסק בנביית ותפילין

הה' דתפלה לעני כי יעטוף :
 ב וזרר פקודי עמ' תפ"א היכל החמשה נקרא שאל'
 כהא' היכלא אית פתחא חדא וחד ממוכס עליו
 דנקרא איב' הוסימך ואיב' אית ביה דבין ויבין השפה :
 ג עמק המלך דף ו' ע"א בהיכלות הקלפות כסבה כח
 לראותם : וכמעט שטעה בהם דכתיב וישת
 מן היין וישכר ויתגל היינו שדבק בהם והם טמאו אותם ויגלו
 ערותם והיו בעבור שבעל ביום והיה זה הוא היכל גומד בת דבלי'
 והיה אשת זכור' שלקח השוע על פיה' לרמוז שהעם כדנקו והיכל'
 טמא זה :

ד חנומא ק' אל' יעקב כגד היכל שגבו בניו להק' כה' שגבו
 מאה אמה ש' וההיכל מאה אמה :

ה מדרש ליעקב כתגלה שבעה היכלות הקדוש כשהיה בל'
 וכשיבא לאמר ויבא יעקב מבאר שבע אל' שבע
 היכלו' הקדושה וילך דרכה שהלך ג' ב' לראות שבע היכלו' הקל' יפיו'
 ו שערי צדק דף ג' ע"ב הודיע הקבה ליעקב לבא לשער שבו
 שיכנס להיכלותיו כו' וכשהודיע לו הק' כה'
 השער עלה עד רום המולד מה שאל' וכו' אברהם ויבין ויגלו זה
 לא היה תקומה לרצוד יעקב בין עשו וישמעאל כו' :

הבחשה

א כתב הרמב"ן קליפה א' ש בטומא' הקרא בלי' אל' והוכונה
 מבוחר כי הוא מכתש מנין' וכח אלה : ואל'
 בלי' אל' ובגד מדה זו אמר דהע"ה ענין יעקב ויחם וכנגדה כתי'
 בתורה יתב-בן ורת מנצלה ובקראת מן לפי שהיו יגבת מן
 לישונה עליונה ומשם באה הכחמה מזה הכה' :

הכנעה

א מדרש שור אדם עשר סוכני' משתחיים לי דעבי ע"י ויהי
 כה' להכניע י"א אלו' דעשו כו' מנין י"א הוא מפורסם כי י"א
 קליפי' הס' וי"א כחמשי קטורו וי"א פסוקי' המשתחיל' בנכון ומחמשי'
 בנר' כו' ואית בלימודי הארי' מטעמן כולל כל מתקמ' ה' רקיעי'
 ועמו הרי מתקמ' כי מתקמו הוא י"א קליפין י"א פעמים מנין
 אלהי' הרי מתקמו וסבד גדול רבוי' רעו' דדיק ומכל' י"א יגלו'
 ה' ס' מתקמו וע' שמת' וירח דקדושה ואדם עשר סוכני' דקדושה
 י' להכניע י"א אלו' :

הלוואה

א חיקויים תיקון מ"ד את המאור הגדול הכא פקוד' למעבד
 דק' את המאור הגדול הוא דשמיך ואת המאור הקטן הוא דמכבי'
 וכמו דהיהאל לזה מן שמש' ולא אית ליה נהור' אל' מה דהיב ליה
 שמשא הכי הק' כה' אמר לקו' על יואי' פורע דהכי כרין כה' כה' להני'
 מלוה למעבדא וכגוונ' דא לזון כובדים דא מלא ואלא כה' דא

חלל זכור דמלה ומקבלין דין חן דין :
הנאה

א' ילקוט יחזק דף קכ"ג : הק' כה' מחדש כלל יום הלכה
ואפי' אותו הלכה היה אברהם יודע :

ב' ה' יקונים תיקון ט' ויחזקו בל' אחרת לא פסיקתא דתתן
פסקי הלכות ואיהו תירק ולא רבו עליה :

(עין ערך בל' ס' יג')
ג' תוספות תענית דף י' ע"כ אל תתנו בדרך יש במדרש אל
תפסיקו בדבר הלכה :

הנאה
א' דומספות כורש שבע בעלות בעל סיסר' דשבע פעמים כתיב
כרשעה כפילה שכינה והוא מתהגית מעבר' כתיב כתי

אל קשה לה תהגון ואל תעבור כדאחרי' שלח פירק בן סורר
זור' דאחרי קרקע עולם היתה ח' מ' למה משבחה הכתוב והלא

היא כהנית מן העבירה ומשני לא היתה לה הנאה דעונתה של רשע'
דעה היא וכו' :

ב' חד' א' דכ"ח יעקב לא היה טובה על יוסף רק היה טובה
שחל כחסידי' ששאלתי שתי אחיות או שבהית' מן חמוסן

של עשס ובעלה הנכית שכת' לו הקדוש ברוך הוא כו' :
הספד

א' פליאה מה שהפסידוהו לרבה בר כחנני שבע ימים . כי
כשיאסוף הדנין מכפידין אותו שעת ימי בראשית

שכן הדין כי בהיותו הדנין בעולם הפל מתוך מעשיו הטובים כל
שעת ימי בראשית במלוי זה הדנין : אחד למטה אחד למעלה

ואז אף אף שם על לב ומה שאחר אלל רבה בר כחנני כל הפורס
יהא כנידיו : דע לך כי בהיות נכס הדנין עולה למעלה כל שעת

ימי בראשית באים להקבילו : ולו היסד' אשר שם הכנס ההוא
שוכנת הוא במילוי : ועל כן הדין נותן להיות עם הגוף שהוא

כלי הכנס ל' א' שכן משכן הדנין' מתחדש ל' יום ואם יכיתו הגוף
ויטלקו רגה גרס הסתלקות נס למעלה כו' :

הצלה
א' רבה פ' פ' ב'א שבחש הקדוש ברוך הוא לירד להגיל אברהם

אזינו מכתשן הא' : אמרו מיכאל' וגבריאל' לפקדו אנו יורדים
להגיל אל' אלו ירד לשם אחד חכם אתם הייתם מולי' אלל לשמי

ירד ואפי' מכל' . שאחרי אפי' ה' אשר ה'אחך מלוד בשדים אלל
אין לבס וזן אחת תרדו על שדוקקת' להגיל ויחאל על מחנה

אזור . גבריאל' על מחנה כשדים :
ב' זודר' למען הגיל אותו וידם חזי' הגלה איכא שאמר להג' בו

אותו בבור נחש' ועקרב' לפי שראובן ידע אפי' יבא
ל' יום ודל' יבא כחבה אלל אפי' יבא לצור' חכמה שיתדע' לו כיבא

או יועיל לו זכות אבות ויכסל לכן טוב לאדם שפיל עניו לגוב
אניות ונחשים ואל' שפיל עניו ביד שזכא כי מכל הכריות יוכל

להג' על ידי כס' או על ידי זכות אבות אלל בשבת' ביד שזכא
הס' בעל' בחירה קשה להג' מחמו :

ג' זודר' בראשית עמוד ס' ה' יהוד' עניד פלג' הגלה אחר מה
נצע ולא שכיך למקטליה ודאובן היה אומר להג' אותו

מידם . נד' כתי' לא הוי כפאיה ליה . לכן היה להם חני' אמה יסוד
במובח העולם כו' :

ד' מדרש שוואל דף כ"ד ע"כ אחר רבי יהושע דסבין אחר
הק' כה' ליהוד' אתה הג' ל' ל' ארבעה כפשות שלשה

מן האור : ואחת מן הבור . תמר ושני כביה מן האור ויוסף מן
הבור חייך שאפי' מכל' לך הכניה מישאל' ונחמה מן האור . ודכאל

מן צור אריות :
הצלה

א' מדרש חזית ר' יודן אומר' תרתי בל' הרכילות ששרט עושים
צע' ה' ויחזיקים בזכות אותו אבק של יעקב אבינו

רבי יוסף חזי' אחר כל פרמטטי' ששרט עושים ויחזיקין בזכות
אותו אבק של אבינו יעקב וכו' :

הר
א' תוספות תענית דף י"ז ע"כ . הר המוריה : הר שאלה

ממכה הארץ ל' ישראל וי"ח דור ירושלים נקראו על
שם אברהם שקראוהו הר' יראיה והפי' היה נקרא כך שלם דכתיב

תלבי צדק מלך שלם על שם ירא' ועל שם של'ם ולכן אין אלו
כותבים ' בירושלים בין ל' למ' על שם שלם והה' נקרא אריה ע"כ

טורה כדכתיב כי מזיון תצא תורה וכתיב יורה משפט' ליעקב
הוא לשכת הגוית וי"ח המוריה זה ביני ונקרא מוריה ע"כ שחמו

יבא מורא לל' בחתן תורה דכתיב יראה ושקטת א"כ רבה לומר
דירושלים נקרא מוריה ע"כ מורא שיש מורא לל' על גדולתם

ונחת פחדם :
ב' פסיקתא הר המוריה : רבי ינאי אומר על שם מורא להם

ממקדשן . וכתי' סיים הגדול אחר על שם כי
מזיון תצא תורה ר' שמעון אומר שמתוכה עתיד הק' צה' להורות על

רשעים שירדו לגיהנם . ריב"ל אומר מקום שהדנין מורים חתומ'
וגזרים על הק' כה' והוא עונה ר' יהודה בן פדיה אומר מוריה לאין

שאי מורא אחר . ד"א מורה תמורה אברהם נכספה בהן גדול
תמורת שם בן נח ש' לא יחליפונו ולא ימיר . ר' פנחס אומר באין

למרות של עולם בתוכה ש' והי' עיני' ולבי' שם כל הימי' רש"י
אומר באין שהיא מקושטת בגד מובח העולם של מעלה שאמר לו

יכה יורה ד"א ע"כ הקטורת הסמי' הרבה כתיבו שאל' אל' ל' אל'
הר המור :

הר המור

הַרְהוּר

א מדרש שחר טוב כ"ז : ר' יהוד' אחר בשעה שהיה ר' יעקב ואחר י"ב שבטים אבי מעמיד כעל י"ב אנבים מראשותיו ואחר אס נעשו כולם אכן אחת יודעי אבי שאני מעמד י"ב שבטי' ולבו היה כוין לבדוהו :

הַרְיָגָה

א פליאה למה נהרג הכל בשביל שא"כ ה"ל להקריב ועוד למה היבא הכל הוא משמיטה שעברו שהיה ר' ומהו להורגו ועוד הכל כהר ג שהיה שוג וקין היה מויד אחריו דורות בו והכוונה כך הוא דהק"נה הביא הכל והוא משמיטה הרחמים שיכניסוהו בשמיט' הדין והגין כדן הקשה הוא הפח"ד וכוין לפנים הדין כי חלומד היה משמיטה שבערה להיות העולם בלא דין ולא כיון במחשבתו להיות עם הכלל רק בו לבדו ועל שהוא הפחד חר"ב מתחייב בהריגה בו :

ב פליאה אחר משה להק"נה הבאתי אותו בשמיט' הרעה הזאת למה התחתי ליתחייב בהריגה בו א"ל דע לך כי כחשפט הראשון אינו מתכפר החוט' אס לא שקיבל גם דין מית' בו א"ל רשע' כדן הרגני מי שהרגני ולמה יעשה העני על לא עול בידו בו א"ל בעבור שאל' ידוע עליך שאחיה גדול הימנו : והיה לו להמתין שלא יאלץ יד עליך כמי שגדול מחכו כי האולת יד כמי שגדול מחמוגס הוא כותן הדין וכו' :

ג רבה פרשת משפטים מכה איש ומות מי גרס בו מיתה שלא ככתב כימורה שכתוב בו שופך דם האדם באלד דמו ישפך ושל לא ס' בו' כך אס הרג אדם כפש מישאל' און לומיים שהאדם כנרא בדמות מלאכי הארת :

ד (ס רנה פ') ואמתין על כל עבירות ע"ג ע"ש בליה חון מ"ד שאלה שופך דם האדם באלד דמו ישפך :

ה מדרש והנה ה' כבד ע"יו : לפי ששעה הק"נה משרי המלכו' שהיו אומרים עתיד זה ליה העול' ולהעביר המלכ' בהרגנו מיד והנה ה' כבד ע"יו :

ו עשרה מחמדות דף ז"ג ע"א אבי שם שחולו היה שלא לשמה ע"כ נהרגו מהם ד' א"ף ואותם ד' א"ף שנהרגו במעשה זמרי הם היה הגיגול של אכזי שם :

ז רבה נא קרנבו קערת כסף א' שעקר מחשבות אחריו שהיו מפגים להרגו כמו דתימח ועתה לבוונה רגו כי כסף א' עזרה והו' שהגיל ענינו ומשעה אחריו מ"ד בו' :

ח מדרש תהי' דף ב' ה"ד אחריו של יוסף היו מפגים ואומרים חתיו יבא הקץ ובהרגו וכוין שאל' התחילו לומר זה לזה הרי משעה הרי העונה והיתה האכזבה מחקת להם בו' :

ט הנחומא כי תש' וישנו לאכול לחם בקסן לבדך ברכת המזון

אמר יהודה הרגי' אכן אחיו ומכרבי' איוה מבדל אלא ויחלן שאלחובובע בדך בליה' : (שם פרשת עקב) וישנו לאכול לח' בקסן לבדו' על הפת א"ל יהודה הרגי' אכזאת אחיו ומכרבי' איו זה מבדל אלא ויחלן :

יא כפר חסידים כי' תמ"ט כל זמן שאין הדם חכוסה מן הרגו הק"נה חסוס : וכאשר כהה הק"נה

ממהר לכוסו ו"ש מה כבד כי נהרגו אחיו וכסיו דמו : (שם כי' תרכ"ט דע והכן כי ההוצ' כפס אלו העושה רעות לאדם אינו כעש על אותו האחד לבד אלא כל מי שמעטער עליו שג' דמו הנה כדש גם לרבות דמו אל וקן וכל מי שמעטער עליו

יב תגהומא יעקב סבר יהוד' הרג את יוסף בשעה שהניא לו כתובת שאלה תיה רעה אכזאת ואין סיה אלא יהודה שג' גור אריה יהודה בו' :

יג חוספות געין דקב"ט ע"כ לא היה ביקריון ביהוד' נהרגו מלחמה בראשונה גורו שחד על יהודה לפי שחכרת בידם מחכות' שיהודה הרג לעשו דעת' ידך בעורף אחריו ותכין כמי בבשר ידיו רב לו בשעה שהרג את עשו ובסוף פ"ק סוטה דלחור קושים ק"ן שקל קולפא ומחיה ארטיה דעשו וכתרו עיניו ונפלו אכרע' דיעקב שאל' לא מת בבכיה עד שעמד עליו והורגו :

הַרְיָגָה

א מדרש דינה כולדה כהרין אחד עם וכולן בו' :

הַשְׁתַּחֲוִיָּה

א מדרש בזותו' והשתחוית עד שהשתחוה יעקב לעשו שחזר עד אחיו הכניע קליפת עשו דמית' לתביא דלית ליה ו' כשן שר' כוחות העומה :

ב עשרה מחמדות דף כ"ה ע"ג בהשתחוה יעקב לעשו לא כולד בניוין ולא השתחו עם י"ב בניו כ"א השתחוה ג' בניוין לעשו לא היה ת' ותקומה לשרא' :

ג מדרש כחאל שרש' עשוי' לו' כוחות העומה ויבס' יעקב להכניע ו' ראשים דליה עשו' והשתחויה כמו עשה ר' אהר' אבר יעקב כמי אבי' :

ד זוהר והוא עבד לפניהם וישתחו אחרת האין סניד להא' רשע הא כתיב לא תשתחוה לאל אחר ועש' כאל אחר

הוי' אלא והוא עבד לפניה' שכינת' בקרא הוא עבד לפניהם וסניד יעקב לשוכה דכתיב וישתחו לעשו בו' וכן מצינו בדוד שנתן אלא' לבבל כי להק"נה כה כהן דוד שלום ולא לכב' : (יעק' ערך און ס' י)

ה חוספות מסכת שבעות דף ע"ו ע"י קידה על א"ס מיתה השתחויה כתי' על אפי' דכתי' וישתחו לו אפי' ארנה וקין' וישתחו לאפי' וי"ל דמנחל אות לו קידה על אפי' ומיתה כמי דאכסן

בקרא כמי הכי' :

ו תרגום יעקב קודם שהכיר את יוסף השתחוה לפניו
 ובתחילה יוסף לחות בקצרות שנים :
 ו רקנטי כרס' מולדות השתחוה ה' מן ד' עבודו שאף אם אין
 עבודתו בכך חייב בקי' ומיניו אברהם ויהושע השתחוה למלאך
 ומיין חסדו בנחלצו כדמות אדם הולך להם כמו שהותר באלם
 ויורו

א רבה פרשת נביים : קין עמד על הכל אחיו והרגו יצאה
 גיירה נע וזכר תהיה באלם : מיד עמוד וכתובה לפני הקדוש
 כדוך הוא גדול עניו מכסא אחר לפניו רבונם של עולם כל העולם
 אלה סובל ולבוי אין אלה סובל' ככתב נוסף עין ועובר על פשע
 פלה לעניו שה' גדול מיד מלא חסד לפני הקדוש כדוך הוא :
 ב המונח מי שיש לו חמשה דברים שמינם נעקמו אינו
 מוגלגל 'בדק' עשה 'קרבן' מפילה ויודיו כו' ויודיו
 היה לאהק דכתיב והתוודה עלינו כו' :
 זוהמא

א זוהר שיר הריים דף ה' ע"ב מדרשית כח על קוה העל' בה
 זוהר' ו'ת' והלך כפי' וזה' מתחן כו' ה' הוא וזה' מלא דאשת'אב'
 בה ה' הוא וזה' כ'א' ה' הוא חכשש ביעת'א ולא ה' א' לה' גופ' למיפן
 בה' הוא עלמ' עד דא' אדם ואתמר בה' אית' כו' ובפי' בה' עם
 קין כו' :

ב זוהר רות בה' הוא שעת'א דגל' שלמה הלך שיר הרי' וה'א
 דה'א' כחש' קדמ'א דלע'א' ב'א' וזה' אשת'אב' מעלמ'א כו'
 ג זוהר אחר' מות עמוד ל'א' תב' בשעת'א דקמית'א אדם כדיוקס'
 עלמ'א בולח' קריבו לבני' ואלמ'א על'א' ה'א' עלמ'א ב'א' כ'א'
 דא'ת'א ח'א' ואל'א' בה וזה'א' אול'ד' קין מתחן כתייחבו כל מדורין
 שדן ורוחין ב'א' יש'א'ים ורוחין פלגות' אית' מבני' נש'א' ופלגות'
 מלאכים :

ד מליצ'א כש'א' הנחם והטיל בה וזה'א' ואל'א' כ'א' על'א' אדם
 ובתעב'רה וילדה קין וזכר' זוהר'א' הנחם אש'ר יעקבה
 מ'א' פחד יצחק לא היה דומה לש'א' בני' אדם וכן בני' קין הם
 אקראים בני' אלהים : ואל'א' הא' קורא אותם כפליים בעבור
 שהנח' אלהים של כח'א' היה והזהר'א' מ'א' כח'א' ירדה ועל'א'ם
 והזהר'א' שורה חס' כקראו כפליים :

ה מגלה עמוקות כש'א' ישראל מתעב'רים כיתוקן וה'א' של
 כח'א' ש'א'מר ואיכה אשית ובתיב'א' יוס'א' יאל'א'ים א'ת'א'ם
 א'ת'א'ם כו' ובה' כ'א' כיתוקן ג'כ' והזהר'א' כ'א'מר ב'א'ח'א' שה'א' ד'
 ופתיים כ'א'ת'א'ם ואיכה ובעל'א' חזרו וה'א'ר'א'ם ו'פגרי'כ'ם א'ת'א'ם י'פולו
 צ'א'ד'ר'א' ה'א' פרה אדומה קפוח'א' לעל'א' כתיב'א' כל'א' ז'א'ר'א'ע' ב'א'
 ה'א'ת'א'ם כו' :

ז דקנטי דף י' ס'א' והזהר'א' בה'א' פת'א' ב'א'ת'א'ה' לארבע'

רוחות : רוח שעות ה'א' וכו' רוח ה'א' רוח : רוח
 שעות כנגדן אב' השומא' ר'אש'ן שני' שלמי' : וזה' תי'א'ד' כח'א'
 עם הכח'א' נעשה אב'א' אבות השומא'ה' :
 ז עשרה מאמרות דף ח'ב' ע'ב' בשפסוקה' זוהר'א'ת'א' של ישראל
 פסקה' זוהר'א'ת'א' בהמתן כשע'א'ם והבנ'א' הפירד
 יעקב וכן הפ'א' ה' ב'א' מקנה'א' ישראל לחקנה'א' חזרים :

ח שיערי אורה דף כ' ע'א' חשש'א' אדם הראשון הטל'א'נו
 פנימה ונעשה עיבה לכל הש'א' וגם לא'פ'א' כח'א'
 החי'נים וכן הע'א'ו בו חוש'א' וזו היא ה'א'ת'א'ה' שהטל'א' בה'א' חזרה
 וכשנעשה נטו' של אדם הראשון עיבה'א' לחוש'א'ן של ש'א' וכוונות
 השומא'ה' אותו הוזהר'א' לא כפרדה מחכו'עד שזכר'א' חשש'א' נש'א'דק'
 שדורות כמו הכב'א' שמע'א'ר'א'ם ככור'א' וב'א'ת'א' כו' ב'א' חסד'א' וכו' ב'א'
 אברהם וכו' ב'א' יצחק וכו' ויעקב מוויקק כולו וכו' :

ט עשרה מאמרות דף כ'ט ע'א'ב' לא' להנח'א' הלך ומי'א'א'
 כו'א' כי נעת'א' שהיה דיבה'א' אלא' כשם הטל'א'
 זוהר'א'ת'א' והיה לה' דיביות'א' מזהר'א'ת'א' מוחמ'א' כו' וכזו' היתה ג'א'ל'
 דיבה'א' וכו' :

זיווג
 א מגלה עמוקות כ'א' ח' ביקש משה שהיו שני מכה'נים אחד
 בתורה וא' ב'א'ת'א' כו' הכל כד'א' ח'א' :

ב גלי רויא כש'א'א' סמ'א' אדם הראשון חש'א' חכ'א' ב'א'
 לבחי'תו וקס' והלך לפני' ב'ד' של מעלה ובקש'א' דין
 על חש'א' אדם הראשון של'א' ק' יס' משה'א'ו ה'א' כ'א' היה נש'א'ן
 ח'א' כ'א' גזר'א' ליה ב'א' ס'א'לך מחכו' מות תמות ולכן תתנו אותו א'א'
 כי דלי' הוא ואמות אותו כי לכך ככר'א'ת'א' את תתנו ל'ח'א'ק' כ'א'
 תולדין דלי'א' עד דלא' ב'ד' של מעלה שהדין עמו גזרו'א' שכל'
 תולדין חכער'א' דש'א'רה'א' ומו'א'י'ה' יהיה לו ח'א'ק' עם כער'א' דחכ'א'כ'
 ולא' כדוכר'א' כו' או התרצה הכח'א' ותכף כולד'א' לאדם קין שהוא
 זוהר'א' של הכח'א' וא'כ' כולד' הכל'א' חכער'א' דאור'א' וכולד'א' עי'א'ת'א'
 כוקבין אחר' הכח'א' ז'א' לא' הומכ'א' לה'א' אלא' כ'א'קב'א' ח'א' ר'א'יהו
 בת יתר ויובכ'רה'א' דילה ועתה כולד' עי'א'ת'א' ח'א'קבין והא'ת'א'ת'א' היתה
 כפורה והשכינה כ'א'לה' מן הכח'א' התאומה דל'א' ידע מה ה'א'ת'
 ותכף קס' קין עליו בשביל תאו'ו'ה' יתירה שכולד'א' עמו והרגו
 והשכינה כ'א'ק'א' לעיל'א' ב'א'ת'א'ה' :

ג גלי רויא ח'א'ק'א'יות היו רואים ש'א'טור היה כשעני' והיה
 חכער'א' להלון היו אשתים והיו חפנים כ'א'ת'א'
 ש'עשה'א' : כי כער'א' אחר'א' חזרו א'לי'עזר' חכער'א' דיל'א' ח'א'ק'א'
 ג'כ' חכער'א' דיל'א' חכער'א' דש'א'ת'א' והיו חפנים כוה' ה'א'יוון מן יצחק
 עם רבקה שהיתה אשת'א' לנח'א' ח'א'ק'א' וכו' :

גלי רויא

אֵינֶן אֲרֻבָּה שְׁלִיטֵן עֲלֵיהֶם :
 ט תִּקְוֶה רַחֲמֵי ה' מִרְכּוֹת עֲלֵיהֶם כִּתִּים וְלֹא אֶסְפִּיף
 לְהַכּוֹת כָּל ה' בְּאֶזְרִי עֲשִׂיתִי לְאִינֶן דַּחְלָקִין ה' :
 בְּרוּכֹת וּמֵאֵן גִּרְשִׁים מִתּוֹכָם מִתְבַּרְכֵּן : מֵאֵן דְּלִיקִין וְעַד דְּבִרִית
 מִלְּהָה בְּכֹה שְׂמַחֵה וְהֵה :

רבה פדחת כסף איש איש כי מטעה אשתו. ה"ה וכתתו לך
 לזרעך את ארץ מנוריק. וכתתו לך ולזרעך וגו' ה"ה
 כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנהך ה"ה ועתה בנים שמתו לי וגו':
 וא' גלי רויא תדע כל הבטחות שהבטיח הק' בה לעיבד בבית
 אל הכל כודע לבק' אל' בו' ותכך וי'ך אלה פני
 קדם וזאת העצה שמתנו בעז ובאל' אחרו לו תדע שאסתמחפוס
 של יעקב למד מאברהם וקיומו תר'ג מצות בו' ובאשר להם לקח'
 שתי אחיות כתייבס בו' תלך ותשתדל ללכך ליתן לו שני בנותיו
 ובעבור זה ימאוס בעיני המקום בו'

יב תרגום וישם השפחות בראשונה אחר אילו יבא עשו לעשו זכות בכשיא עשה באילו ומנו פתגמא הדין כיקום וכינח עמו קרבא :

יד רבה (נא) לפי שזמרון קיבא על הכותל אחרתו שכל לה"י
אחרתו מיד טחא'ס לבך וזה להקריב בו וכן השמך
היה הורב במחא'פ'ס ובסמכותו כו' :
יד רבה (ושב) הן אדוני מתייבא אלי מחא'ב שאלך כנען ע"י
שכתוב בו וילך ארון וישב בו בלהה שטלה בכורות
מחכו ובתוכה יל אשמה יל ואדמה מבכורות :

טו. וזהו. בראשית עמ' קפ"ב) חזן דמחבב אורחיהו על
 ארעא אקרי רע"ה"ד דק רע כל היום וכתב התם
 לא ינוקד רע וכתב ויהי כבוד יהוד' רע בעיני ה' א' לובי רע לאו
 איהו רע: א' לא רשע אפי' ירים ידועל חסדו אע"ג דלא עבד.
 מדי אבל רע אקרי דמחבב אורחיהו ובתן תוקפא לבשר' אחרא:
 טז. וזהו וית'ע' תס') בערוואון כתיב וירע בעיני ה' מ'ע
 תס' דשח' ארנה כו' לית ליה תשובה ולא חמי אפי' כיכתא :
 יז. פליאה יתחשם ווכרם האומרי יהודא שגא על תמר ככוכלו
 שהיא קדשה: ומה למחך עם הדיוט כ"ש שהק"בה יוזן
 לו לתמר והנה תמ' היה גריבה בהכרח כח ומחלה מן המלך ומלך
 יתגלה בה וכייתוס אותם הק"בה שצוים דמיונות ומורים שלא
 כדון והורם' התור' והנה תוכח' דבשר שאליו היתה אכור הקדשה
 למחך לא היה מבקש לבא עליה. ח' לא הו'א'ת שיהודא בקש לעבור
 כי הו'א'ר נכחו א"כ לא היה ככתוב בתור' לקחת האדם דמיון
 מחבו אבל עתה שכתוב מעשה יהוד' אכתב וקור ולא יהי קדש וקדש'
 כוודא ישי לבו לדע' כי לא דבר דק הוא

יח תוספות (נו"ר) תמר וינתה אכל כתבונה ל"ש" כדלכתינ

יד גלאנטי בשעת מילות יוסף כנודה נזיר כל עשרה חודשי חלכות : ות' חיות תלמידים אלא שעמדה להם זכות אברהם אבינו

עו תדא דק ט' ע"ב מפני מה זכה יעקב לחיים שלא בצער
והוא כי כשהיה חיה שפירד קה"ה לית' לבידקיס
לעמיד לבא ופני שהיה בבית המדר' חקטניות וועד זקבתו בקי
במקל במשה הלבית ואגדות שאלו יעקב איש תם ויש אלהים
זנות

א. רָקִנְטִי דָק ט"ז ע"ג: דְּרַגְלָא דְאֶקְרִירֵי ע"ה: הִכָּא קִיִּימוּ כֹל
הַדְּרֵאוּיִן בְּשִׁין כָּל זְכוּת וְכָל בְּשִׁין דְּעִלְמָא וְזֶן הַמֶּלֶךְ
הָאֵלֶּה מִקְּדָל שֶׁפֶּע הַמֶּלֶךְ שֶׁל עָשׂוּ: וְעַל כֵּן אֶמְרוּ כִּי רַבֵּכּ כַּחַשׁ עַל
זֶמְלֵה וְהַטָּל פֶּגֶם בְּזִמְרָה עַל־זֶה: וְלֹא כֹדֶכְכָּה עַד הַקִּמְתָּ הַמַּשְׁכֵּן:
ב. פְּרִיָּאָה: רַבְּבוּ דְעִלְמָא יִצִּיר רֵאשֹׁן מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ יִדְבֵּק עִמָּךְ פֶּה
אֵל פֶּה כִּתְּתֵנוּ לֹא אֲשֶׁה זְכוּהָ וְהַלּוּאִי שִׁנְיָה עִם אֲדָם
אֵלָּא עִם חֵיהָ רַעָה: (וְעוֹד לְמַה הָיִיתָ הֵן"ה לְאָדָם מַשֵּׁם
הַהִלָּלָה לְבָד עַל אֲמָתוֹ הַיִּזְכָּרִיתִּי לֹא מַעֲשֵׂה שְׂרָבְעָה כַּחַשׁ בּוֹ):
(וְעוֹד כֹּל הַעוֹלָם מְזוּזָה הֵם בְּזֹאוֹת הֵיא חֵיהָ מְזִנְיֹת עִם הַחַשׁ א"כ
כָּל הַנְּשִׁים שֶׁל אִשְׁקֹר כַּאֲמָרָה הַזֹּהֶרֶת הֵיא חֵיהָ לְהוֹת מוֹתֵר:
וְעוֹד הָאֵיךְ הָיִיתָ הֵן"ה לְעַשׂוֹת עֲבִירָה בְּג' שֶׁהָאֵל כִּי קִדְּשָׁה וְעוֹהָ
וּמִקִּין כו': (כְּחוּב בְּעַל הַסֵּפֶר הַלְלוּאִהָ: עַל אֵילָה הַקִּדְּשִׁית לֹא
הִרְשָׁה לְהוֹת מוֹתֵר אֵלָּא לְיֹדְעֵי אֲמֵת

ג. יונת אלם פכ' עדוה : צרופה ר'ע ו'ה : קוד כניסת
הקליפת לחמו' א'ינו שלם כטעם ואירא כי עדום
אכבי בהכנסה פרי עץ הדע' בקרב איש ולב עמוק יזיר כפיו של
הק' כהוא תחילת הקליפה הצידי מחזרת גדולה כסוד שכינת
לעצמות

ד חמונה . . . שמיטה הוזה שהיא פחד כנחל כל דבר וקשה
כנחל עריות וכוחות מטובות וכל עומה ולכלוך כו' :
ה מדרש הנעלם פרשת נח ר' אליהו כהן פתח : אל יהיה
בך אל דוה ויהי ל' ולא תשתחוה אל אלהים אחרים כו' :
ז רבה בראשית ר' עזרי' אמר הכל קלקל משהם כדור
המבול הכלם ה' אל האדם והאדם רענו אל האנושי
הה' די השחית כל בשר כי השחית אל אדם אקמתי בשרו אל כל בשר
ז מדרש סיוחן וצ' בני שמחאל היו מבני אלהים : ומחמול
בא על אשתו אל חס סיוחן לבשרתו אל תביה וסיוחן
כולד תביה ולקדשיהם חס תביה כדי לזכות על אשתו :
ח ח'קונים . תיקון ל' . תלת קליפה דעלה אינן נשיות אף
ורמה לקבל עולה יהיו ע"ן דתקומו בלילות וכו'
קחוס וכבר עין : ולא נשיות דא שמעית : והרבה להשיב אפוד דא אף
ולא יציר כל מחמו דא תמה ומחן דעאל אות בריית לרשו כוכריה :

כי ראתה כי גדל עליה בני וינאלה מחנה מלכים בדכתיב וכו' וינאלה מחנה כביאים וכו' (עין גם בדרכות) יט רבה יוסף כניל שחלק כבוד להק' בה ולא חשף בפניו פ' אל הק' בה לבן, בנך חכי פורע שאתן לו רשות להקרי' קדכנו ביום שנת קדש עליה לא יהיה כיוצא: עוד גם (אמר הק' בה אתה מקיים לא תחזק לא תגוב גביעית ושמית חייך אבי פורע לך בחוכמת המזבח :

זקנה

א חנא ד'א דק'ט ע"ב) ואברהם זקן בא בימים לא ימיו ג' אברהם הכתוב ידבר אל יוס' מן העולם הבא ליתום ואלמנות :

ב מדרש עבד זקן ביתו זהו מטטרון שהוא תחילת כריותיו ג' אלם : עוד גם) מטטרון ש' לו שני שמות זקן דכתיב זקן ביתו והיינו בשעול' לכסא הכבוד לתת קדישם להגלות תפלות ישראל כו' ואזי בקרא זקן אבל כשחזר על עולם הדיבור בקרא בער :

ג חוספות קידושין) זקן אשחזי פי' בקונט' רשע ועם הארץ וקשה דהוי קלחזי איני בן יהודה דשיבה משמע אפי' זקן אשחזי והלא מצוה אפי' לבנותו ולהכותו ולקללו לבן פיר' אשחזי לשון שומתי כמו - פתחי שמאי בלו' בור ועם הארץ כדמרגמי' והאדמה לא תשם והאדמה לא תבור : ד ילקוט משל דף ק' ע"א) עטר' שיבה בדרך דקה ימלא באלמד מוסק מתוך שנתחזק בכבוד אחיו במזכ' וזה לעטר שיבה ע' וראי יוסף, לאפרים בני שלמי וכו' :

אות חית

חובה

א מגיד בקובא ד' אלם קדמיה אתיהיב דוכתא לר' בסטר' אקרא לאתחבר בד'ר' דקדושה דהא ביהא סטרא קדשא אקרי ד'ר' וכו' וכו' לר' ד'ר' שכל מה שברא הק' בה בעולמו ברא כנגדו היינו וזקן וד'ר' ד'ר' תמיה דאתחבר לר' בד'ר' :

חולי

א מדרש הגעלם דף ל' תנו רבנן בשחלה רש' בי עאלו קויה ר' פנחס ור' חייא כו' ושמואל לר' שמעון דהוי מדבר דברים ולא דאמי דיבר עמו אל' להו' רש' עכשיו שלחו אחרי והקאה לי דוכת' דנדיק' לעלמא דאמי ולא אתישר לי דוכתאי כר עם אחיה הגילוי וחתו עמיה שלם מאות בשמות בדקים ובראשם אלם הראשון דהוא שם אל' ומדבר עמי ובעד ללא אתגלי חובו' לכל עלמי' בר הואו דאמר אוריית' בנייה ואנא אחי' דהא חכמי' גלי ואמר הואו דגלי חכמייהו בנייהו שפיר ועב אכל לאר עלמא

בא מ'ט דחם הק' בה על יקרי' ולא בעל לפרסומי חוביה לא כהה' אלא לא לאכל חובי' חיהו' והק' בה גלי לי ברוח הקודש לאתרי' דאיכון בנייהו ולא איכון רייתי לעצמי' והוא מלה דלא ידעון כל איניס ומשיין ביה לא משום חובת דחב אלא משום יקרא דשני' עילאה דבני' גא' לא וזידין ביה וכתבי' זה שמי' לעלם וייתון לחשאל מה ללא דכרי' והיינו דכתי' פ'ן והנסו אל'ה' ובפל מחסו' רב הכי גוי' רכ' חכמי' דאוריית' שמא קדישא לבולא הוא כפל ותפסי בההוא חובא יתיר' מיכיהו דכתיב ובפל מחסו רב הרב נתפס באלו עון כו' :

ב רבה (תולדות) יעקב תבע את החולה אמר לפכו רב' שמואל אלם מת בלא חולי ואינו מיושב בין בניו מתוך שהוא חולי ב' אונ' ימים הנא מושב בין בניו אל' הק' בה דבר טוב תבעת' ומחקר אפי' מתת' ויחמר ליוסף הכה אביך חולה :

ג חוספות ברא בתרא דף י"ג) שכל חולי שראה אותו כתרפא' ואל'ת בימי אברהם : אכתי לא היה חולי בשלם כדאמרינן וכו' ומיניו למימר דהבא בחולי' של חסד מייר' : ור' י' מפגש דער יעקב לא היה חולה דאחלא חולי' של מיתה ומחאין ואל'ך הוא דאחלא חולי' של מיתה ולא היה דאיתפח עד אל' שם :

ד ילקוט איוב דף ק' ע"ב) מופת הרביעי' מוס' שנגדא' שמים וארץ לא כמבא אלם : עושם וזיה מחלי' אל' כל מקום שיהיה הולך : אלם בדרך אלם בשוק כפשו ויבא : עה שכל יעקב אבינו ובקש רחמים עליו אמר לפכו רב' ש' אל תיקח כפשי עד שצוה בני ובעתה לו שאל' ויחמר ליוסף הכה אביך חולה ושמואל כל מלאכי ארץ ותמזהו לפיכך חייב אלם להודו' בשמעם שנהפך מן מות לחיים :

ה חרגום שמעאל בלוקה בלשית' במירת' ושתא כל חי' ד' גלימו כל חי' מן החיות ואתחזק ואתקל בשמיה וסוכרת' ואשתלהית וקרא לדר' חלה' דא' ח'ולא עכיייתה ושת' :

הילך תחות קד אילבא :

חוצפא

א חוספות ברכות דף ל"ד ע"ב חזק עלי' חזן דמל' בבקת וא'ת והא כתיב ואל' יחזק לשון בשדה וי'ל' דהתם מייב' בהא חומרה כו' ח'כ' בקת' דהב' מקום שגיליס בני אלם לעבור גם :

חטא

א מדרש הגעלם שיר השירים דף ע"א ברא דאתון אחבה עלמא ואלו תלתי' ותרי' אלפ' ב'תי'ן עד קיימו ישראל' על טורא דכדי אתכבשו אתון ואשתמו בהיפוכ' דאלבא ביתות וכפפת אוריית' בלילא בל'כ' שגילין רוא דחכמתה עילאה ואתרישית אלפא ב'תי' בתריכרת חומין תריכר' שבעין בר תרין דאשתלקו ח'ט עד דאכלו ישראל' לארעא וכו' אלס בנייהו בחובא דעכן אתהדרו איכון תרין אתון דהוו מסתלקי מיניה. וכו' מכו' טעא

ב. פליאה כמלאהן בעיניה' כקרא ארס ואס לא מלאהן
בעיני' ה' אף לא לבשר :
ג. פסיקתא שקר הון והכל יופי שק' היה חסו'ל כח מלאהן
ופי' מלא' הון :
ד. רבה קהלת גס לא לידעי' קוה יעקב אתמול אחר ידעתי
בני ידעתי יודע אבי בחשכה יהודה ותמר חש' :
לאוכן בטלה דברים לא נתגלה לי נתגלה לך דברים שנתגלו
לך ע"כ והיום אל' אס לא מלאהן בנעיק :

חסידות

א. מדרש הנעלם מלת הדקין קשה לבשם וכן לרבות כו'
וכשמת אומרים עליו הי קסיד הי עניו כו' :
ב. עשרה מאמרות דף ג' ע"ג ר' אבהו אמר ד' דכנות ולא
אחי מיטור ור' אבהו אבינו מלכנו וזאת מעלה כי
לעצ' בא מסיקרא שהיה רשע ור' עב' על מדותיו של אותו רשע
ועשה טוב אבל רבי אליעזר היה קסיד מעצמו :
ג. תוספות מעני' דף י"א ע"א אסור לשמש מעטו בשני רעבון
וא"ת הכי יוכבד בילדה בין החזמו' ואותו עת רעב
היה וע"כ שמשו מעותיהן בשני רעבון ו"ל דלכ' ע"כ לא הוי אסור לא
למי שרובה לכהון בחסידות ויוסף לא שמש אבל אסר בני אד' שמש
חבריה

א. זוהר תולדות ר' יהודה אחר בנין ההוא חרדה דחיד יעקב
לכחון אביו ואתעבש יעקב כעבא דיוסף דחרד בשעת'
דאמרו ליה וזאת מלאכה יתקן איתמי אפוא באים לתעבש יעקב
דכתיב אפה הם רועים ותמן יוסף את אביו וכעבש :
ב. רבה דות חרדה ארס יתן מוקש חרדה שהחיד יעקב ליתקן
דכתיב ויחרד יתקן חרדה גדולה ובדין היה שיקללו
לא כועס כה' שונב כחם בלבו ובכרסו גס כדון יהיה :
ג. רבה (מקן) יאמר אליהם וישראל' א"כ מה אפוא ר' לוי בשם ר'
תנחום בר חנילאי אתמר אותו חרדה שחרדתי
את אב' ויאמר מי אפוא הוא שודעו עלי' כהן לתורה :

חרבן

א. רקנטי ב' פעמים בלקחה שרה אחת מברכה ואחת
לראובין רחל לב' פעמים שברנה הבית :
ב. רבה איבה בשעת חרבן פתח אברהם לפני הק' כה' רב' ע'
למחשבים כחתי ל' בן ובשעת' על רעתו היה
בן ל' שנה אחרת העלה לעולה כו' לא תח' על בני' פתח יתקן
רב' ע' כשחזר ל' אבא אלהים יראה לו הנה כו' כעקדתי כרבן כו'
ופשעתי כו' אחר תחת הסבין כו' ולא חזר ותרסם עלי' כו' :
ג. זוהר והנה אלהים חרי כדון ידע יוסף דלחבש ליה על
חריבו דחקד' ויטל בגלותא דיתגלון מלרעא קדוש :

א. ילקוט דברי החיים דף קכ"ט) שסוחס וישת הא דחשע
שס ברישא והלא יפת חננדל אלא לפי שהיה כדון
וכולד ויהא' ושייך הק' כה' שמו עליו דהיינו על זכרונ' וזכרונ' כולד
וחזרו ושימש בכהונה גדולה ושכנה כה' בתחומו כו' דר חט' אוח'
לפי שזכין שנותיו תלה הק' כה' לדור' וק' חט' וצד הכלל ש"ה שני'
ב. תוספות כההדרין דף פ"ע ד' דק' חכמת קא חט' תימא
א"כ לאשוב חס לבסוף וקרא חט' שס וחס ויפת :

אות טית

טבילה

א. זוהר אברה' היה לו אילן בארן כענין ועין המי' תחת האילן
ומהן שהיה מדבק בע"א היה אברהם יודע מכתן
ענפי האילן ככן היה אברהם מעלה במים שמתת האילן ומים
יבאו לעילא למען דברך טבילה :

ב. עשרה מאמרות דף צ' ע"א אבייחך לא תשיב לאברהם
העבדי' ושפחות שמו' ושכלו' :
והס ככל הנפש אשר עשו והמה עבדי' יתקן הבורים בפרשו'
הכחות כי הם היו אכזי הקוסם בעצמם ובקיות כמולאו מים כו'

טובה

א. מדרש הנעלם אמר ליה קייא ברי' למה לא באמר כי
טוב בשני א"ל תפני שאין טוב לא באמר :
טל

א. רבה פ' דברים ויתן לך אלהים מעל השמים הטל
אינו יורד אלא בזכותך :

טריפות

א. תוספות ע"א דף ו' ודלמא כח גופיה מריפה הוי ופ' ע'
שהיה קי' לחזק מתן שנים רבות מ"מ
באותו שעה לא היה יודע אס היה טריפה או אס שניט מלהבני'
טריפה מוטעם דומין ולא כהרא תימן זה דע' כלא הוהיר אלא
מטריפות הגלוי ויכיר דטריפו' שכתב לא היה יכול להבחין אל'
דכשת קאי כח"ד טריפ' היה דהא קימא אביבא למ"ד טריפת
י' לדות ולדידיה טריפ' כמי היה :

ב. תוספות זכח' דף ו' והלא כח גופיה מריפה הוי ופ' ע'
והלא קי' אחר מתן ג' מאות שנה ו"ל דשאל לא היה
בכח ובכח' כח' לו וסוגיא כח"ד טריפה היה ור"ת היה כח'
לחלק בין טריפות דאדם לטריפות הכהנה מאוס דאדם
אית ליה מול וק' דכריש אילו טריפות חיותי ראיה מן
איוב אטריפות דבהמה :

מה עשה כדי להעמידה מכל וכל מעתה וכל הק' בה החז' לראובן
 דודאי' ופתח לרחל לבקש מלאה דודאי' בנה וסביב שנתקוטטו
 שני אחיות הה' המעט קחתה אחי' ודברו דברים קבועי' אחת
 אל אחותה ונס דברי תפלות כגון לכן ישכב עמך כו' ולכן כענשה
 ולא יצאה ממנה אלא י"ב שנים יוסף ונתיקן :

ב מדרש רבה כשא' קצתו קצרת כסף שלשים ומאה משקלה
 כגד רחל כו' מורק כסף הוא מורק הוא גשע מוכר
 יוסף שתיקן דקה אחיו בתיקן על אור' הגבע וכיון שראה יוסף
 שם יהודה נפשו על בטיחה ביד דקות אחיו והתוודע להם ולפי
 שהיה יוסף שותף יין נגביע שחשבונו שנים לכן היה מורק
 שנים שקל :

ג פליאה ויקרא ליה שלום יהוה שלום ויבא יעקב שלו' ומהו
 שלום זה יוסף הדיוק שכל מה שצריע ליעקב ארבע ליוסף :
 ה מגלה עמוקות כי קצו' יוסף היה לו לתקופנס אדם הראשון
 ולכן עשה לו כתבת פני' כגד כתובת עור ולכן כשאבד
 יוסף ממני כבד שלא יתקון הפנס ולכן יוסף שן במהכיו כגד
 כתובת עור של אדם הראשון כו' :

ה בתי יוסף היו כולל מדות השכס' כבודו של ראובן
 מלכותו של יהודה ויוסף הוא השליש כבודו של לוי
 שכל' ויהי כאשר פתח לבו כן היה חכמתו של יעקב שכל' אין כבוד
 וחכס כבוד :

ו כוונת ארי דף מ"ז ע"א) כתובת פסיוס ר"ת עסקון כגרון
 יוסף מטעמו כי ידוע מטעמו יוסף הכל יחיה כבוד כשמה אדם :
 ז מדרש ונעשה לו כתובת פסיוס ג' מיכאל גבריאל רעאל
 אוריאל עוד שם יפה תואר וי"ה מר' אה' בני' מרת יוסה מתיקן
 מיכאל מראה כחיון גבריאל הרי מרת גבריאל מיכאל היה כיוסף :

ח מדרש מנה עמוקות אופן רכ' ענין מכירת יוסף שראו
 שיצאו ממנו ירבעם בני' מר' בה טח' אלה ובני' כל' ב
 ר"ע וזהו כוד באו ונשבעו את הכלבי' מדה כגד מדה ובניו
 אכסיוסם שבע' יוסף כתעורר חס יוסף :

ט רבה פ' כשא' לפי שמכירת יוסף וכות היה לו שגס למולך
 וכות היה לאחיו ולכל בית אביו שכל' כלתם בשני
 רעבון כמכר על ידם שגלגלים זכות ע"י זכאי :

י ילקוט תי' אחר הק' בה לשראל אחם מכרת' אחי' לעבד
 כח' ד' לעבד כחכר יוסף חייבם בכל' שנה אחם קוראי'
 עבדים היינו למכרה :

יא עשרה ויחזרו דף קכ"ב ע"ב יוסף וז מטעמו ומכרו
 אותו בעבו' כעל' כי מטעמו תוסר כעל' היה
 (ענין לקיח בעדן מטעמו)

יב זוהר במדבר ה' זכרנו ינכך כגד יוסף שכל השנים אתו

מעלמה כדוקנה כרס יוסף הו' מעלמה דכור' ויקס דוד ששפי'
 יוסף כרכה לשאר ששפי' ויחזול להם חטא המכיר וכתיב מפעם
 רב זהו חטא השנים שמכרו ליוסף שהוא חטא רב וגדול :

ג מדרש הנעלם גלות חזרים היה כמעט חזרות יוסף שלא
 דאה פני אביו ד' שנה וגרמו לכל' שבע' שנה
 להיות בגלות הרי עשרה פעמים כ' הוא ק' אלא שש עשרת
 השנים הקדושים וזו בארץ העומא והיה להם צער גדול לכן
 וזרעו עשרת שנים ונשעבדו דוד שנה :

יד מדרש הנעלם פ' חקת : י"ב שנה ישב הקוף דקין בבית
 האסורין : לכן י"ב ששפי' בגלות' דלדוס בניך
 יוצא ברכא' דמעו מכל יונוא כו' :

טו גלאנטי מדה' ד' לא תבנה מכירת יוסף מן אחיו כאלכ'
 שהיה כחם גדול אח' כטן כתיב וגובכ' אש ומכרו
 וכמלא בידו מות יומת : השיב הק' בה וגובכ' אש יוסף לא היה
 אש וכמלא בידו הא לא כחאל בידיה השיב מדה' דכתיב כי יחזא
 אש וגובכ' כפס מישאל ומת הגבס היח' כו' וזמן הראוי היה שהיה
 מיתתם כפרה ונעשה להם ציות הדיון שיצאו שמוותהם מן עין
 להיותו כגיהנם עוד עיות הדין שהרי יוסף מתל' להם ולא היו ראו'
 לעובש כו' וכשיצאו מנ' בתלכסו כגופו' התכאים כו' ובמכרו ביד
 כחם להרינה כו' וראובן כתפס כבוד והוא ר' אליעזר כו' : (עוד)
 שם בש' מכיר יוסף כגורה על' י' להונו מלכות ות' מאות למיד'
 אלא שצמד להם זכות אברהם אבינו :

טז מגלח עמוקות כיון כו' : במכיר' יוסף נתקל לקחו תרין
 יכין קשיו הו' ד' כס' והוא הסוד ה' י' והו' ולא
 יבנה דרשו ח' על מכירת יוסף :

יז פליאה יוסף הדיוק כשפתסו פוטפרע ואמר שבעה עמי
 וכבש יצרו וראה הזוהר יו' הנמצא בבני' מילה
 ואמר איך לעכפ הכרית אשר היו חות' הניכס שנתכו ליס' ד' והו'
 וקטאית' לאלהים וכל' לבינה ולכן זכה וקרא שמו יוסף הדיוק :
 יח אגרת שמואל רגלי חסידיו שחור זו יוסף : וישעים בחיך
 ידמו : זו אשתו של פוטפרע כי לא כבז
 יגבר אש דתכנין אחיה גבור הכובל את יצרו' יתמו מריבו

מריבו כתיב אלס חד הוא יסול ואם תרין אחיו יסולן :
 יט זוהר א' ר' יחזקיה ב' כבוד שור הדך לו יוסף זכה בשור
 דליתו קדמיה לקרב' א' יהודה א' א' אחי' זכה
 לדבר שהוא בשאל' דכתיב ופני האור משאל' בימיה מ"ל לזכות
 א' דנין על חטא ירבעם לפי שירבעם חטא כעל' שהוא שור
 זכה למדת שור להגין קצת :

ך רבה כשא' שנים שקל בשקל הקדש שכל' גבריאל והוסיף
 אות אחת על שמו משום של הק' בה וליחזרו' לשון
 ש' :

כ' וזאתו שעה חזרתי'ם בעקד לפני גדק ומכאל
כ"ג עקד לגבריה ואריה במרכבה עקד שר והעלם ע"ג מונח
החיות : נכתב בפירוט על ע"א שגם זו הכל ר"ת שגם ש' גבריהל
חזרתי'ם :

ו שער יצדק דף מ"ח ע"ב : ספירות הרקוח' שבהם כת"ל
הכח"ה ביה' מתגלה ביום שבעד יצחק ויהי'
עד יום כיפור השערים פתחים נפתחים בזכות אברהם :

ז וזהר בלק וישל יעקב עינו ויראה הכהן עשו בל' היקרא
איתמר על יום כיפור דישראל מתענין בדיון והנה עשו
בא' ו' והר' מקטרג' חשיב לאבד' לון 'מעלמא וכדון כתי' אכפר'
פכו במחנה ההלכת לפני שליח שער המשתלח לבתר דווקבל
דורוכ' ושא עיניו וירא את הילד' כלוה מתענין או מהפך לבניו'
דקש בנך דחילו דיליה אינון קיימי' כן שאל : על יקרא מי אלה בן
היבד הנדוליס אכל אינן : יקרא דלא האבו אחי קיימי' כן ויאמר
הילד' אשר חנן אלהים לעבדך ומכר לון הק' כה ביד דמחוכה
דילך מקטל' לון בלא חוב' כיון דשמעך כך כטל קפא ומהאז'א
ומחנה דיליה אחר וכי היבד' הק' כה אינון דמתבלבן בחובין
ולאחוזי דילי ויבד' ויבד' בלא חובין מיד בליק קמיה הקנה ומלמ'
זכות על ההו' יקרא' והקב"ה כטל מיליה והס' עוליה וההוא שעת'
לא הוי אכבה בתיבוקת כו' :

ח וזהר רמ"ח מצות עשה ורמ"ח מלאכים נגד רמ"ח איברים
ושם המצות לא תעשה ושם המלאכים נגד שם' ה' נידון
ועל ניד'א' כתמנה כמאל ניד הגש' ושם' ה' ימים אין לו לשיה רק
יום ס' תשעה באב וזה אית ניד הגש' לרבוט' באב :

יחוס

א תרגום הכל כהנע' קין ובערד ולא איתייסב ובעיניה
בספר יחוס אדם כו' :

ב רבח במדבר כל מי שהקס' מתעסק ביה להעמיד מחנה
אומה או שלט' יתחבן היקס' מתעסק בו לכתוב בו
תולדות אלה תולדות שמים וארץ ספר תולד' הדס כו' :

ג רבה במדבר כה הכהונה לשם הלל ושת היה כבוד ש' אלו
יפת הגדול ומכני מה נתן לשם חפשי שמה כהן ש' אלת
האבות עומדי' ממוכ' כו' :

ד במכילת דף נ' מתן של אשכנזי שש' שמתייסבין בדרתן
ש' ראובן שמעון לוי יהודה כן מתייסבין בע' איתן
ש' אומר ויתילדו על יספתותם לבית אבותם ונ' ואומר המלאך
הנזיל אותי מכל רע :

ה ספרי דף ל"ב כשעה ראובן אותו מעשה שמע יעקבין
בדעוץ ואמר הילי' ש' איעלי פכולת בבלי עד
שתנשר מפי ה' קים שחור אינן בתם כה כו' :

תרגום

ש' עדות ביהובף ש' אולי' כן לא היו המזרים מקבלים את יוסף
לשאו עליהם :

א שוחר טוב ואחרי' יוסף מה אדם סוברי' שאין מטעמיו
הק' בה ומה שבידך קיני' ליעקב אבי ומה ברכו
יעבדוך עמי' ושתחוו לך לפיכך ויוסף הוא השליט :

ב רבה כאל' בנות אדם תשפ' ליו זה יוסף שבה שרה על
אחיו אהיה אומרים לפניו עבדך לבינו והיה שותק
לפיכך קרא עממות בחיו :

ג וזהר שלק עני' שפ"ב) אחר רבי יוסף כה איתכנס
מאני דע בחכמת' דלעילא ברא דכתרין קדשין
על און כיון דהי' במחרי' אולי' בההוא חכמת' דילן בליבון כתרין
תהי' קדש' כיון לאב' הי' ממה דלולי' מתן דכתיב ויאני' אלה
טאת בשא' החורים ועשרה אבות כתרין דיימי' עשרה כלי' לן
בחו' ד' דומין חלכא חשיחא למשלט כתרין דשאל' כלילן באתון
ומכסיה ספיק ער'א קטיגור דרדקי' והיו דכתיב עני ודוכב
על חמ' ר' ע' בן אבות :

ד כגלה עמוק ת איתן ט') יוסף גדול ממש' ויוסף בקרא
רב כה' ש' ר' ע' ווס' בני וכו' כתיב רב לך :

ה שער דף דף מ"ח ע"א) לפי' ש' יוסף לבת וגו' ראיה
אחר וכלון שוכי' כה' ולפיכך יש בבורה ולפיכך
כתמנה פרכס' ולפיכך ארון יוסף ה' במד' עם ארון הכרית :
ד' תרגום ירושלמי יוסף בב' בחכמת' כל בשפני' דמזרי'
ואת כל חכמיה' (עיין שם באריכות)

י"ט

י"ב ט"ב

א עשרה מאורות דף מ"ע ג') איכ' ה' ה' לוי יום אחד בתשרי
עשרה לחדש וז' יום ספור גוור דין ומתחילת ר'ה עד

ב ע'ה' כ' רמ"ג שעות כו' וביס' ד' השענה לנה חותם הדין :
ג מדרש הגמ' א' ר' יהודה קין' בנס' רוח כו' א' ר' יהודה
אומר היס' ה' ה' שד' השמות עובדים לפניו א"ל
למה חרה לך הלא אדם תטיב שאת :

ג מדרש כס' שתיבת כה הגינה על כח ובניו ויהי' הק' כה
ליקח שנים שנים שבעה שבעה לקרן לאנ' על כח
ק' שאל' שמונים מ' עדות ומנים שש' שנים ושבעה כו' ומה כו' :
והנה דכתיב וס'ס' תהיה לל' ימא' כה תהיה הנה :

ד תיקונים תיקון יום ספורים דומת תיבות כה אס' יעשו
תשובה יקבל' לון ויתכונן לתיס' : ואס' לאויתכונן
לתיס' עם אחרין ד' איתוור בהן : ויבוע' כל בשר כו' ובינוני' בנן
דאית כה' פקודין חובין איתמר בה' אכל' חיי' וכל בשר : מכל ה' :
קס' אלא דוכון מכל בשר חס' אלה דחובין :

ה עשרה ימאות דף קס' ע' א' א' א' עקד ביום כיפורים

חמות כמו שאר'ל הוא שכן הוא י'הר הוא חלף חמות וכשפטר
 שלם לבית עולמו מחזקת' ללכדו לעז'ר לולי'ה דכתיב ה'

לא יעזבו בידו :
 א וזה וירא חפני מה זכה יוסף לחלכות חפני שכש את יצו
 דמנין כל הכוש את יצו חלכותו דמנין חיל' עלי'
 בו' ושלמה בנין דלא כער ברית כערד מירושלם ומחלכותה בו' :
 יב חנא דני אליהו דק' ע' ע' : חפני מה זכה יעקב לחיים
 שלא כנער ואלא בני' מה זכה שעתיד הקב' ליתן
 לנדיקים לעתיד לבא חפני שהיה בבית המדרש מקטנותו ועד
 זקנותו בקי במקרא ובמשל בהלכות ואדמות בו' :

יג חיקונים תיקון הנה' ר' דני' לא היה ליוני' : כחומר לכל
 בריה אשתו כפי עובדיה' בו' יחל' דלש' עליו
 אקר' דיק נחור וכל בר כש דלש' על יצירה הכי איהו שליט על
 כל שובא' וסא יצירה שליט עליו שובא' שולט עליו :

יד תרגום יוסף כש יצירה' מן אלפן תקיף דקיל יעקב
 ומתחן וזה למחיו פרכסא והיו חקון על אכני אפוד :

יראה

א רבה בעלמך כל מי שהוא ירא שמים נעשה חלף חזי' אחר
 למד מאברהם ע"י שבתירא מהקב' ה' נעשה חלף בו' ולא תאמ'

אברהם כלבד אלף אפי' מה שנתירא מן הקב' ה' נעשה חלף :
 ב ספר חסידים סימן קכ"ח י"ח פעמי' ירא'ת כחש' כגד ח' :
 דברים שהזכיר תלמידים בהם שם תירא הקב' מה שמור
 חיי' וכשזכה אברהם לטוב חיות בנו יצחק אז נקרא ירא שמי'

ג וזה יתרו ע"ל ק"ט : תכניא אחר יוסף יומא חד הוי קאמנא
 קמיה דר' יהודה בן כבא : שאילב' קמיה מה דכתיב ויר'
 ואמר מה כורא מה קמיה דקאמר דאיהו כורא ח' תאמ' דמהימנו'
 של יוסף קדישא הוי שכיח בהוא אחר כגונא דלעיל' וכל' אחר
 דהוי שלי'ת' שכיח אקרי כורא אמינא ליה אי הכי אמאי תכנס
 דחילו ואלא שלי'ת' דחילו ואלא באחר דהוי שלי'ת' שכיח
 וכל' אחר דהוי שלי'ת' שכיח אקרי כורא דתי' יראו את קדשו
 כי אין חסבור ובאחר לית חסבור של ימותא שכיח :

ד חנא דני אליהו דק' וירא ויחל' ואמר למדנו מיעקב שתי' :
 מעשי ירא חלפני הק' בה שאמר וירא ויחל' :
 ה עשרה מאמרות וירא יעקב מאד ויכ' לו : ויכ' לו שוכב'
 לירא חפני עשו וירא חכס מורא חכס עובדים :

יראה

א וזה אכבי ערך אמי דחיל' ותו ויפגע בו
 חלפי' אלהים שרין קדישן הוי עמיה אחר
 דחיל' אלף יעקב לא בעי לחסוך על כיוס בנין דלא פלח לאינו

ולאמורא אשתרל באורייתא ובעל' שתי אסות :

ב רבה פ' תקת : מרת הנדיקים חלפי' אפי' אפי' אפי' אפי' :
 הביטיון סין פורק' : ביראה וכן יעקב וירא
 יעקב למה כתי' אחר שחל' כלכל' : אלל לבן בכולם ובת'

ג רבה חגיגה : ושמרת'ך בכל אשר תלך וירא אדם
 שהנעומו הק' נה היה מתעורר דכתיב וירא יעקב
 אלף אחר שחל' כשהיית בבית לבן נתלכלל בטומאה :

ד גלי רזיא וירא יעקב מאד : ויש לאזול אס אומס
 החל' אכיס : הו עמו ממה היה מתעורר אלף
 החל' אכיס היו כעוסי' עליו בשביל שנתעורר עם פטורא אחר
 לבן : ובהעברה בעלמא עברו לפניו להפסיד לטוב וזכראו
 לפניו כגון בעלי מחלמות מלכשים בכליו וזן ולמה לא כמחל' אלו
 החל' אכיס עם יעקב : אר'ל כרי שיתפלל כי הק' בה חסן
 בקלות' של נדיקים :

ה רבה בשלח כחר לבו יהושע : למה ליהושע : אל'
 זקן אחר את האלהים אני ירא וזה כתיב ולא ירע
 אלהים יאב בן בנו שאמר את אלהים אני ירא ופירש חזי' שאחל'
 על' ולא ירא אלהים : (שם פ' חטות אס' כך כל החדות
 כאברהם ואינו יוסף אחר שא' לישבע בבחי' בו' ביוסף כתיב את
 האלהים אני ירא וכו' :

ו פרקי ר'א שמעי יעקב על יוסף שהוא חיה מהרה' כלנו
 האין אנו ארן אבות : וארן מולדתי
 וארן שכינתו של מקום ואל' אל ארן : עמא' לתוך עבדי בני' חס'
 בארן שאין יראת שמים בניהם אל' הקדוש ברוך הוא יעקב אל'
 תירא אכבי ארר עמך ונו' :

יראה

א רבה כיתשא לך רד : אחר הקדוש ברוך הוא למה
 כל ירע בעיניך שאתה לך לך רד : שהרי ב'
 אונ' פעמים ירדתי מן השמים לבא בשביל לראות תל'קות
 הנביות שאמר וירד ה' לראות את העיר ואת המגדול הזה כדירה
 אברהם ואברהם אף אתה לך רד דיו לעבד להיות שיה' לקונו :

ב חוספות חולין דק' ג' א' ע' : עולים וירדים עולם
 ומסתכלים בדיוקן של מעלה וירדים חס'ת'
 אומס עולים חס'ת' וירדים חס'ת' פגעו בהדיה הוי חס'ת' :

ג פרקי רבי אליעזר : למה יעקב חלפי' השבת עולם
 וירדים בו וזכרא' פניו של יעקב
 ואמר זה הפנים בפני החס'
 שכתב הכבוד :

ד רבנן כי תשא לך רד אחר לו רבנן העולמים אתחול אחרת
ליועלות אתה ואתה עיך וכן ואל משה אחר עלה
אלה וכן אתה אומר לך רד: אל לא בשביל כבודי אתה עלה
לכאן אל בשביל כבוד בני אחתיו לזקן שלהם והניח אכי להם
עושים ויורדים בו מהו בו אל כל אחתיו לו כשהיו כבד דיקים
הם ונתחומי בעולם ועולם וכן שלחיהם מתעלים עמהם
וכשיוודי הם ושלחיהם בירידה לך רד למה כי שחת עיך אל הואיל
והעול אתה להם בירידה

ה ציוני עולם ויורדים: נמשאם וכותלים נמכים וגומרים כו'
ד רבנן כי תשא השבטים נידוהו ליהוד' על חכירת יוסף שב'
וילד יהודה ואתיו ואין ירידה אל כדוי:
ז בלי דניא אחר זמן שבא יוסף וכתב לל תוד' עליו שירד
למכרים בא חזיון קהילה השארה חן חס"ן
דחיינו פ"ן והלכה עם יוסף לשמרו עד שגביע ללשים שבה ועמוד
לכסי פרעה לכך כאשר אל אברהם וירד לשון ירידה שירד חן"ז
לדיוח תשעים לאות ח"ד חן"ן ליוסף לא כאשר ירידה כי הלך פ"ן
עלה חן"פ לל"ג:

ח זוהר שנות עמוד ל' אכיו ארד עיך בשעה שיש לו ירידה
ג"כ להק"נ ירידה כ"י ובשעה שיש להם עליה יש לו
ג"כ עליה ואכיו אעלך גם עליה:
ירושלים

א נגלה עמיות אופק קו"ף: תיבות נח ארזות ח"ר רכא
וכ' ללך רכא וכ' רכבי"ע: הלוגון הוא חותמו של
הק"נ שהוא אחר וכן היה חתמה ישראל וכן יהיה ירושל' כו':
ב תוספות תענית דף י"ו פיו"י ירושלים קרא על שם אברהם
יח"א השאחר ה"ר ה"ר אל"ה ש"ס דכתיב חלבי נדק
חלך ש"ס על שם יח"א ואל ש"ס ש"ס: ולכך אין אין כותמים
ירושלים נין ל"א על ש"ס כו':

ג שערי אורה דף ל"ט בימי הפלגה חלק הק"נ כל הארצו'
לש"י ח"ה והש"ת לקח לחלקו חן הארץ ירושלים
וכתיב אדם את ישראל: וזהו הסוד כי שחק נקרא על עיך ועל
עיך וכו':
ירושלם

א חוקונים תיקון ו"ט: הנבר ליתפסע חן אדם יוש
נמרד ונשו: דהוי ליוקא דחיווי:
ב פרקי רבי אליעזר שרה כהנא לאברהם כל אשר עשה
וישאל: ליעקב אברהם לו עמוד
וכתוב ליעקב כל מה ששבע הקדוש ברוך הוא ליתן לך ולורעך:
תיקן שאין בן האמת יורש עם בני עם יצחק כו':
ג רבה פרכת תפססיה: עשו ויעקב חלקו הירושלם ונתן

יעקב לעשו כל החזון והוא כתן ווערת המכילה:
ישראל

א מדרש הנעלם קודם דאתברו פלח עלו ישראל במעשה
להכריות קודם דאתברו חלוצים כו'
אחא בנן חביבו דאבוה דנשמים דאתקריאו ישראל ואינון הוי
עתידין לאתקרי' בשמי ישראל:

ב שערי אורה בדור הפלגה חלק הק"נ הנה האמות לש"י
מעלה: ישראל בעל לחלקו:

ג פרקי רבי אליעזר אל"ה משה עזר קרא שמי ישראל כשמו
שנקרא ישראל:

ד תוספות חולין דף ק"א ע"ב: לאחר מעשה פירש
בקוסטס לאחר אותו מעשה שאבן עמו לוחן
חזק' כבואו חפדן ארס והק"נ קראו ישראל והא דאחר לעיל לא
קראו ישראל עד כשי' היו לענין מותו כו':

ה חכם הדודם הלכות ואלא כו' לא יעקב לשון עוקב'
יקרא עיך כי יוס ישראל יער לאל ודאז
דכתיב ונכנסת לאש איהכות שארית ישראל לא ידבר כוב:

יחומים

א עשרה נזמרות דף ט"ז ע"ד: שפוטיות
ווי יוסף כי אלל יוסף כתיב יפ"ה
ת"ארו יפת ח"ה ראה ע"ת יתוס:

כבוד שמים

א ציוני דור החבול קצו כנטיעות והשוו כו' עבד לכבוד
קונו וייתחו בעולם הזה וימותו לעולם הבא:

כבוד ח"ה

א תוספות שבת דף כ"א ב"א קדמה חזרה דלוי משמע
שחבדים בדרכים ובפ"ר אחר להם
התמונה כתי אחריון שלהם שהיו חלבים
בדך הלב באמצעו גדול מימיו וקטן משאלו: וכן חזינו
במלאכה אשר שבא אל אברהם אבינו והקשה ל"ת נפ"ג שאלו
חביק דלחן חבדים בדרכים אלל נפתח הראוי לחזוה: ותיקן
ל"ת דתש כשאין חלבים בהבורה ח' אלל כל אחד הילך בדרך
עצמו אלל כשהולכים בהבורה ח' חבדות בכל מקום:
ב ספרא דף ח"ג ע"ד חביב מה זכו כענין לשב בארבע ח"ה
שנה

לא כיתה הכהונה אלא לאהרן מה שאמר כאן והוא כהן חפני
שהיה מקריב כהנים :

ג' יונת אלם פ' פ' ד' שם כן וזה לעינותו אלא שתהיה כהן
אך בהיותו קרבעו מדרש' עשה המורה רבה לתור'
ובהיות כהן אלא עליון שפרשו שאלו דרמחיו הו' ית' כזה לבח
לכהנו וזה לענין ולמשה שהיו שנים כהנים פ' מקריבים לזרד
ולמשה הם ולא בניהם תדע שכן היה ככל מוס' מהכשור א"י ולא
היה ראוי להקריב קרבן אף כי לזרד כל העולם ולי' מירי דאין
לא חזינו למעב' ומשון שליו

ד' תוספות גדלים בק' הק' כה' לה' הכהונה חס' תיחא
לכהנם כמי ומרעו של שם היה ויש לחזר דמכל כנו
של שם אחר ולסוף כיטל משאר כנו ונתנה לאברהם לבד א"י ו'
לפי שלא היה בכור בכל כנו ולא היה לו ליה הכהונה וכן הדין לא
דוקא הכהן :

ה' ילקוט כחוס דף פנ' ע"א (כל מי שהו שלם חבל מוס'
מרים אותו לכהונה : וכפ' א"ש מורעך לדורות'
וכן לא נחמה הכהונה גדולה לשם כן אלא שהיא שלם שאלה
ומלכי דק' מלך שלם :

ו' פסיקתא הל' תוריה : המורה אברהם כעשה כהן גדול
המורה שם כן : ש' לא יאמרו ולא יאמר
ז' עשרה מאמרות דף פ' א"ע יאמר שקול כנגד העול' ואברהם
הקריבו לעולה ככהן וזה הכוונ' אלה כהן לעולם
ח' חכם הרז' כ"ס' : לפי שיעקב כהן כך מוכלל שו' לונג

נגד' כהונה מה יעקב כהן לונג' לא כהן בל' מרז'
שנאמר ופרצ' ימיה וקדש' כנגד' וכו' כך שו' פורח כפ' ח' מוסף
עולם עד סופו :

ט' רבה פ' בא אחר יעקב הק' כה' הנביא שהו עמדי לעינותו
סמני הניח' איתתי יוד' שהו עמדי ושחרי כשיעמיד
מחני' כנים כהנים גדולים וכולם מלחם הפנים ולונג' כנגד'
כהונה ש' ונתן לי להם לאכול זה לחם הכנים : ונגד' ללונג
אילו כנגד' כהונה :

י' מגיד דף ק"ב ע"ב איב' למידק אחי מעיקרל הוי כהונה
לראובן ובתר הכי לבס' דשרא' ובתר הכי לבס' לוי
ותו קשה אי ראובן חט' כנו אחי אכסל' ורז' דמלת הק' כה' כני
דכהנים יתחל' תוקפיה דלוי' ויח' איתר' לאתגלגל ג' פ' פד
דאחל' תוקפ' דלוי' כו' ואתגלגל לבס' דלוי' כו' :

יא' מדרש בעבור שש' יעקב כהן ללוי' ראובן' כנו' ראובן
מאותו בי' לכן אכר חלכות וכהונה ואלו יק' יק'
יעק' שה' לזה ולא היה חושב כהן' היה מתקין' הכל כראובן כו'

בוכב   3   תיקונים

שם שנאמר ותברון שבע שנים ככב' לכי' כהן מזרים אלא שכל
שכר שבידו אברה' אביו אחריו לו שיעני' אדוני' ביו' להם אלה
בתוכו בני אדם שביד אברה' אביו וכו' ליכ' דאברהם ח' שנה :
ג' וזה פ' וירא בן' ככד אב' ועבד אדוניו דא' אלו' עבד
לכונה כד שר' ליה לחק' ועבד כל רעותה דאברה'
ואקרי ליה כדאמר ה' ביד' אדוניו בכל וכו' ואמר עבד אברה'
אביו בן' דאקרי ליה לאברהם דה' בר' ש' דהוי חיותי כספא
ודכא ואנשיק' ונמלך ואיהו כדקא יאות שבי' כחיו לא אחר
היהו רחמיה דאברהם או קרוב דליה אלא אחר עבד אברהם
אכיו בן' למל' קא נשכח דמ' איה :

ד' רבה פ' בא ירד יוסף למרים וקבלו אותו ועשו אותו מלך
עליה' ש' אחר ויוסף היה השלי' כיבדו את יעקב ש'
ויבדו אותו למרים שבעים יום : איור כבוד אבי עשה למרים
הרבו קורא אותו בשמו של ג' ע' א"מ' כנו' ה' אלא מזרים כשחזרו
ושכדו בהם אחר הק' כה' ועבדתי' בארץ המרים חזר אבי מאתו
ה' כבוד ואעשה אותם שומה ש' אחר המרים לשומה תהיה :
כבוד אב ואם

א' ספר חסיד' ס' תתרי"ב פרס' משלם יעקב מלאכים ככתבה
ש' רבה יעקב לסמוך על מה שהבטיחו הק' כה' שוב
לארץ ולחול' דתק' ואטי' עמך כד' שלא למעט זכותו ולחודש'
שיכעב' אדם לכני' אסיו הגדול ש' כבד את אביו לרבו' אריך הגדול
ג' ילקוט יחרו : כבד את אביו קיים יוסף שנאמר הלא אחיך
רועים בשכס' :

ג' ספר חסידים כ' ש' א' : עשו כיבוד אב והלך למקום
ככנה בשביל אביו ומתכו למד יוסף כש' אחר לא יעקב
לכה' וא' א' איהם והלך ירד' ש' א' איהם אותו לא אחר יוסף עשו
הלך תדיר למקום ככה' כדי לגדל זר' להני' לאביו ואבי' שלחני
לראות ש' א' איהם ש' א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם
א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם
ל' איהם א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם

ב' מדרש הניח' א' ר' יוחנן והלך יפת הוא הגדול למעט
שם הכהונה בשביל שהיה תמיד עומק בתורה ומצין
היה לו התורה מלפ' הראשון כו' :

ג' רבה כדבר אדם הראשון לנש' כנגד' כהונה ומכרן לשת
ושת למתע' א' ומתע' א' לנש' כנגד' כהונה ומכרן לשת
ש' יוסף מל' הכהונה שהיה : מתת' ומכרן לנש' : וכי' שם
היה הכבוד והל' יפת היה בכור ש' א' איהם הגדול ומפני מה
מכרן לנש' מפני שפכה' ש' א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם
היה יקריב' ש' א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם א' איהם

א. חקיקונים חקיקן ד' דבר נרין למחור מלוח למסככו כנוכח
לא לזון כוכבים דא חזא ומלאכים דא חזא וכו' וכו'
דמלא ומקבלין דין דין דין :

ב. טוב הארץ בתוך רקיע שבעי. תמן קבוע כוכבי' ומולד
שם שמים רבוא במספר שנים עשר שבעי' ו'
וקט' יורד' כל השמות כיון שמיא' בפרקו היכלו' דר' יאמנע
כ"ג על הפסוק וכו' בעין דמשתקלל כינוכ' הוא לשון כינוכ'
בי' שהק' בה מכה בחי' הקודש שביעי עם המרכבה או יוצא' מה'
כינוכ' ומטעון שר' פני' לוקח אותם ומתקן מהם כיור' ומכונה
אחת תלי' לפני' הק' כה' וכל שעה עומד על' כיור' המתוקני' מן
הכינוכ' ואח' העודפים על הכיור' מתקן מהם כוכבים ושאר
אותם וכשמיא' תיכין בער ממנו אמו' או הולך מטעון ומתקן לו
כוכב וכותן לו כדי לה' איר' שמותו ואתו הכוכב יחידה בעוד שהאדם
קיי' בעה' כו' כלל העולם בדיק' שמיא' שם הכוכבים וכשמות
ג. מדרש. בשעה שהק' בה כוף בלכנה כפלה וכל' כינוכ' עמה
על פני כל הקרקע וזוהי כעבה כוכבים ולפי שפלה
מאזריה כשארית תפודה וגם הכינוכ' שם הכוכבים אינם מאזרי'
כיון כשהיה חלק בלכנה מאזריה כשהם ולכן בקרא כוכבי' לפי שכו
בכפ' עיין תלדות יצחק מ' :

ד. תנו' פסח' דף ק"ל ד' כל ה' ה' שיש בו כולו תחת כוכב א' עומד
הן פליג' אחא דאמר בעלמין כל העולם כולו שלש יסוד'
שלש ימי' שלש מדבר' דא' לא היה להי' בדיק' שלש שלש כוכבי'
כו' ע' בעיור' ה' (ש' דף י"ב ע"ל) : מן השמים כלמין
הכוכבים כו' ומיזא לח' כל העולם כולו תחת כוכב כו' עומד
האז' ירדו הכוכבים הלא מאחד כחולא העולם וי' לא איהי'
אלא בכוכבים על גלגלים שם מולות קבועי' אל' אר' כוכבים
קטנים הם :

ו. תנו' תניג' דף י"ב (מקור ועד כיפוחה' תק' שנה כו' וכו'
לח' כל העולם כולו תחת כוכב כו' עומד היכי קיימי כל איזון
כוכבים שגרי' בדיק' ו' ע' ל' איזון איזון כד' איהי' בפרקי
ר"ל כל השעור' לא באמרו רק על אר' ומים אל' יס אוקייאנו'
גוראו יודע מה מדתו ע' באר' :

ז. תנו' כ' דף ח' ומתדקקים נמים כוכבים אלו תלמידי תיכונות
אומרי' דל' דקיש מזהיר' עפי' מכוכב' דא' ומשע' כפ' אילו
עוברין דגבאי' דקיש עדים תלמידי תיכונ' כו' ואמר רבא כי
מא' בפרקי' רל' דהאז' קיש תשבי' יוהיו כוזהר הקריע
היכו קיש ע'ל רל' דהיו' שחורין מכוכבים שאזו כאזר החמה
ח. זוהר. כשם כפלה דמלה תל' בתכמות דאבני יקירין דאי
תכר' מהיון כנה' דמלו' דכוכבי' דיען לא מכל' ולא
מתקנין לון לעלמא וכולא מתקן הק' בה' לתקיע עלמין :

ט. אור עינים בוזן החכול היה חמש כוכב לכנה מן ש"ס
חככל : וכוכב הוא מורה לחוס וקרות ומס'
לכן בטבע הוליד בנות והם נקשו להוליד נשים וכי' מה עשו
השתחו' לשם ועבדו לשם כי כוונת' השם יבטל כס לכנה מה
עשה הק' בה הגדיל' כח לנב' על השם והביא מכול' כו' עיין
מטעון ערך סי' י"ח :

י. חמונה מחלת הכוכב שנקרא' כוכב הוא חמונה על אור
ש"ן עיין כוכב בערך מול סי' י"ד :

יא. גלירויא לכן הילך אל' התרפ' ובקשמה' להניד לו האז' :
יתנה עם יעקב והיכו לו שחור' אל' ישתחו'
מביתו שכוכל ומול' שלו הוא כ' עליון אפ' כמותו וכל אר' יעשה
י' יל' :

יב. מדרש אחד עשר כוכבים חשתיו' לו כי' ע"י שם ויח
דקדושה ואחד עשר כוכבי' דקדו' יש להכנוע י' א'
למ' דע' כו' :

יג. זוהר תרומה כוכב א' בקרא' י' וכוה הכוכב מנחם יהוד' כל
העמי' וזה ידך בעצוק אויבך בו וזה הכוכב כד בפין
כשע' בחד י' ד' כחם א' נבנן בהיר וכו' וזה בתיאור מאר'
דקובמין ומר' כו' :

יד. זוהר. כי תאז דף קל"ו (בתי' יתרא או ש' תיאו מאר'
דכתי' שבעי' ולכנה ומאד' עליהו איתחור אין מתחילין
כ' כד : מאר' סומא דדיבא שבעי' רעב' ומאזן לכנה טוב
בניולאמה ורע בתכור' שבעי' ולכנה איתכריאו כיוס ד' חמה
גיהנם בי' ב' :

כוכב

א. מגלה עמוקות אופן קכ"ב כוס ישועות אש כוס הוא סוד
אלהי' בני' ונרין ש' ש' סוד ש' אש' נמים
א' ש' ר"ת א"ה ש' א' ש' א' ש' א' כוס על כרכה ש' ב' ת'
ש' ש' רגל' המרכבה
כלב

א. מגלה עמוקות אופן קד' רנה משה לכנס לא' להעבור
קליפי' כ"ח עשו שהיו כ' ל' ח' ח' שכן אחרת גביה
עשו לזר' ליד לה' ומתרגמין כלב שהיו הכא' לו כח שלו שהיו
כלב בסמין ומ' איתא באר' כות' אמתו לו אביו מי הדד ליד
הכ' לי ומעמי' מאזנו כיה שר' ליד דהיכו שדקן היות
ועופות עם כלבים עמוזין :

ב. מגלה אופן רכ"ב (ירבע' בני' מרכב' ש' מאר' בני' כלב ר' ע'
וזהו כוד באו כסם בואת הכלבים מדה כנר מדה
כירבע' בא מיוסף ובימי' א' יוסע' שג' יוסף כמטעור חטא יוסף
ג. מדרש יזהר' הוא כמאל' מסע' דמיסיה הוא כחשומה' :
דשאל

סופו ומביאים כסף וזהב ומרגלים ועשו מהם ע"ז כד' רוחות
העולם כשיעור אלף פסחה והיו מורדי' חמה ולבנה וכוכבי' ומו'
לשמש להם כדרך שמשמי' לפני הק' בהוהאך היה יכולת בידם
אלה שמחזי' ועז' ללמדו להם כל מעשה כשפים ואז קטרו
המלאכים ואמרו מה אנו כי תוכרנו מה אדם לא באמר אלף מה
אנו שהיה ראש לע' ואז עלתה השכינה שר' עליה אלהים בתרועה:
ג וזה רות כי טובות הנה דהוי כהר שפירין כו' כיון דאולידי
בנין בטל להון הק' בה ועיל' ליה בעור' דאחקריהרי
קדם לאמלא משהו וז"ש שם בטומאה מס' להם כשפים ומזג'
שרי' מאותו חדה :

ד רקנטי דף פ' ראש השם דאילן כפלים אוליפו בעלמא
שם בכל מלה ומלה לאמלא' חשיהו ומכאן מכין
פירוש מלמד שחם להם שם בטומאה כי הכשפים ומעשה שדים
כשפעים מן המדה הוהא הקדחת רוח מכאב' :
ה תרגום כשפילך אברהם לבכשן אשולא היה רשות לאש
לשכפוכו' אמרו האומות הן אקיו הוא מכשפואמ'
לחוש על האש שלא לשרף אקיו מיד ככל אש מן האמים ושרף להן
ו וזה ר' ושלח והחלפתי משכרתי עשרת מינים עשרה מיני
כשפים כו' קיבס קסמים מעין ומכש' מכשף חובר
תכר שאל' אוב ודעווי ודורש' להחמים וכב' לת' עשרה מיני' עביר
לבן לקבליה דיעקב ולא יכול :

ו תרגום התרפי' היו שחשי' אדם ככור וחותין דשיה ומלחין
ליה כחלח וכשמים : וכתבו כשפים בנין והכובתו
תחת לשכור ועומדים לו ככותל : ודבר עמה :

ח ציוני תרפים נקראו על שם שחשי' בחקוס התרופה והוא
ענין אחד מתכונותי חבר לוקמים אדם ומשימין אותו
כשמן עד שכלה ואזותים בשער בשער קדקדו ושומע הריאה עם
הראש ושורה עליו רוח העוונות :

ט מגלת סתרים תרפים לוקמים ככור אדם ואומרים
אותו ומותבים ראש ומולכים אותו בחלח וכשמים
ידועים וככותבי' על צין של זהב שם טומאה ומביאים תחת לשכור
ומשי' או בקיר או בחלון א' מחומות העיר ומפריזין עליו פסחה
וב' ברות דולקים לפניו ולא מדבר כו' :

י מדרש הנעלם פ' בלק בלק ובלעם היו בענה א' בלעם
עשה כשפים נגד שם יעקב ובלק עשה
קסמים נגד שם ישראל באותו עשה יצא רוח ונעטר' דיוסף מנין
שכפי דאילן ונאכ' בההוא ובטיל להון כו' וכשיב רוחה מאלה
דתתא' ובטיל קיבסין :

יא וזה ר' חד כוכב אית ברקיע נקרא' ד' ממנו מתיירא' כל
מארי דמקטין וקוסמין :

שכל בני כפרו כיובלכותי ועצ' וקלקתי השכינה יוביניה וזה
שטלתי שכרי מכל עולי תחת כל השמש :

כפרה

א גלי רויא יעקב שלח לעשו עשרים תיש' כי ככל שכל' דריכי'
לשמו שער א' לעזאזל והוא עיכב עשרים שנה
בנית לבן ולא שלח כלום להמאל' שו' של עשו ולכן שלח לו בפעם
אחד עשרים תיש' : ב עיו' מאתי' רחלים מאתים
לכפר על ד' מאות שנה נכילג בגנעה :

כרובים

א פליאה נעשה שני אדם חסדדים להשתחות לפני הק' כה
בקדכו' ותפלה אז אופנים וחיות וכרובים מתקנים
השפעות וחיכו' לעלמא כו' :

ב ציוני כתב איש מודי כי ענין הכרובים כי להעליוני' היה
וועד בחורב וכימי וזכריו בן עידו הניבא בהדכים
אשר ראה בחזוהו בן כפדא' הק' כה העולם שכן את הכרובים
להיות שמה בית וועד וימס' גאלק' אל האדם ולהע תכרם של
הק' כה ביד הכרובים ויולבן אותו באש שבינות לגלגל : וכשהשד'
או מלאכי' מתקדנים לפניו ומבולס הקבוע להם ומכאן אותו בהם
וכן מי שנמצא בו דל' שין : והם כ' פולכי דכורא :

ג פליאה תכרם המתהפכת לשמור דרך עין החיים ע"ז קיי"ס
בני' כו' ואם תהפכו הוא כרו' וכברא שאל' לשמור כו' :
ד וזה ר' המלאך הוציא אותו מכל דעיבך הנערים הם
הכרובים ומס' בטל כרכאן לתתא' כי כל הכרובות
באו תתא' לכרובים ואם כ' לתתא' :

כרוז

א וזה ר' ויקהל' אית שלטונין דמחנן ביחזא זלטיין איבון
די מחנן בלליא אילו נקדחת מושלת היום ואילו
נקדאו ומשלת' הליה כד עיל' לילא כרוז כפיק אתתקנו גליטא
לילא וכד כהיר יחזא כרוז כפיק אתתקנו גליטא דייחזא :
ב כנפי יוכה חלק ד' כו' ס' ויחזר פרעה אל יוסף לאמור :
להכריז בכל מלכותו
כשפים

א חיש דף קמ' ע"א ויעש להם תפלות באחדת על החרב
שלאחר חגור חרבו על ירך נגור ר"ל כתדבקו ברוח
טומא' שש עלים קליפ' מן האילן ששם כוחות הטומא' החשפיע'
לעולם הניחו המוח ומתדבקו בקליפות להחנה בבחם בזה העול'
וע"כ אחר וכו' ודין דעו' כל יובי חשמים וגו' כי כל מעשה אדם
וכשפי' כשפעים חס' ומכאן מכין פירש חתנים חגורים :

ב ציוני דע מאכזבו ואילך בא רפיון ושלח בעולם : מה היה
תעלס' גילה איש מודי שהיו מיהלבים מחוק עולם ועד

אות ל

לבנה

א וזהר ויקהל בליל ד' דשבת בעיני לאשתמרא ח'ט בנין
דכתיב יהי מאורות מארת כתיב חסר וכמה קללות
ומאורות אינון בחסרונן של הלכנה :

ב חיקונים דק קט'ו ע"כ אית חמה ולכנה כוכבים מזלות
ברקיע דאין קליפן דעליהו איתמר הוי מושבי
העין בחבלי שול ועליהו איתמר וספרה הלכנה ובוסה חמה :
ג מדרש אותו הלילה שנאמר יעקב עם המלאך היה אותו
הלילה שנבראו המאורות ומשם שנתמעטו
הלכנה כידוע כתיב ואל' חסר ואוי' שלטו ויתר לחינוכי מחמת
מינעו הירח לכך בא בחלל לשלוט על יעקב :

ד הקונים תיקון כ"ד שבע ארצות אינון ארץ ארץ ארץ
גיא כשיה יבשה תכלכו אית תמן אחרא דהררא
שמשא וכיהרא וכוכבים ומזליא וזית אחר דלית בה כהור' כלל כו'
ואילין דאיתילדו בחילוי דהירא אינון בלחן ומין ומשלימי' כל
יומיה ואילין דאיתילדו בחסרונ' דסיסרא לא בלחן ומייתון מיל
ואילין דאיתילדו בחמיצות דסיסרא מתקצרין בכלגו' ומייתון
ולוימן אית להו עותר' ולוימן לא כו' :

לוי

א עשרה מאמרות וישעאל ר' פנחס בן יאיר היה בדרנ'
דאברהם וכן גיכא ר' נח' דא' עס' הכולל גני' אשל
ואפסקי' ר"פ בן יאיר לתומא גיכא כוכות אברהם שבע אל' א'
רמו' לאיל' גי' א' שהיא פורקא פירון שנים ז' אשל היא מזה
ש"מורה זה שהולך חטים ל"ש אשל רמו שהלך ללוי' :

ב כונת ארי דק ס' א' ע' עקיבא הם אותיות יעקב אינו
ע"ה כדאש שלח יוסף שהוא בדין כוד בלא לוי
עשה עין שהפריד הייחוד ולכן אמרו ר' ל' כדאש ראה יעקב את
יוסף כשירד למצרים נשקו ונכח והוא לא דיבר בלו' ופניו שהיה
אומר ק' ש' ויחיד את ה' ועכ"ל לא הספיק והי' עק' להתגלגל בל'
עקיבא והו' אשק' שיל' כשחזק בחדר כו' :

ג מדרש לדעת ר' אליעזר שלח יוסף לעקב ענ' לות סימן
לענ' לה ערופה והענין כי יעקב היה מנענע על
מכירת יוסף שכשם שזריכין ספרה בנמל' הרון וזריכין לפייה
המקטע כן יעקב היה מנענע ואמר כי ארל לא בני אשל אשלה כו'
אני גרמתי לו שפערתי בלא לוי' ועוד שידעתי שגואים אותו :

לבוש

א וזהר פקודי עמוד תי' ב' אדם הראשון כשנברא לג' שנים
ליום הקדוש ברוך הוא לבוש מההוא כהורא ואי לא היה

יב רבה וזאת הנברכה החרטומים והחמשים עשו ארון של
ת"ק ככרים והגליבו לכילום כדי שלא יחזאו ליוסף
ולא יבא ישראל עלמות ממצרים :

כתב

א תוספות ב"ק דף ג' ע"ב מטבע של אברהם אבינו וקן
ווקינה מזד' א' בנדראית רבה דריש ואגדל שקר
שנא לומינו' טן : ומה מוכיח וקן ווקינה מכאן בחור ובתולה
מכאן ונראה לא שהיו בו זורת וקן ווקינה בחור ובתולה דאכור לו
לעשות זורת אדם אלא כך היה כתוב מזד' א' וקן ווקינה ומזד' א'
בחור ובתולה וכן פ' בקו' ג' דוד ושלמה ועיר הקודש שקר היה
כתוב במטבע :

ב תוספות נבא ויניעל למה נקוד על איו שאליו בנדראש'
רבה א' ו' נקוד למד אינו נקוד אחר ר"ש כל מקום
שאתה מוצא כתב רבה על הנקודה אתה דוכה הכתב : וכאן
הנקוד' רבה אתה דוכה הנקוד' איו אברהם אחר ר' עורי' כשם
שזמרו לאברהם א' א' שרה כך אמרו לשרה איו' אברהם וה' א' הוי
פירוש הכי אכל ל'ת' דמאס הכי נקוד דעליה גס שאלו' קשה
דחיה לו בנקוד על איה שרה דהיא עיקר האל' שאלו' על' :
ג פרקי ר' אבהו שרה לאברהם עמוד וכתוב ליצחק כל מה
שנשבע הק' ב' ליתן לך' ולו עדיך כו' איהו שרה
לאברהם כתוב גס ג' רשון ושלח האמה הזאת ובנה מעלי כו' ומכל
הדעות שזאלו' עליו היה דבר זה קשה בעיניו כו' :

כתובה

א פליגיה אדם הראשון טטרד ביו' ו' בשנים עשר שעות הרי
חילול שבת כו' וא'ת לא חילול השבת שכל העולם
הוא שלו והוי ליה ראות א' ולכן לקח פירות' מנ' ע' לשלש בעבודת
כו' תד' ג' ע' לאו דלית הוא שהרי גורש מש' ועוד דאיכא אשתו
שמחויבת ג' ב' בשמיר' שבת ובשבת נד' חלק העולם בכתובה
ובכדוניה עליה ממה שהכניסה לו וזהו הנהג' כו' : (עיין סי' ש"פ)
ב עשרת מאמרות דק ג' ד' ע"כ למען יושב לי בעבודך הוא
מאמר מתתיה שהיה מואס בנכסיו כו' אשין מתנות
האילו אלא שס' עומה שגל' מתתיה להחליט' איו' כ' לבני
פלגים בדין כתובות בנין דוכרין כו' :

ג מדרש

א' ויחשע בן קרחה מרוב אהבת אברהם
לשרה כתב לה בכתובה כל מחוונ' בנין כסף
וזהו בן עבדים וקרקעות וכתב
לה ארץ גושן לביכר' ושל
שבו בארץ גושן
שהיה של שרה
אמנו :

לזוה הלבוש לא היה יכול לבטל : לשם וכיון שכתבנו חש' אשטריך
למלבוש' אחרים ונעשה לו כתנות עור וכ' הנ' עשו בגדי עור לשרת

בדקש :

ב רבה במדבר אדם לבש בגדי כהונה גדולה ש' ויעשה
אלהים כן בגדי שנת היה והיה הכבוד שמתחשים
ג עמק החלך דף ט' ע"ג : מלבושיו של אדם הראשון במדבר
שלחם כמורוד ועשו ויעקב שהוא תיקון אדם לקחם
והוא הלבוש של השמה : הקרא כל אלהי' שמה יגיע מוראם
ותתם על כל מית השדה ומיין ליה בגל' אלהי' בלא שותו לכן
כל חיה שראתה בגדי של אד' הראשון מיד היתה מכניע וכתפסת :
ד שומר טוב כי' ב' ב' אל' יעור אומר מן העול שפסע הכחש
עשה הק' בה כתובו כבוד לו לעוורו .

ה מדרש הנעלם : כשברא הק' ברא האדם הכניסו לו בג' ע' נחל
לבוש יקר כהורא חיוור דג' ע' ואשת' לים כמות וכמה
קדוש א' בו : וכשחשאו פרחו אינון לבושין מיניה וכלקא בשמיה
מיניה כו' וכיון ששה תשוב' חם עליו הק' בה ונעה לו לבושין
אחרין דלענך לשמה כההוא עלמא וההוא בשמה דפרק' מיניה
כחת א' לח' כ' לתוך כו' :

ו רבה : פרשת ב' א' אחר הק' בה במחנה ככורב חייב אבי' לש'
שטלו הוא ויפת בגדיהם וכבו ערות אביהם ש' אחר
ויקח שם ויפת' : והוא לבד אחר הק' בה למיכאל הגה בגדיהם
ושרץ בשמת' :

ז פרקי ר' א' פרק ד' ד' ר' יהודה א' הכתוב שעה' הק' בה לאדם
ולחמה היתה עס נח כתיבה : וכש' א' מן התיבה לקחה
סם כן כח והצי' עמו והנחילו לכחור' ונשעה שהיה לזכר כל בהמ'
חיה ועוף כופל' לפניו ככורין אחר מכה גבורתו לפיכ' הח' ל' כוח
עליו' : גם עשו הכ' למדור כש' לבתות : וזהו בגדי החיזור'
ח שם : עשו כ' לבש הנד' כעשה גביר ש' ויהי עשו איש יודע
לד ובש' יעקב מאת פני אביו י' חק אחר אין עשו
הרע ראוי ללבוש הכתנות הללו וחפר ושחנס בארץ :

ט זוהר משפטים עמו' ק' ט' ותקח רבקה בגדי עשו כנה
הגדול כאילו לבושין דליה גויל מחבו דליה ואפיין
ליה מל' כדכאין דליה : ומכריות בג' הה' מאני דרבנן דקא
בלי מחופ' ידיהו וכשרא אחרא בגין דגויל ונהון מאינן ולבוש'
שלו :

י זוהר בגדי עשו החמודות אינון בגדי אדם הראשון וכד' היו
לבש להן עשו לא היו סלקא רית' וכמו דלבוש יעקב
תבת אביה לאתר כי שופרא דיעקב שופרא דאדם וסליקו רישין
בג' וירח רית בגדי :

יא ציוני בגדי חמודות משמתי וזה שאמר הכתוב ויעשה'

אלהים כתנות אור וילבשם והם בגדי חמודות א' כחן הראוי שכל
בהמה וחיה ועוף יהיו כתישים עת כתלבו לבוש מלכות אשר לבש
בו החלך . ואיתא במדרש מעור של לוייתן היה :

יב מדרש בגדי חמודות שהיה לעשו א' לבשו של אד' א' לא היה
דאם לאדם וזהו הפס' א' כ' כחיה נקשרו לא בגדי
חמודות הם בגדי הקדושים שדך חלבי' לבש' בגדיהם כבשו' וכשנכב'
יעקב כבוד שהוא ריח בגדים ח' הנ' ע' בא עס יעקב אחר ריח
כני ולא ריח בגדים :

יג זוהר בראשית דף י' ע"א מביא בגדים של אדם הראשון
בשם מלא את עבדו דכתיב ויעשה' א' אלהים מה דלא
אתעבדו שמי' וארעא' ולא הוא כתיב כי' עשות' אלהי' ארץ ושמ'
לא קש' כד אתעבדו לא אתעבדו אלא בשם מלא כד אתקיימו
בשם מלא אתקיימו :

יד מדרש הגעלם שיר השירים בגדי' של עשו היו בטופסא
גביה כמו באר דיעקב ומהה' דהיו בטופסא לגבי
אחריני וכיון דבא חשה ויעקב סליק מי הבאר לגביהו : בגוה' דא'
אינון לבושין כיון דא' לבש להן יעקב א' חמוד' אינון לבושין
למאריין ומימא דעבד לון הק' בה לא סליקו ריחא עד דא' לבש לון
יעקב דהא אהדרו לבושין לדוקייהו כי שופרא דיעקב שופר' דא'
בשעת דקמו לבושים דיוקא דאדם סלקו רישין תלתא רישין
אבת' לקו ריח בגדי ריח כני ריח השדה כו' :

טו עשרה מחמודות דף ק' ע"ב ובגד ללבוש יעקב ובכניס
בכ' חס לטהר בגד בגדים כעטם כל אדם בגדיה
וכן בגדי כהונה : אמנם הנר אין כחו יפה להעביר הכת' לבד'
באמר בו שמה : שם בגד ללבוש ריח יעקב על שותק לא
בלתה מעליך ולחס לאכול ריח על החן כו' :

טז מגלה עמודות אופן ק"ו לחס לאכול ובגד ללבוש בגד'
באת ב' ש' א' ק' ויעקב כו' אחת בקש לבוש לב' גד'
לתקן עס הלחם חרות אחת את הכ' גד' :

יז רבה פ' ז' כתנות מחפר על לבושי כל אדם וכו' וכ' ח' ח'
השירים אית' כתנות מחפר על ש' ד' ריח' על לבושי כל א' כו' :
יח צרור המור בשם מדרש יוסף שאל בנימין כשתר מה אחר
אחי בשעה שגנבתי מאכל' והגיד לו האיד' הביאו
הכתנות עולה כדם ואחרו זאת מאכל' ש' יוסף כן היה לקחתי
אכש' רעים והפשיעו בגדו ממנו : והא' שלקח בגדי הלך להחבי'
במצרה ואכלו ארי :

יט זוהר כי תבא ע' תלפין יוסף אחר אכלו ותכח בג' אכלו
ולא לבו' ש' אלא בגדו חלשן מהבגדי' בגדו :

ך מדרש אנדה הביא פוטיפר את יוסף לפני המלך כד גברא
כדמות איש ויאמר אס על המלך טוב יזהר לכדוק
בגדים

נגדי ויבוקש הדבר נמצא שהיה נגדי יוסף קרועי וכשכל כן לא
 גדוהו להריגו ומ"ח לא כפטר חיד לא לביש את פוטופר לאמור
 אכן כודע הדבר כי היא אכסה את יוסף וכהנים וזרי' דבו דין זה
 ולכן לא קרה יוסף אדומתם כשי רעבון (כספר זידה לדרך
 תנאית מדרש זה) :

דא עמק המלך דף כ"ב ע"ג ש"ע כהורין ים בקדוש ולעשה מזה
 ח"מל ולאחר כיום תפילות י"ח אמרינן הימנך את
 עמו ישראל בשלום אותיות חלבוש וכמו שם בקדושה כן הם בחיובי' :

דב תרגום יושלמי ואני נתתי לך שם אחד על אחיך לבוש
 של אדם הראשון לקח אברהם מן כמורוד ויהיב
 ליעקב ויחזק בתן לעשו ואני לקחתי מן עשו לא תחרב ובקשתי
 אלא בזכות מעשים טובים :

דג רבנטי הק"ה יט לו חלבוש אדום מדרס המקדשים את הש"ית
 דר ציוני יעקב אבינו ע"ה היה יכול להתלבש ולהראו' בענין
 חלי' ו"ל כו' ר"ל הכפשו' בשאר ערומו' ואין לובש' לבוש
 השני כל עת שירצו לא בשעה שהק"ה רוצה לעשו' שליחו' השדיק'
 בגין כבוד היוצא לו וכיו' בו אכל של יעקב אבינו איכה בשארית
 ערומו' אלא אפי' שעה' וכל שעה ששמת יעקב רוצה להתלבש
 בזאתו לבוש הוא לא לתר מתלבשת ע"כ אמרו חז"ל יעקב אבינו לא
 חת ובש"מל בנער הגולה מיד שמתי יעקב לבושת המלבוש ומכך
 דחמי' מן השכיח וממח' קחמים מן השכיח על שרל בכח תפילתו :

לויחן

א מדרש כוכן ביום הכני' הק"ה אור ומים וברא מהם לויחן
 ואשתו וכל דני הים ותלה כל העולם על כפפריכו של
 לויחן עירב רקק המים בהם ובא בהם וזו שדי וכל עוף השמים
 ותלה רגליו של וזו שדי על כפפריכו של לויחן כו' :

ב זוהר פ' בא ויברא להם התכנים הגדולים וזו לויחן ובת זוגי'

לידה

א זוהר פ' כח אילו אפיק אדם תולדון בגנתא בגנתא דעדן
 היו עבד תולדון מסערא קדישין דרוחין קדישין אכל כיון
 דחטא אד' אוליד כנין לכר מג' עין כולו מסערא די' הרוב' גד
 לית לון קיומא :

ב תוספות סנהדרין דף ל"ח ע"ג למטה שנים וירדו ארבע
 אדם וחורקין ותאחזתו אכל הכל לא
 כולד אותו פעם כדכתיב ותוסף לגלות ובכיתיו' כולדו עמו
 דדרש בבבא אפי' רבה את אחיו את הכל :

ג זוהר אחרי מות ע"ק ל"ז חצנה שגור על אדם מיתה לכל
 עליו - אתפשה מאשתו ולא בעצ' לאודונו לה : אחר
 אפי' אלא מוליד לבשתו כו' ובאו תרין ריחין נוקבי' ואודונו

ליה ואולידו ואיכון בקראו כנעי כני אדם ואליקטטון לאד לפתק'
 דכיתא ובכירא ובכית' כסא וכר כס' דאשתכח בביתיה השם של שדי
 כלאו ערקין מיניה כו' :

ד מדרש אדם הראשון היה בן ק"ש' כשהוליד את ויהי או
 כני כהורו כולד לו עס מה אשתו שלשה בנים
 אחרים וזלות קין והבל ושת' וי"א שהיה מאה' ואדם וחווה עשו
 תשבה גדולה באופן שבו לחסר ה' ולכלוהא :

ה פגלה עמוקות אופן קע' בלידת יצחק היגד אברהם
 להיות בן ק' שנה למקן דור מ' כול' א' כום
 ה"כנה זו"ה הק"ה חכמה א"י חכמה :

ו עשרה מאמרות דף קכ"ג ע"ב אלה תולדות יצחק חס' ו'
 מוחמת עשו : אברהם הוליד עשו' כגד יעקב כו' :

ז תרגום עשו הרשע כולד כשער הראש והזקן ובשנים קטנים
 וגדולים :

ח פרק רבי אליעזר רבי לוי אמר ראש הקדוש ברוך הוא נבר'
 של אלה וכתן לה הריין כען ויטחמים לכפשה וילדה
 איש תאר טוב וחסד ואמרה ראו בן שנתן לי הקדוש ברוך הוא ע"כ
 קראה שמו ראובן :

ט מדרש למה לא זכו ראובן וגדוהי שנט משה לבא לארץ
 ישראל ראובן לפי שנורע במח' ויהי פנ' ב"ל דתו
 וכן גד שמכר לאה את זלפה במח' כו' וחצי שנט משה העש' אח'
 אכנת ידוע כי היתה בת דיכה משכס החיוי אלא פוטופר גדלה
 כען : וחצי כפנס וחצי הוכסר :

י מגיד ויתן ה' הריין ותלד בן האחר ברות מלמד שלא היה
 לה עיקר מערוב כי נשמתה היה נשמת זכר כו' :

יא תיקונים תיקון כ' בשבע ארצות כד היו כחית אדם היו
 עבד תולדן כו' אית תמן בריין בתרין ראשים
 ואית חכהין בתלתא עד שבע ראשים כו' :

יב תרגום ושיע' מן קדם ה' בלות' דלאה ואחת לפו עונתיה
 במישיהו - והו' ייב יוסף במערה דרחה ודיכה במערת דלאה :

לימוד

א פליאה מי שאינו כוול שבר לימוד ומלכין תורה בשארל
 או שזים ואין זה שני עדי' אומרים פה אחד ותן
 לך הלאהים מל' השני ומשני האין רוב דין ותירוש : (עין
 ילקוט ראובני בחומש ביינן פ' בארבות) :

לילה

א פרדס פ' ע"ג : שני מיני חשך הם - חשך עמוק חשך עמוק
 וחשך טהור כקרא' לילה והוא ח' מלכות' שנקרא מרת לילה :

ב פליאה ולחשך קרא לילה - לילה כועשת כלום כעין זמן
 המכול שאילו אחר - ולחשך קרא ערב אן מכול
 כעולם

בעולם וזכר ויזכר עד סוף כל הדורות וכן נעוין כח וזכרנו
בתיבה כי היא לילה ופועלת כלילה :

ג גלי רויא חילת שלבד ק"ה סם מחכות . הם למדת יום
נקראים חכמים ואחרים הם למדת לילה נקראים נגרים :

ד ילקוט מגילה דף קע"ב . בלילה הוא כדירה ארבע פעמים
כתיב בלילה הוא . וארבעה היו בלילה פסח .

שמים ביד בניה של רחל : ושמים ביד בניה של לאה : היינו דכתיב
וללכן שתי בנות שהיו שקולות זו כזו . חכת בכורות ומפלת בכחרכ
ביד בניה של לאה : נדעוין והיו ביד בניה של רחל :

לעית
א מדרש . כוכב המצול קדוש וזכור והוא שמייה רבה גרס
למעט העצירה וחייב כידוי עד שישב ויבא קרבן
לפני זדיקים לעתיד לבא :

ב וזהר . תולדות עמוד ש"ך ת"ר לעתי לבא הקדוש ברוך הוא
מחיה ומחיים ויגבר אותם מעפרם שלא יהיו בנין עפר
כמו שהיה בתחיל' שהיה מעפר מחיה דבר שאינו מקום כו' .

ג פסיקתא . רבתי לעתיד לבא . הק' בה מוכיח לכל אחד ואחד
מעשיו והם עומדים תוהו : ומל' לאחד שהיה כשוי
בתול' מלך והוא חכמים וזול' בשלחו של מלך והמלך אומר לו

כך וכן עשית בביתך כך וכן בעצתך כך וכן הכית את עבדך והיה
יבא ואמ' לבני פלגין שלו מי אחר שכן עשיתי מינין הוא יודע אחרו
לו שטה שבעולם בתו אחר כשוי ואחר אומר מינין הוא יודע בתו

מגדת לו כך הנפש ויפת באפיו בשמות חיים והוא מגדת לו כל מה
שהוא עושה :

ד בורי . חי כיון שהאכל אדם לכל הכריות האין כחלעו
הנהמות בהררי אלק אלא כל מה שמוזין לעתיד
לבא לא הכניס לו ג' :

ה פרקי . ר"א פ"ו כשלקח יעקב רחל באספו כל אנשי המקו'
לגמול חסד עם יעקב שג' ויאבדו לכן כל אנשי המקו'
ועם משה אחר הקב"ה אמת נחלתם עם עבדי חס' ד' אף אני אתן
לכם שכר . בע"ה נשכיל שלא יאין נח לרשעים לעתיד לבא שגאמ'

ובעין שרצח מלך אדם :

ו תוספות . כ"ד דף קמ"ג ע"ב . ובני דן חש' שהיה לו בנים
כחושם של קנה ואף על פי כשיד למצרים עדין
לא היה לו בנים כל כך מ"ח נקרא כן ע"ה העמיד כדדריש אשר שם
שמות בארץ אל תקרי שמות אלא שמות :

ז ספרי . ויאמר ה' יהודה יעלה בכל מקום יהודה ראשון ליחידת
הים לדגלים לשופטים ואף לעתיד לבא ודוד עבדי כשיא להם .

לשון

א תמונה . בשמיטה הוצת שהיא שמיטת פח' ד ככר עוי כפס

ולשכות משוכים כו' :

ב ציוני . ויתעצב אל לבו דברה התורה בלשון בני אדם וענין
אל לבו כי לא היה זה אל בניא שגח אלהים וכן
הלשון ביוחסנה ש' טרם אני אכלה לדבר אל לבו כו' :

ג תרגום . והיו כל ארעא לטון חד ומחלל חד ועיטא חדא
בלטון קודשא הו' ממחללין דאמבראיו עלמא מן שיוזא :

ד וזהר . דברה"ה אל אברהם במחו' ישחלוק בין מראה למחזה
מראה הוא לשון הקודש ומחו' דא תרגום כו' :

ה תרגום . ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנבי . עני אברהם
בלשון הקודש ואמר הנבי .

ו תרגום . ויקרא שם המקום ההוא ומחיים קרא שמה דאמרא
ההוא בלשון בית קודש"ה מחיים :

א תרגום . אשתעית כיהרא עליי שמהא לישנא תליתא ואין
דעורת כו' :

ב כתב . הרמזן כפירית שלשית בטומאה נקרא כתיב"ל כו'
ונגד יודוהו אחר דוד מדבר הוותי ומשם בא כל לשון
הרע שבעולם כו' והוא אם הטומא' ויש לדו' כיתות הטומאה ומל'

מקבל' איגרת בת ישמעאל א' עם אלה שבע כיתות שגאמ' בלילי
שבת ובלילי רביעות עם שבע כיתות הטומאה לחלל את העולם
ולילי הכל מינקות של בית רבן היתה מחלל את כל העולם :

ג תרגום . ויחי כל דרשיון דמצרים וכל חכמיון אמרו בישת'
קדם ריבוכיה אכלו קריבו' קדם פרעה מלכא
דמצרים בנין בנלא למצחא יתיה מן יקריה אמרו עלוהי לשפ'

תלמיא בפלטון דפרעה דהוי קשי עלוהי כנירא :

מבול

א פליאה . ולתשך קרא לילה אילו אחר ולתשך קרא ערב אין
מבול בעולם כו' :

ב יונת אלם . פנ"ח . כל הנברא' ככלל' כ"ד מיני' מדבר'
זומח ח' דומם . כשאכל האדם מעין הדגית
כפנס הכל ובשר פנ' שהקריב כיפר על עמו ועליהם ובדו' המבו'

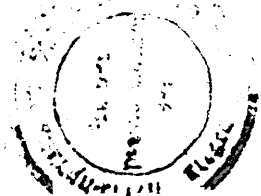
חורו וקלקלו כולם לכן כח כיפר עם הקרבן רק . על עמו ולא
עליהם כי הוא לא גרס קלקלותם כו' :

ג מדרש . מתושלח אומרים שמת בשבת המבול וי"ל שמת י"ד
שנים אחר המבול ונעמד עם אביו נב' כימי המבול
ואחר כך חזר בעולם :

ד תוספות . מעוד קטן דף כ"א דאי לא תמו' כו' ושחא הואיל
והנבי' אחר לו מות וימות הרי הוא כמות ואעפ"י
שמתפלל עליו שמיטה וכענין זה אחר בירושלמי הק' בה שהיה יודע

העמיד להיות מכול מתאב' על עולמו קודם המבול :

תיקונים

א חקונגים משה גלגול כח כו' לכן אחר משה חתכיכא ר' ל' ככר
ביום המבול לא התעללתי אבל עכשיו אחר
כפשי: וז"ל חתכי חתכותי מ"כ כח :

ז מדרש הנעלם התורה היה במדרשו של שם כו' ובשעה שא
המבול לעולם וכבדו לתיבה מרוב צערם נשתכח
משם ובא הק' בה וידידש להם ו' מות :

ז כנפי יונה בהתחבר שם קדוש עם חבירו כולדו מהם כמה
חלכבי שפי' וכרובים חיות ואופנים לכן חשבו דוג
המבול לזונגם באיני חיי' ויזא מה דבר חידוש בו' ותתגלגל בדור
הפלגה ומזגים כו' :

ח פליאה בהתבטל התחבובים יתבטל העליונים ע"כ כח
הגשמי כפרד מהאין וכבכב בתיבה וכן כח הרוחני

כפרד מהאין ועלה בני' כה עד כלות רשעים ואח' כ' ירד כח באין

ט וזה ויקהל כח נעמן בתיבה מפני שחלף המות אול תוך
וי המבול כדי שלא יראה עמו פנים כפסים ולא ימיתו כו' :

י ברית מכותה כמו שהיה המבול למטה כן היה למעלה ששם
שרי האומ' היה שמו חים ולא היה בעקרים תחילה לא
היה בא המבול והו' ארובות האמים כפתחו ר"ל הארובות שעה
הק' כה להשרים בשמים כפתחו באותו שעה בא גשם שטף ושטפם
חכו מיכאל עם הכח שלו שלחח מלת הק' כה ובשעקרו עליונים
בעקרו התחתונים :

יא ציוני דור המבול גולו וחמסו חטאו וחטאיו פתח עליה'
ארובת השמים תלך עליה והצדור תלמטה והוא הצדור
שחקק עליו ית' ח' אותיות וקבע עפ' היתוסם שלא יעלו מימיו :
יב פליאה בא המבול עליהם וכשתחו בכח המ' שבהם לדין
קשה עליהם ולכן היו האמים חמין הכא' מכת אש
הנב' וזה כו' וכא' מחמי עברי' :

יג תוספות זכרים דף ק"ג ע"א לא ירד מבול לא' וכי' תיח'
כו' וי"ל שגלו הכל האדם בכל מקום ומיתו בהנלא כו' :

יד פליאה במבול אבד למעלה תם למטה הם והממונים
שלהם הם נטבעו ושניהם טבל כהר דיבור ואבד'

זון העולם אפי' על השר' הממונים על עובדים שבמעי אמן לא חס
עמוקות אופן ר' לו יתקן תיקן דור המבול ועינו'
אלהים רוח וישבו האמים זו רוחו של יתקן והג'
עליהם בדור המבול יתקן ק"ח :

טו סוד רויא ויעבור אלהים רוח על הארץ וסוכו האמים ולא
אמר ויעבר אלהים רוח וישכו האמים מלמד שהרוח
כבנם במים עד לארץ ומתקן ויבכרו :

מגפה

א פרקי ר' א' הובא אחר הכל כפוי לפני הק' כה קודם שא

יעקב לחזן מה עשה הק' כה שלח מופת. כזאן של לכן וכשתירו
מעט מהרבה מה שהיתה רחל רועה כב' ורחל באה עם האין אשר
לאכיה כי רועה היא ומין שגשג יירו מעט מהרבה שגשג ויעקב
רעה זאן לכן הכותרות חן המגפה ויכרך ה' אותך לרגלי' :

ב בחב הכחן בפירה רביעית של טוואה כקראת גע' של"ה
כו' ובגד הדזהא את אחר דהמע"ה מדב' באופל ילדך

כו' כי יושם הדבר בא לעולם ולפיכך דבר ומגפה אינם שרים כי
עין המגפה יותר מהדבר שהדבר הוא כל שגלה ממנו יזא' כג'

ימים בעיר המוציא מאתם אונ' מאות רגלי והמגפה הוא שמתו
בשעה ד' אלף דכתיב ויהיו המיתים במגפה וכו' אבל אילו כיתות
כשמתחיל' לעשו' רע כשישראל חוזרים בתשובה ומתחילין להתענו'
ולעשות תרועה מיד שנים אילו כיתות למקומן שיתיראם חן

התרוע' כמו שנושם בר' ה' כדי לערכב השמן כמו כן בדבר כשגל
מיד חוזר בתרועה והמגפה שגלה מידת הגבורה עליונה אינה
חוזרת למקומה בזה כי אם בקטורת דכתיב ויתן הקטור' ויכפר
על העם ומיד ותעצר המגפה :

מדת הדין

א גלי רויא הראה הק' כה למדת הדין שהאבות ששם אילו
אברהם יצחק ויעקב שוכנים בכפירו' והו' וירא אילו
בהיפוך אמותו לא' :

ב שערי אורה דף מ"ד ע"ב שם אלהים הוא גומר הדין שגאון'
ויהי בשעת אלהים ערי הככרזאם תשאל הרי כתיב
וה' המשיך על כדום וכו' הוא גומר הדין דעוה' הוא וביט דינו
שהוא אלהים גומר הדין כו' :

ג גלי רויא יעקב כשניכול מלבן ומשור של גשור ומעשו אחיו
וכא יעקב שלם עיר שכם במחוכו ובגופו ובכוחו ויוקן
את חלקת האדה עליה מל' הד ככנדרו לעיל והיה צועק לפני כ"ד

העליון אכא הוא הכדרי' שגד יעקב בבית אברהם כצער ובדוחק
כו' עתה אין כוחו רח לישב בגלות לקנות שדות וגנות ופרדקי'
וקונה בית ואין דואג על הגלות שמוות לבניו כו' השיב לו הכ"ד
מה תצא אחר שמד"ר שהוא שם הוי' היה לו לאלהים כמו
שביקש הוא עצמו כו' אינו מפתד משום אדם :

מובח

א חרגום ויכן כח מובח הוא מובח שגנה אדם הראשון בע'
שטנדר מנ' עוהקריב עליו קרבן ועליו תקריבו
קין ותבל קרבניהן וכד בא המבול כחרב המובח ההוא ובה
אומתו כח כו' :

ב חרגום ויכן שם אברהם מובח בדור המבול כחרב המובח
שגנה אדם . א"כ בא כח וככאנו ובדור הפלגה
כחרב מובח ההוא וככאנו אברהם :

ילקוט

ילקוט שיר השירים דף קע"ב א"ל הר המור וירושלים
 שחור בחי' לבני על משכנו בלילות בשעה שנקד
 אברהם את יצחק בנו על גבי המזבח אחותיו ולא ארסו זה דור
 כשתפס הגר מיד ארונה היבום ומאז גלגול' של ארונה בתוכה
 תחת המזבח ולא כפל המקום הקדושות של ישראל כו' :
 ד ברק' ר"ל קח יעקב י"ב אנכים מאבני המזבח שנקד
 עליו יצחק אביו ושם אותו מראשותיו באותו מקום
 להודיע שעתידין לעמד חיובו י"ב שבע' וכעשו כלם אבן א' להודי'
 שכולם עתידים להיות בני אחד :

ה תוספות תי"ה דף ט"ו ד"ל בלוק דעתך לחובב קרי
 ליה יעקב אל כראה דהכי כתיב ויקרא לו ה'
 ש' ומתנמיך ושלח מלא' מכל מקום יש לומר דהתם על שם הכס
 ועל שם השלום שאירע להם קוראים למוזבח כן אבל הכא לזכר
 מעשה שעליהו יעקב קראו אל' ואם איתא שיעקב קראו אל' ה'
 לפרושי :

ו זוהר ברשית יהודה עבד ליוסף פלגא הגלגל כו' וראובן
 ה' אומר להגלגל מידם ג' בני לא היו בני ליה לכן
 היה להם חצי אחי יסוד במוזבח העולה :

מונחה

א מדרש הנעלים דף ח"ע א"ב : בניה' ש' חמשים שערים
 וכלהו נוקבין ונבניהם דרשעים באינן נוקבין
 ואינן בנותין ונבניהם דלוא"ב הבגל מעלא ולא אזליא לבית
 הכבשת : עוד יש שם ע"ב מדורין וידיהו אכורי' בנוקביהו
 מונו' מן בית ואינן אחריו ליד' דלא אתקשר' תפלין בידו כו'
 מויקיס

א כוונת אירפ"ת כוונתו הם קליפות כונה ועם הכוללת
 הוא ער"ף הוא סוד : ער"ף כתיב ליראויכי אותם
 טיפת שכבת זרע הערף טרופ' הם מן החי' וכי' וזהו סוד לא ישכב
 עד יאכל טר"ף : כי בהרגת אותם המויק' ע"ק ש' עורפי' מהם
 הנשמות שכל להם בכח שכבת זרע :

ב מדרש כעס קודש בריך הוא כל פחילא של מעלה ואמר
 כעסה אדם שיתנה' מה' להם ח"ל לצריאות אדם
 כדי שישארו ישראל יקחו כולם עליה ויבקשו רחמים וכו' וכל
 שרי מעלה ומטה יהיה אהבי' לישראל : אבל המויקיס שלא הסכימו
 ואחרים מה אכזר לכך שנקא' אותנו :

ג עשרה מאמרות דף ט"ו ע"ב : ערב שבת בין האמרות כדקראו
 מויקין פחד אדם לנפשו וינעץ בעצמו גדולה כי הנה
 אויבך ורוב הקודש השכי' לו כי הנה אויבך יאבדו :
 ד זוהר דף קפ"ג א' דמ' השם הם נזר' ענקים בני אדם
 גבוה קויות שגלגלו ומאדם הראשון כק"ל שנה שהוליד

שדים דחין וליקן והיתה לילת בלית בעל כרחו של אדם ומתקמק'
 ממנו והם תמיד ענני' בינון אכזה ואין ביניהם שמה כלל וכמות
 הללו יכולי' לפרוק לתכל' והם נעשו מויק' וחזורים לשם ומתפללי'
 תפילות לאל בירא' וכו' :

ה מדרש מתושלח היה לו חרבו' והם המכוסה חקוק עליו והיה
 מפיל בו : אלף מויק' כו' וזה החרב יש אברהם והנחיל ליצחק
 ויצחק ליעקב ועשו בקש ההוא חרב וכתן לו תמורתו הבכורה :
 ו חכם הרז' כל המשתמש בזיו השכינה אין זכוב' ויתוס'
 שריו עליו ואינו יכול ואין כל המויקיס יכולים להזיק
 לו ולא עוד אלא אפי' אין החלואים שולטים עליו כו' :

ז עמק המלך עובדותיו של אדם רשומים על הקצות ויש רשות
 להזיק למויקיס הרואים אותן עוונות הרשעים על
 מחשבו של אדם לכן צוה המלך ללבו ואשתו ובנותיו ש תביטו ארץ
 וכן אירע לאשתו של לזוט שהביט מאחוריה וראה העוונות על מח'ת'
 והעניש אותה ולכן דרשם הק' בהיות לקין לבת' הכו' אותו כל'
 מואזו הם המויקיס וכן נרשם בב"ד ש' מעלה על המלך כדי להטו'
 להם שהוא חייב מיתה בב"ד :

ח תוספות חולין דף ט"א ע"ב : וישכם אברהם בנוקר כו'
 ועוד דאפי' יחיד אין לחוש מן המויקיס דלאו
 מצוה אינן כיוזקין כו' :

ט תוספות חולין דף ט"א ע"א : ויאסף אש עמו כו' אח' ל'ת
 דדוקא ת"ל לא יבא יחיד' בלי' מהש' דמויקיס
 מתקבאים בו כדאמרינן ג' כבישים שמו' מלך ותי' ותי' ותי' כו' :
 כחב הרמזן בפירוש' של טומא' נקראת ע"כ וז"ל כו'
 ודוד ע"ה קרא' פתן על ש' לפתן תדריך ומכאן
 שאבים כיתות הטומאה עו' א' ועו' א' ואשדא' ותי' ה' וזהו חס'
 אחרונים חו' בהוהם מרכבה לה' ובגדה חל'אבי חלה בארץ
 שאוכלים פתן על בני אדם ותיקין קדרת כו' :

מזל

א זוהר פרשת פנחס עמוד ש' קודם מתן תורה היה בני חיי'
 ומזוכי' לאו בוכותא תליא אלא במזל' ולאחר מ'ת אפי'
 לן מחיובא דבוכים ומזלות כו' : אחר הקב"ה לאברהם בנוקהו'
 ה' דאיתובק בשך השמים תחתיו וכל' בוכים ומזלות כו' לכן
 השתדל באוריי' בעל מיתה חיוב דבוכים ומזלות :

ב זוהר : עמו' קס"ט נע ובר' תהיה בארץ דאכא אחרית' לאדם
 ויכרו בדעת הים וכעוף השמים ובבהמות דאינן בני נא' דתלין
 מזלו דרמין לחיון ולבעי' ועופין כלהו אזלי' לנצח לקטלא :
 ג ספר חסידים סי' תק"ה : פעמים שני אדם שניא'ם
 זה את זה לפי שמולם חיי שיהיה שניה בין
 ביניהם וכן להפך באהבה :

- ד' מדרש תי"ב כ"י ק"ח : תרח היה כוחה במולות ורואה מולד של הקדש שברקו ומולד של אברהם שכל העולם נתמלא מימיו כו' (עין באריכות)
- ה רבה פרכת תורה אחר הק"ה לאברהם כבר אתה יודע שאין אתה מולד א"ל רב"ע כך אבי רואה בוולד שלי שאיני מולד א"ל מן המולד אתה מתיירא חייך כשם שא"ל לאדם למכות הכוכבים כך א"ל למכות בניך :
- ו עשרה מאמרות דף כ"א ע"א . מן אלה ר' עד התחייב אין כח בזכות לשד המול אס לא בזכות גדול וכיד חזקה וזה כח של אברהם שדק קאי במערכ ואלה דריכו למורח :
- ז שערי דק דף כ"ה ע"ב מה שא"ל בני חיי ומיולי אלו בזכות תליא א"ל במולד זכות הוא ב"ד של שבטים הקדושים אלה"ס ב"מולד תליא הוא ספירות של הכת"ר אלה"ה והרצנה להוליד בני"ע הנס או להשיג חיים או מזונות יותר מהראוי לו עד מקום אלה"ה נרץ לעלות וכן תפילת חנה על בנים על ה' ולא אלה"ה כי שם אלה"ה הוא למעלה מן השם הוי"ו וכן מזונות הא"ל על ה' הכך ולא אלה"ה והטעם כל כל הרצנה להשיג דברי הללו אינו יוכל להשיג בע"ה ע"י הדין במקום שנקרא זכות שהוא ב"ד הגדול שהוא מכין כד שם"ה וכו' :
- ח שערי דק דף מ"ח ע"א כח יהיה זרעך שלא היה לאברהם זרע משל' מלך מערכת הכוכבים ומולות לא ע"י נביאים כפילות :
- ט זוהר כי תמצא עמוד תק"מו : כנוכח דאית תריכר מולות מקטרא דטוב הביאית תריכר מולות מקטרא דרע ה"ד שני נביאים לאומות דזה לעומות והעשה להם :
- י תיקונים תיקון י"א שנים עשר מולות כל מולד אתקרו אות ואילו מחוכה על כל שעתין מתרין עשר שעתין וכפוס ההוא מולד וכפוס פעולה דילה חבל אתגליה ליה אות דתקן עשר מולות מחוכין על י"ב שעתין ועל י"ב ירחין וזאלין מולד' מתקן הוי ירחון תרין עשר שנים כשמתון דלהון כו' :
- יא חנא דבי א"י אחר הק"ה לא עקב בני שאכל עיכך השמימה וראה שנים עשר מולות וכוכבים בקי"ע שנים עשרה שעות היום ושנים עשרה שעות הלילה כנגד שנים עשר שנים שאיכותן לך :
- יב זוהר בראשית ע"מ ע"ב : תתן אמת ליעקב אי יעקב אמת הא למען עבד עם לבן כנוכח דא : לא יעקב בחין שעתיה דמוליה דשמייה לאיניס לחבון שעתיה דמוליה עד לא יתוב לארע אי מוליה קאים במה דעבד שפיר ואלא יושט בגלוי עד דיסלק לגבי :
- יג מדרש הנעלם בשכר עשה שמעון תשובה ואמר אכל

אשמי' אכחנו וזה להיות מולד שור דכתיב בכור שור הדור לו : יד תיקונים תיקון ע' אינו דמולדון תלין בשבת א"י איכך עבדי' ואיכך דוחקים בגלי' שכינתא בגלותא דבנוכח דאתפשטו אילון בעלמ' אחר בגלי' שכינתא ויאסף בגליו א המטה ושבתא אית ליה תרי בתי' וחד שכל ראש וחד בית הסוהר ותניב' בית הסוהר דאכירי מלכ' מתן איכך בגלותא וכפול ראש ישרא' איכך שפליס לתת' ומה' כוכב' ייתי כפכ' ועכיות' לישרא ומתן דבני לאכתתור' מיניה כרך' לשני שמייה ולשני' אתרייה ולשני' עובדיה ודיא איהו שינוי השם שינוי מעשה ושינוי מקום והא אוקמה הן כל אלה יפלא איש פעמי' שלש עשר גבר :

מוננות

- א פליצה בשעה ששני אדם מסדרי' להשתחות לפני הק"ה כקרבנו ותפלה אזי משפיע' מזונות לעלמא כו' :
- ב זוהר יתרו ר' יצחק אחר כתי' ויעבד להם את יום השבועי וכתי' כאן ששת ימים תלשטו ויום השביעי שבת כו' כיון דלא אשכח מזונ' מה ברכתא אשתכח לא תוכל ברכאין לעי' לא ותת' ביום שביעי תלין ותאכל אחיא' לא אשתכח מזונ' ביו' ז' השם דמההוא יומא מתברכין כל' וימין כו' :
- ג עשרה מאמרות דף ל"ע ארורה האדמה בעבורך דין המון העמון בארץ ונזיעת אפך תאכל לחם דין אות' אחר צמיחתן לכמה יגיעות כי התבואה כידון בשני דעים :
- ד זוהר בשבעה ארנו' שהם תחת תבל זו רע' ורע' באדמה וזו חמ' ודורכ' אותה בדשה ואוכל' ולאי שם קטפה ולא א"ן וז' מיני' שנשתבחה א"י כו' :
- ה עמק המלך דף קע"ה מעטתון הוא שר העולם חפני שמחלק מזון לכל שרי אלה"ה כו' :
- ו מדרש מ' שנה שהלכו ישראל במדבר : היה המון מתגשס מחב לכח ומתמור' לתמור' ובשיד לארץ בשתנה הגורק וכעשה לחם ההוא הטבור הנבלע באיברי' ומעטתון הוא ומתבלו ומחליפו מבורה לצורה ומזון מלאכי תגרשני' וחיליה מוזן שלה' מוזן רוחי אצילות גוון הלחם ההוא כדמו' אדם ושם השר המתקכו ומתבלו ומחלפו מחיוני טעם לשני טעם ע"ד שאל ע"כ תיקון יעקב כויד עדשים כו' :
- ז שערי אורה דף' : לפעמי' כקרא שם אדני בכיני ארץ כפיר ומדה זאת כותבו' מוזן ופרנס' כו' וזה היה המפרנסת לישראל וסומך ממש רועה ארץ ישראל כו' :
- ח שערי אורה דף' ג' א' חתקראת לפעמים אל שרי' במדת אל' ש' דיהא כותן מוזן לכל בריה וצריה ומשלח ברכותיו לאל' כו' :

נחשבה

א פליאה דור הפלגה מחשבתם בטובה היה כאומרם הקדוש ברוך הוא ברא כח מערכת בלחץ ומחשלת כוכבי' ומולות וכוכבו עננים להושי' תחת המושל' ההי' ולהיות תחת כנפי שכינה ואמרו אם כנכ' מגדול זה תשרה עלינו שכינה ומחשבה זו מחשבה טוב' היה רק חטאו באמר' וכעשה לבוש ולכן לא היה כאן השתתה כמו בדור המבול (עיין ציוני דף ט"ו ענין זה יותר מפורש ב פליאה) אשת לוט ידעת באמת שהשכינה בעצמה יחריב בדר' ושהי במחשבתה פן תבא גס עליה הרעה והמחשבה כדבקת ותדבק אליה ותהי כפי חלה :

ג גלי רויא שם העצ' ד' ואחר לכן בלבוזה הוא חשב בשביל' שים אתן לך לח' והוא אינו יודע מה שאמרת ש' כה עז' ד' יאמותי ש' ע' ה' י' :

ד תוספות קידושין מחשבה רעה אין הק' בה חזרפו למעשה וכנויים איבדו מחשבה רעה הקדוש ברוך הוא חזרפה למעשה כדווינו אצל עשו כו' ומחשבה טובה של גו' אין הקדוש ברוך הוא חזרפה למעשה כדכתיב בדניאל כו' :

ה מדרש ר' עקיבא שקול כחשה וכה' למדריגה עליונה יותר מחשה כבוד כך עלה במחשבה כו' :

ו פליאה אחי יוסף חשבו להרגו את יוסף למעלה גס למטה ואילו היה הו' עש' הה' שהתחברו לא היה חיים ליוסף ואילו כבעד הדין וההכרז בור מיביע לי אלאו ה' הגילו כו' :

מחנה

א מגיד : ויחן העם אשר אתו לגטי מחנו' כאן ובקר מחנה חד איהו מחנה קדושה וגמל' היינו מה' תביי' דמכאב' וכו' ואמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו כל' אם יחיון בליון דרדפין בתר האין דעל' והיה המחנה הנשאר דהיינו דבני לקרב לפולח' דהק' בה לפלי' דלא שלטין עלוה' :

מחילה

א ציוני סוד גדול כענין אשור ודוד שלא רצה השם למחול לשאול על עון קל ושוגג ולדוד מחול עון פלילי ומודד כו' : (עיין ערך דוד סימן י"א)

ב מדרש רבה מגילה א' י' ששכר דכפר מגדי ומחמי שחל' ואחר לא אהם שלחם אותי הנה כי האלהים וגו' ראה עד היכן היא מחקת' שהי עד ימי רבי אותו עונש של מיר' יוכך קיים מי שאינו מחול עאכ' :

מחלוקת

א פליאה נחמך האש העי' והאליהו' עושה שלום כי אש עומים במספר קטן ואלו שנתעוררו וכתתן יל כל מחלוקת שהיא לש' ה' או מחלוקת קלל' ושאף ואינן לש' :

וז מחלוקת קרה ועדתו ר' ל' לשם שמים שמתכווני' לשם הקדוש שמים בענין אש ומים :

ב זוהר פ' וארא ת"ח אש מסטרא דא ומים מסטרא דא ואינון מחלוקת ועאל רוח ביקוהם הה' ד' ורוח להם מחקת' על פני המים ואפרס המחלוקת :

ג ספרי דף כ"ב כי יהיה ריב אין שלום יוצא מתוך מריבה וכ"ה יהי ריב בין רועי מקנה אברהם וגו' מי גרם ללוט לפרוד מן בדיק הארץ הוי אומר זו מריבה :

ד תוספות טוירומדי' כנחית ארמוון על שהעיר מדני' בכו לבין ישראל כנחית' לארמוון ע"י ריב שהיה בין לוט ובין אברהם כדכתי' אל נא תהא מריבה וגרמל' ויבינה לפרד מעל אברהם וכעשה כנחיתין שטעלים את הארמוון שין החיובי' יכול' לכנס לפנים כך כעשו עמומים ומחא' שאסור' לבא בקהל וכבראשית רבה דרש שאסורין בקהל וכעורה כטמאים :

ה תיקונים דף פ"ג ע"ב מחלוק' שהוא לשם שמים כגון אלה ורא' דדא בעי לאחבר' כבעלה יעקב ולא כעשו ודא בעי לאחבר' כיעקב ולא כעשו כנ' ד' יהיב הק' בה ליעקב תרווייהו ויביב לאון מעשי הרשע כו' :

ו רבה בקדוש אל תבא כעש וזו מרגל' ונקלהם אל תחד כבודיה הקדש :

מטטרון

א חייט דף קס"ט בראשית ברא אלהים דא מטטרו' דכרא ליה הק' בה קדיון וראשית וראשית בכל ברא שמיא ולא איהו אדם הקטן דהק' בה עביר ליה בדיוקב' ציורא דלעיל' בלא ערובי' ועליה אחרת תוצא האין כפס חיה למיכה כו' :

ב מדרש ויברא אלהים האד' בליוויה שלם א' מטטרון ובה אדם ובה שלם והוא לאו בלם אלהי' של כח' אלהים ראשון אלהים חיים רמו למטטרון עבר תחת רבו אלהים שני רמו לבחול' דמיכה אלהים אחרי' ובה באל' לבורת מטטרון הו' ליה עור לעשות פקודין דאורייתא לא ובה כנגדו היינו צורת כמאל' שיהא כנגדו להחטי' אותו :

ג עמק החלך משכילד משה התהלך לבחור תיקון הגאולה ובעלו קצת גויותיו של פסעה וגבר בד הטוב של מטטרון כו' :

ד תיקונים דף ק"ב ע"א להט החרב המתהפכת דא מטטרון דאתהפך מדני' לרמתי' וביה אשתנו כל דיוקסין כד אתהפך מימינ' לשמאל אחוי פרכוס' ד' שור וכד אתהפך משמאל לימינ' אחוי פרכוסים דא' ליה וכד אתהפך תרווייהו למערכ אחוי אכפין ואתהפך לשור' וכד אתהדר אפי' למורת' אתהפך ל' א' י' מולות אחוי ביה וכל דיוקסין דמלאכי' דיוקסין דכשתון ודיוקסא דכל מה אשתברי בשמים ונאין :

חכם

ד' חכם הרוזים אחר רבי ישעיהו אחרת למטטרון שר הפנים
והפנימה חרין כך בער כו' אל' אפי' חבדן בן ירד
בשעת דור המבול העליון הק' בה להיות עד עליה שלא יאמרו
רחמן אכרי הוא שגבדו דור המבול כו' טפס ובהמת' כו' :
ה שם כשעלה למרום כגון מלאכים ממלאכי עז' וצו' אל'
אמרו רבש' עמה עיניו שזה שגלה למרום הרי הוא
מבני בני' שגבדו בדור המבול אל' הק' בה אפי' חפצתי בו יותר
מכול' מיד עמדו והשתחו' לי אמרו אשך' ואשני הוכך שגלה כך
קונך ומתוך אפי' קטן ובער בתוכס לפיכך קורין אותי בער :
ו מערבת אל' הות דק' ק' כתב בעל הפיוט שכל המעלה
שהוא מטטרון י' לו שני יצרי' ר' שם מלאכי' אל'
מוחזקה על הרחמי' ו' מוחז' על הדין המלאך רחמי' שהוא מוחזקה
על יוין מטטרון שמו עול' והוא כהן גדול וכמה שומים י' לו
מלאכי רחמי' מלאך אל' שהיא מש' מלאך השר שמו עול' אומה שגו' :
ש' לו וכלם מלאכי דין והשר ידוע באמצע והוא כופה שניה וכאשר
האדם התחתון כופה שניה למטה כן י' לו כח מכה האכילס
להכריח' לעשות רבות מה שחבש :

ז פרקי היכלות אחר ר' ישעיהו אחרת למטטרון שר הפנים
כשיבקש הק' בה להעלות אותי במרו' בתחילה שגר
לי השר עכפאל ובעל' מביניה' לעיניהם כו' כיון שהגעתי לחיות
הקדש הריחו ריחי אמרו מה ילד אלה מה טעם טיפ' לבן אדם
בשמי מרו' ה' הק' בה משרתי גב' כו' כל בני כפרו כי ובמלכותי
הגדול ועצ' כו' וזה שנטל' שברי מכל עמל' כו' :

ח פרקי היכלות אחר ישעיהו אחרת למטטרון שר הפנים
כיון שאלקני הקב' להמח' תחת' כסא הכוד בעשה
בשרי' להבנת אש ועפפני וזהו הקריע ונידיו וע' מותו וכל אכריו
אש וקביעותי רוח סערה :

ט (שם) שאלתי למטטרון מה שדך אל' ע' שמות י' לי בגד ע'
אומ' שבעול' בעין שמו של הק' בה מלבי אכל מלבי קורא אותי כע'
י פליאה חנוך התפלל לפני הק' בה אהיה כמלאכים ולא
תתני בתוך בוני עש ושכני כאלה אזכעה בשור
כלפידיו אש כאלה ושומו בין המלאכים :

יא (שם) העלה הק' בה לחנוך ברות סערה לשמים כמו אל'
כי לקח אותו אלהים בני' ברוח סערה :

יב טוב הארץ דף ל' אל' הר' תלמידיו של האר' אל' כתב כי
י' ב' מחזקים על חמים על מתי' ח' שמו כמל'

ועל מתי' ח' גבריאל' וזני עבדיו אלו הם עבדיו של מטטרון
ומטטרון שמו מהקב' ח' ח' הם הנגזרים למיתה בארץ יום
ומטטרון מזה לבמלא' ל' לטו הכפשות הנגזרים למיתה בח' ל'
ולגבריאל' בח' יג' ואל' ב' מחזקים לא נעלו בשמות רק שולטים

שלוהיהם ואחרת מלאך המלכות כש' מוכר כיד מוחזקה של ותכף
בעל המלאך מן העולם כי לא נברא אלא לטול כשם שהוא בלבד
ואע"פ כי משחט עצמו מלאך' ההוא כי כיתן לו כח ורשות לטול
כשם אל' מרע עם קדוש :

יג פרס דף קכ"ה מטטרון ביו' ד' היא השכינה בקרא מטטרון
ביו' ד' דוקא מטטרון בל' יוד הוא המלאך שלי' בשכינה
יז ספר ריזאל' מטטרון קרא לו הק' בה שמו הרבה מטטר'
ביו' ח' דמחזקה על מטר' ולחיכין אתקרי
פתח' בנרי' ח' אישתי' ח' אישתי' ח' ביו' ד' היא חוטם חובי' ד' שראל'
סגרו' ביו' ד' דכני' תרע' דל' את' פתחין ביו' ד' דפתח' תרע'
בל' ח' ספקן ביו' ד' דספק' ה' לכות' כמתיבת' תתאה כו' אתקרי
חסד' ביו' ד' דעבד' חסד' עם בני עמל' : גבריאל' ביו' ד' דעבד'
גבורה בעלמ' סתור' ל' ביו' ד' דסמיר' בני עמל' ממלאכי חבלה
חמיי' ל' ביו' ד' דחמס' וכות' וז' בה' כתיב' : ביו' ד' דכתב' וכות'
וחוני' וכו' אל' ע' שווכר וכות' אנו' כו' :

טו פרס דף קכ"א מטטרון בקרא בער כי הוא מוחזק שיה
בער לפי שכינה על ידו מחלק' חוון לכל כיתות
המלאכים מעולם האפל כו' אמנם לפעמים נשמת שיה זקן
בהיות המלכות בעול בתוכו וזהו עבדו וקן ביתו :

טז מגיד דף ח' ע' חנוך ה' אשכנפי' ובעל' וימנא' דמיעיל
מחט' בנכדל' ה' משבח' להק' בה וכו' דמלתא
מטטרון בעל' דמחזקת' ואיהו מחז' מיה' עם מלכ' ע' עובדיהן
דמלאך לון לעל' וכגד' שפע ברכאן למון עמל' כו' וזהו מטטרון
הכפך מבשר לזא' כו' :

יז עמק המלך דף קע"ח ע' ג' מטטרון שר העולם מפני שה'
מחלק' חוון לכל שרי' אומות העולם והו' חנוך

בער והוא בשמת אדם הראשון שברחה ממנו קודם שחטא וזהו בה
חנוך לכן נכנס ח' ל' גע' והנה גופס' של אליהו וחנוך נעשה מהם
זרת חנוך מטטרון אל' כדלפון ויושבים בעולם וכשאין בדיקים
בעולם בזכותם נתקיים העולם :

יח חוספות יבמות דף ט"ז ע' י' כבוד ה' לעולם פכוח
זהו שר העולם אמרו קשי' לר' ד' דעשה הפיוט

השר המשר' בקרא בער הוא מטטרון הנכבד והגדול אל' מטטרון
שר העולם נקרא בער ופיוט' אחר יסד תוקף למטטרון השר
הכפך מא' לבשר משוע חנוך הוא מטטרון ואי' ששר' חנוך
שר העולם דכ' אלו טריפות אמר' בשעת ימי בראשית פתח' שר
העולם ואמר ישמח ה' במעשיו ותכוד לא היה במעשה
בראשית וי' למטטרון אין זה שר העולם וה' דכק'
בער שכן היה שמו ובפסיקתא שמה שמות שש' למטטרון
שכיב' כמי' בערוע' דאגדות' חלוקותיו עליוה' דכבראשית
כה

כנה יא' חנוך מת ובריש מ'ס דרך ארץ משמע דכניס חיל'ג' ע' :
 פ' פ' ד'ס' כה'כ'ו' י'ו' ו' ה'כ'ו' חנוך דא'ת'ב'ש' ב'ב'ו'ס' ו'יו'א'
 ד'כ'ו'ר'א' ו'ש'נ'י' ע'מ'ה' מטטרון כ'ס' ר'ב' :
 ד'א' ח'כ'ס' א'רו'ם' : ה'ק' כ'ה' כ'ת'וב' ב'א'כ'נ'ע'ו' ע'ל' ק'ש'ר' ש'כ'ר'א'ש'
 מטטרון א'ות'י'ת' ש'כ'ר'א'ש' ע'מ'ה' ש'מ'י'ס' ו'א'ר'ן'
 א'ות'י'ת' ש'כ'ר'א'ש' ב'ה'ס' י'ו'ס'י'ס' ו'כ'ה'ר'ו'ת' א'ות'י'ת' ש'כ'ר'א'ש' ב'ה'ס' כ'וכ'כ'
 ו'ח'ו'ל'ו'ת' כ'ר'ק'י'ס' ר'ח'ו'ת' ו'ר'ע'י'י' ע'ל' כ'ר'ד' כ'ו'פ'ו' ו'כ'ע'ר'ה' א'ות'י'ת' כ'ל'
 כ'ד'ר'י' ב'ר'א'ש'י'ת' ו'ל'כ'ן' כ'ל' ה'ח'ל'א'כ'י'ס' ו'ש'ר'י' ח'ל'כ'ו'ת' ו'א'ש'י' ע'ר'ס' ח'א'ל'
 י'ר'א'י' ו'ח'ו'ד'ע'ו'ע'י' מ'ח'נ'ו' :

ר'ב' צ'יו'נ'י' ח'ש'בו' ד'ור' ה'פ'ל'ג'ה' ל'פ'ש'ו'ת' מ'ג'ד'ו'ל' ג'בו'ה' ר'ל' ו'א'ל'פ'י'ס'
 פ'כ'ס'א'ו'ת' ש'ע'ר' ה'ק'ו'מ' ה'ו'ק'ב'ל'ת'י' ק'ב'ל'ה' א'ות'י'ת' כ'י'
 א'י'ע'ו'ר' ו'ה' א'י'כ'ו' א'ל' ע'ל' מטטרון ה'כ'י'א' ש'א'ח' א'ד'ס' ה'ע'ל'י'ן' א'כ'ל'
 מ'ח'נ'ו' ו'ל'מ'ע'ל' א'ח'ר' א'כ'י' ו'א'י'ת'מ'ח'י'ן' ש'ו'ה'א'ו'ו' ה'י'פ'ק'ד'ה' ל'א' ר'א' א'ור'
 ד'ג' צ'יו'נ'י' ס'וד' מ'ג'ד'ו'ל' ה'פ'ור'ח' כ'א'ז'י'ר' ה'ו'א'ס' ה'ג'ד'ו'ל' ש'ס' ב'ן' ד'
 א'ות'י'ת' כ'ו' מ'ג'ד'ו'ל' ע'ל' א'ס' ה' כ'ו' י'ר'ו'ן' ר'ת' ח'ש'ב'ע'
 ש'כ'ו' ח'ש'ב'ע'י' ע' ש'ח'ו'ת' ש'ל' מטטרון ו'כ'ל' מ'י'ש'ד'ע'ו'ה' כ'ע'נ'ה' ב'ת'פ'ל'
 כ'ו' :

ד'ר' ע'ש'ר'ה' מ'א'מ'רו'ת' ד'ק' ס'נ' ע'ל' ו'יר'ד' ה'ע'י'ע' ע'ל' ה'ש'נ'ר'י'ס'
 ה'ע'י'ט' ב'נ'י' ו'ו' מטטרון כ'ה' א' ח'נוך ב'ן' י'ר'ד' ו'ח'ו'ר'ד' :
 ד'ה' כ'נ'פ'י' י'ו'כ'ה' ח'ק'ד' מ'י'מ'ן' כ'ג' ה'ר'ע'ה' נ'א'ח'ו' ב'ש'ל'י'ע'ן' ה'ד'ע'י'
 ע'ו'ב'ו'ר'ע' ד'א' מטטרון ש'ח'ל'א'כ'י' ב'א'ס' ח'ס'ס' ו'ח'ס' ה'ס' ש'ט'י'ס' ל'ל'כ'ת' :
 ד'ו' ע'ש'ר'ה' מ'א'מ'רו'ת' א'ל'י'ע'ו'ר' ר'ח'ו' מטטרון ל'ק'ו'ש' כ'ת'ר'י'ס' ח'ן'
 ה'ת'פ'י'לו'ת' כ'י' ת'י'ק'ו'ן' מ'ח'ש'ב'ה' ע'ל' י'ד' א'כ'ת'ר'י'א'ל' ש'ס'
 ל'כ'ר'י'א'ה' ת'י'ק'ו'ן' ה'י'ע'ש'ה' ע'ל' י'ד'י' ס'כ'ל' ל'פ'ו'ן' כ'ע'ש'ה' ת'י'ק'ו'ן' ה'ד'י'בו'ר' ע'י'
 מטטרון כ'י'כ'ר'ה' ת'פ'יל'ת' ש'ח'ר'י'ת' ו'ח'ו'ד'ד' ל'א'כ'ת'ר'י'א'ל' נ'ג'ד' ח'ש'ב'ה'
 מ'כ'ה'ה'ג'ד' ד'י'בו'ר' ל'מ'ט'ט'ר'ו'ן' ו'ג'ס' א'ל'ע'ו'ר' כ'ב'וד' מטטרון כ'ו' :
 ל'ו' מ'ד'ר'ש' ע'ב'ד'ו'ן' ו'ק'ו'ן' ב'י'ת'ו'ה' מטטרון ש'ח'ו'ת' ח'ת'יל'ת' כ'ר'י'ו'ת'
 ש'ל' ה'ק' כ'ה' ע'ו'ד' ש'ס' מטטרון י'ש'ל'ו'ש'נ'י' ש'ח'ו'ת'
 ו'ק'ו'ן' ד'כ'ת'י' ו'ק'ו'ן' ב'י'ת'ו'ה'י'כ'ו' כ'ש'ע'ל'ה' ל'כ'ס'א' ה'כ'נ'וד' ל'ת' ח'ק' ר'ק'י'ע'י'ס'
 ל'ה'ע'ל'ו'ת' ח'ת'פ'יל'ת' ש'ח'ר'י'ת' כ'ו' ו'א'ז'ו' ק'ר'א'ו'ן' א'כ'ל' כ'ש'ח'ו'ר' א'ל' ע'ו'ל'ס'
 ה'ע'י'ר'ה'ה'כ'ר'א' כ'ע'ר' :

כ'ח' ע'ש'ר'ה' מ'א'מ'רו'ת' ו'י'ח'א' י'ת'ק'ן' ל'ש'ח' כ'ש'ר'ה' ל'ש'ח' ב'נ'י' ש'ד'י'
 ש'ח'ו'ת' מטטרון ש'פ'נ'ע' כ'ו' כ'ש'ע'ל' ל'ק'ר'א'ת'ו' ו'ה'ו'א' ל'ש'ר' :
 כ'ט' מ'ד'ר'ש' י'ד'ע' א'ל' ב'ע'ל' ק'ב'ל' ס'וד' ח'ן' ה'ו'א' ח'ו'ן' ר'ח'ו'ת'
 ל'ח'ל'א'כ'י'ס' ה'ח'ו'י'ע'ל' א'ל'ס' ח'ז'ר' כ'ח'ר'א'ל'ת' ח'ח'ד'ת'
 ה'ע'ש'ר'י'ת' ה'ח'ו'י'ס' ב'ס' מטטרון ע'כ' ר'ח'ו' ה'כ'נ'י' ח'ח'ו'ד' ל'כ'ס' ל'ש'ן'
 מטטרון כ'ו' ע'י'ן' ל'ע'ל' ע'צ'ר' ח'ו'ג'ו'ת' :
 ל' מ'ג'ל'ה' ע'ח'ו'ק'ו'ת' א'ו'פ'ן' ק'ו'ן' ח'ת'פ'יל'ת' ע'ל'ה' ד'כ'ד'ל' ש'ל'י'בו'ת'
 ח'ח'ל'ה' ל'ח'ש'ח' מ'ח'ו'ל' ל'מ'ט'ט'ר'ו'ן' ח'ן' מטטרון
 ל'פ'ג'ו'ר'ד' ו'ח'ס'ס' ל'כ'ס'א' כ'נ'וד' ו'ח'ו'ד'ו'י' ב'ש'ח'ק' ב'א'ש' פ'י'כ'י' ח'ל'ק' ח'י'י'ס' :

ל'א' ו'ז'ו'ר' כ'ר'א'ש' ע' ק'ע'ד' כ'ש'ע'ה' ש'כ'ר'א'ש' ה'ק' כ'ה' ה'א'ד'ס' א'ח'ו'
 כ'ע'ש'ה' פ'ד'ס' מ'ח'ל'א'כ'י'ס' ו'ח'ס'ט'ר' י'י'ח'א' כ'ד'ר'ו' ל'י' ו'א'ח'ר'ו'
 כ'ע'ש' ו'כ'ש' ה'ה'ד' כ'ר'כ'ו'ה' כ'ל' מ'ח'ל'א'כ'י'ו'ה'א' מטטרון ל'ק'ב'ל'ת' ו'ס'פ'ק'
 ל'ת'ת' א'כ'ל' ע'ו'ל' ו'ע'ו'ל' א'ר' מ'ח'ל'א'כ'י' ה' כ'נ'א'ן' א'ח'ר'ו' מ'ה' א'כ'ו'ס' כ'ו'
 ל'ב' ג'ל'י' ר'ו'י'א' ל'ע'כ'ד' כ'מ'כ'ר' י'ו'ס'פ' פ'י' כ'מ'כ'ר' י'ו'ס'פ' כ'ס'ט'ר' ל'ע'כ'ד'ו'
 ל'ע'ל'י'א'ל' ד'א'י'ה'ו' מטטרון ו'כ'ש'ל'י' ש'כ'מ'כ'ר' ו'ס'פ'
 כ'ס'ט'ר' ל'ע'כ'ד'ו'ת' ל'ע'ל'י'א'ל' ק'וד'ס' ש'ש'ט'ו' כ'ו' ה'ק'ל'י'פו'ת' ל'א' י'כ'ל'ו'
 ה'ק'ל'פ'ו'ת' ל'ע'ש'ו'ת' ש'ל'א' י'א'ז'ו' ח'ח'ר'י'ס' ע'ס' א'ח'י'ו' ו'ש'ל'ט'ו' ע'ל'י'ה'ס' כ'ל' י'י'ח'ו'
 כ'כ'ר' ר'ע'ב' ל'ד'ע' ע'ל'א' ש'ח'י'ה' מטטרון ח'א'ו'ת'ו' מ'ן' פ'נ'ע' ר'ע'ו'ה' מ'כ'ל'
 כ'כ'ל' מ'ע'ש'ו' ו'ל'א' ל'ח'כ'ס' כ'א'מ'ר' ע'ל'י'ו' ו'ה'ו'א' כ'ע'ד' כ'ו' :

ל'ג' כ'ו'נ'ת' א'ר'י' ד'ק' מ'ז'ע'ל' כ'ת'ו'כ'ת' פ'כ'י' ר'ת' פ'ס'ק'ו'ן' כ'נ'ר'ו'ן'
 י'ו'ס'פ' מטטרון כ'י' י'ד'ו'ע' מטטרון ו'י'ו'ס'פ' ה'כ'ל' א'י'ה'ו'
 כ'ב'וד' כ'ש'ח'ת' א'ד'ס' ה'ר'א'ש'ן' :
 ל'ד' מ'ד'ר'ש' י'ו'ס'פ' ק'ר'א'ש' א'ז'ר'ת'ס' ח'כ'י'ן' ת'ת' ק'מו' ש'א'ח'ר'ו' ב'ל'י'
 כ'וד'י' ה'א'ר' כ'י' מטטרון כ'ו'ל' כ'ל' ת'ת' ק'מ'ה' ר'ק'י'ע'י'
 ו'ע'מ'ו' ח'כ'י'ן' ת'ת' ח'ו' • ו'ת'ת'ק' מ'ו' ה'ו'א' י'י'ק'ת' י'א' ק'ל'פ'י'ן' י'א' פ'ע'מ'י'
 ח'כ'י'ן' א'ל'ה'י'ס' ב'נ'י' ת'ת'ק'ו'ן' ו'כ'וד' ג'ד'ו'ל' ר'ב'ו'ת' ר'ע'ו'ת' ד'ר'י' ק'ו'ן' מ'ח'ל'ס'
 י'ל'כ'י' ה'ו'א' ח'ת'ק'ו'ן' :

ל'ה' ע'ש'ר'ה' מ'א'מ'רו'ת' ד'ק' ק'כ' ב'ע' מטטרון ה'ה' ת'ופ'ר' כ'ע'ל'י'ס'
 ו'ע'ל' כ'ל' ת'פ'יר'ה' ה'י'ה' מ'כ'ו'י'ן' כ'ש' ח'ל'ו' (כ'ת'ב' ב'ע'ל'
 ה'פ'י'ר'ו'ס' כ'כ'י'בו' ש'ל' ח'נוך ו'מ'ט'ט'ר'ו'ן' ה'ק'ל'י'פו'ת' ה'א'כ'י'ס' ו'ר'ו'י' ל'ק'ר'ב'
 ל'ק'ד'ו'ש' ו'ה'י' ה'ו'א' ת'ופ'ר' מ'כ'ע'ל'י' ש'מ'כ'ס' ב'ין' ג'ב'ל' ל'א'ר'ן' כ'ך' מטטרון'
 מ'ס'כ'י'ן' כ'ו' ו'א'ח'ר' כ'ש' כ'מ'ל'ו' כ'ו' : ע'וד' ש'ס' י'ו'ס'פ' ו'ז'ו'
 מטטרון ל'כ'ן' כ'מ'כ'ר' ע'ב'וד' מ'כ'ע'ל'י'ס' כ'ו' :
 ל'ו' פ'ל'י'א'ה' א'ס' ת'ח'ל'א' מטטרון מ'ח'ס'ט'ר'ת' ר'י'ש'ו' כ'ו'ן'
 ה'כ'י' כ'א'ן' י'ד' א'ות'י'ת' • ו'ח'ו'ר' י'ד' כ'ש'ר'ק' א'ו'י'ב'ד'ש'ו'
 ו'ש'מ'ע'ש' ש'ר'י'ה'ס' ל'מ'ע'ל'ה'ו'ס' ל'מ'ט'ט'ר'ו'כ'נ'ג'ה' א'ו'ל'ו'ה'ס' י'ד' ת'י'בו' א'ש'ר'
 ק'ר'ך' כ'ד'ק' ו'י'ז'ב' כ'ך' כ'ל' ה'כ'ש'ל'י' א'ח'ר'ך' ו'ח'ת' ע'י'ף' ו'נ'ע' ו'ל'א' י'ר'א'
 א'ל'ה'י'ס' • ו'ח'ת'ה' ב'ל'ה'י'ס' ה'כ'ק'ר' מטטרון ש'ח'ת'ה' כ'ו'ל' י'ד' א'ות'י'ת'
 ת'ר'א'ה' ו'ת'מ'ח'ה' א'ת' ו'כ'ר'ו' ח'ן' מ'ש'ח'ס' ל'א' ת'ש'כ'ס' :

מיואם

א' ג'ל'י' ר'ז'י'ע'ו' א'ו'ע'ו'ל' ל'מ'ד'ו' ל'ש'ח'ש'ל'י'ך' ו'ח'פ'ת' א'ת' ל'כ'ן' ל'י'ת'ן'
 ל'י'ע'ק'ב' ש'נ'י' כ'נ'ו'ת'י' ל'כ'ש'י'ס' ו'ל'ע'ת'י'ד' כ'כ'ה'ר' ל'ק'ח'ש'נ'י' א'ח'ו'ת' א'י'ל'ו'
 כ'ע'כ'ו'ר' ו'ה'י' מ'א'ס' ב'ע'י'נ'י' ה'ס'ס' ו'ג'ס' ת'ש'ת'ג'ל' ו'ת'ח'א'ד'ס'ו'כ'י'ת' ש'ל'א' י'ח'ו'י'ר'
 י'ע'ק'ב' ל'ב'י' א'כ'ו'ע'ד' ש'כ'ל' ת'ל'ר'ו'ת'י' ו'י'ל'ד'ו'ת' ב'ח' ל'ז'א'ס' ת'ש'ס' ק'ת'ו'ס' ל'ו'
 מ'י'ל'ה' :

א' צ'יו'נ'י' כ'ר'א'ש'י'ת' כ'ר'י'ת'ת' א'ל' מ'ח'ל'ת' ש'ח'ו'ת' ח'ת'ל'ת' ח'ן' ה'ח'י'ה'ס'
 ב' ח'י'ק'ו'נ'י'ס' ת'י'ק'ו'ן' מ'ג'ע'ש'ה' א'ד'ס' מ'ח'ס'ק'ו'ד'א' ל'ח'י'ו'ר'י'ת' י'נ'ור'א'
 ל'ח'ו'ה'ו' כ'ל' מ'י'כ'ו' כ'נ'י'ד'ו' ל'ע'ל'ה' כ'ד'ו'ת'ו'ת'ו' כ'פ'כ'י'ע'ה' ו'ח'ס' כ'ע'י'ר' א'ות'
 כ'ר'י'ת' ב'ת'ר'ו'ו'י'ה'י' א'י'ה'כ'ל'ת'כ'ו' ב'ד'מ'ו'ת'י'כ'ו' ו'א'ש'ל' א'ז'ל'א'ו' :

ג רבה חמילה נעשה שהפיל המן גורלות על ישראל ויסרלאון
עמוד שור לפני הק' בה אשר רבש"ע ישראל מקיימו
התורה והמילה עוקר שמים וארץ תחילה ואח"כ מילה אחרת
ד זוהר וירא עמוד רפ"ח בברא נהאס למטה למי שלא קיבל
ברית מילה ולא האמינו בהק' בלא ולא שמרו שבת ככל
צוהם למעלה לפושעי ישראל שעברו על מצוות התורה ולא חזרו
בתשובה :

ה ברית מנוחה ובה יוצא מעדן להשקות הגן מכין ארבע
תיבות הללו מצות מילה ד"ת שלהם ו"חל :
ו תמונה לא יקרא האדם שלם עד שיעברו עליו ו' קידושין :
קידוש ראשון מילה דכתיב אשר קידש ידיד חסדן
שני קידוש אשה קידוש ג' שהיה לו בן זכר ויעשה קידוש על המילה
ז תיקונים תיקון ס"ט ויסע ה' לקין אות וזאת ברית מילה
דקבל יתור ובה ניתקן חטא קין :

ח פליאה ס"ל בני מיהיה רבו של אדם הראשון ומה שזו ס"ל
יבני רבו של אדם הראשון ויאל שמו ומכר לו קבלה
בכפר ונע"פ ס"ל אפי שמעתי ויאל הוא מלאך מובהק ולמדו
לאדם הראשון והאידן עשה כן ולמד לאדם שלא היה מהול ושלם :
ס"ל בני עד שתתמה במלאך תתמה בשם האידן הכנס אדם ערל
בג'ע אלא מהול כולד : אפי הכי נוסף ומביט וידע כי אדם הראשון
יחט' אף כי ה' מהול למע הכניסו לג'ע למעו שם ס"ל בג'ע אלא
שם כשהכניסו שלם היה וכחטא בג'ע גרסו חס' אלא ערל
היה ס"ל הואיל ורבו הוא שלם שם ה' היה שלם ומכין שרבו היה שלם
ס"ל חייאל שמו ועולה ריח' ואדם חסר הוא פחות מרמ' ומהנה
אברהם אבינו כשנשלם במילה ס"ל הק' בה את בריתי אתך בשל'
בשכונן ועלה רמ' ח :

ט מדרש כל זמן שישראל צדיקים הולכים אחרי השכינה
ודוקא כשהוא מהול אבל כשאינו מהול אינו
זוכה לילך אחרי שכינה לכן גבי אברהם כתיב התהלך לפני והיה
תמים כל זמן שאיך מהול התהלך לפני שלא תכתכל בני אצל
לאחר שתהא תמים תלך אחרי שכינה ונכת כתיב איש צדיק תמים
לפני שהיה מהול ולא פרע לכן לפני השכינה לא הלך דהא היה
נימול ואחרי השכינה לא הלך שלא פרע לכן את האלהים התהלך
שמו בשמו :

י עמק המלך המעמר ברית קודש ראוי לכנס לארץ החיים
שם היכולת השכינה שהיא הנע"פ כמו נח שמר ברי'
מונה ולזה בקרא איש צדיק תמים ובטיבין וזהו ס"ל ברית קדש
ולא השתית דרכו על הארץ כמו דורו שהיה דור המבול וראוי היה
לכנסו לתיבה שהיא מלכות' :

יא רבה פ' ואתחנן מעשה במקל לט' של מלך שאל עמנו כו'

אחר הק' בה אשר לאברהם יאצחק לגוי גדול ואברהם ואברהם
שך וא' סתחל חס' לא הכעסתי אותו מזה כעלה מאברהם :
יב חר"א פ' בה' כיון שגולד אברהם כהדר צפי כל הבריות
ש' חסדי ה' כי לא תחבו וכיון שגולד אברהם
כשנע הק' בה שמוכות יד' יא' בני ומנהגם :
יג זוהר 'קודם שנימול אברהם היה דבר ה' אל אברהם בתורה
כד' שלא ידעו המלאכים שהק' בה מוד' עם ערל
והמלאכים אינם מגיחים בתרגו' כו' וכן ככלעם כו' אבל אחר
שנימול אברהם כתיב ודבר אותו אלהים כו' :

יד גלי ריח תת' קצת דורות שקיושו בלא לעת והארכו
להתגלגל' כו' והק' בה הנה לטהר ורע אברהם
כו' לכן הפריד הק' בהבט ישראל חן האומ' ויהיה שנימול בשר
ערלתו וכתיב וערל זכר אשר לא נימול בשר ערלתו ובכרתה הנפש
ההיא מעמיה ואין צריך טורח לגלגל' :

טו זוהר פ' אומר דף מ"ה ע"ג) ארבע מצוות שבה קיימת
ההוא מוח' דשמעאל ובעד קריה הק' בה ס"ל מי'
שנימול חית ליה חלקא בשמך ס"ל אין ס"ל שמעאל נימול ולא עוד
שנימול לג' שנה אחת לית ליה חלקא כך כמו יצחק ס"ל דאתגו'
כדקא יאות ודא לאו הכי ולא עוד אינון מתדבקין כדקא יאות
לתח' יומין ואילן דחיקי מחיהו אחר ועס כל דא כיון דאתגור
לא יא' ליה אגר בניניה ויעל ההוא דלמילד שמעאל ואתגור
מה עביר הק' בה ארחק לבני שמעאל מדביקות דלע' והיב ליה
חלקא לת' בארן קדשא כו' :

טז זוהר יתרו דף ל"ט ע"ב : בני ישראל דאתגורו וקיבלו
אורייתא בקראו אדם אבל שמעאל דאתגור ולא
קיבל אוריית' בקרא פרא אדם ולא אדם ממש :

יז תיקונים דף י"ב חאן דכסיר אות ברית אתקרי איש תמים
אבל חאן דאתעבך באוריית' אתקרי אדם
בדיוקא דההוא דלעיל כתיב כתפרת אדם לבנת בית :
יח שערי סודה דף י"ז ע"ב דנה הקב"ה להשלם אברהם
אבינו ע"ה בכל הספרות ואל התהלך לפני
והיה תמים ולמען תהיה כאלו במרכבה של אפי אתן דהם בשמך
ונקרא ברית בשר כו' ואלמ' שקיבלו ישראל ברית בשר לאזבו
לקבל התורה שהיא ברית הלשון ו' בספר יצירה אברהם אבינו
הביט וחקר והבין וקש' ועלתה בידו כלה אליו חזון העולם
וקראו אורו ויכרת לו ברית צין אצבעת ידיו : וזה ברית הלשון
ובין אצבעת דגלי וזהו ברית מילה :

יט פגלת סתרים למע אנו מברכים בזאת ברית קדש :
דע כי ש"ר היא תומתו של הק' כהובאש
וזועתיו וראשו של אדם וקפות כהא' כמחית ש"ן וכאשר ורוע
האש

מא' כנפי יונה   ח"כ ס' קדד בעון שגור יוסף ברית מילה
ביושרי וחמס אות ה"א נדשות אחרת גרס
לבו ה"א לחי' עני' כו' :
מב פרקי ר"א   ר"א אומר בשעת אכילת יעקב קרא יעקב
לכבו יוסף ואל' בני השבע' לי בדכית מילה
שתעל' לקבורת אבותי למען הוכבד' תחת' לי היו הראשונים
לשבעים בדכית מילה טרם כתיבת התורה כו' :
מג תרגום   ונכרכון ביום' ההוא לאמ' בן יוסף בני נכרכון
בית ישראל ית יקרא ביום' דמהולתן למי' :
ישיבך ה' כאפרי' וחס' :

מידות

א ספרי   עשה אדם תורה ועשה רצון אביו שבשמים הרי הוא
בכריות של מעלה ע"כ' אבי אחרתי אלהי' אתם ובני
עלין כולם לא עשה תורה ולא עשה רצון אביו שבשמים ע"כ' אכן
כאדם תמותן :
ב עשרה   מאמרות דף ו' ועוף יעופף על פני הקיץ שמי' על
פני איהו מלאך המות דאשד' פני ע"מ' וכת'
ושד' על פני תהום אחרת המות אחר ר' אבא והא' מלאך המות
בשמי כנרד אל' על הארץ דא' רבאל כו' :

ג נגלה עמוקות   ביום ב' אתבריא מותא כנרדל וביום
ד' מותא וועל' וזה סוד אככרה שהיו
מתעשים בדיעבי על תוכן' כו' דקיימא רוחא חדא על קטילא
דלחן עד י"ג שנים ומ' י"ג שנה עד עשרים שנה ישרות' ושמ'ו
אנירסין ורוא' דא' אחר דהא' עה אחרתי להוללם אל' תהו' :
לדשעים אל' תרימוקן שהיו בני' אנירסין אל' תרומול' אמר'ם
קרב' מותם הם בדת אככרה ואנירסין ואככר' שניהן יחד הם
ג' מלאת חכר שבכר בדיעבי :

ד זוהר   תרומה עמוד רכ"ו . לא כאמר בשמי כי טוב מפני
שבכר מותא וא' תיורא וא' כתיב ובה טוב מאד
דא' מלאך המות אל' רוא' דריון הכ' דהא' וורא' מלאך המות טוב
מ'ט דהא' כל בני ע"מ' ירעין דמותן ויהדרון לעפר' ובני' א'
אינן דאדורו בתשובה בגין דקיל' דא' וקיל' למתיו כו' :
ה רבה   משפטים . אלה תולדות שמים וארץ מלא' מפני
שבכר הק' כה' עולמו ולא היה מלאך המות בעולם
ובשכל כך הוא מלא' כו' כיון שגיד פרץ בנעה ג"כ תולדות מלא'
שמיים יעמוד מתו ובניו הק' כה' תולדות המות כו' לכך תולדות
יעקב חסר להוציא יעקב ובה' הדשעים :

ו עמק המלך   דף ח' יתכן כתב' לשנה שאחר ולשנה בן
כחשט שנת בעקירה עד שנתה באככרה
נתי' לך מנחה בן שחאל כתכנה לחנה כחשט שהרגו על מפני

שהורה הלכה וחת אה"כ בקצרות שנים בן כ"ב שנה : חקיק'ן
כתנה לשוכות ולזה חת עד שאל' שבעים ע"כ' שמות שש ב' ר"י
אותיות כמנין חקיק' הדיה כו' :

ז פליאה   ידעת בני חיי המות חבקק כפש מהה' אל' לא אל'
מעלה פ'ט'ן בחשבוכו ועולה חת' וזהו כי חת' כל
האנשים המבקשים כפש' אל' ר' ובי ישנה לזה ההכר להמית
האנשים המבקשים כפש' מהה' והלא' אמר לו ישמעאל יחיה לבניך
אל' בני למי' היה חזקבן אברהם והיה חזקבן ממנו חיי' שהוא
שהוא למעלה ממנו א"כ הוא שגור להמית כו' :

ח עשרה   מאמרות דף י"ז ע"כ' בעון אדם בקנסה מיתה
עליו ועל דוד כדודע בפסוק תמות למות ופירש
דוד היה גלגול אדם ע"ד אדם דוד משיח דוד חטא בע"ז ע'
ש"ד כמו שחטא אדם הראשון :

ט (שם)   דף ל"ג ע"כ' מות תמות יס באלד כפש' רוח
כשמה והשמה היא למעלה מהכל ואחטא
אדם נשמתו חסד'ק' ובשאר עוד כפש' רוחו והאדם חיעודו
וע"ז כתב ר"ל ב"ק אלהי' כשמה שנתתי בי טהורה היא וקשה
ובי כל אדם אמר ששמתו טהורה היא הלא' לכל אדם וזכה
לכשמה טהורה והשיב בשעה שכתן השמה היתה טהורה אבל
כשחטא האדם הלך השמה ובשאר רוח וכפש' ויש לו חיו'
בשנים הללו לכך אמר מות בתחילה כשחטא אדם
התחיל' כשמה לבאת ממנו וא"כ תמו עוד מיתה
שניה :

י מדרש   הנעלם איכה כיון שאמר חזק מפני העין כאל' כטל
הנחש אוח' מ' והיה מחמת' על' ו"ת' כדי להיות מות בשאמרו ו"ת' קח
ו"ת' אל' ו"ת' מן ו"ת' פקחנה הא' ד' וימנין ואקפו לאו' ו' ות'
מד' כטרון ומ' באחש' והיה מות
מארכ' כטרין

יא חוספוח   שבת דף כ"ה ע"כ' ארכבע' מתו בעציוש' כחש' והא'
דכתיב כי אין אדם נדק בארץ וגו' ברוב בני אד' קאמר :
יב פליאה   עוף א' בקרא חול' ח' לעל' כי לא כגור' בו מית' מפני
שלא אכל מן האילן על עץ הדעת והחול' כחשו ממכאל' כו'
ועולה מ' ד' במספר שס' הו"ה י"ד ה"א ו"א' אל' כן ח' העולם :
יג זוהר   בראש' מאור'ת כל הא' אור מסתלק בשאר מו"ת כד'
ו"ת' דאש' כי טו' העין למאכל מהדרת איתון' למספר' אשתאט
אור ואינן אורו וכעל' שות' תר' בהדיה וגרמו מית' לכל ע"מ' :
יד ספר   חסיד' ס' תתש' כל' שהגיע וזכו על אד' למ' מלאך
מולו רוחא מלאך המות כולו עינים על שאמר וכי' תאזה
היא לעיני' ותפקחנה עיני שמיים לראות מלאך המות שהיה כלו
עינים וידע כי ערומים הם עצום יאמינקען אחי' :
טו כוונת ארי'

קרובין קחיה הק' כה' ה' ויקרבו ימי דוד ויקרבו ימי ישראל לחו' :

כח (שם כל איש יומין דקאיש ברכה בזהו עלמא אתפקדו ועאלן בתשוב' כו' זכא' ברכה ליומין אתקריבו להק' כה' ולא דחי יומ' מבייה לבד דשבת בזהו יומ' דעביד ביה חונה צנ' כ' כתי' קריבה בלדיקיס :

כט מגיד ויקרבו ימי ישראל למוות כלומ' דכל יומין דכרכש מתעסק בתור' ומות אינו חיון וכד מת ברכה ולא עביק בתורה ובמנות הכו יומין מתין וכד מתאגל תוקפא דכרכש עלא יוכל להתעסק בתור' ומות כדקא יאות אתמר בזהו יומין קריבין למוות דמוז' דלא מתעס' ביה הוי כמו מתי' כו' ל גלי רויא דהמצי' כשגלם שליחותו . שהיה חוטל עליו להבין דכרכי בבין ב"ה קרבו ימיו על ארס הראשון מה שנתן לו ע' שנים ובאז לפגי ב"ה העליון ואחריו ככר כגלם שליחותו ה' ויקרבו ימי דוד . אבל במצ'ה לא את' ויקרבו ימיה משה כי לא כגלם שליחותו עד שיכניס צאן מרעי וטול הק' כה' לארץ :

לא (שם : ח' אלא דריקיס מות' אינו מיתחמא רח' מות' אמותיות תור' ל' תמו' שליחותם : כי הדיק' באים מעולם העליון לעשות שליחות קונ' כמו מלאכים כו' : לב מגלה עמוקות אופן קלא' . כשהיה ירבעם יכופא היה זכאי אמר הק' כה' למלאך המות ויל' אית' לי ירבעם בן נבע' כו' והמליטו בעדו המלאכים אמר הק' כה' אתם רואים רואים אתם ואני רואה שתי ראוי' כו' :

לב ציוני כתבו המקובל' שכל אדם יזהר בשעת מיתתו ויל' ישאר שים דבר מאבריו חוץ למטה בו כי כמק' למטה כל מיני משחית רוחין שדין וליילין ולכידן אותה האבר הכשאל חוץ לסבול יסורים רבים כו' :

לד זוהר בשלח עמוד פ' מ' ת' יעקב אחיד באל' דחיי' דלית בה מיתא לעלמי דכל חיון בזהו אל' אשתכללו ויהיב חיון לכל אינון דאחידין בהו ובג' יעקב לא מת כו' :

לה תוספות תענית יעקב אבינו לא מת וכן משמע ויוצ' ולא כתיב וימת : כדמפרש בכוונה במענה דקושים לו ציוני ויוצ' ויאקב' ל עמיו ומיתתה לא באוורה בו אחר' ל יעקב לפי פשוטו כגלם כורה כעין גוף האדם קדמא קודם שמת ויהי משוטט בע'הו לתועלת עש קדושי תאמר הרי הכויר יעקב וייתה בעצמו וכן ויחלו אחי יוסף כי מת אביהם אולי הם לא ידעו הכויר . ויעקב כיון כל' לא ידע בכפשו או לא רצה לתת כבוד לעצמו .

מלכות

א תר'א ווע' פי' . שארה דורות מאדם ועד כח בדעתו על הק' כה' :

כו כונת ארי דף מ'ד . דע כי ורעו' על הכל כלם כמחייבו מיתח ולכן הרגו קין להכל ואמנם משה הרב התכרי ימלא כוונה וכתחייב גלות חור' ומחייב לך חקוס אשר ינוס שח'ה אמותיות משה כו' : לו ציוני מיתעסק בנחיתתו של אדם שם כנו שהיה כדמותו ובאלמו רבו רחמי' ואמר הק' כה' מתעסק בנחיתתו ולא ידע איש עד שאל' אצלם וקנה המערה בדמים יקרים : זו טוב הארץ ה' דח' תליתיו' של האר' כי יט' ב' מלאכים מחוברים על החתים : על חתי' ח' ל מלאך מחאל' ועל חתי' א' בברא' וטניה' הם עבדו' על מטעון כו' : (עין לעיל חיון מטעון חיון יוד')

זח תוספות מועד קטור דף א' ע' א' ב' ד' ד' לא מיתא הכי כו' והוא' והנביא אמר לדוד על הילד מות יומ' הכי הוא כמות אעפ' שמתפלל עליו ואמיה כו' : יט מדרש כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בתרבה חנו . הדיקיס הגדולים שהיה בהם נשמת חיים שהם חנו' ויורד ככר חנו בתרבה לפני המבול ולא היה להם מי שיען עליהם לכן נעשו כו' :

ך פליאה כמחאל' הק' כה' האדם מן העולם המלאך הולך ומהימת' לך דוד עד שיחזיר אליה מלאכו ואותו מלאך כל זמן הוא נכבד ואיבוד נתן ולאחר שגב בתשובה שלו נתן לוה כו' :

קא תיקונים תיקון ע' . אמת' דכ' כדכפדאי הוי ידעו כנפלא איהו בריה איהו חיון חת כו' :

קב הנא דבי אליהו כמדוד אחר איני אדון על כל המעשים בראתי תורה ולבנה כוכבים וחולות כו' א' אברה' כנו' על כש אתה אס' אלה אתה לא הגלת אותם מן המית' כשם שאיך לאהבת כך לא תוכל להגל' :

קג חייט פ' ע' ב' גבראל מלאך המות בשמ'תא . ומלאך המות בשליחות' דכפ' א' ועס' כל דא כשמתא לא כפקת עד דחוי' שיכתי' כו' :

קד זוהר בשלח חזן דלתי' חכסר' דכוכב' מות אקרו לרגלי' וראיה מאל' ש' ע' ב' שן שוכמת שאמר לה את חובקת בן את דייק' ולכן מת כו' :

קה מגלה עמוקות כו' ג' יצחק מחיו יונס שר של עשו שהא' מותא דכרכ' ודכקה הוא כוד

חיותא וטרתא ובקחת החסן כתבטלו שתיקן :

כו זוהר ויקהל החסל' איל' בתר כמפיו דכרכ' ואי' אהדר רשיה אשתכל' ביה אשפן באשפן יוכל' לבוקא ליה

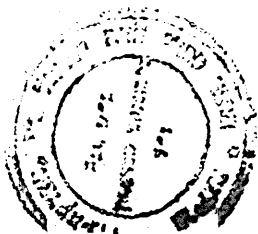
וע' עתה נכח ויכנה ה' בעדו דלא דליט עליה מלאך המות :

כו זוהר כדמחיון' לאשת' כני כסא מעלמא כולהו יומין

מלאכים קדמין דכתי' שזכרנו' לאחד דמקדש' שאז דמאריהון
 י' דקנטי' דף ע"א : ויכרא אלהים המכיל הגדולים
 הם' ד' מתחת שכינה וכל' מקבל שפע מן
 המדות כענין שזכרנו כי עוף השמים עליהם יסכון כי משם
 קיים מלאכי הארת כ"ל דא' ובשתי' יעוסף מיכאל מיתין הקבל מן
 הז"ס ד' ע"ב הוא כהן גדול כ"ל בתכד יסופר עון : ונברא
 משאל המקבל מן הנבונה ושמו מוכח עליו ע"כ הוא שר ברא
 אוריאל לפניו מקבל מן הרחמים שמש אורה ונאזה לעולם הנה
 לומר ממונה ש' ונבי לא יראו אוריאל רפ"ל במערכ ונקבל
 מהשכינה לפרט' שבר אפרים ותרומו מרכנו ארנן כ"ל אוריאל
 רפ"ל נברא מן מיכאל ובריאל :
 יב פליאה ח"ל מהו חלת רבי ח"ל אינו יודע ח"ל חלד כו'
 יט דקיע ושמו כ"ל והוא מתהפך לזכות ישראל
 ונעבור שהרב מוכח את העולם כקרא בשם מלאך : רבי
 וה"ע יר"ב באין העוף והמורה יר"ב אומיות רבי :
 יב מדרש כונן כינס הק"ה כל מלאכי הארת ח"ל נעשה
 אדם כת של מיכאל אחריו מה אכנס שרפס
 הק"ה נאמר מיכאל לבד כת נברא אחריו מה אכנס וגו' ונאמר
 ונאמר נברא לב' כת לב' אלה אחריו עשה כדונן : מיד החלף
 שמו וקראו רפאל וזכר בידו כל רפואת שבעולם כו' ומיכה
 מיכאל ונברא על ישראל ורפאל על כל רפואת :
 יג תיקונים תקון מ"ו נעשה אדם בלמיכו מן אחר דא
 לעילא אילן מלאכים דמכרכים ומקדש' הק"ה
 לעילא בכל יומא נברכו וק"ק : הה' דוקדוה אל זה ואחר
 ק"ק : ומלך דמכרכין אלה כד שאלין ליה איה מקום
 כבודו להעריכו אחריו כב"מ ואין לקבליון מקדש' ליה ב"קקק
 ומכרכים לי כב"מ ואינון אחרן על ישראל נעשה אדם בלמיכו
 בדמותו בלמיכו דמקדש' להק"ה כדמותיכו לעומתם משכתי'
 ואומרים כב"מ :
 יד ציוני דף ע"ד כתב בעל הכוד כל אדם יש בלגלג
 המלות מושפע מן מלאך המשיע והמלאך כאל
 מכבוד השכינה כו' :
 טו עשרה מאמרות בשם הא"י ד' תתקעד דורות עשרי'
 דורות מן כ"ו דורות שהיה להשלימת אלף דור היו
 עשר כיתות של מלאכים כל כת מהם שני דורות דור בני' כ"ב
 והיו אלה מיתים' ואלה משמאל שפגמו על בריא' אר' ונאמר
 ח"ל שם מתחדשים בכל יום כבוד רבה ואומותיך :
 טז סוד ריו' נצבת בראשית אחר בריאת העול' קרא הק"ה
 לכל המלאכים ומיכה אותם על העולם ואז
 פתחו כולם ואמרו הכל יודך לכך אומרים אותן בשבת :

יד ציוני דף ע"ב מלאך הממונה על הארמה ארמה' חל שמו
 יח וזכר : פ' ב' עמוד ע"ב נברא הוא יצר טוב דאוריאל
 : לתינוק ע' לבן קודם שיצא מרחם אמו כו' :
 יט עמק המלך דף ו' ע"א מלאך עה' ח"ל בני' כה' יוצא
 מעין להשקות הן ומשם יפרד לארבעה
 ראש' כו' :
 י' פרס : כ"א ע"ב הנאלים וכבראם : וכעשים וכוננים
 כלם באחד כ"ד חלקים כענין מרכנו ארנן שהוא כגד גדולה
 נבונה תפא' רת חלכות שהם אברהם מיכאל יצחק נברא ח"ל
 אוריאל לו כו' ואל' דו"ר רפ"ל וכן חלק א"ל מ"ס כו' ע"פ ר'
 וכן ד' מלות מחלוקת ד' הללוין במרכבה אריא שורגל אדם
 והיינו ד' כהמות הגדולים באחרו משם יפרד והיה לארבעה
 ראשים כו' :
 יא בחיי פ' בראשית אדם תפא' חספי' של היה בוני' הכר
 כמו המלאכים שפעמים נוטים מדרך הראוי' כח"ל
 כדו' כמו נבולאכיו שים תהלה :
 יב עמק המלך דף כ"ט ע"א ע"א ח' וע"א ח' הם נזר
 אדם מהם וזלות כח' הכשעו על האחר'
 כאחר ארור אתה מכל הנהמה ולחיות השדה שמוכר' להתלבש
 נזרת ולא נזרות אדם כו' וזה העונש השם ומחיהו כו' ותולדת
 עזא ונאל' הם נבזרים וגבוהים בקומה יותר מכל בני אדם :
 יג מהם כת אחת בנזרת בני אדם בתולדותן מהם יצאו אנשים
 מהם נזרת בשם כראי לבני' אדם ויש להם קנאה מבני אדם
 וכונתן לרמוסם ולהשלים וכמעט היו מובלים ומשחיתים כל מה
 שנראה להם ללא יפס' אל שר הפנים אשר אימתו מוט' על הולך
 של השחיתים אשר הוא תחת משלתו כו' גם אברהם עם שאר
 האבות :
 יד פליאה ראה מעלתו של אדם קודם שזעא ח"ל היו
 מלאכי הארת בולין לו בשר הכוכ' הוא שהיה
 גדוק דומה לזורה עליהם וחק המלאכים היו ברשותו לתקנם
 ולהיות תחתיו הכוד כעל' שהמלאכים עפים ומחלפים בעוף
 ואחר תיקון הכשר ע"כ היה נטון ואחר שזעא כחש בנהמה
 כדמת והכוונה מתחלפי' בנהמות ולמה ישלטו על אותו הנהמה
 מי שהוא כמותו : ואין הפרט ביניהם חלף האותיות שזה נדמה
 אדם וזה נדמה בהמה : וע"כ אשר השטא כאשר לו בשר :
 יה כנפי יונה ח' צ"ח' כ"ל למה שהיה מלאכי השבת בולין
 לו בשר לאדם : כי מלאכי' הם בעולם
 היצירה ואדם בעולם עשייה ובלין לו בשר ויח
 כו' צ"ג' עונש' שאל אדם הראשון היה הנהמה הרובנת על
 חלק הכים :

העין כו :

שם כספר המדכנה המלאכים הקראים איש ים הם
לחוקים מן הכבוד וקדושים לגלגלי יסודות והם
אותם הקדושים להתלבש בצורות אנושים :

מא ילקוט חזקיה ק"מ ע"א חתוך שחלק אברהם כבוד
למלאכי השרת וכה לעשרת טינה שא' ואברהם
ויקח וכל כך לדרכך דקה תמצא והיון מצינו שעשה דקה שא'
ויחשבה לו דקה וכו' :

טב רבה שמות אומר הק"ם כשאני מבקש אחד מן המלאכים
שהוא א' משאשו של עולם פושט ידו מן השמים
ומנעת עד לאין וכו' וכשבקשתי עשיתי שלמה מהם יושבים תחת
האילן שבאמר והשני תחת העץ :

טג כנפי יונה האכל אברהם למלאכים שלה לשונות כחדל
כי הלשון הוא חמישי וחמשת כוכבה ומיכאל
הוא כ"ג של מעלה וויכאל רפאל וגבריאל וחזקיהו :

סד מגיד דף ד' ע"ג : המלאך הממונה על המלאכים כיום שבת
הוא קדוש והממונה ביום קול הוא שבת וכשאלם
מעג השבת בראש ובהשמה הוא מתעלה על ידי המלאך הקדוש
הממונה על המלאכים וזה סוד בקרבך קדוש ובהוא יום חול הוא
מתעלה ע"י מלאך קול הממונה עליו (עין שם סוד התענית) :

מה חוסמות בראש המלאך דף ק"מ ע"א חתוך כבודו של אברהם
אבינו אכלו המלאכים חוש ולא כאלות שאמרו
בראין כיון שאלו :

סו רבה פירש שא' וירא פ' למלאכים המלאכים שאו
לבשר את שרה והמלאך אצל מנחם לא רצה לאכול
לפי שהמלאכים אכלו אברהם בדמות עובדי דרך כחלאו לו והוא ח' :

לאכול ולא רצו לבטל יונה אברהם ואחר שאלו אמרו שליחותן
ולא כדא הדבר שקבלו שבר על שליחותו אכל זה המלאך בתחילת
אמר שליחותו ואילו היה אוכל עמו היה כדא כאלו קיבל שבר
על שליחותו :

סז שוהר טוב אחר הק"ם למלאכי כלום אכלו ישראל
בשר בחלב כיון שאלו אכלו אברהם אבינו
רבה פירש יתרו כשעלה וזה למדנו לקבל
המורה בקצות"ה לפיכך במה הויד בהפך קל בכתר פנים
של חשה דומה לאברהם אחר ליה לא זה שאלו בתוך ביתו כו' :

סח ובמדרש רבה פירש יתרו כשעלה וזה למדנו לקבל
המורה בקצות"ה לפיכך במה הויד בהפך קל בכתר פנים
של חשה דומה לאברהם אחר ליה לא זה שאלו בתוך ביתו כו' :

סט ציגני ביום שביע חזקיה את שרה שחלד ליתחם שרה
ראש למימוליס מתנהג להיות שר על ישראל :

ע בחי חזקיה עשה שתי שליחות לבשר את שרה שלא היתה
ראוי לחזקיה ולהגיד את לוט שלא היה ראוי להגלה
ומחזקיה חזקיה ח' עשה שתי שליחות לא אמרו אלא כדא

הפך זה האחד רחמי והשני דין אצל בשר עשה כחשליחות
עא חו' כב' מצינו דף פ' בחקום א' חזקיה עשה שני
שליחות אצל שני מקומות עומה כו' :

עב מדרש הנעלם רבי שמעון אברהם חזקיה מלאך דרחל
לעורא ככר' ואפיק תלתין שלה כיון דכור' חסות'
א"ל ר"ג מה את נשי א"ל ברי' למחש' עמין בנין דלא שכיח'
תלמין דקדוק' בדלא כו' עי' :

עג רבה פ' שא' וירא מלאך ה' אל האלה להלך ושריה לוט
יותר דקדוק מצינו בראש המלאכים בל קוריהו ולא בל
קוריהו : כיון שאל מנחם שאל המלאך אלה לבי שהיא היתה דקדוק
עד חמונה ים המלאכים שגולים ויורדים מקדושתם בעבור
שחול' לגמסם הרעלה כשאל' מקדושתם רחמי

למלאכים שנאו א"ל לוט ואמרו כי חסותם אחרנו כי' להם לוח'
שלושים אחרנו ומשתיים חכר יו' וכמו שחכרנו דמן חלה כך
חכר קדושתם כו' וכן מצינו להפך מלאך אצל מנחם שחול'
הגדולה כ"ה שא"ל אכל כל חמץ כי' לה' לבדו תעלינה כתיב
ויעל מלאך ה' מלמד שאלה במעלה עליונה יותר מהשאר כו' :

עה ספר החיים אלו בני המלאכים שגילו הסוד ללוט
כדפשו מחזיקות קל' ששה עד ימינו עקב
ולא כי' ולעוף שמים דף דף פ' פ' ע"ג :

עו עשרה מאמרות תחת כסא הכבוד אין שות למלאכי
השרת לבנים לשם :

עז ח' דא כשברת אברהם בריה עם אביהו דן בתקבול מלאכי
השרת לבניו הק"ם ב"ה א"ל אדם יתיר שבחתי חשבי'
אמות כרת בריה עם א"ה בן יחיד שחתי לו למאה ואחרת לו
להעלות שולה אס יעלהו הרי יודע ואס לא ייה אס אחרת אחרת :

עח מגיד מולדות ויתחם בראשית ב"ר לחיורא מלאכים
הולכי בג' עשרה שם כדו לרשאותו עכ"ר
הזכורה שעשה לו אברהם בשעת העקידה כו' (ע"ה למחש' הולכי)
לג' עולמות שהם שלשה שמים כו' :

עט רבה פ' בלן ועתה אס רע בניך אברהם לי אחר בלע'
לא כך אומרנו של הק"ם ב"ה לא כך אחר ליעקב
לקרובינו ואס' ויקרא מלאך ויחזקיהו תלמיד דין למד הוא
לומר דבר ומלאך מחזירו :

פ' חמונה המלאך שהו חזקיהו לעשרת' : והוא השני שנקרא
מלכות ונקראת מלאך בעבור שהו עשה שליחות
בעולם השפ' כו' :

פא עשרה מאמרות : אוריאל המלאך אחר עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה כי הוא בעל האש הכוכבה כדא
ע"ה מנחם : בעת רגון שבעדו בללן פני כלב' : והוא הוה

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מיון

מוותן להעלי' העולה חיליו על אברהם והוא ששמשו' כבן
הבת' ומתנו הלא' המרכ' לאברהם ע'נ' אב' בלוי ממל' כו'
פב עשרה חממות בשעת עקירה היה שם קטנו' בין מיכל
והשן מיכל היה מקרב אל אברהם יצחק והשן
היה ויחזקו פד' ששחטו יצחק ושעמו היה בשביל שחט אצל
וכאשר שחטו תבע' כל ישראל כו' :

פג עשרה חממות דף קכ"ט ע"ב תיקון התעבה ע'
אבת' יד' שר הכרית' תיקון הדיבור ע' מעטרו'ן
כיוצא: תיקון התעבה ע' סדר לבן בגשיה :

פר חכם הדיוס פצעים אדם מבקש אשה ומחזיק דע שאלך
חכית אותה לחלץ יסלח מלאכו לפניך ולקחת אשה :
וכתובך הכיתם באורו קח לך ודבקה אומרת לך בעל כרח' כו'
פה זורר שאלך לך לעצור היה מבני כענן וכתיב אורו כענן
ומשם אשה שלח מהימ' כתיב ביה בא ברוך ה'
ועל דא כתיב באורייתא בנין דכפין מההיא קללה ואתנך ולא
די כפין וישיה אלך דאתנך כמיה דהקפ' ה' ואלו כפי' דאת
מלאך ואע"ל מה' דא כפומיה דלמן :

פו סורי רוא' לין מלאך כפוי נצח' - לך חמך ליעור אל
תאמרו אחי' ויהי' ה' אלי' דרבי' הוא לפי שהחמך
ילך ממס' כי מזה לעצ' שליחות אחרת :

פו פ' יואה החלומה בגלות רבשית מיה' עם כחאל הוא
עשו ויהי' החלומה קשה ועזה כענין תחזה את
וכרע' כי כדלעזאז מודד מורדים לוהו' לו' יתם בעלות
מורדים על בן אל יתחומה' מן המז' ודע כי אלו כוונתם כל
האמו' למע' ולמטה מלאך גד' אל ימנע מחמו' השפע :

פח ציוני ראשית נזים שילך ועולק אורח נחם הקדמוני
ובתנו חקובלים כי היה לו דמו' כחש על ירכו' על
עבו ואונקלים מן הדי' וידע' נח' יכ' כו' ופלה נחם
השיוני תחת מלכות ישראל והנה הכחש אוקניך כי ממש תולדו'
האל' אבי' ועל זה ע' שאל וכתבד :

פט תנומה ב' של יעקב חמו' על שני מלאכים עולים וכו'
צ זוהר כ' אחר יצחק אברהם לפני ה' כהוא שעת
אדון מיכל' ודא' עם יעקב וביטא בהדי' ודא'
למן עין בהדי' דיעקב וכרכיה :

צא גלי דיו' כשהיה יצחק חובל לל' יעקב בשביל שרית
אחיו ולקח הדיבה ברמאות כדאלו ה' מלאך
הנקרא אים' ה' ה' לא גיהם פתח לפניו תפ' חור ממשכנו
וארנס כדן יסיה :

צב שוחר טוב ביוני' ג' ויבא יעקב מכבד שבע וילך חסכה
ח' חסידא ה' אבי' ע' וכו' וכו' אחר על כפי' ישא' :

צג מדרש הנעלם והנה מלאכי אלהים אלו הם כנז' יעק'
זכו עולים לא זכו יורדים :

צד תקונים תיקון י"ח והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים
: כוח ואש' דליקון קלים כלקח והחזקתו תרי' מיל'
ועב' ד' דליקון כבדים ואינן מיכל' ונבדיל' רפ' כור' מיכל'
מיל' נבדיל' אש' כור' מיל' רפ' אש' :

צה ציוני מולם חוב אברהם י' הסול' הוא מלאך כדלמן
אופן אחד בארן ראש חני' השמייה לבין החיות
כיום מלאכים שגדלם בים הגדול ויש מלאכים מן הארץ לקריע :
צו רקנטי הראה הק' בה ליעקב כנבואה : כל הנעשה בארץ
כעשה ע' מלאכים כו' והשמי' ליעקב הכעסה
גדולה של' יהיה ביד מלאכים רח' יהיה חל' ח' תמיד :

צו סורי רוא' בית אל היה וועד ליו' אבי' כו' ואין המלאכי'
יכול' לדבר כוד בפני האדם פן יתפרסם לבני
אדם כו' וישנעים כו' וכלו לבצע בו אילולי שמו' שער' והוא כער
לא הניח לרדת עד שיקבלו עליה' של' יקו' לו :

צח פרקי ר' אברהם יעקב מלאכי השרת עולים ויורדים בו
ונאמ' פניו של יעקב ואערו זה הפנים כפני הדיה
שכבא הכבוד :

צט מגלה עמוקות אופן רע' חוד' של' שניות כבולם שראה
יעקב ח' ד' שכתבו בפרכס' ואלו יאמר יעקב
כאשר רא'ם בנימ' ענפיל' להכה למעטרו'ן ב' פולבו דכורא'
גם ב' ר' כ' מ' איר' חר' :

ק ציוני הנה לך בוד גדול למה לא היה המלאכי' מעופפי'
כמו שזמר ויעק' אלי' אלף היו אותם שגת' לחו
ללשו' וחס' או כמה שג' ללשו' ואמרו כי משת' אחכו' ולא כיתן
להם כח לעופף אלף לעלות כבולם ע' דילוגם כי אין להם קפי'
ועל' תחילה לראות אם הם ראש' לעלות עדן ויורדו כי לא
כתקבלו עדן ויורדו מלאכי' אחרים ללותם :

קא חכם הדיוס לפי שיעקב כהן כק שר' מיכל' לרוב גדרי
כהנה : מה יעקב כיתן לו כח' לה' בלי מעדים שזאמר ופרכת ימה
וקדמה כנה ופסוקה כק שר' פרכת שפ' א' מ' קהע' ועד כופו :
קב המונה ממך' לע' ולמ' ש' כח' א' וכל' אותו דרך
ועל' אותו כולם מלאכים עולים ויורדים וג' הבגיות כו' :

קג פרקי ר' אברהם יעקב יעק' לר' א' יעק' כדל' וואו'
ויבא יעק' מב' שבע והל' הקדוש כקד' כדק' וענו
המלאכי' ואמרו ב' ה' ה' הקדוש :

קד שיערי חורה דק' ע' ו' מ' א' ח' ע' ע' המלאכי' ו' א' ח' קד'
כאותו שעה המלאך הנל' כו' מ' ו' ה' ע' יע' ק' לנאו' אותו
מל' מיני' מש' א' יעק' המלא' כהנל' אותו מכל רע והע' שנקרא
עליון עדה

מלאך לפי שזכה פועלת הנדולה אל בלשונות אל תי :
קה ילקוט תלים דף מ' ע"ד ויש יעקב נגלו המלאכים
טעמו אותו :

קו תנחומא כשביקש הק"ה ליתן בנים ללא אחיו המלאכים
לוי אתה כותן בנים ע"י ומי בן בנה יפלוך ד' אלף ז' אלף ה' הק"ה

קו פרקי רא' פ"א לקח לבן כל אשה ביתו ועירו נבדו
כח ודף אחריו להצטו יד מיכאל ואלף

קח שער אורה דף ס"ג מדת הפחד בקר' אש הנדולה
ואוכלת כל מיני אש ומלאכים מתיראים

ק"כ מורה וינדרה נקרא הק"ה אש אכלה :
קט מכסת סופרים כו' ע"ש : כשהולידה את אשת

יעקב אבינו ללבן והביקש עשרים שנה מאבן ואילן יוסף המצניח
דעה ויד מיכאל והולידה לבית פוט"ר :

קי זוהר מלאכים נבואה מלאכי אלהים אלהים מלאכים אלו
והם היו בוכים על עקידת יצחק ע"כ מלאכי אלו

קיא חוספתא ויפגעו בו מלאכי אלהים נשמות של אברהם
ויצחק וכי תימא הו' יצחק עדן ח"ל בשעת

עקידה פרהה נשמתו כו' :
קיב דקנטי ויפגעו בו מלאכי אלהים המלאכים האלוהיו

שני המלאכים המלכים לאדם א' מלאך טוב
ואח' מלאך רע :

קיג גלי רון העלויים היו כעובים עם יעקב בשביל זה
שעה שנתחבר עם סער אחר א' ויפגע

במלאכי אלהים ט' כפי הכרעה אילו המלאכים היו מלאכי דין
והיה כעובים עליו על מה שעה עם לבן ולכן לא דברו עמו ולא

עמדו לפניו ולא בהעברה בעלמא :
קיד זוהר פרשת פתח דף ק"ע א' ואמר יעקב כאשר ראם

אילן מלאכי יום ומלאכי ה' ואתכבי מינה
ולכתך אתגליין ליה כו' על אילן דלא כתוב מחנה אלהים

קטו זוהר וילון דיימ' כתיב בהנה כו' :
ויקרא עס הקוים ההוא מהמים תר חד מסערא

דחמא וחד מסערא דדינא מלאכים מה יגבא
ומלאכים מהוא נבא כו' :

קעז תנחומא מספטים : אש תגבה אדם בנצח כבוד
ואלף מלאכים משמרים אותו ואם אש בתורה

ובמלאך הק"ה משמרו וכן אתה מוצא וכו' :

קיו ציוני וישלח יעקב מלאכים מאותם ק"כ רבוא וכל
אילו המלאכים ירדו עמיהם ע"כ בלשונות

וכן : מחס' אלהים ו"הני ק"ך רבוא :
קית זוהר יעקב ה' עמו כמות מלאכים א' בלשונות כתיב ויהי

יעקב לבדו אלא שאלה המלאכים בעיניו וככחם
בכמה ולא פירש מימנו ויפ' המלאכים המלאכים :

ק"כ סטעט שעתא לומר שירה :
קיש זוהר פרשת בא דף י"ז ע"ד : ויאבק אש עמו דא

נבדיל אברהם אבן דעשר דאיתמר ויפ' אלהי
את האדם עשר ואילוף ליה ע"כ : ויגד הרע כנען בן יצ

יעקב ואשת מיתא ע"כ :
קכ ציוני ויאבק אש עמו : אח' אלהים ע"כ עשו חסד והצניח

האברהם היו השתדלות לנצחו : (עס ואזר בתאבן גויה
כתרשם עם חומר האדם כי כהרשיון ע"כ אלהים ע"כ אש

חומר אנושי דוגמת אלהים כי כל דמות י' לו למעלה וכתב אש
בדיש אלה דמותא א' וכן האל לבושה דמות תכלת כו' :

קכא אבביר מיכאל היה המלאך א' הק"ה נשית בעלמא
לכתב א' : א' הוא כהן כהן וא' כהן כהן

א' לא לכבודי עשיתי אלא לכבודך א' הק"ה מעבדו תהא
ממונה עליו ועל רגליו :

קכב פרקת רא' שלח הק"ה מלאך להציל ולהשע"ר
עשו וצדק אלו כחם ע"כ ויאבק אש עמו

קכג ילקוט ישע' דף מ"ט ע"ג בשעה שצער יעקב מעבר
יב' ק' נדונו לו מלאך אלהים א' עולם ע"כ

וגווייתו כתרשם ולא יוכל לו ורובם תחלה ע"כ ויאבק אש :
קכד שוחר טוב כו' ק"כ נבדו כחן יח' ורע אש יעקב

ע"כ ועתה שאל עבדי אשר בחזקת ורע
אברהם אברהם ומה נבדו שאל את המלאך ורשעו לאזר שאל

ויש א' מלאך דור ישרים יבדק כל אלה כשני ישראל נשים עשר :
קכה מדרש אותו הלילה שנתאבק יעקב עם המלאך היה

אותו לילה שנתאבקו המלאכים כו' :
קכו ציוני ואמר שלחני כתב אש בודי בראותי המלאך

השביעו אלו און מחכו ע"כ לא יכול לזון מחס
בלתי רשות וכו' והיה דוחק להטיל בודי להשביעו והיה לחס

זה תשאל להשביעני א' : בתם חושל ועוד לא תיכל להדיעני
כי הוא לפי אלהותו וזהו א' א' מלאך א' עשה שתי אלהות

וכתב הו' כי כל כחיקרא מלאך ע"כ איבוד עמא ע"כ חס
לכקרים ככה אצותך א' חסו בכל יום ויום בורא הק"ה כהכת

חדה של מלאכים ואחרים שיה חן מיכאל ונבדיל ושר
המכבת ומעטקן וכדלפון וכיוצא בהם א' חס חסדש א' א

עומדת

מחמת כבוד שנת ימי בראשית ואין שחוקים ומחלפים שחוק
והוא נברל כו' ואין א' מתחוק אלו כי אם נברל השך ואחר
הקילום חזרים המלאכי' לבהר דיכור שהוא מקום בריאת הבא
מיוצות היות אשר תחת כבוד הכבוד כו' :

קבו חובבות חולין דף ג' א' ע"ב א' מלאך אמי וימי' שבראמי
לא הניע ומני' למור שירה חסדי' ליה לר' חננאל
כירש ביה אומר הנולדים אחרים שירה א"כ הא דקאמר של
הניע ומני' מי' שבראמי למור שירה עד עכשיו הכקאמר ר' חננאל
אין נפלים לברכות בשירה דקאמר א' אחר קדושתו לא :

קבו רבם הרונים בא המלאך כדמות עשו לעקב א' שרץ
למה אחרת אכזי עשו בכורך א'ל שקימי
ככותו ואחרתי עשיתי כאשר צויתי כמה פעמים א"ל מהשך
א'ל יעקב א'ל לא יעקב לבן עוקבא יקרא שרץ כי אם ישראל אשר
לא ואליו לברכה לכתוב וכברות לראש איונות אצירית ישראל
לא ידבר כוב :

קבו ציוני רמ"ה מות עשה ורמ"ה מלאכים הנקראים לבעלי
קבלה מלבד השכינה :

קבו מדרש ועשה לו תוכות פכים נ' מיכאל נברל רפאל
חזריאל : דוד שם יפה תואר ויפ"ה מר"ה :
יפה תואר נבי' צורות ויפ"ה מנין מיכאל מראה מנין נברל הכי
צורות נברל ומיכאל היה ביוסף :

קל גלי רויא נברל לבעל ה' עם יוסף משעה אחרת
עמו ויחזקו אים זה נברל . שך ביה מן
השכי' וענין החלומות שראה שר החשקים ושר האופים הכל היה
ע"י נברל ונ"כ חלום פרעה כי נברל מוהב על החלומות :
קלא טורי רוא המלאך הנשתלח בזכות ראובן להגיל את
שמעון אז דוות המלאך כדמות ראובן :

קלב רבו גשא פיר' שבעים קל' בקל הקודש שבא נברל
והוביק ליוסף את א'ל' חשמו של הק"ה ולימדו ע'
לבן ש' עדות ביה סק שמו אילולי כן לא היו הנזירים מקבלים
את יוסף לשלוט על הס :

קלב תגומא כשהיה יורה מתוכה עם יוסף אחר מלאכי
השבת באו וברד למטה וכראה שור וארי מתנחנחין
קלר (: שט בעשה שיוסף הראה להם כרית מילה בקשו להורגו
ובא מלאך ופזרם :

קלח זוהר שמות אחר' יודיה ביוס שירד יעקב לנזירים
ירד עמו ס' רבוא מלאכי השלח :

קלו עשרה מחזות דף ק' ע"א א' גדול ונורא הוא המלאך
הנורא שזכר יעקב כו' :

קלו (בתב בעל הירוש' שגדול ונורא אכפרי' א'ל בעולם

הנראה שם אין דבר רע בעולם ואותו מלאך אכפרי' א'
ינרך הנערים הנשני מלאכי' חטאון' סגדלפון אכפרי' א' בקרא
זקן והם נערים (עיין גלאשני' אקס' בת צין) :

קלח מגיד וידנו לבוב בקרב האין כל' דמטטון וסגדלפון
אילון איכון דני' דלשנו נים' דהייכו ככסת ישראל
ואיכון תנינים כו' בקרב האין דלשוטטון כנו ומאלא לאו
נלים כו' :

קלט מדרש הנעלם דף כ"ה המלאך הנורא אומי מכל רע
מאי המלאך אילי אחר מלאך הוי חשתי על חורך
ומטטון אכל' בתוכסו' איהו שכינת :

קם ציוני כתב רבי מנחם המלאך הנורא הוא השך מיכאל
כח"ש יעמוד מיכאל שר הגדול על ערך אשני רוא' צדוק הקודש
שח' ביה מיכאל עליו וכל רועי' לשר וגואל אבקס לבני האל שיתלך
רעות לבדך הנערים : (כתב רב בודי כי מלאך : ר"ל מלאך
שהוא ת"ק צלותיות מנכך ונקרא מלאך ע"ש שמאל העולם) :

קמא מדרש הנעלם דף מ"ע"ב כל כשיק דוד מההוא עלמא
לא שנקרה המלאכי' למיעב' בתרע' דירש' ל' לעילא'
ויתבי אבראי' וביסם שנגמל החקדש קרא הק"ה למיכאל ויכיליה
וס' רבוא קדישין עליון להווי אפטרופ' לישר' ומני' ליה למיכאל
למיעול דוד חשיא בתרע' דירש' ל' לעיל' ולהיות עם האבות
במרכבה כו' :

מלחמה

א גלי רויא איבעה מלאכים את החמשה ד' מלאכים הם ד'
אתון של שם הוי' דאיהו ממת חסד של אברה' היו עושים
מלחמ' לעילא' עם מרת הדין דאיהו' אתון קם שמים וכמו
שנחו לעילא' ד' אתון ל'יה אתון כך כנחו למטה ד' אתון דאיון
רווחים לארבע מלכיות ואיכון ד' אתון דמן אכרס לה' מלאכים
ב גלי רויא בשעת' דאתחברו כל איך ויפ"ה' לעשות מלחמה
עם אברה' אחייענו לעברא ליה מעלמא כו' בגין דהוי
מפיק בני עליו' עילאה דהוי בני תת' קע"ד דורות מיד פחל
וכטרי' דיליה מולחמ' כוכראה למולחמ' דהק"ה ותר' הק"ה
אחער לון לגדל שמה דאברהם כו' :

ג מדרש האך כחך אברה' על כס באתרא דשכיית הוי' לרדוף
אחרי' ד' מלאכי' א'ל כשיא מכותי' יא' לפדותו במח' קרב
וכשיא' אפטרופ' ביה ראה חיל גדול כביטו השכס' מיד דף אחרת
ד שער' אברה' דף ו' ע"ב ביד המדה הוצת הנקראת צד'ן
מכרי' כמה מחכות וחילות הנקרא' חכני החלמות
בעלי רוח' וקשמות וחזים ומרכות : ואכני בלישתים לחוס
ולעקור ולהשמיד והמדה הוצת הלה עם אברה' ע"ה בתלחמות
המלאכים והיא השמיד' אותם חלפנו ונפס' החלחמה
גלי

נקיט ומהבא כמה חילין ובעה חסידין תלוי בהא
יד וזרר מרומה ח'ד כוכב אקרי י'ד ובלא קא הנהג יתורה
לשאל עמין דכתיב יד בע דף אייבך כו' :

מלכות

א רבה במדרש פ'ה (למה חייבת התורה ליתן מלכות ארבעים
לפי שער על התורה שנת' למ' ותרס וייתה לעצמה
גבור למ' יום ילקח ח' ויבא ידי עינוכס שנת' לאל' הרצון
שעל ומתחייב מיתה ובלקח ארבע' שנתקבל המל' כעצמות
קלות' לאל' לכת' למה עשר לאל' כו' :

ב מגלה עמוקות כ' ע') חילול חסד אדם הכולל כחות
העומד' מבייג' לאל' והיו חסדוטי עשי' לכוונת אכל' חסד שטא' אל'
זוה' הק' בהשאל לערבב כחות העומד' אלה סוף כח' אלה וזה לא
תחדש כבוד וחמור כו' ובשאלקין חסדוטי' הוא חלקי' אותם עי'
שור וחמור ברכוניהם אלהם :

ג ציוני דף י'א במדרש (למה מלכות ל'ט כנגד' עונשים בי
בן י'ג שנה והלאה מענש' אותו ומלכות למעל' כס' כולל דבור
כי אין עונשים מן הדין של מעלה עד כן שנים ולמעלה :
ד ציוני ויהי יתכן בן ארבע' שנה הנס הוא סוד ויהי פשוט בן'
תבין כי הם שני הפכי' (הנהג') וסודס רחוק ויהי עי'
עס' ה' ארבע' שנה וסוד ארבע' וס' יום לנגה וסוד ארבע' יכנו
מלאכה

א וזרר ויבא יוכב היתה לעשות מלאכתו לאשתדל באוויית
ולמעבד פקודא אורית' דאיהו מלאכתו דכרס כההוא עלמא
סמור

א כפר חסיד' מ' ח'ק (המוליד חמור לא קיים חזות כרה
ורכה כו' ולא מיבע' דלא קיים חזות פריה ורביה לא
שעבב חזית דקאמר חמור לא ח' ואותו חמור סמוליד לא עליד
כסס דלא ח' כעריכה דלא ח' ולא היה זה ערעב ככחות חס'
מוליד בן אדבת מתקיימים והיו מולידים כסס אחרים :
ב רמבנה כמשיכה שעברה לא היה סס חמור' וכו' נפש :

בן

א חוסמות עירובך דף ל"ח ע"ב) ואין יעמין לשנת דקר'
חשד כיום הש' שהיה יורד מן ואמר במדרש דרשני
לא ירד מן לשל כשכחו וכו' ויש חרשו' חלוקת דרש' ויכר
וקדש ברכי בון וקדשו כון ובאח' קדשת מכל חומי' מש' דרש'
מן ביש' ולפי זה כ' דהש' מחשע העובר ויהיו חול בש' הרק
החומות שביך :

ב מדרש ידוע אכל בעלי הקבל' סוד הקדוש הוא להט' אצוים
והוא חזון רבני' למלאכ' מניע ליהם חזר כח אילות
חמד' העשי' הניחם' בשם מע' לון ע"כ רחוק הכת' הניח חסיד
לכס

א ח' חיל' להקצות כיון אברהם לא עשה זום מלחמ' למח'
כיבדק' כה' שהלך אברה' לשם ולקח שמה עם האומות
וחק' יס' בכל דף היה מביעין מלח' א' כחו כבסדכדוה' לוט'
כיסל' כחו שני' כמדים וכ' ומירך כי אברה' בהיותו ערל עדן
בדך למשלט עליה' והיה אדם כו' ובאופן דא' ככנעו כל הקל' יס'
יחידים ומחללי' תחת אברהם כו' כי הדין הוא שהעל מעל כח'
קליפות ערלה :

א גל' ח' וירק' אבר' ח'א' תתא' תתק' מ' ויהיו ככחות עם
אברה' וחיל' שם ח'א' שד' ויהם כו' ובזאת המלחמה
היה כעשר אברהם מן הקליפות :

א גל' רחל ויהי ונכח' כ'א' לטות אברה' עם כ'א' של פצמי'
להיכס להיכס להיכס הנכחי' בסוף ק' וישכנס ש"ח
ג' ק' ויש תלת אילן שמה' תלת להיכס שם כהשכון ליעור
כח' ד' ויהיכס כו' :

ח גל' רחל דע' אילן החיילות שהלכו עם אברה' הם חילות
של ד' ק' ואלון חילותיהם היו תתק' ה' ויכח' לקיס'
לפני מחכות חזית' למדת יום שהיה לשד' מדת יסיד וקרא' אב'
אותם שה' למדת לילה שם תחת מדת להיכס נקרא' כערים כו'
ולכן חמד רק אשר אכלו הגעל' וחלק האכס' ל' בן אותם
שנתנו ביום ע' האכס' : וכן אותם שנהרגו בלילה שם כערים
כסרס וכלכלו כלם :

ט חסונה פלשתי מורע אברה' עמדו כול' בעול' מפני הכרית
שכרתו על שבע דורות כי אבימלך פלשתי היווה חלח' ח'
כערה ביניה' עד שכל דוד מ' ח' ע' אברה' ל' ללדיק' וגלות
הפלשתי מורע אבימלך כלחמו כהיה וגדלו דוד מפני שקים
שכרעו על אברהם כו' :

י כתב הרמבן בפירוה ששית בעומדו בקרחת הנריב' כי היה
מוחזק תגר ומלחמה למוחזק ידוע' עם הגבור' הוא
הקע' ויחקר' הקש' היות דשו' בעלי' וכו' נבשלי' וכו' חזילים
הקש' ומשחית' ב'א' וכו' ויחקר' גדול ובנוכחו רש' גדול
ועשה חמיר חר' ע' בית יסל ודחש' הקרא' לספירה שכל
דכתי' על שכל ופתח תדריך כו' וספיר' זאת קטענה' יסל'
עד שכלו מירא' ד' אלה כו' :

יא מדרש סיר חסיד' ר' עזרי' אחר כל מלחמו' ששאל עושים
בע' לו כחות אותו אבק' א' א' יעקב :

יב רבה פסות ב'א' הק' כ' קדוש ויהיו ופס' ידיו כעתי' אים
למה כש' גדול וכורא וכשכל יסל הודיע כח' ומה כש' יסל
ש' יעקב אכס' ארץ עמך חזי' והוא עשה מלחמתו של ישראל :
יג וזרר גד' גדול וגו' ר' יסל אחר נד' אשתו דף חילין
יפקון לאשף קרב' דכתיב' ד' ובכל אחר' י' יהי יד'

ר רבה פ' במדבר כטעה אחר הק' בה' לעקב שיר למחש
איתו טעה כיסר את בניו כוולאו כולטס' כפשות
שלאחר כל נפש ששים ושש' בניו ויסקף הית' עוהו ואומר כל
הנפש שבע כו' אחר רש' כי למוד אותו הנבע למסות בעיניו וכן
יובנד היה אחר מעברת בה' כו'

ה זורר שנות ע"ח ר' חזקיה הייטב קמיה דר' שמעון א"ל
מה דארתה תורה למכית בני יעקב שהם שנים עשר
תחילה ואח"כ שבעים נפש שז' כל הנפש לבית יעקב שבעים ש"ט
שבעים ולא יתור א"ל כנגד ע' ואומין דעליו ואינון אומה יחידה
לקביל כולהון :

א חוספות סנהדרין דף כ"ט ע"א דברי הרב דברי התלמיד
מי שמועסו ד"ת אס כן כל מקום יפטר עמו
באותה טענה וי' דוקא כהן שלא נטוה שלא להם ולא נענש אלא
לפי שבאת תקן' על ידה אלא מקום שנטוה שלא להם כיוצא
בשוכות עובר :

ב חכם הרוים פועים אדם מבקש אלה ומחזקת דע שזאלך
מסית אותה למאן שלא חלכו לפסיד ולקחת אלה
והזאלך הביתם שאמרין קולך כו' :

א מדרש קרית ארבע שנקברו בה ד' והקשה רבינו דוד
הוא רגל רביעי שצמח מבנה אס כן היה כהל' להקבר
עם האבות אדם חזי עבודתיה ותיקין כי אדם היה מן הרשון
אלא כחשאו כישל' מחבו ונכנס תחתיו דוד וע"כ האמין לו אדם ע'
בין מוסתיו ומה היו האבות עומים עד שז' דוד אלא האמין לו
היה הורכבה איהם ע"כ הוכר אדם לכבו' בתקומו שש לו שייכו'
עם דוד שיהיה צמחבה עלינו וכיון שהש' אדם הוכין בחי' א"ל
היה דוד יוכל להקב' שלא יהיה יותר מוד' : עוד טעם אחר לפי
שהאבות היו מעלמ' דכור' וז' מעלמ' דכויב' בו' :

ב כנפי יונה ח"פ פ"ח הטעם שפעם אחד אחר מערת
המכפלה ופעם אחד (פ' ויחי) אומר שדה המכפלה
ופעם אחד אומר מערת שדה המכפלה ופעם אחד (כוף השנה)
אחר מערת המכפלה הכוונה היא שם הו"ה במליוה' ק"י יו"ד ה"ה
ויו"ה ה"ש ד' ה"ן בשאר קודש מערת המכפלה היא ה"ה
לאשה וכשהוא אומר שית מערת המכפלה הוא ה"ה שני' של
השם : וכשהוא אומר שדה המכפלה הוא ה"ה שלשית : וכשהוא אומר שדה
מערת המכפלה היא ה' רביעית :

ג טוב הארץ דף ל"ה המערה הוא חצר לנ' ע"כ מערות
המכפלה היו שני הרים וז' ע"כ וז' מערות בהר התחתון
ב' מערות בהר העליון כו' לכן בקש לעשות בחכמת כפיים שלא
יזכה יעקב להקבר בחצר' המכפלה וזהו להרזו אותו ולתקוע
סוף

לכס לחם מן הארץ של הרוחניו' כיוניו מחבו וכל אותן ארבעי'
שנה שה' כו' ישראל במד' היה אותו האומות נשם מזה לבד ומתחור'
לתחור' עד שנתג' בכח הצור' הנוחד' פליאות וכסיר' והניע לארץ
בשמה הא' רה ונעשה להם האור האור' הנבלע באיברי' ומטעמון
האר פני ה' לכות שזון כסם רבו הוא המתקנו והיות בלו והוא
החליפו מלואה אל צורה מושמית והוא סוד הין וכוד המטר :
ג עשרה מאמור' דף ק"ח ע"ב אר' יעקב ונתן' לחם לאבו' ובגד
אכס' שש' יעקב על האומות לבניו ובג' לבניו על שמלת' לא בלת' כו'
מנהג

א זורר ר' שמעון היו אולי לטכריא פנע בו א"ל א"ל שלחא דמ'
א"ל במאי יעביק הקב' בדקיע א"ל בקרנבות ואיור מילין מדתין
משקכו' וזלה הדה אכא בעי למש' מידיכו' עלמא דאתי לית בהו
אכילה ושתיה והא כתיב באתי לגני אחותי כלה אכלתי יצריעם
דבני' כו' א"ל אברהם חבני' דחיימו' שני הק' בה עובדים בנין
דאתי לגניה עבד דעומתון וכן ואלא' גניה אברהם כו' :

א טוב הארץ דף ק"ח ע"ב כהק' בה חכה בהיות הקודש שבו עי'
עם המרכבה או יוצאת מהם כי ביום ומשעמון שר הפנים לקח
אות ומתקומם כירו ומכו' א"ל תלוי לפני הקב' ה' וכל שעה עומד'
על' יניו' למיתקבו' וינא' ואל' העורפי' על הנירו' מתקומם
כיבסו וכו' :

א מדרש הנעלם דף צ"ב ת"ח כדמית' יסבף למצרים חזא יעקב'
בזכות וכו' לו דיחיתון למתן מכה דתהי מניין
עליהו בנלות ובהוא מכה' שית אכלת' מן מעט זרי מעט דבש כו'
וכד תעבדון האור מכהו ואל' שית יתן לכם רחמים כו' :

ב זורר כשירי יסבף למצרים דה' יעקב' להביא שם וימחה שיהי'
השכינה שהגין עליה : וזכות שארירו השכינה לבס'
לכך בפר' גלותא ד' ארסו יתקיי' להביא כל ארץ כס' חזקה לה' וי'
לאו האור וימחה דמית עומין ובעי' רתק' עליהו לא כפסון ומתון
מנין

א עזרה ויחיות דף צ"ג ע"ב אס יוכל לימות איש כו' גם
וגעין יונה עי' א"ש זה הק' בה יוכל לחנו' עשר הארץ
גט ויעק' ימחה בעמיו לארץ אזה' חיו' וזעזיה' ככוכבים
שדורין לבדו כפסין :

ב זורר לעולם יתנהג אדם במדת ענוה דכתיב נבי שמה חלה
ושבע שנים הרי לגבי חנין גדול שהוא מזה כתיב שנה :
ואל שבע מנין קטן כתיב שנים :

ג מדרש כשירי שרא' למצרים ככנס הק' בה עומה למנין
וכשלא היו' רבו בכנס הקב' עומה למנין
ס' רבוא לקיים מה שא' אכס' ארד עקב אכס' ארץ גם עליה :

ארי' וישועאל' שה' יזכו לעבור דרך מערת המכפלה ואם היה
ש' לא נקבר שם במערת המכפלה ש' א' חישאל' לא היה עובר
דרך ש' כו' וכן מואל' עם יעקב וקטע כף ירן יעקב בקש לעשות
ליעקב בעל חוס כדי שלא יקבר עם האבות במערת המכפלה כדי
שיקבור שם עמו ונת ונו ולא עלה בידו שיד ריפא אותו הק' כה
ש' ויב' יעקב שלם בנופכו כו' :

ד מגלה עמוקות כי רכ"ב (בקש משה לבטוח לא' שהראה
לו הק' בה' ג' ע' למטה שיש שם מצבה פתחים כד' אית'
בזהר' לך לך הפתח הראשון המצבה הולכות בשעת יציאת
מן העוף דרך מערת המכפלה שם נקברו האבות והאמה' אדם
אחיה נקבית ארבעה שם ארבע' וכן כל תפלו' שלהם שם עולם
למצלה דרך מערת המכפלה הם עולם :

ה אור נערב נקבר יעקב במערת המכפלה שהיו השכי' ולכן
נקרא קרית ארבע שנקבלו בה ד' זוגות כי אלה' הר' נגל
ד' סוד דוד שהיו ג' גולו :

ו ציוני סוד מערת המכפלה דע שם נקבר אדם וח' אצ"פ
שליכו מפורסם בתורת הקבלה חכה לאון אית'
נכ' רבי קיסמיו אחר מערת המכפלה סוד לפתח ג' ע' כי אין
ספק הנ' הוא בלחן ובשעה שזוהי חוה נכ' אדם וקברה' ש' ושם
הריח ריח ג' ע' רגל' לחזק יותר ונאח' בת קול ואמרה לו דיי' צדד
ולא חב' יותר כו' ולא ידע אדם מן המערה עד שב' אברה' וקברה
אותה בדני' יקרי' והריח ריח ג' ע' ושמוע' קול' אומרים אדם
הראשון קבר באון אברה' ויחזק יעקב מוכנסים לבאן וקודם
לכן היו מוכנסים להקבר שם ויחזק אברה' שמוחו ורואה
דולקת שם כו' :

ז זוהר ושלח) עשו שבק' ליעקב קין וריוח שנוכד חזרים
ובין ליה ארץ ישראל ומערת המכפלה :

ח מדרש אלה' הם ח' חתירא' שלא יעשו ע' מה עשה
העמיק ארובו למטה בלחן מערה לבטח מערה
והיו ענין מערת המכפלה :

ט פ"א בשן אברה' אחר כ' הבקר ברח ונכנס תוך מערת
המכפלה וראה אברה' שם אדם וחיה וכוונת דולקין
ולכן חמד אברה' למערת המכפלה :

ש' כשב' אברה' לבק' מערת המכפלה שהיו דרים בני'
יבוכי לא חכו לו עד שברת עמם וכשנע כשיבכו
בתי' ארץ ישראל לא יקחו עיר יבוכי מה עשו כתבו השנועה על
ה' אים שתן העיר ובשכבו ישראל את הארץ רבו לבטח ליבוכי
ולא יכלו מפני השנועה וכשב' דוד רצה לבס' אחרו ליה לא
מוכל לבטח עד הדיק הפתחים והעיר' חילו ה' אים שבת
ע' מה השנועה כו' :

יא כנפי יונה דע כי חס' בן דן הוא שה' ראה עשו והפיל
אותו למערת המכפלה בשעה שהיו השכנים עבוקי'
בן יורה יעקב כו' :

יב פרקי ר' רבי אליעזר אומר כש' אקופת יעקב קרא יעקב
לבנו יוסף ואל' בני המצבה לי בבית מ' מה שנתנו
לקבורת אבות למערת המכפלה כו' :

יג ציוני פ' תולדות) כונתו של יעקב שלא הולך לרחל
לקבורה בווער' כדי שלא יקבר הוא עם ב' אחיו ויבוכי מחבתי' כו'
יד פליצה גר שנתעורר בקטן שכל' דמי' א' יעקב בהיתר
בא' ב' אחיה דה' גר שנתעורר בקטן שכל'

וכתב' האחות רבון כל הצולמים אדם הצוה' בד' וחתמ' וחת'
לא קבור רחל בתער' או לא יקבור עמו בווערה כי שאל יאחרו לו
האבות לך מחבתי' כי שברת בשתי אריות שהיו יחזק היה בחיו
וה' והגיד לאברה' ושאל תאמר אברה' לא היה אפשר להוכיחו
כי יאחר לו יעקב מחך למדתי שגא' הנר והיו שפחה חזרי' ואם

ישב אברה' חס' שהיה חזק בכיס י' ליעקב תשובה להבי' מדא'
דהיה לו לקחת מחבתי' ולא חזרית ועו' אחר שה' ליד יחזק מי
הית' לו שכל לקחת כו' וא' יעקב מתוכחת אברה' :

אכל מחבתי' יחזק לא יכל' ואם הדבר כן שנתמ' מה' לא קבר
רחל מחבתי' ומה' לא קבר עמו בווערה כו' (עיין באריות
קטנות ותהי' ע' זאת בילקוט ראובני כי א' תלח) כחוס :

טו רבה מערת המכפלה מ' שנקברו בו שכלו ככול ומכפלה
טז כנפי יונה) שם של ב' קבר א מערת המכפלה :

יז יונת אלה' כל התפלו' ח' כן כשעין עד שכלת תחילה
למערת המכפלה שם נקברים שלה אבות כו' :

יח זוהר ת"ח כד' כזית יעקב למצבת' כל רוחין דנ' ע' אשתכחו
במצבת' ומצבת' בליק' כהורא ושרג' חד דליק וכד
עאלו אנה' לבניה דיעקב וחתו כל חזרים אסת' לן ההוא כהורא
בין דעאל במצבת' אהר שרג' אחריה :

יט רבה פ' חששים) בשעה שנת יחזק בטל יעקב כל החזון
שכידו ונעה כרי' ואחר לעשו אחי חלק שם לך בחצר'
וז תרג' או הכפר והרהב כ' איתו שעה או' עשו הדיוה בית קבורה
חזי' בכל הקים וכש' קבר א' שם לי במערה אבי מחמד כל
החזון חיד עמד וכל' כל אותו חזון ונתן לו לקבור כו' :

ך פרקי ר' אשכנז למערת המכפלה' בא עליה עשו למחזר
ריבואמר ש' הו' א מערת המכפלה מה עשה יוסף
אלה' נפת' לבטח במולות ולירד למצרים להציל' כתב שהיה
בניה' לכן אחר ופתל' איה' אלוה' וכו' :

רא זוהר כדורא דאבות ח' א' שוכנים מזה נקבר בתחילה
וכמין אלה' אדם שהיה מתקברת תמין ויכ' לה
אברהם

ב וזה פתח עמו מל"ט בלחורם כתיב ויחבם את חמורו

בנימיה אחמר עליו חל"ה עני ורובק על חמור :

ג גל' הויא שחוק היה מכניית וכולד ע"י חמור וקבל

הדברות ופסע את ישראל ופסה בקרחה באיבה :

הקצ"ה יתן שכרו ויגללו כחן משיח בן אפרים ויהיה שר צבא א'

על חילותיו ופסעו שר' הוליהו יהא ירש'ה שער אויביו ועליו בלחם

ויסול רובקו חמור :

ד רע' מתימנה פר' פתח : משיח בן יוסף מקטרא דיוסף

קקרא צבור שר' יכניע קליפות וימנעל הקקרא

חמור עני ורובק על חמור כו' :

ה וזה פ' בלק עמוד ש' בכתרין דיוקן בליין בחמור' דרזין

מלכא דמשיח' לחשט : כתרין דמלכא בליין בלתי

זומטקא כפך עיר' קטניור דדרקויהו דכתיב עני ורובק

על חמור' ועל עיר' בן חמור :

ו כנפי יוכה חל' ד' כי' כ' עני חש' בן כנפי כנפי חש' :

לחשיכו שר' יחיד שול' כנפי' שר' חמור משיח בן דוד

שחור מן : וכתיב חש' חסר ו' בן אותיות משיח כו' :

ז מגלה עמור' אופן רכ' חמור' פסעו שר' אתה על חמור' :

לאורינעם בן כנפי' חמור' ופסעו שר' אתה דבר כ' :

ה' ביון קדושה שכתוב דכתיב חמור' כו דבר טוב שר' חמור' על

אניה בן יכנעם שר' משיח בן יוסף :

ח רע' מהיורה פ' פתח שכל את ידיו מין דלחמור' חס' :

כט' בוקק משיח' חמור' חמור' דלחמור' דלחמור' :

פ' ח' כט' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

משיח בן דוד וחד חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

ט מגלה עמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

משיח בן דוד חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

י וזה כד' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

בן דוד חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

ש' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

ב מדרש בני אדם של אשה שצרכה הוי כולא חס' ומה היה

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' חמור' :

מדרש

הוא יתן לנו את כל צרכינו ויגן עלינו מפני כל פגע ופגע.

ילקוט נזירות נחמה ראובני

והמנער שאלו מדריגה תשיעית שבת קראת שוב ונקראת תבין בור
זו מדריגה עשירית של עבודה ונקראת בור : מבעה זו כחול
ולמה נקראת כן מפני שהיא חפשיה אחר עבודתה של ישראל ואלון
כבעו חלבוטיו ולפיכך קראו רב חנניהו הזן דכתיב שני השני שבת
ושמאל אחר זה אר' בליעל והמנער זו מדריגה ראשית של עבודה
הנקראת בלע בן בעור שהיא הכושר לאדם בניהולו ונקראת קטב
מריני שהיא הורן כשנער דיו' דכתיב חקטב סוד דהיום שהיא
תוקף התמימות ולפיכך אר' לא הרי השור כהני בור כי כלם
כיתות כפני עמם לחבל ולעשו כוק בעולם לולי שומר ישראל :

נזירות

א גלי רזא עשו כחולל בששון ובשכיל ששון לא הניאין
לאביו כשהי' לפניו מידיו כיון שבה יעקב כשה
כיון של יתבה לין ויהאמר כהן שהיה מנעור לרכבה מנען כך
נזיר עליו שהיה נזיר מנען :

נחמה

א וקונים תיקון ע'וה יתחט אחאי דנקדמתי הויערתין
בנ' גול' עד דלאת כז :

ב פסיקתא נרוך אתה ברוך שיהא כחול נזיר בעולם
כיון כז שכל זה יתחט :

ג וזהר בשמחה רחל היה יעקב מנחם עמו כיוסף שזפריה
דיוסף כשזפריה דרכל :

נחש

א חייט דף קמ"ט דע מנה האדם בעבה עריות שקודם שחט'
היה כלו קדש וגם הנחש היה טוב אם לא היה
מנחה מקומו :

ב עשרה מאמרות דף מ"ז ע"א : הנחש היה מדבר עם האדם
כלאדם וניטול חיונה כח האלון כח האדם וכלאדם היה
חלל הגנה כי מצינו דאין לה האלון כדנייאל להלך בגליחות
של אדם לקטיו אקוים דקוים ולהניח אלוהי דכר ועתה לכלם
ישמחה בנן בשמחה עיפות נענית שור דומיהם ולבד אן מזה
כלום א"כנס הוא היה מדבר עם משה ע"י קרינה ורמיה ונחשו
בכל מנחו :

ג רקנטי דף ט"ז ע"ד והנחש היה עמוס דא י"ה דא חלאך
המות נגין דאיהו חלאך המות דגמס מות' לכל
עלמא כו' :

ד וזהר משפטים עמו' ר"ב וירדו כדנת הס מיוקן דיוחא הס
ומכטרא דכזש דה"י שרה דמגרים דלמפוט בגלות
בנחמה כו' :

ה תקונים ין כ' ע"ל בריין עיני הקדוש ברוך הוא לבושי
ולת יקום לא עכיד הק"ה לבושים נגין דה"ל

ילקוט נחש ראובני

למכר לאדם בענן ונבניה לא כח אן ה' דוהנחש היה עמוס
דלחיוו דליכין מוקים לא עכיד לבושי כח' ע"ל ק"כ ב"ה
דקווי' ע"ל אדם ע"ל דלמפוט בניהולו כח' ע"ל ק"כ ב"ה
אדם חלבוט וירמו כחוד ובעז דהו' דיוקני' דחיוו
ו פליאה דע"ל מל' והנחש הו' דבר גדול וה' הוא חייס
ה"ה מה לו עס הנחש אלא כיוונו כייד ע"ל כח' ע"ל
והנחש הוא הו"ל של יעקב שמתן לעשו וה' אחרון שהתחב' בהשפ'
הנחש וכל זה כי האדם מנחם חנ' עובדיו הנחש יאמר כח
כי אן יתחבר וה' עס ית' וכשיאמר כחש פשטו חילותיו :
ו תקונים תיקון ט' חיוו כחש עכר ע"ל לא תענה כענין שוק
וע"ל לא תנחש וע"ל לא תחאף וע"ל לא תרכח כו' :

(עין שם בסוף ורואית כל א')

ח ספר הבהיר כמות קביה מן הקביה כמות הוכר מן
הוכר והיינו שזל כחש בתרל דקוה אחרה
הוא' וכמותה מן תכפון אבייתה במה' וחילי הבתה הו' בה משום
דכא עליה :

ט רקנטי דף י"ז ע"א וההירא שחיל כחש כח' ע"ל ק"כ
רוחות רוח שעות רוח זכות : רוח חמדה דערה רוח
תעלות כנגדן אב השמחה ראשון שני' ע"ל ק"כ ע"ל ע"ל
הנחש כעשו אביו אביה ה' חמדה :

י חוספות כדה דקכ"ז ע"א ולתני כחש א"כ ע"ל דקכ"ז חיה ורזח
בכלל חיה כדכתיב והנחש היה עמוס מל' חיה השדה
לאחר שנקצו גליה לא מקרי ח' כחם אלא חיה הכוונת וכל
בכלל חיה דמתכתיב :

יא מדרש הנעלם חלאכי השגת היה מק' א"כ לשי' האדם
בנן עדן עד שאלה סחא' בשמים וקייא
וירד מן השמים כדמות ללכחש הנחש כח' ע"ל ק"כ ע"ל
וקלה דילה - קריב כחש לבניה דלמ' דדעמה קלה מן האש
מכאן דלמ' לא אפתי אלא כח' דלמ' אחרת כו' :

יב רקנטי דף ט' ע"ד כחש והטיל פנס כח' ע"ל ק"כ
כודכנה עד הקמת הששן :

יג ציוני סחא' לא הוה ליה כח להפין ליביה דאדם עד דלמ'
כחש והפך ליבה דקוה : וחיה הפך ליבה דאדם
וקטלו שניה' ואתענש מיתה על כולא כו' :

יד פליאה דוד המצ"ה היה חכם גדול ומכיר את התנועות
ובכחא אורי' הכירה א' כחש שמיחה את חיה וירב
שהא עמו אדם הראשון ובכחא כחש הכירה שהיא חיה וכלה
לקחת כחש שני' חילוי' כי כחש שני' דוד היה אלא של א' חיה
דיבה כחש גס דל' לה רנו כידיו' כי כחש חילוי' מקדקין
אזניו אלא אחר כן יתדונו כי יבקשו ממתינות שיהו הנחש עשה
בדק

כדרך עקפין ושם אותו בסוף המלחמה והנה כו' :
 טו שערי אורה דף פו ע"א דע כ"ס בזה הקדמוני הנחמ"ך
 מן לכן ארמי הטל פנס בלבה ע"א דס
 הראשון שלא היה יכול להתקין שעה אחת ע"י עבדו ולא מן העין
 בהיות טוב ורע: ולא המתין לו עד שלקח חלקו במקומות הדבר
 הנקרא עולה ואז היה העין נקרא טוב ולא רע והיה יכול לאכול
 ממנו כל חפצו ואכלו וחי בעולם :

טז טוב הארץ דף ל' דרך הנחש לחזור לבוכב אחרי כית' לין
 עדן פצמי' בשכורה הראיות גדולתו ולפתות
 מי שיכול מאותם אשר בתוך הגן ואולם המכין אותו אינם עושין
 ממנו חשבון כלל אכל המתפתים אחר דבריו יוצא לבוש כפשו
 לחן ומתפתה אחריו וזה אירע לאדם וחיה ששאווי' ויצאו לבוא
 כפשו ונפתחו אחר הנחש ולכן ידעו כי ערומי' הם כי קודם הנחש
 היה מלובשים אותו הלוש שם לאדם מלבד הכפ והכפפה והנחת
 כו' והוא אחרי כן הכפפה והנחת :

יז עמק המלך דף קכ"ט א' ק"ל הנחש וחי' ליתו בתמרמור ומפי
 הק"נה ויכתיב א"ל להם לא צניחטילא בעה' ז"ל
 בדמות בהמות וחיות ואע"פ שאיזה יחידים מראים עצמם לפי שעה
 בדמות אדם כגון אדם בלעיל ותכירו שהוא כמאל' וחי' ליתו אכל
 הם פגומים כלל שערות הראש והקוק והראש הוא חד ואינו עגיל
 ושם העין יוכיח בבור עזא ועזאל ודומתו בלעם בן בעור וגם
 הנגלים שלהם לא כנבי אדם אלא כנבי' החזיר או כנבי' תרנגול
 כו' והראיה כמאל' כנבי' שור שלמעלה או חזיר וכפרט בשעת
 המציפה כנבי' אדם כשור שחור וגם ש"ר חמור כלב יוכיח שהוא
 קליפות אדם וישמעאל ועמלק :

יח עמק המלך דף קכ"ט א' אע"פ שיתקדו וינקע אותה לבת'
 חתיו' הם בדבקים ואין לה הריגה אלא כנבי' והבכור
 הוא יוסף דא' :

יט פליאה דע כי צורת אות כון' היא אות ג' על שט' היא ו'
 ש' אהרן והנשימה בתן החשפס ובהפכה במלת כחש
 עס שטן רוח להם וזה כמאל' חן :

ך תקונים תיקוע' כחש רכיש על קלא דעורכא אלא אחד בת
 וניה - קבס רכישת על תביעת דגופה דעורכ :
 כא מדרש כת היה בו קבת והוא של כחש וס' בו כ"ח של כחש
 ולכן נקרא איש אדמה :

כב צעני עמלק הוא שורש של כחש הקדמוני רוח לזה כתבו
 המקובלים כי היה לו דמות כחש על ירכיו ואונקלס
 הגר כיון חבוד ידע ציד כחש יר' כן וביעקב בתי' ויגע בכף ירכיו
 דלה הנחש לכנס לפני' כשראה פגרת אדם הראשון וירא כי לא
 יכול לו ועלה כחש הצמחי תחת מלכות עזאל והנה הנחש שוכן

כירך כי ממש מולדות העלבים ועל והחשפא אלו וטורד :
 כג מגלה עמקות בקן דמות מורחית בעולם היצורים
 כדון חתמה מרובשת וס' צורת כח' שואר'ס שמחל
 הניקת עשו הנשע שנקרא אדם רע וגם נקרא כחש ו"ש יעקב
 העלמי כ"א ר"ת כחש אדם וכן בלעם היה יטיקו ממש מהררי
 קד'ס ר"ת ק"ל ד' דמות יו' דמות :
 נחורש

א מדרש הנעלם נח היה מכן כפ' צי העיפות ושלח את
 העורב שהוא פקח בעופות למידע כימי'ס א"ר
 חי'א וחי'ב עניד הכי והא אכל לחמה בעופי' אלא א"ר חי'ה לחמה
 שלח העורב דמו' הק"נה שהוא רחמן כהפך' לאכוריו' כו' :
 ב חוסבות מוליד' ד' ע"ג : כלא ימור עכר אכרה' ו'א' תל' עור
 האך נחוש' למין דלמר ככרך' ד' מיתות כל האזור
 ככ' מהשק בנח מוהר עליו' דכבר ההוא שלא כחל' ההנחשים
 עד שהגידה לו מי היא ואצ"ב דכתיב ויחם הא' שס' והב' וגו'
 והדר כתיב בת מי' את א'מקור' ומא'ח' בתור' וכן מוכח כשביפר
 דכתיב ואזאל אותה ואחר בת מי' את :

ניסוך

א שערי אורה וילכו שניהם יחדיו אברהם הוא מ'ס ויחם
 בורו י"ן וזרך היין ניסוך על גבי מוכח :
 נישואין

א חוספות כ"ב דף קמ"א ע"א בת היתה לו וכל' שמה: ואל'ת
 למה לא הניחה ליניח' למין דלמר כ"ר מיתות דגו'
 חותר באחותיו' ד' דמא' קטנה היתה ולא רבה עדין להניח
 ליניח' א"כ מהגר היתה לו ולא משנה ולכן לא רבה להניח ליניח'
 ב בוונת ארי כישאי' לאה היו בערב שבת כדי שדונו' יעקב
 עמה ליל שבת :

ספר חבדים כי' תקי'א א'ח' הי' עשיר וע' שנים לקח בת
 טובים שלא ככין אזה ולא ככין אביה ואזה ונעה
 נישואין: וקרא להםס להיות כבעורה: אימר ונקהלס אל' אחד
 בבדוי' כי איך יאמרו שהשח' במשכבו וכת' ולא אבו שנוע אלא כתי'
 נם

א פליאה אין העולם כדאי לעשות להם נכיסם כגל'ס א"ל
 בדור מזרם הכחשו בבני' אזה ונענו ב' יו'נות דור
 פרוך ונעשה להם ניב' כגל' ח'ל' היה ביניה' אכש' גדול' וצדק'
 שהיו ראוי' לראות מה שאלו והא' אינו בדברי מהה כו' :

ב מדרש האך כיון אברה' על' ככ' נאמר' דשכית היין' לרדוף
 אחר ד' מ'אבים אלא כשאל' מביתו יצא על דעת
 לפדותו במיון רב וכשאל' מפתח ביתו ראה השכינה וחי' לגדול
 כבינו מיד דרך לאחריהם :

לו הנה לעולה בני וקרא שם המקום ההוא ה' יראה שיהיו בניו
נשחטים על קידוש השם וכשרפו כיצחק :

ג' המונה מכת אית' י' כל כסיון אל הצדיקים וכן היתה
והיה עיקר עשייתו של יצחק ששכחו עקידתו
וכבר כל כסיון להם ולצדיקיהם להם לפניה גדולה ומוחזקה כל
כסיונות להצדקה ועיקר כלם בעקידה שש שכחו הצדיקים
ד' עמק המלך דף ע"ה כסיון יוסף בנפשו ששכח בר' אילני
והיה גדול של רבינו בר' אילני :

נעשה ונשמע

[illegible]

ביער.

א' בלי ריוא' הח' אכיס שה' תחת חדת אלהים ותחת חדת
 לילה בקרא' בערים אפי' שתהיה בקרא' בקרא'
 ע"כ וכן ליהיו תחת חדת לילה ומדת אלה' שלט בזה בקרא'
 ע"כ ולכן לקח מדת אלהים לחסוך שהיה מעלה לנפשו עד
 ובתלול בבית אברה' ומ' והיה אחד מן בעלי ברית אבר' ובקרא'
 שמו ע"כ פ"י כע"כ כו' :

גלי רויא חסדן כתלנל ג' פעניס בלעזער ענד אכרס
 וביס"ף ושלח בקלח נצרים חסדן בקרל כע"ל
 חסדן ל"עז וג' חסדן חסדן כעז דכתיב חסדן חסדן
 לעזת יוסף דכתיב חסדן חסדן חסדן חסדן

מגלה עמוקות אברהם רבה יתכן המרכבה ולעשות פניו שור
לכח"כ ו"א אלה הבק"ל ק"א אברהם ויתן אל הנבי"א
לעשותו למת כער במקום המורכו :

תוספות ימות דף י"ו מעטרונו מזו היה נער ולא חפני
שהיה נער כו' כדליתא בפסיקתא שמונה שעות
למעטרונו ומונה כיוצא :

גלי ריח לבגד שלי של חסד ביהוש"ע שכתב אברהם וזה
להיות כער לשבועה כו' :

סודי רואה המלאכים בקבלת פניו ביעקב כשהוא יסוע תחת
המלים וילולו שומר שער והוא בעל לא הכינים
לדעת עד שחברו עליהם שלא יקורו :

נערה

חוספוט ימות דקס"ו אין בתול' אלס בערה: קסס להחול
תנא

תכנון

ג. ציוני כנס על חז"ל הם נגלים ופוסקים הנהגה על ידי חז"ל הם הנהגה והפוסקים כפוסקים ציונים על ידי חז"ל או בניהם על חז"ל.

[illegible]

וְעָגִיר וּלְהַיִס בְּחַת חֲנֻכָּהּ בְּלוֹמַר דַּעֲבַד עֵינוּ כְּכֹחַ
לְקִיּוּחַ עֲלֵמָא ע' יַעֲקֹבֶהוּ :

ו. מכתב. ספרים לדין אל תביא להם כבוד לך כבוד חזק
לחיות לפני ה' ואל תביא להם כבוד לך כבוד חזק
עשה להם כבוד אל תביא להם כבוד לך כבוד חזק
ח. וזה. למה תביא להם כבוד לך כבוד חזק
אל תביא להם כבוד לך כבוד חזק
כבוד חזק לך כבוד חזק

[illegible]

וְיָרֵד מִן הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁפֹּךְ מִן הַיָּד הַיְמָנִית וְיִשְׁפֹּךְ מִן הַיָּד הַשְּׂמֹאלִית
וְיִשְׁפֹּךְ מִן הַיָּד הַיְמָנִית וְיִשְׁפֹּךְ מִן הַיָּד הַשְּׂמֹאלִית

בסיון

^לעלמא אחרתה לבק' בה' אתה הכחתי אותי במצות' הרעה
הזאת אל' במצוה אשר לא ראה עיני' ואל' שמע אזני' ^ל

[illegible]

ספר המעשרים כי ק"ס: אם נאל לרד בעיניו ונתחזקת
לחיות! תחזק טובה לנצחך לחיך עתה
בין ש"ז/אבותיך לזרעך וכלל ש"ז/אבותיך לזרעך
בין ש"ז/אבותיך לזרעך וכלל ש"ז/אבותיך לזרעך

of the world's population.

תכא אחי אשתיך בשם מקום לבתוב בערה בתולה :

ב. תוספות ס' וכה' והעברה טובת מלאה מאד בתולה תימא הכא חזקת דרבקה בערה : היתה ובכדר עולם תכיא בלדיא שיתיה בת שלא כסגמא לי יצחק ואי אפשר להגיה דלח תכיא התם וכו' וכו' דמד רמיס חלוקים יס כו' :

ג. תוספות בנהדרין דף כ' ע"ב בערה הווארבה לדידהו לית להו והא דאמר בבבא בריה ד' איתיה היום עבר אשע העניות בא על בערה הווארבה אע"ב דלא בטויה דבר מוכער הוא וכו' :

ד. פרקי ר"א פלוג' ר' אומר כל מי שנכנס לעיר ויונה עירו לפניו דרכו ונלחת לפניו ומתקדש שוהא כן בא וראה חל' עיר והנה בערה יונתת ה' ועוד מתי איה למד מחסה רע' ולכנה חדין שבע כנות והלח דרכו ועלה למלכה ומתן תדע שהוה כן מיעקב כו' והנה רחל בתו בלה עס האין :

א. זוהר בראשית עמוד ק' ס' וביאה יצחק האלהה שרה אמו דשגחא את' לית ח'ט' בנחן שכינתא אתא לביתו :

ב. נגיד בשקיו מטיבי הכירות היו מטיבים תתלהחמה כרות ואחר כך גנים כדי לאכסא חילא דהווא כטרא קדרגויו היו מטיבים בעבר דרגויו קדושה כנוונא דרגויו דהו' כטרא והיו דס התמיד מפתין בין העבת חמשה כרות והטבת שמים כדי לאכסא חילא דהווא כטרא בשמינו דשט :

א. חתומא הלך שם חל' יעק' ח'ל' הרבוע עלי מוהר ומתן אי יודע שאברהם וקניה היה כשיא ואני כשיא הארץ ח'ל' לא כקרא אלף שור שאמר ואל הכקח קן אברהם ורב תבואות בכח שור ואתה חמור וא' חמור כשור וחמור דכתיב לא תחרוש כשור וחמור יחדיו :

ב. מגלה עמוקות רבי היה גלגל יעקב שתיקן אתה קדוש : ולכן כקרא רבי : רבי יתודא כשיא ב' ח'ט' בנחן של יעקב אבינו :

נשים

א. פליאה עצה שזכית עלו אדם וזהו למטה שמים וירדו שבע יתברך שמו חזקת בשמיני שצלו למטה כתעברה ויולדו ה' בנים ב' זכרים ונ' קניות שלח כחשפט כי אדם היה לו אשה : והכל וקין שתי בנים א' ב' האשית וי' לקחה שחא תאמר קין שהיה גדל לקח שנים יתקבא בו אביו והרגו ו' אדם לקחה ארקה וכו' כי באלמה קין והכל לא היה להם כש' וע' יסאו אחיותיהן אבל אדם היה לו אשה למי יא בתו וע' שני תולדות בולדו עס הכל וא' עס קין אימא להיך כי אין לך עדים ועוד מה תעל העניות של כתפרקמה לידתם ושום ואשכר שהווא שקר

וא' חתן להם נשים אומר אני מוה שבעה א' עס אדם וא' עס קין ואח' עס הכל וכל זה למדכי בלאו הכי לא אפשר כי אין להם נשים ואחיותיהן ערוה ואח' ערוה ומה' ראייתם ושחא תאמר כי אדם אברהם מעט' אשת איש גם אני אומר אחר אילך אדם קין והכל ושת נישא אותה ובתולה לאחד מהם : והעדי' בועקים שהי' לא ילדו בנים יותר ואח' אית' שלח נישא אותה הוה מן הדין לעשו' לפחות ת'ק' בנים כי בנורים וחוקים היוצא וודלי נישא אותה ולקחה אחד מהם ואין עס תימון' כו' (כתבנו על חל' איה אין גלות ת' על כוור' הללו) :

ב. ילקוט חל' דף ע"ב (אין הק' מה מוכער מן הכדיקים כש' ס' כבור' כחשכר כו' בלחושל כחשכר ומוסיה שקל' ס' כח לפיכך וכתה וביכולה מימי המכול :

ג. עשרה חזונות דף ק' ע' ס' אשת אברהם שרי וס' אשת כוזר כו' אביסבה ואביסרה דע כייס בקדושה ה' כוחות וכו' כחות בטומא' אלה ב' ח'ט' בנחן ומכר' כה בקדו' יכבה ב' בקדושה בנימ' בטומאה כו' :

ד. מדרש ג' נשים בש אברהם שרה בתו של שם : קטורה בתו של יפה הגר בתו של חם :

ה. הובפות כויר) ומאן חיהו נשים באל' תבורך שרה רבקה רחל לאה שרה כתי' והנה היו באלה ברכקה כתיב וביאה יצחק האלהה שרה אמו : ברחל ולאה כתיב ויבא מאלה לאה ויבא באלה רחל : ומשמים היעוד דכתיב נשים : ו' הקונים תיקון ע' ויעקב אשת חס' לית פכולות ביה אוקיוד לבניו כי היכי דתתעמרו : ואוקיוד בלחן בנין לבטל' טפה קדמאחא דלא יעביד ביה כפולו' דפכולו' דאברהם ויצחק נשים אומה דעשו וישעאל דאשתעבדון בניהון בגלות כו' :

ז. ילקוט איוב דף קמ"ח (כי עס אבני האד' כתיב מדבר ביעקב ש' ויפגע במקום אחר אברהם נשא שתי נשים והיליד דיק ורבע יצחק אבא מן אשה אחת דדיק ורבע אפי' אס אבי כוול ארבעה נשים כמה יעמדו ממחי כול' ד' אבני' ואחר אס מתאקות מובטח אפי' בשמיני עליה וכו' :

ח. גלי רויא הלך לכן אלל התרבי' ושלמה יהיה מעברת של יעקב ש' עיבוד עמי האב' לוכ' פה שברו לא יבקש מחך אלל כקיו' כי טבש לרדוף אחר נשים ובכל פעם שהוה בקש לבח' מחך תרבה לו נשים ולא יזון מעיקר כו' ולכן לעולם היה לכן מחסר מיעקב שלח יסא נשים אחרות על בנותיו כו' :

ט. מדרש ויח' ליל' לית בשמיני' כש' ג' ארבע מל' וזהו מרבה כש' מר' כשפים :

י. זוהר הכירות א' חל' ככר מאכא ככפא ודכ' שגלל מחסר דהיו חקין עליהו טעיו' דלהן בו' רבי יצחק אומר

הכירו אלהי נכר אילו שאר כשי' דמיתו בנוייה וכל כבודו דלחון
 יא יונת אלם פרק כ" (ל"א) הוצו לרעותי נעו ואלה כוונות
 ואם כת עין שם מתי הם בנות :
 יב פליאה נחין עקב ד' נשים להביא י"ב שנים נגד ארבע
 רוחות העולם כו' :

נשמה

א תיקונים תיקון ע' נראית כאלו אלהים לא נשמות
 כד כפיין מחציתו אחת וזאת היתה עתה
 וכוונתו ע"י פני תהום כפיין עיניו כתיים אפתח עיניו ויד
 יאזר אלהים יתי אור בתר דאחכני מהאי עליון כשמותיה
 תיבניה ויאמר אלהים יקו היום אל וקום אחד ותראה היבנה
 כיון דנשמת אסתלקת מיניה נוסף אסתארת יבנה :
 ב בונות אר"ל אר"ל ע"ד יאל טרף כי בהרית הווקים ע"י
 ק"ש טורפי מהם הנשמות שאל להם בכח שבכת ונע :
 ג תיקונים תיקון מ"ג נשמתן אתגורו מבורכיה יקריה
 וכו' תין אתגורו מחלףי וכפ' טין איתגורו חאופכיס :
 ד טוב הארץ דק"ח נשמה רקייע' תחיתיהם נשמה כוכבי
 לבת ש"ס חכ"ל ובאילו' רקייעים יש נשמות ע' אומן
 י אומות תחת כל כוכב כו' ותחת גלגל לבנה האחרון שכלום
 ים רקייע חלק שאלו נשמות כלום שם נשמת השדי' ודוחין ולי' יב' :
 ה פרס דק"פ התלך הוא נוף מד' סודו והאז' השופע
 עליהם הוא עיקר האור המתפשט בתוך התלך
 כו' ונמצא ערך התלך אל הנשמה בערך הנק' אל הנשמה כו' :
 ו זוהר באל' רבייהודא אור נשמות עליהם יריב הק' כה
 לזרם וכליליה חכמותא וכללותא מאן אחר יריב
 ביה נשמת רבי יתן אחר מההוא אחר דבוק דק"ש :

ז מגלה עמוקות נענה ארם בלחיו כ"ל כולך עם שמי
 היל' ארם כל נשמות הנדיקים לכן קורא אותם
 רי' כי בנות לקו' שמים וארץ אבות העולם בנח' חנינה וכו' :
 ח עשרה מחמת דק"ל עמוד ב' חות תמות יש כפ' חות
 כשה נשמה היא למעלה חכ"ל ואם תשא האדם
 נשמתו ומתלקת ונשא עוד כפ' ורות והאדם קי' עורכו וע' א' בת'
 ר"ל ב"ק אלהי נשמה נשמת בי טהורה היא וק' וכו' כל אדם אומר
 נשמתו טהורה היא הלא לא כל אדם וכו' לנשמה טהורה
 והשם נשמת נשמתו היא טהורה אבל כשעל אדם הלק
 הנשמה מחוץ וכשאד רוח וכפ' שם לו חיות השנים הלא לכן אחר
 חות תמות בתחלה כשע' אדם התחיל נשמה לבנות חנינה וק"ס
 תמות עוד חיות נבייה :

ט סדר הנביר נשמות קייביתן הנקייב ונשמות הבורין
 הבוריניו דליל' נשם בתר דחיה אחר הויל

ונשמתה חן הנפון אכיתכה מהרה :
 ז עמק התלך דק"כ ע"ד ארם הראשון וכה לכפ' שר' ח'
 כש' מהיח' דהח' והוליה ככתו לו בנ"ע שהוא מעולה
 ביותר כי לא היה יוכל לבדלו הע' והוכתו לו ע' וכשע' ככתלך
 מחניתי' דה' וכפ' קומתו וזו הי' יוכל לילך בזה העול' :

יא (שם) דק"כ כו' בריאות ארם הראשון היה הראשון ועד
 נלין כולל כל הנשמות שכל נשמותא כשרו מתנו אידים וכאיה
 חקו' שכלו כגור להיות ישוב לתקן כש' נשמתו עם חקו' הראש
 יב (שם) דק"כ ע"ד ראש הק' שולט בעקב הקדושה
 וכל הנשמות הכוזות שם הם נשקות והכי פירוש
 השכו' ואתה תשופנו עקב ואתה קי' על הנשם תשופנו עקב חק' :
 הנשמות בזמן שחלשך דרך עקב הקדושה :

יג עשרה חאומות דק"כ ע"ד אכיתות אור של ארם הראשון
 להליד נשמות קדושות :
 יד בגלה עמוקות ח' קע' הן האדם היו כאלד חמטה
 כלנפיש של הנשמה כפ' שר' ח' כש' מהיח' דהח' חיה
 לזה התלך יסדה ל' וכהאום ארם נעולם כי ארם אר' הראשון
 והוא כאלד חמטה כאלד דייק שוכה יסדה נוסף מה' הוכה לזה כשק'
 על טורף דסיב דכתיב לקחת חמנות באדם וה' חסדכל בור' :
 חכמתא עליאה ונשמת העול' כשלה מחוץ ולא וכה כ"ל ח' ח'
 וז' הוייה האדם לנ' כש' ח' כ"ת חסה :

טו עשרה חאומות דק"כ ע"ד והכל הכי אדם הוא לבנות
 שקים מתאור להקייב כפ' לנפיש בחינת מדכיו'
 פי' כפ' חות נשמה יסדה חיה כו' :
 טז ציוני דק"ג ח' יום קודש יצרת הולד בת קול יוצאת
 ומכרות בת אש כלבוי לפלוגי כיהתלדות כחונ' :
 ככפ' יעלונים והוא סוד שאין חסדיך ששני ישרא' כי לפעמים
 מתחלשים הנשמות ומשעם והיב העקרים והעקריות :
 יז מדרש הנגלם דק"ס כד ברא הק' ביה ארם הראשון אציל
 ליה לבתול דעקד כחד לבש יקר כהורף חילוף
 דג' ע' ואשתלים ליה נרות בשח' קדש כו' כשע' כרת
 לבושין מיניה ואחר כך נשמה נשמה עשה לי הק' כה' לבושין אחרין
 כו' ובהה' נשמה עילא' דכרתה חנינה הוי כחד ארז וחמוץ ער
 דאח' חקו' וכשמה קדשתא הוי נשמת' ביה וחמוץ חקו' כההוא
 רבו עליו חכ' :

יח ציוני ויתעצב אל לבו מחיו קבל' כתבו כי לבו של הק' כה
 הוא בשמות הנדיקים :
 יט תיקונים כה היה לו נשמת חסה : לכן בקרא אש נדיק
 ואח' ככתלקת מחנו כקרא אש האדמה :
 כ עשרה חאומות דק"כ ח' : ואת הנשם אשר ישו בחק' כי
 אברהם

אברהם קיבל כל הנחות קדושות ותיקון כבודו הקדושה :
 בא זוהר שלחן ותרתי שרי עקרה אין להולד ולד לא הוית
 מולדא אבל כשמתין הוית מולדא : כשמתין לטורא
 כל ההוא ויחא דהוי בחק כמו דעבדין הזרקים בע"כ :
 כב מדרש הכלל א"ע"ב : ויעל אברהם מזבחה מהויעל
 אברהם מזבחת' א"ל אליהו ודאי בההוא ויחא
 דעבדת' אישתוב ויהא ויחא כ"ס זו או אחר חלק מזב' מלכ
 דאיין גורל' דרעקין למשתין ויחאין וילכין חוין' כהם דלוקא
 וירי ויתכיתו כשמתין דרעשי' הן הן חוין ויחא בעולם חבית
 בחארי שמת' ויעל אברהם מזבחה אסתק על עייהו בתקופ' כג'
 הוא וכל כשמתין וכל דליה כו' .

רג מררש   הנעלם דף ח'ד אחר רבי יהודה הנדיקים מהלך
 עומם אע"פ שזכר הרעב בא' לטענא נחמא אטעו' אומרו' :
 כד גלי   רחמי' אל הנדיקים שזל' להם   נחמו' ככולות יז' להם
                  כחות שזל' להם בעבור התחטות' להם דומ' ל' אומם
 העלמי' וכד קה   הענין בכהן אברהם העליון היה מדבר בעבור
                  אברהם התחטת' אלהים ויהתן ל' כו' :

כה חייט פ' הע"ב תלח נכיראל הוא תלח חנות לבסתר
ותלח חנות הוא ש"ל לבסתר' ועם כל דא כחית'
קדש לא ליס' קעד דחוי סביתא כו' :

כו רבה פ' שאלת לך אומר הק"ב"ה לאברהם חייך אשכנז מעלה
 עליך אשכנז אחרת לך ששמואל את כנעני שלח הייתי
 מעכשיו על אשכנז כתי' לנחשת את בנך הרי כנעני פיה הין את
 יחידו כנעני ששמואל קריה יחידה ששמואל הילה כנעני חיד
 כלב יחידתי :

בן תמונה י. כשנאמר מקבל' יורה וחס'ל' חקדו'ת'
 והיפך זה בשמות אחרות מקבלות טוב'ו' קדו'ה
 כעין חקד'ו'ל'ו' מקבל'ו' קדו'ה שמתעל'ו' כעין כי נוסח' כשה
 לפי'א'ש'ר' :

כח מדרש
הנעלם שם י"ב יתחת שנה דא כסחת' דלית'
כח ויכח דקיי כסחת תייס ות' ויחית' דל' דלית'
כסחת חלילא ועלית בארבע יכורין ארבע זאנין שותפין
דכסחין דכסחין :

וּפְנֵיכֶם מִלִּפְנֵי הָאֱלֹהִים הַיּוֹכֵחַ בְּשִׁוְתֵיהֶם אֶל
אֲבֹתָם וַיִּחַק וְכִי תִמְּרֵהוּ יִחַק עֲדָן מִיָּהּ
יֵלֵךְ בְּעֵקֶד הַפְּרָח בְּשִׁוְתוֹתָם מִחֲנוּ

הבשר הזה יודעת שזה עדיין נשמה חיה
ועיקר החיים והנחת תלוי בנשם האדם וגם החיות
יכולת חל"כ כ"כ בני יצחק הוי ארבעה עשר ונשם
דוקה הוי ארבעה עשר וזהו חל"כ חיות חיה וזהו

משה ראובן חנני חסדבשל בלה' הולאנדרו תריתאמיס
לבלה' והיו שני השמות למעלה בנח אחר מהעו ב' ז' מע'
והיו שני השמות הללו למזרים לאשת יוסף והם אפריונה כו'
לב יונת אלם פ'ה דרוש בתים כי י' דרגין לנשות ישראל
ואלהן תלבים דקיקים כביאם חושים מאי
תורה נבזרים חסידים עד כאן חזירי וכן מנקה הוי"ו יתירה
עליהן בן יוסף חנ' עליהם דורה דאין כוכבים וחבית' רזא
אלפי ישראל ואלה הנ' יתירות התפצת חזרה חבית אל הכות
חבית' אל צעיר ובעד דורה אל צעיר דורה צענן כתיב ויוסף היה
כן יצא בהוד ויתן אותם אלבים ברגיע שמים שהו יבור צעיר
הנשות

לג בנות ארי קרס' אצחקר' ר' עקיבא שליח אצחקר' בא
והטעם שגדל רע על גל ההשחיה חפשי מרע
בגנאי וצריך שגדע שגפנות הנרי' תלוס בשכיה אפי' עונדים
זמס ווהוא אצחקר' רע שגדל אצחקר' באדפי' בשגל' אצ' ו
שכיה פיוס אצחקר' ביל' היה גלגל' אצחקר' ויעקב' אצחקר' א
כסנ' כיוסר' רע' שגדל שגפנות באדפי' בשגל' כיוסר' :

לר מבלה ערוכות אופן ע"ב: כך עלתה מחצית כ' כסיה
הוא ייחוד תחתון ל' נכח' י' 7' כסיה הוא
חוד העליון שני ישראל וכו' כחיתו של ר'ע בארבעה לתרין
חזרי' כ': (שם) כחיתו חז' ווי הצמודים לאוכל לבון
היכון עד סוף אל' כחיתו של ר'ע: (שם) אופן פ"ח
שניאל כחיתו של ר'ע וכה להיכל אכ"ה כדליתא כוונה שנות
עמוד תכ"ז:

ה' תתקמ"א   כחצלקלם יוכף איינע פרייהשטעס עצה
להם ה' "כהבאזוזהשטעס :
סדום

עשרה מאמרות דף כ"ח. פקידת מרה נכניס היה תלויה
דוקא אחר הפיכת כהם לזכך ביחזק כו' :

גלי רויאלת הק"נה להפוך ה' ערים מקדום כו' והק"נה
כתן לאברהם מדום כחמה זמר הק"נה לא אהפוך

הוא עד לאוריענו לאברהם כיהו' מחנה עליוהו לכן ואחזק
 ון האים לבטל כל לחמה דמסאכ' כלתו רשות און דמסרתי
 דס כי' הענימי' חספנכי' היעני' ולכן נדך החספנ'

[illegible]

ותהן ודלעבד להיות כרבו אס רבך לקח רשות על הסיבת
 פדום כ"א אכחזנו גוש ורימה :

עשרה חזרות דף כ"ה אלו הן חזרות נדיקים נמצא

היה להם מחילה ונזונה כו' (עין ערך יסורין כ' ד') :

ד תר"א דף מ"ט ע"כ אפי' כדוס נפחיה הוה כהן ובהם
בעקרון חזן העז' שם ואפי' כדוס רעים וחשאים כנ"ל
ל' חזר תחלה כדוס חתומים ונחשאים ונחשאים כו' :
ה פליאה חשאים כדוס חתומים ונחשאים ונחשאים קורא
לוג' אלס ע"ה : (עין שם בחכמה) :

ו רקנטי דף ל' בהחזית ה' העניס חלה היה מ' אף החזית
עמוד כין שמים ואין כלל אפי' כדוס חתומים ונחשאים כו' :

א ספר החיים שני חלפים חזות שניהם כדוס ללוג' נדחפו
מחזותם ק"ל שם ע"י יעקב ולא יוכלו לעוף
כמים אף דרך כולם עליו : וכן איתא בתנאים על פסוק חזרו
ב ציוני כשדק' חז' על חכמות' חלפים חז' ונחשאים
ואם כדוס אף חלפים חז' אפי' כדוס חתומים ונחשאים
עליונים חלפים חז' ונחשאים חז' אפי' כדוס חתומים ונחשאים
כ' לטוב שבעה :

סוכה

א רבה פירש בש"פ ד' והענין תחת העץ שם' להם סוכה
ב זוהר פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

א מגלה : עיונות אופן כ"ו : ד' שנינות חלפים חז' יעקב
הס חז' חתומים ונחשאים כדוס חתומים ונחשאים
כפסוק ב' אפי' כ"ו חלפים חז' :

ב ציוני חלפים חז' אפי' חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
והו כדוס חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
לכין חזית כ"ו חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'

ג בגלה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

ד בגלה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
יעקב חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
ענין חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
ה מגלה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'

ה מגלה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
תתקבלו ד' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

הו' והם דור אנו דור המבול דור הפלגה דור מלך : הן חז' חז'
עליות שר' אפי' כדוס חתומים ונחשאים חז' חז' חז' חז' חז' חז'
הפלגה חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

ו מגלה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

ז תמונה : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
ידוע שחז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

א ילקוט חלפים חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

א רבה פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

א רבה פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

א חספות : עיונות אופן ק"ל חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

ב זוהר פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

ג ספר חסידים כ"ו חלפים חז' חלפים חז' חלפים חז'
חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

א רבה פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

א רבה פ' אחר דף מ"ח כדוס כל הפירוש על ע"י יעקב על
ראש הסנה ויום כיפור ולבוק חשאים ויעקב ככ"ע
ככות השנה חתומים ונחשאים (עין שם בחכמות הרבה)
סולם

יבאת ומילת בתי הלה למדבר הגדול ועמה ת' פ' שרי' כמכין
לילית ומילת' עמה ובאותו עשה מתגרים אילו עם אילו עד
שעמודי שמים יוספסו והאין מודעצות ויש פ' שרי' שלילית המלכ'
היא חזקתו של הכח' ולפני' מלאת בת שמע'ל ועל ענין זה
כתחש הקד' והתנ' כן שרי' ודמותיהם וכל דעתם ודעותם
לקטרן על כחות' ראש עם קוד' והענין כח'ל ידוע לכל חכמי
ישראל שהוא הכר שבשמי' המקטרג על עם קדש והמדכא' והתלמד'
מלאים בענין זה :

ג' (שם) חכמה וזכאל ומחמדותיו ולמה נקרא כן שהוא
מחפש אחר עונותיו וכן של' מלאן כבעו מחפשי
ולפיכך אמר רב מבעה זו השן שבי' רשעים שברת ושמאל' אחר זה
אדם : אדם בליעל כו' :
ג' חב' החמין) כטירה עשיר' של טומאה נקרא ליל' ואחר
המקובל' הכר המטה לפניה נקרא שרי' אל' והוא
היוך הגדול שבפרס המושלם באורכו :

ג' (ספר הויאלות) אמר רבי שמעאל חמ' כשבת היה כש' שמוע'
ק' מוכר גדול של דומי' לומר ותפס' ד' אגפים וכו' כיון
שרא' ר' כ' כן הקנה כן הוידע' לזכרה ונקטתי מזה הפנים וז'ל'
על' כהב' ב' של מלאה וכתבו למקל שר' של דומי' לומר ל' וכו' כ'
מזכירי ישראל כל כתחטוט ויך וכתף להל' גוי' וגו' כ' אש
ומכורו כו' ושמורה לו להקט' חמ' עד שיע' יפקוד ה' על כח
מרו' כחור' שבת' ומוט' הוא וכל שרי' החלבו' כנדי' וכשעיר' של' י'ה
ג' מדרש : ישר' הוא כח'ל המטרא דמי' הוא כח'ל ומכס'
דמאל' הוא כלל :

ג' נח היקונים : תיקון ז' ו' לכח'ל כד ייתי הק' בה למפרק
לשבת' ולכנה ותבע מי' ומן' ע' אומק' ליל' כל שאקו דעקו ישר'
ג' נלות' עכדוקה ונכסית' קל' דאמק' להו כל יומ' איה להקד'ו
ג' גלי' (חיל) לכח'ל בתן רשות לעשות ויוונים והכין ו' לקיבו'
י' ובער' טומ' א' ל' אגפים חסובים לזכרה תמר ליוסף
אבת כוטיס' לזכרה שפורה לפניהם חמ' לזכרה רחש הוכה :

ג' לשון לקח בת אל ככר לדור דות המולכיה כו' ועמנו להחזיר
לבעליהן אל' הק' בה חמ' ק' כפשות לעו' לבעליהן ומענין חלות'
ג' הכפשות לאגודע לכח'ל כו' עין ויוג ערך כיון' :
ג' סגולה : עיוקו' אופן ק' אל' כח'ל עלולת קל' כ' שהוא כוכב
על חזנות כבוד והק' לשמע בבית כרעה כו' :

ג' סנהדרין :
ג' א' עשרה מחמדות דק' דע כי שנקדמה ב' כוחות והם
כנדי' אל' סנהדרין גדולה כ' כ' סנהדרין קטנה
ושכינה עמהם ובעומדה יג' ב' כוחות כוחות אדם והו'
בדור שראה אותו ארמיו של' תאחזקת מחזיקים ע' א' ע' עם

יפה ענים יפה בני' ס' עיני' כההדרין כו' :

סעודה

א' עשרה מחמדות התלמידים אכל' אל' אברהם כי תבלית
הבעודה הו' לנכד כרבת היומין כי הוא מצוה רבה
מחודשת אל' התלמידים כו' :

ב' זוהר : מכת סעודה עשה אברהם כשנימול יצחק ע' ויה
קטרת השמן וכלכל' כל השועד קו' הק' כ' כ' ויה לקרב
יצחק לעקידה ובגור ע' וזה מיתה לזכרה כו' :

ג' ציוני : ונשה לו חטעמים אחריו ד'ל' אין הכבוד שורה אל'
מתוך שחזק הסוד המטעמים הוא כוד המכבה כי
כרכי הבעודה הם ד' חטעים : חט' : לחס' : יין : מלת' : ומה
שהשיג אברהם ע' אל' השיג יצחק ע' מטעמים ויעקב ע' כולס'
ודוד ע' כיבור :

ספר

א' זוהר : כפר כיתין לאד' ס' רע' דרזאל' בג' ע' כיון דקטע
פרח מיניו והוה ככה אדם וזהו ליה ההוא כפר'
ע' ירפאל' ואח' לשת בניה וכן לכל אינן תולדן עד דמטע'
לזכרה וביה הוה ידע לאבטכל' ביקרה דמאריה :

ב' פליאה : כשנברא אדם הראשון שמו הק' כ' בג' ע' וידע חל'
ולמדו וכתב לו בספר והוהו על' כל דבר ודבר' הכ'
לו ספר החולות וכיביתו והרפא לו השתלשלות העולם לאבאר
סוס גרעין ושער' של' למדו והרפא לו דור דור ודורטיו דור דור
חכמיו : לידע ענין איוב וכיביתו והרפא לו איברי ונדי' וכלמה
שנברא כגופו כיביתו וענינו ועל אותו ספר נמאל' ואותו הספר
היה עד יחזיקה החלך :

ג' מדרש : הנעלם פרי' יתרו דק' ע' כ' ע' וזל' בספר דאדם
קדמא' הו' ליה לעקב ובספר דחנן ובספר יציר'
דאברהם ומכל ספרים יציר' אולף ליעקב אש תס יושב אוהלים
תכמתן כניחין כו' :

ספירות

א' פרדס : תפאר'ת ומלכות'ת הם נקראים שמים וארץ ועליהם
כאמר י' שמו'ה' שמים ו' תגלה' ארץ :
ב' עשרה מחמדות דק' ק' ע' ד' בראשית בכתבתא קונ' ס' ל'
למעלה היא כת' ל' ברא' אלהים בים' את השמים
תפאר'ת את לבינו גדול' ויגדור'ה ואת הארץ מלכות'ת ואת
לככות כ' ה' דיבור' :

ג' פרדס : מדת מלכות'ת נקרא ליל'ת :
ד' פרדס : דק' י' ע' כ' הוא דגנא דאקרי איץ' כלל' תלת'
ספירין א' כת' ר' כ' כחמ' כ' בי' ה' א' מן איץ' פרח באור'
וכסיק מימי' אור : מן איץ' אש'ק דקיע : מן איץ' אש'ק יבשה :
ה' פליאה

אזכור גדול הפלגה ויהי בנכבד מקד'ם וימלאו בקעה ובאמר בלוט ויבט מקד'ם ויפירו ארם מעל ארצו ומה שבתו מן ארם יבטו בלך מלך מואב מהרריקד'ם הרים החבתי' דקד'השל להנ' לקד' כו שיערי דקד' יג' ע'ד דור הפלגה אחרו וכעשה לבו'ם בקצו להפריד מלכות מואב' ד' לפיכך באמר עליהם אש' ידמים ומרמה לא יתבו ויחיהם :

בו (שם) דור הפלגה רבו להפריד בין יסוד' ומלכות' והנ' להשתמש במלכות בכוחות העומדות בה' ולכן נלוו' :

כח (שם) והיה צרכה מהו והיה צרכה • כל' כך אי' משרה השכינה שהיא הנריכה והיא כשיה' העשירית כו' :

כט שיערי אורה דק' ג' אברהם אבינו לקח בטהרה ד' ימין שה' מדת חס' ד' ויחק לקח בג' שאל' שהיא הש"ד ויעקב לקח קו האמצעי לבין אביו וב' אהר' וכן אלה וכן אלה' יצא' ל עשרה • מאורות דק' יד' ע"ב ג' מדות עליונות כ'תר ח' כמחב' וכה' און לעומתן קליפה כלה' והתחתונות שתחת החס' ד' יש כנגד קליפה וזון כח ורעות לבטל' בעצמן אלה' ד' אברה' כו' לא שיערי דקד' יג' ע'ג מה שזכור ד' ב' י"י ומוחי' לאו בזכות א' תלוי אלא במולד וכות הוא כ' ד' של שנים הנק' אלה' במולד תלוי הוא בספירות הבת' ד' אלה' והנהגה להוליד בנים ע' כס' או להשיג קיים או מוונות יותר מהר' עד מקום אלה' צריך לעלות וכו' :

לב (שם) נכתב אברהם בארבעה עשר ואל' מלאך משרה אלא חס' בבית עד שהמין מן הטיב' שבחך למצונות כת' ל' לפיכך כה' היה זרעך :

לג שיערי אורה דק' יז' רנה הק' כה' להגלים אברהם ע"ה ככל הספירו' ואל' התהלך לפניו והיה תמי' ולמען תהיה כאחו במרכ' עלי' אכינותו חס' כשזך ונקר' כרית בשר כו' לר מגיד והנה גלה אשם הייב' לתל' כפי און גיב'ם עליו ד' אברהם היה מורכבה לה' יתל' :

לה גלי ד' אברהם יצחק ויעקב ר' ת' ויח' אלו אותי' לא' הר' הק' כה' למד' שה' אלו שוכנים בספירות : לו גלי ד' חס' המתפלל כיון שהגיע למתיומה מלך אזהב דקד' ומשפ' קודם שיתל' בברכת מוסי' יכוין בלבנו שהוא לוקח רשות מן חס' ה' גבור' ה' ד' מלכות' שיד' כנגד סיכ' קליפות אלו כו' לו תמונה בתשובה • ומכוין לבו ל' מ' עליהם וישם כוונתו בביתם שהוא התשובה והוא נעזר כו' תכל' כפשוטו הגלגל :

לח פליאה ע' אזהב כקדו' כולם למטה ולמטה מ' מ' חזן היפקדו חס' ר' עליון זהו ה' הוא ובית דיכו עין השקידה לעקרנות אלה' חס' :

לט תמונה ז' דיקים בתמוני' אלו חס' שבעה מדות בעל' חס' אברהם בהס' ד' יצחק בנבור יעקב תפארת חס' כנגד' אהרון ביסוד' דוד במלכות' ויובק' וכל אחד מהם כלה' בנפשה כו' : (עין שם סוד גדול) :

מ תמונה שם הייחוד שם נד' אותיות הוא שם בעל' ונכת' שלא ידענו מה היה לו • ואותו שם הייחוד שהיה בשמיטת חס' ד' היו רוחים ויודעים אורו כל המדות שהיו שם ואברהם ומה' היו שם בשמיטת' לכן כתוב אלה' אברהם ויקרא שם ב'ס' ואל' חס' כתיב ג' כ' ויקרא בשם ה' :

נא מגיד אברהם ד' איהו ה' ד' צריך לעקוד את יצחק שהוא גבור' ד' ד' לאו הכי לא היו יכול' עלמ' לקיימ' וכו' והיו דוא' מלאכים הולכו' לצ' פניהם ג' ש' כלה' לתברא ליה מלכות לבבא חוקים ומשום דמבורה עד היסוד היסוד' דרנן לכן שמה שם גלה' שנים :

נב תיקונים חדשים דק' כ' בעקידת יצחק אתקשר מדת הדין ואתקשר לעל' ולא היה רשות לקרוא לנ' דבר' דא' ה' גבורה לתבא ד' א' וכו' :

נג שיערי דקד' יג' ע"ג דע בהיות כל הנבראים שאל' ד' מ' מהכח' שהוא עולם החס' ורוחיים שאל' כל שאל' עשו בין שיהיה צדק בין שיהיה רשע והגיע אורו המתנה שאל' דק' כפון או עומדים כיתות ומצות ויגעב' המתנה וסל' עקידת יצחק און א' מכל הנבראים יוכל' להשיג כיון שאל' :

נד תמונה התלך שהוא רוח לעשרת זו היא השפלה שנקרא מלכות בעבור שהוא עושה שליחו' בעולם השל' ומן התורה למדנו העשרת בקרא מלאך שזכר ויקרא אלו מלאך ה' מן השמים רוח לעשרת כחו שאמר לו ולא תבט את נכך יסוד' מחס' ויהיה לו מור מוחולא מחס' אלו ר' עשרת וכו' :

מה עשרה • מאורות דק' יז' ע"ג : רמה קרני ידוע כי קרנו אלו של יצחק היה נגד כח' והור' והאל' עמו :

ביסוד' שהוא כשית יצחק שיצא שעת העקידה • מו שיערי דקד' יח' ספירות החס' שם כת' חס' מה' כח' המתגלות ביום שבעקד יצחק מר' :

עד יום כיפורים השערים נפתחים בזכות של אברהם : מז זוהר בראית דק' ט' ע"ג חס' ד' גבורה ות' כלה' אקל' וקון ואברהם וקון יהי יצחק ויבין ישראל' כבודו ומוקן : מח זוהר פ' כז' וה' צריך אברהם ככל דלתב' כח' כד' :

מש פליאה • אברהם הוא דונח' עליונה ויצחק כאחיו כפ' סד' כו' וגם האל' תפארת' וזין שם בריש • ומחל' למול' שיערך לקחת אשה אחרת כי הוא עצמו הדין : ג פליאה מ' ספירות • מ' ס' תומה רוח' לשתי מדות קדמים :

רחמים הפתוחה היא חסד' ונשפיע לראוי מי שנתעורר טוב' והגוי'
 וכן' אכל ח'ס' סתומה היא העטרת' : (עין ערך אמות פ"ו)
 נא מגיד יצחק אדניך ליעקב בבשריך צילאין לבן ויין לך
 בוי' רוח לתפארת על השם' רוח לבת'ל : ודגן
 רוח לחכ'יה : ותיכר רוח לב'יה : ובצמח ובינה דנדק רוב'
 דלהן וכו' וכו' דגן ותיכר הר' גביר לאורך כפירין דתפ'לת בני
 אמן יסוד' ומלכות' כו' :

גב' שערי אורה דק' כ'ג ע"א) כחלת אברהם ויחזק'ם להם
 מצרים שהרי ע' שנים מקיימים כבניבותיה' והם
 מצרים מצרים להם אכל יעקב עולה עד הב'תר אין כוף כיתן לו
 כח' כלי מצרים ופרגת ימה וצמח הקדמה ונצבה ופסח' לוח' שלא
 יהיה כח'ם שלו ופסח' והוא כוח כל המצרים שהרי כל המצ' עול'
 עד יין ושואל כנע אברהם ויחזק' אכל יעקב שהוא בצמח עולה
 עד הכ'תר א"ן סוף שהוא כח'ם א"ן לה מצרי' ונצחו כל המצרים
 ומונח' לתעלה כח'ם יעקב :

גב' חמונה כח'ם אברהם י' כפירין' הן הוקדש למעלה עשר
 אמות' בל'ם כח'ם ופ' אחריו אין קדושה כחות מ' :
 גב' שערי דק' דג' (יעקב וזה מה שלא זכר אברהם ויחזק'
 ולא חל'ם אלה היה לורעו על יעקב תקומה' (כי
 אברהם ויחזק' עליו רק עד ח'מה ונבילה שנקראו וזו ע' ולא יכלו
 לעלות עד הכ'תר מל' כ' יעקב ופ' יעקב למעלה מן העכו'ם
 ואח'ה על כחותיהם וחדוק)

גב' שערי אורה דק' כ'ג) שורק לבן אחר יעקב ובקש לעקו'
 את הכל' בל' עדת הכח' לעק' את לבן כו'
 ובשרא יעקב שמד' הכח' בל' לביעונת' והתח' גבורתו ותוקפו
 אכל לבן שא' ויחזק' ליעקב וירב בלבן ואם היה יעקב חל' האין
 עשה מריבה עם לבן אלא מד' פחד בל' לביע' לו וכו' לולי אלהי
 אברהם וב' מד' יחזק' הי' לי :

גב' מגיד כת עיניו בו ונע' בל' על צמחות עי'ן רמיוק לחס'ד
 וגבור' העו'ם הנל' כלו' דהוא כשרא אחר' ביה' של
 עצמות רמיו' להאזן כשרא דאחר' לקביל יסוד' :

גב' מגיד ויהי לי שור והחור' צאן ועכר ובפסח' שור היינו גבורה
 ותחול' חס'ד צאן כח'ת והו' דעכר יסוד' רוספתה
 חלבות' הא כלל' דכפית' הבנין מתייחד' בני : (עם) ויהי
 לי שור ותחור' כולם כפירות הם וירא יעקב מאד דאיהי' הפך' אד'
 כול' דלא יקטרו ע' ליהו' דאיהו' תפארת :

גב' מגיד כהנ'ם מניע לבנות ישראל בלבד הכפירו'
 הצל'ו' עומדות ועל' אכל' אלא היה ח'ומיג'
 למעלה לא היו יכול' להתקיי' לבן חל'ן יוצא העם לפני מקדו'ת כו'
 וכן יעקב כו' :

נט פליאה עמיד כחל' לעשות חלומה עם תפארת ישראל
 ובכל כחל' ולכן בקרא תפארת נדיד' חלוק גורו וילא כו' :
 ב ציוני ויקרא לו אלהי ישראל אחר' חק' כהא' אלה בעליוני'
 ל' בה' כפית' ואתה בתחובי' בעל' הכח' ג'
 אחרת אתה חל'ה בעליוני' אלהי' כפית' אחרונים כו' :

סא מגיד וחלוק כד'ום בל'הא' קליפה לקביל חס'ד יעקב
 מבצר' לקבל גבורה' חס'ם איהו' לקבל תפארת'
 הדד' כן כדד' איהו' קליפה לקביל כח'ת אלה איהו' קליפה נגד הוד'
 שאל קליפה נגד יסוד' בעל' חן קליפה נגד מלכות' :

סב כתב הרמב"ן מלת המצ'ה' שבקדושה כקרא אדם בא
 כתב בפפר הווי' במקומות הרבה וזאת היא'
 שבנדה כקרא אדם בל'ה' :

(עם) הכי'ה בקדושה היא משכנות ומנלה הלאות נס היא'
 בונה בנין על' עולם וקליפה שבנדה כקרא בתרי'ל מעלות
 הלאות והורסת הבנין : (עם) נגד הוד' שבקדושה י' קליפה
 הקראת הד' ובק' חלוק והוד' נכפף על' למצ'ת : (עם) י'
 מקטרו גדול' על' מדת דר' קועל החלבות' שיה' כתר' עשרין
 על'ם שהוא מבתי העטרה ועל' זה הסוד אחר' הכי' הכח' המצ'פ'
 והכח' העטרת כו' : (עם) : כשייתדו כל הכפירות ביחד
 וכד' בוק' א' לקבל כל'ם שפ'ע'ל' מלוקן יחיד על' הכל' שהוא צילות'
 הצילות' וכיכת הכיבות כו' ביום ההוא יהיה' אחר' ושמו אחד' :

סג מגיד יעקב שרי' בצמח' דגבורה' ואחר' בגבורה'
 ד' יחזק' דאין פחד' ד' וד' ואקרון מנור' אביע' ע' מנור' מבנין :
 סד מגיד אלה תולדות יעקב יוסף היינו יסוד' שנעשה
 שנה ביה כלולין שבע כפירות הבנין ועשר כפירות
 כול'הן היה רועה את אחיו היינו שאר כפירין כצאן הכ' ח' וד'
 כו' בני בל'ה' הם חס'ד רוב' וציוני' זלפה חס'ד פחד' ד' וד' א' חמי'
 בני בל'ה' הוא דמטרוק ובדל'תון ועשה לכותות פס'ם כלום'
 בל'הו' כפירין משפ'ן ביה בין דם' ד' וכן דגבורה' : כו' והנה
 השם וירח היינו'ת חלבו' :

סה חמונה יוסף הוא כדעות דיוק' אכל' יעקב כ' מדת יוסף
 הוא יסוד' והוא למח'מן תפארת' שהוא מדתו של יעקב
 סז חיקונים חיקון י' יוסף בנין דוכה' לד'ק' ביה צדק'
 למכוד בכל' כפירין לבני' שבינת' ובה' לה' א' חלמא' :
 סז כנפי יונה י' ד' א' אחי יוסף חס'ם יוסף פנס במדת
 יסוד' ד' והנה אחר' אל' גבור' החל'ת' ח' צמח' שהניח
 דכח'ם רעה והוא חס'נו לכל'ם חס'נו כו' :

סח גלי דויא כיון שאלו הכנפי' התחזקו על יוסף הד'
 התחזקו שהוא רוחו ליסוד' ע'לוק'ם כן הכנפים
 העליונים שהם הכפירות שאלו על צדק' העליון שהוא יסוד' ולכן
 הקליפות

הקליפות שאלו אחריו בפעל שצטעו בתחתיו לא יכלו לשלש עליה
סח פליאה והנור רח אין בו חס מהו נו"ל אין בו חס
מחמת האלה' הרוח בס ויחפאל' הרוח וה'
שא"כ יוסף לא נשך רח מחביו לבדו והוכות אבות הגליות והו'
הו"ל והנור ס"ל חל"ל כל זה שהדן נומר בבט"ה ס"ל מיכה וביה
והנור רח כמיכה ונ"ר רח למדה ד' הפה רח בני"ש המוח לבט"ה
היו אומר רח קח הרחמים והלחן הדין :

ס ט מגלה עמוקות ס"ל במחירת יוסף נתקללו תרין
יבין קשט ה' ד' נ"ח וההסוד ה' יתרו של
יבנה דרו"ל על מחירת יוסף :

ע מגיד ער ואזן בני' עליונות ואלה בחלום פר"ן וזרח הס
רוחיים להכיר תבונה ואח"כ ילדה עונד זהו חפאל'
עא יונת אלם פרשת זו: כמו"ה חלכות של תבונה כנענה
פרטק ל"ה חן חלכות חכמה כנענה פרטק
צבורה כו"ה בגדלות אלב בקטנות כמו שחלכות בינה ואלה ל"ה
בגדלות כן בקטנות ואלה חמנו עכמו שחלכות חכמה בגדולה
ואלה צבורה כן ביוקטנות ואלה האלה כוונת :

עב חמונה נשיאת החלכות ויהיה רוב דברי' שהיה בשמיט'
תפאל' ויהיה רוב הבריות בקיבות ויפות :

עג זוהר דף כ"ב . דיו"ן מסטרא דחלכות שטר ווסטרא
דדיו"ן ומסטרא דיוסף הדיון מתין ויוסף הוא הגליל :

עד פליאה ס' המבטל שפע מיוחד הנור"ה : ויהודה
מיוחד דוד הקראל י"ה עולה דרך ההו"ל אל
הנור"ה ומקבל חס גבורות מחדת הגבורה ומקבל חס גבורות
ואזכרים מבלי חמלה להקס חן האויבי' והנה שמו מוכיחית הו"ד
עה חמונה נזה הכפר בראשית י' פרשת ואל יעקב ויחי
יעקב כחיות הרוחניים ליסוד שהם הנשמות
כתמות ולכן נרכיבים ישראל לקיים התנאים כדי ששנית ההם
וישפיע על הארץ .

עו מגיד ויחי יעקב כל' אף שחם יעקב בארץ מצרים חיותה
היו לגופו ונפשו דלקין יעקב ח"ט משה דאחדב'
בנע עשרה ל' בפירת הכנין :

עז פליאה מיעקב כתבטלה האתיה משני כו' ואלה והבן
באמת שהכו"ד ועשרת אמות לרין וכשנשאל
תפאל' ישראל בעלה מהן אמות הדין כו' :

עח מגיד המלך הנולד וכו' כל' דהיך סטרין מהדרי
ביחודי ככת ישראל ואיהו קיימא באפיהו דל"ה
יכלו למקרב לל' לת' ולל' לכו"ד כו' ונטייר ליה דל' יקרב כל
דע יבין ההערים היינו מטעון וכדלפון וליובק ולבנין אדבק
בנדק העליון ותחתון כלות יוסף שהוא לקביל יסוד דכשיקין

עלאין ובנין לקבל דדיון :
סדרי תורה

א מדרש הגעל ס"ר יצחק אין מל' סדרי תורה אלל
לאדם חכם וקרא וטובה ותלמודו ומתקיים נידו
והוא ירא שמים ובין בכל דבר כו' :

א תר"א המבול ירדו לדי חמס וגול שאלמו ותמלא הארץ
חמור ירדו לדיג' ע"ש שאלמו ותמלא הארץ ירדו
לש"ד ש"י וירל אלהים את הארץ והנה כשתהולל עוד שהיה
בגדיהן מונח ע"ז קרקע וכן הולכים ערומים מחלי לבוש :

ב חוספות כו"ל שט שביק להכפר חן אברהם כדכתיב
והלוט שביק להכפר חן אברהם כדכתיב
ויכדו כדל' לחלואת תאיתו בעצמה :

ג החומא דף ז' ס"ל אחר ר' עומדים כל שרי העבט'
להודות עם שר ש' עז ואינו כופל בידם שכל

ס' חסלק בתשובה לראובן אחר אחרת נחשדת על פלג ארץ
ולשמעון ולוי אתם הרגתם את שם לשאר שבטים אתם מחבתם
אזכרים ובקשתם להורגנו ליהודה אף אתם נחשדת על תמר כלתך
לבנין אתם נחשדת על פלג בנע' כיון ששר' יוסף בא וחזרונו
עמו ויד כ"ל לסניו שאלמו והיה בית יוסף להנה :

עז

א ספרי דף ט"ז ע"ב מנין אתה אומר שכל המורה בע"ז כופר
בעשרת הדברות ת' אשר דיברה אל משה ואלהן

הוא אומר ודבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אתה דיבר
אלהים והלא כה דברי כאש מנין אף במה שנצטווה משה שאלמו את
כל אשר בזה ה' ביד משה ומנין אף במה שנצטווה המבואים שאלמו
מן היום אשר בזה ה' ומנין אף במה שנצטווה האבות ת' והלאה
להודותיכם ומידין שהתחיל הק' בה' לבנות על האדם ש' ויזרה'
אלהים על האדם מניד הכתוב שכל המורה בע"ז כופר בעשרת
הדבר' ובמה שנצטוו משה ובמה שנצטוו כפיא' וכו' שנצטוו האבו'
ב עשרה מאמרות הן פעמים יפעל אל ש' שם נבר כ' כשאלן
בו כדן ע"ז כו' :

ג עשרה מאמרות דף ס' ע"א בקשו כל הבריות להשתחו'
לאדם הראשון וכמך עומתם חסדלות

עז הדעת כו' וזכור ואמר כולו וכשתחיה וככרעה נכרעה לפני ה'
עשיונו על כן זכה אדם הראשון שכל ימי שגותו לא היה ע"ז בעולם
ד ציוני דף י"ג ע"א דע מאמרו ואלו בא דפיון וחלום מעולם
מה היה טעם גילה אש סודי שהיה מהלכים מחוץ
העולם ועד כיסוי ומכאן כסך וזכור ומגלי' ועשו מהם ע"ז כד'
רוחות כשיצאו אלף ופרסה : והיו מוכידי' ממהל' וזכור כס'
ומולת

ומלות בשם להם כדרך שהמקין לפני הק"ה והאין היה יכולת
 בידם שלא שחחו' ופאלו לחדו להם כל מעשה בשמים ואזקטנו
 התלבים ואמרו מה אנו כי תוכנו מה אדם לא נאמר אלא מה
 אנו שהיה ראש לעולם ואולי עתה השכינה שפאר עליה אלהם
 בתורה :

ה מדרש העולם דף ל"ט ע"ב רבי אליעזר אמר לא יהיה כן
 אלו לא תהאזכר לעולם בכל הכותב באינו
 ע"ז דף ע"ב ע"ב רבי אבהו דרבי אבהו ינה"ר היום א"ל עשה ולימור
 א"ל לך וע"ז והולך ועובד :

ז ילקוט ח"א דף ק"ח אהפכך אלו עכ"ס מהם מתהפכי
 על שראל ואומרים הכהב. אש בהם באים מת
 שנקרא אש נדון. תמיס וור שם עובדים ע"ז וך. שה"כ כה נהג
 עמם בבשרות צ"ה :

י שער אורה דף ו' וכוונד נר עובד כל דהב כו' והכני'
 בפיו חכמי בית המקדש שהיה קוק כו כד' לנחור

מחבת דור הפלגה שחזרו ונעשה לבנו כו' : וכן דלשונם
 לבית בלעזל כלם חפיו וכלם הלא ונשבר כו' (שם) דף כ"ה
 ע"ד כשבא אברהם אבינו ע"ה ונצח והביט ה' את הגדול האין

ברא העולם במקד עמוד : הוא אחד מדבר וזוה"כ כל בני
 אדם לה' אחר ע"ז וכל אחד ואחד כדק בעולם החיות לו

עמד אברהם אבינו והעמיד מדעות והכריז לכל באי עולם ואמר
 להם כל אלהי העמים אלהי' ו' שמים שנה דעו כל העמים כי
 בורא שברא העולמים בולו והוא לבדו מושל על הכל והוא מחית

ומחיה מוריד שאלו ועל משביל ומרים עד שמעו עליו וכו' כל
 נכביו ואברהם בבית האמנים והשליכוהו בנכסן האומות

הצד מכרות וילמעלה על אברהם ואומות אנו קדמתי לעולם
 במדת חס"ד והייתי יחידה בעולמו והנה אברהם יחיד בעולם

ומקדים אותי במדת חס"ד וראוי לאברהם ביוצאיו :
 ח דף כ"ט ע"ב נחמד אברהם אלהי אברהם א"ל

אברהם מהנושג עולם חסם שברא העולם ועד
 עשיו מהיוצא חסותו ושקעת כמערכ למחר ביום אלה

שברא מהערכות שקט למחר ואבי מעידך שאלון אתה על כל
 המעשים אם אדון אתה הכחות גלויות לך חסם שברא ומה עמי'

לעשות : באתו שעה הניח אותו רשע דר על קומו ותמה א"ל
 אל תתמה לא אדון אתה בנושג כו' את' אם אדון אתה למה לא
 הולת אביך מן המיתה כשם שאביך לא הולת כך לא תוכל להגיל
 דף ק"ח) כשגיל שברא אברהם אלהי' של תרם אבינו
 לכן הק"ה נושא פנים בראש הגנה לשרא :

בזרות לא ידעו שפאר ויהי רעב בצדק כו' ולא יחש ונעשה כרי
 נוקטתו הולד כה"כ :

יא פרקי ל"א ס' כיון שהגיע הנד למדבר התחילה תועה
 אחר ע"ז בית פרעה אלה ויחד חסדו הים מן

החמת לפיכך תאלך את הילד כו' ותלך ותעל און ותעל אלה
 ע"ד כתיב הנהלם ומהו המעשה תעמשים :

יב תרגום כיון דעל הנד למעשי כתר ע"ז לקח שפאל
 בקדמות ופתי כל חזי כו' ואתה לא ותקלם
 כשרים כו' :

יג זוהר הנרעה כתר ע"ז לפיכך לא שמה' קולה רק
 קול הניער בשאל הוא ש' :

יד הוספתא דכונה אדם עש' הכנות על אדם שראל
 הנה אומרים אחד סיה ויהי האין ומה אברהם

שלא היה עובד אלא לא להאחד ייחם את האין אנו שבוני'
 אלהות הנכה אינו דין שיהיה את האין :

טו ספר חסידים' מת' א"ן לבנו לבני ע"ז ס' גבי
 אליעזר ואבי פטיה גיט ומשה הועקם בבית

לכן לא היה כהם באלו :
 טז עמק המלך דף ק"ל ע"ז של אברהם אבינו' פרקן
 הו' ליה ביה היה כותב בוכל ענינו כשקול והשג' אד

תאומות וכלי התאומה שמה האדם להשג' כדן לע' אחרת
 וכשק אחר וזה כדורם השומה שמה אברהם לבני הפלגים

ו' בנחמה מהבין תלמידיו של א"ל לתלמידיו של בלעזל כי
 כההדק יודעים כשק'כו' ל' לתלמידיו של אברהם שם בההדק

אובלין כע"ז כי כוונת' רק להבין ולהור' אבל תלמידיו של בלעזל
 יוגדת לבאר שדה כי כוונתם לעולם למלאות תאוות :

יז מגלה עמוקות לופ' כו' כלוב אדר' שער שח' א"ל
 עוראדר' ש' לקח עקן היא ח' מונחת בביתו של
 בבל ושם ע"ה היה כתוב עליה :

יח זוהר הכינת אלהי נבראטי ככפא וזהו שגלו
 חכס דהו' עליהו עיבא דלחון כו' רבי יצחק
 אחר הבינו אלהי נברא אילו שרשים דמיתו
 בגויה וכל ככונד דלחון :

יט תוספות חולין דף ו' חזא דקמות וינהגה
 גרויס במדרש ע"ז שהמקין שקתה
 הולת כהם :

ך זוהר פתח עזרת תכו' תאחזקתא דיוסף
 דכתיב ומק'ה אחי לקח חמה ארשים
 ואליף לון למחר רמי בלן עבדיך
 זכ' חלכא דהו' שליט בארעא עבדי כדא וכלד
 אחי

א"ל מי אתם א"ל עמך וכלתך א"ל מי מעיד א"ל אברהם כו' א"ל
מי מעיד יותר א"ל יצחק כו' א"ל מי מעיד יותר א"ל יעקב כו'
באותו שעה הק' כה עובר לפניכם כו' :

ג חכם הרזים כשעמלו בני דור המדבר העלה הק' כה מעידה
חזק בן ירד שהא מעמלן להיות עד עליה בשמי
מרום לכל באי עולם שלא יאמרו רחמן אברהם וזהו שנק' כה הרב
כל אותן האוכלים בנייהם ובנותיהם בוכיהם ופירותיהם לכן
מעיד מעמלן על המעשים רעים שגמל :

ד תיקוני דק"ב תלמוד פקידין פקד ה' ללמד שכל יו"ה
א"ל לאמר על האדם יו"ה א"ל לאמר ונ"ע על
האדם דא ש"ד וכמין דתלת אברין מעידים על אדם דליתו שאל
דלא עבדו על תלת אילן פקודים :

ה בנפיו יוכה ח"כ ב"ר יצחק ויקרא לו לנפיו יגדלות יג' א"ל
בחיולו אומרו יג' יג' א"ל ר"ש בנפיו יג' א"ל העיד
לכן על יעקב שלא כפר בלאוין ולא הכע מעיקב חר"ג וזוה"ק
ו ילקוט תליס ב"ר ק"ה חן בכה ללדס שיאמר שהוא טוב
על עמלו אלא אחרי מעידו עליו שהוא טוב וימי
מעיד בהק"ב יעקב שאמר חסדו שגשגתי עמי לא לוי ולא לשנה
אלא לעולם שכל קטנותו מכל החסדים א"ל וזכה חסדים עשיתי
עמך א"ל חן ללדס קבנה אלא האלהים הרועה אותי :

ז זוהר ויקרא לבנו יעקב מאן דמתי ליוסף אסתר דהוא
בריה דיעקב :

עוֹלָם הוּא וְעוֹלָם הַבָּא

א גלגל רוא אברהם אבינו כתיב לא בשעה שהנחל מלכים
ואשר בכל ווס ווס א"ל הולך ומבקש בני אדם לגיירי
ולא תביסם תחת כנפי השכינה ועתה כה בני אדם נהגו בשבילי
ואבדו ע"ה כה בשבילי אסא לא היה נהרגים היו מתגיירים קצת א"ל
רוב' ראה הק' כה שפצתהם היה מעמד בלבן לכן אמר א"ל תירא
אברהם כו' :

ב ספר הבהיר למה הוכיף הק' כה' באברהם יותר מכל
האומות כדי שזכה כל אברהם של אדם לחיי עולם הבא :

ג שערו אורה דק"ה אברהם מניל כמה פעמים מפני פחד
יצחק כו' ואחלפן שמדת אברהם מלמדת וכות אלא קד היתה
המדת יעקב מארבת העולם :

ד פרקי ר"א פ"א אחריה שיה לאברהם כתוב גט גירושין ואלת
את האמה וזכה מעליון עה' ומן עה' ב :

ה זוהר בראשית דק"ט ע"ג ח"י שנה ואברהם
וזן בארמים וכפסם בארצות ימים לעה' ב :

(שם) וה' יצחק אברהם בכל שנתן לו אות ה' שבו
בגדו העולם :

אחרי דשומן להן תועבה לא יתבונן להן אלא תועבות חכמים
ואלא ללהן דלדד כו' וכל מלאי חסידים לא יזכרן לרע אלא לטוב
כו' ויוסף עבד להן ללמד על ע' שגלה' כ"ש דשמועל גרמיהו
ובג' א"ל איתבי לון במשכן להן וליע להן על כל ארעא :

עוֹלָם

ז זוהר פ' דברים א"ל לא דאמא נחש על חנה לא אישיר
תולדין לעלמא א"ל לא חנו כדאל בעגל לא יעבדון
תולדין אלא ודא א"ל יתיב נחש על חנה תולדין ועבד אד' וודא
דהא גמיה אמתור מיד דאחרי דכתיב ברוכיו ואיטון תולדין
כלהון יתון בקיין כו' :

ב מגלה מעוקות כיון כ"ש בשע העגל התעוררו ישראל
כ"ד חיי עומדה וזה היה כחטא על תבני' שור
של אדם הראשון ולא הותרה לו לאכול כשר רק ירק עשב :

ג עמק המלך דק"ט משה היה בדעתו לילקוט ישראל עד
שעריג' ע' להסיר חטא ללדס הרב החתם סכת שזה
תלמידיה אלא דק חטא העגל וימי מריבה גרמו שחור הוזהר
לזמנו כו' :

ד מגלה עמוקות אופק ב"ר ד' חיות שזכרנה אדם שור
בשר תורה י' ללדס ד' שני' על פני אר"ה חמוכה
השר הוא ליה על פני אר"ה חפ"ה' על פני שור' אומי' ה' ועל
פני נש' עניס מהאל כו' וכמעשה עגל נדחוים ד' מלאכים כו'
שח ע"ה א"ל הו' א"ל מ"ר חכמים כו' ואברהם לקח בן בקר
לחקן חטא העגל להסדק פני שור לכבד' ויתן לה' כע' לפשותו כו' :

ה עשרה מאורות דק"ט ע"ג ע"ג חכאל היה מקרב האל
של יצחק כדי שגיל יצחק והשקן היה מרחקו כדי
שישחוט יצחק וטעמו ה' בשביל חטא העגל ובאשר ישחוט תבטל
כל ישראל כו' :

ו בחב' הרבן קליפה אחד כקרא עיתוי' א"ל ואפשר לפרש
חלשן חס עתי והבונה שהוא מוויין עצמן לעשות אלה
בענין העגל שנתהווה ונעמלו כו' :

ז זוהר יוסף וזה למדת שור כו' א"ל יהודה למה וזה לדבר
שה' בשאל דכתיב ופס' הבור משאל בימינה ה"ל
לכות א"ל דיגן על חט' ורבעס לפי שרבעס חטא בעגל שהוא
שור וזה למדת שור להנין קצת :

עוֹלָם

א פליגה ו' כח חל"א ח"ב עיניה ר"ה בגימ' אד' כי ואל' לוי
אחד יותר ההבדל עולם חדש למחיו ובופי תיבו
בג' עד לומר לך אד' כי ע"כ כלם שלא יעשו כמעשיהם :

ב ילקוט יעני' דק"ב א' לעמיד עבד עב"ס על גשר של
גיהנם וכופלים לגיהנם כו' וישראל מתיירא' כו' :

[illegible]

ג. תרגום. יחזקאל (נפסק קין מן קדש' ויחזקאל בארצ'א
והטלטל מן מדבר לבינת דעזרה ויקדש עד לא
קטל קין להכל אחוה יארע' מרבי' להפירין בפירי דנבטי דג'ע'
מין דחמא. וקטל לאחיו יחזקאל למכאף כוכב ודדרין :

א' עמק (החלף) אדם הראשון כהן בפקדון שבתו לו חק' כהן
היה הכהן שבתו לו חק' ויהיה עליהם ע"כ כהן
בעלה חק' וסבת' חק' כהן הראשון ויהיה חק' :

מספר חסידים מ' קצ"ח פנים אבורים לזכות מני"א
שני אלה ומני רכט וכבלי פיקוח נפש שלשתן ויותרם שהרי וכו':
פקוח נפש
פקידה

עשרה חזרות דף כ"ה ע"ב כקידה שרה היתה תלמידה
זקנה וזאת הסיבת כדור :

פליאה וה' ספק את אלה את לכות שכל הכקרו ככקרו
 פיו כו' ולא ככקד' שרה למשה אם לא ככקד' שרה
 שאת אברהם למשה וכו' ובמקום אף אין בו פקידה כו' ואין
 הכפוד חסרה עליו אף הפקידה לעומת אף חסרים :

עשרה. וזמירות דף קכ"ד כ"ב פקוד יפקוד פקוד בני
ק' יתקיימות שנה ושנים כדל' :

פליאה
 ראוהו הנשגבים שנים הם שרי אומות הקוים
 מחוק למכות כלחוס. מזדמין הוא אנרם על
 ייטושם אל' :

פליטה אם ה'ק' בהכרח העולם במים לא היה נצוץ
ולא היו פרים ורבי' נתחבר האש עם המים כו' ;

ב חובות   ב'סדק'ם ע'ט'סדק'ה   סגור על ערשנו
לעז אלה תחזהו   כתיבו וכוונתו על
אולם סכך קיימותיה   וכי הוי' יצא אל אברהם להלאה
• יולדתן אותי :

ג' תוספות פהדיקדקט' ע'פ'ת פמה ורביה תיח' מ'ל' ל'ל' ממה לבניח ו'ל' נשט ל'ל' ח'ב' ל'ה בדי' נ'ת' ה' ח'מ'ן ל'ל' ק'ד' י'ש' ל'ל' ח'ר'ס' כ'ו'ל' ח'ב' וכל הע'ה כ'מ' ה'ו' ד'מ' ש'מ'ה'ע'ל' פ'מ'ה ורביה מ'ה'ה ש'ל' ל'ה'ח'ז'ת' ו'ע'ס'ב' :

ד מדרש העלם דף ל"ט ט"ק נכתבו למי שראו בדגול
עלם ובגמול ויהי עתה חסדיו וחסדיו יאמרו
שלא יזכרו עד שזכה להם וזכה להם בזה
עלמיותם וזכרו וזכרו יאמרו פתחו ופתחו
ענה ברכה ייבך אלם יאמרו וזכרו :

ה' תנחומא פתחת השמחה! פרי ורבינו יוחנן
השפיע שמי אברהם דק עתה
אשר ליך נכו' ה' אברהם דק על פרי ורבינו יוחנן

וזהו חכמת ישראל אשר נמצאין בזה ספר
גלי' כיצד נבין כי' חכמה' כחכמה' דומה
מזה וכן נבין כי' חכמה' כחכמה' דומה

זו יונת אלם פלחית יעקב בן כאלהתם פרוש וכו' עד
מלחם בנחמיה וזלמן הוא הדבר שהנחת
בזכרנו אל תורל יודקת ומכירתה לנחמיה וכו' :
זו יונת אלם פלחית יעקב בן כאלהתם פרוש וכו' עד

לפחות ולרבות שלא בדרך הצנעו' :
פרנסה

סודי : חזקת כבוד הדין והפנים : יתפרנסו הכל :
 מדרש : העולם העובד לא ידע ללך : כללות נח חסדי
 שמואל : ללכות ארצות לפרנסתם : ללכות ארצות

והעולות יביאים לזבחם כול :

שערי אורחך מ' פתחי ישראל בנות עין נפתחו ואמר
אלהם כל יום שלמות העולם פתחי לוקים
בשמים העולם וכו' :

מגלה עיוותים : אברהם מייקסון עם ואלקרה פ'ת
לקט מ"מ מחזות : לילית כו' :
צדיקים

א פִּרְדֵּם דָּקָק' אֶפְסִיכֵנִי אֶחָד שְׁלֵלָה בְּהַכְמַחֲמָה אֶהְיֶה
בְּדַקְתוֹ מִבֹּחַ מִן הַמַּלְאָכִים אִם כִּי מִה עֲלֵה אֵלַי
וּמִן עֲזָרָה לְמַעַלְתוֹ הַמַּלְאָכִים וְעוֹד לְמַלְאָכֵינוּ אֶבְרָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיִחְזִיקוּן הַמִּיחָה הַיּוֹכֵבָה הַגְּדוֹלָה מִיִּלְאָכִים
וְאֵל הַיּוֹכֵב מִלְּבָשִׁים כִּי מִלְּאָכִים כִּי מִלְּאָכִים מִלְּאָכִים
הַדְּקִים בְּהִיחָה מִכְּבֹדָה הַגְּדוֹלָה מִיִּלְאָכִים כִּי :

ב בְּדִרְשׁ תִּלְשֵׁם דָּק' יִחְזִיקוּן הַדְּקִים שֶׁחֲדוּ עוֹלָם כִּי עֲבָר
שֶׁ אֲבָר אֲבָרָה : כִּי לֹא הִקְפִּיד לְעֲבֹר אֵלַי עוֹד
וְנִשְׁעָרָה שֶׁ עֲבָר הַמַּיְנוֹת שֶׁ עֲבָר אֲבָר אֲבָר אֲבָר
כִּי הַמַּיְנוֹת הַזֵּה הֵלֵךְ לִגְלוֹת מִן הַלֵּךְ הַיּוֹכֵב אֲבָר אֲבָרָה
בְּדַקְתוֹ עֲזָרָה לֹא אֲבָרָה מִן הַלֵּךְ הַיּוֹכֵב הַזֶּה הַזֶּה וְיִחְזִיקוּן
ג בְּדִרְשׁ הַעֲבֹר לֹא חֲזָא דִּי יוֹחֵד דִּיחְזִיק וְאֵלַי וְאֵלַי חֲזָא
מִלְּאָכִים דִּי לְמַדְרָא כְּבִידָא וְאֵלַי חֲזָא מִלְּאָכִים
דְּמִי חֲמוּמָה אֵלַי לְשִׁיחָא וְהָאֵלַי חֲזָא לְמַדְרָא עֲלֵה
נִינִי דָּק' בְּדִרְשׁ אֵלַי הַדְּקִים דְּהִיחָא הַזֶּה הַזֶּה אֲבָרָה
וְאֲבָרָה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה :

ד בְּדִרְשׁ תִּלְשֵׁם בִּי ה' אֲבָרָה הַיּוֹכֵב הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
כִּי מִלְּאָכִים וְכִי יִחְזִיקוּן מִן הַלֵּךְ הַיּוֹכֵב לֵאמֹר : כִּי
עוֹלָם מִלְּאָכִים כִּי מִלְּאָכִים הַדְּקִים : (אֲבָרָה עֲזָרָה דְּבֹחַ
הַזֶּה לִּי מִלְּאָכִים)

ה עֲשֶׂה הַמַּיְנוֹת דָּק' ה' אֵלַי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
לֹא דִי לֹא הַמַּיְנוֹת לֹא הַמַּיְנוֹת לֹא הַמַּיְנוֹת לֹא הַמַּיְנוֹת
ו חֲמוּמָה יִחְזִיק לֹא הַמַּיְנוֹת לֹא הַמַּיְנוֹת לֹא הַמַּיְנוֹת
וְהַזֶּה יִקְרָא בְּדִקְתוֹ מִלְּאָכִים מִלְּאָכִים :

ו פְּלִיגָה בְּהִיחָה עֲזָרָה הַדְּקִים אֵלַי כִּי הַזֶּה הַזֶּה
אֵלַי כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
עֲלֵה כִי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
אֵלַי כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
ח גּוֹרֵר פִּתְחָא בְּדִקְתוֹ יִחְזִיק אֲבָרָה מִלְּאָכִים עֲלֵה הַזֶּה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים כִּי עֲבָרָה מִלְּאָכִים :

א תִּקְוִיָּם אֵל הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
לְמַדְרָא בְּדִקְתוֹ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
יִחְזִיקוּן מִן הַלֵּךְ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

ב וְהָאֵל הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
שֶׁ כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
יִחְזִיקוּן מִן הַלֵּךְ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְאֵלַי כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה :

ג מְדַרְשׁ יִלְקוּט תִּלְשֵׁם בִּי לֹא כִי מִלְּאָכִים בְּדִקְתוֹ הַזֶּה
מִן הַמַּיְנוֹת אֵלַי בְּדִקְתוֹ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְכִי עֲבָרָה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
בְּדִקְתוֹ אֵלַי עֲלֵה הַמַּיְנוֹת הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
אֲבָרָה שֶׁ אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֵלַי אֵלַי אֵלַי
חַיִּים וְעוֹד לֹא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
שֶׁ אֲבָרָה מִלְּאָכִים עֲלֵה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְשֶׁ אֲבָרָה אֵלַי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה :

ד וְהָאֵל הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְחַיִּים דְּקִים עֲלֵה מִלְּאָכִים : כִּי מִלְּאָכִים
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

ו יִלְקוּט מִשְׁלֵי דָק' ה' אֵלַי אֲבָרָה מִלְּאָכִים
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה

ח פְּלִיגָה אֵלַי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
עֲלֵה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
שֶׁ אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

ט וְהָאֵל הַזֶּה הַזֶּה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
כִּי מִלְּאָכִים אֲבָרָה מִלְּאָכִים אֲבָרָה
יִחְזִיקוּן מִן הַלֵּךְ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

י בְּהִיחָה יִשְׁעֵי אֵלַי בְּבִיחָה עֲבָרָה מִלְּאָכִים
וְחַיִּים לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
עֲלֵה לְמַדְרָא הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְאֵלַי כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

ואלה האנן והיה דורס להם עד שגלו ושב' ואלף החייבי היה מוכה ש' המכה את מאברהם וכו' :

א' כוונת אורי דף כ"ט אלף האנ' ואלף הוכה ליתן דקקה באומרו ויכרך דוד אלף את' מושל בכל כי המכה בקר' כל' וכו' והוא שם בן :

ב' מגיד לפעמים אם בן אדם דהוי כלי בחזוניה ולא עבד דקקה וגם הוי כלי בחוכמת' ולא היה הנה למוד לאחרים בענין אל' להתגבל בנקינה :

צוואה

א ילקוט איוב דף ק"ב כו' יעקב בא חנבק רחמים אחר לפטיו דכש' אל תקח כפני עד שאנוה את בני ובעת לנאמר ויאמר ליעקב איך קולה ושמו כל מלכי ארץ ותמהו כו' :

ציצית

א גלי רויא מן לל ירא שבת דא קרת דהוי מתלוצץ בציצית ובחזוניה דרמז למעונות' מלכא דשבת' כו' :

ב פרדס דף ל"ט כ"ד . עשית ציצית פי' שישפיע אור החלבו' ויחשט בקיטנים ההם שם ד' ציצית ד' בגפו כו' כחוש שרש כחוש פנימיות התורה וזהו היה עין' עבודתו כנ' ציון ל' שם חלק במעשיות כלל כו' :

ג רקנאני אחר קת בעי קבל' אחריתקין עם הכל היתה כפרשת ציצית שגמר בוויאמר ויהיך עליו כשתבין מחלות קרח עם מרעה' בשלית שכולה תכלת :

צעקה

א מדרש צעקה ה' הול' אף שחתת כסא הכבוד לצות דין על רשע' כח' השעקתה הבאה אלי :

ב ילקוט מנילה דף קצ"ב ויעקב וצעקה גדולה : וכו' הדיוט היה מחדכי שמוח וביאין הקב' השומע לחיות הנה הנהרה כלכה ושומע הקב' לחשתה שן הוא אומר וזהו מדרשת אל' לכה וכתבו ואלהי ישראל יתן שאלתך : אלף חרדכי היה נחוש ואמר יתן אבי מה עשית לו הוזהר שמוח עשו לפיך ושומע קולו וכרכת אותו והרי : אנו עכור' להרעית חרב לפיך ויעקב :

צערי

א מדרש הנעלם למה שחכת הצורב . רמז הקב' שהיה רחמן כהפך לאכזרי כמו הצורב אחר' ויביא חתיב כח אש דקין תמים והאין דברים כלפי משה אחר' חייא מרוב צערו הוא דתביאין דנין האדם על צערו :

ב חננומא פרשת עקב והיה ראשיתך מצער ואחריתך שגא מחא . למחך שכל המצער בחיולמו

כח לו כפיכו . ואין לך מצער מתחלתיו' . מאברהם שהולך לבבן אל' . וגלה אבות אביו ולדפו אחריו י' חלכו' : וכתנכה בעשר נכיונו' : וקנל את שרה ולבוק כחה . ש' וה' נידך אברהם בכל :

ג ספר חסידים אחרו הנבי' דין הוא שזה ויהן הסוף א' : ודין שיטעמו הבני' . (עין לעיל ערך ניד הנזה)

ד ספר חסידים כ' קפ"ג האלהי מלך עין ענדיך אחר יהודה בנור ליהדבר שאלך ווענדיך שם הנביע באחתתו אלף עובותיו ונורו לכו שאל לכו הנזר' : ה תר"א דף ט' מפני הוזהר יעקב לחייס' אל' בנער ואל' בבהר' מההשקב' העתיד ליתן לזדקיס לעתיד לבא מפני שהיה צדיק המדע חקקותו ועד וקטנותו בקי בחקל' בנזהרה בלכות באגדות :

צרה

א מדרש מחזור אל' בנזהרה לי אחר יעקב בשעה שהיה בנזהר שאלך לוי יתן נשאל בא ויאמר בני :

ב גלי רויא כל המדות שבו על יעקב . דינה יובק' : כלם היה מעשם אל' יתגלה יעקב על שם אחריו :

ג רבה פ' בא"ב . ל' דרבי' כסא' ל' כיוון אחר ויוסף הורד ממצר' מהכתוב שם ויהיה את יוסף ר' יודן אחר לין אל' בנחוש . בנזהר מן אל' שר בית הבהר רואה את כל מאומה בידו כאשר א' אתו :

צרת

א זוהר בלק עמוד דפ' צרעת כל' על ההחל חדני' בן אחי' דכתיבו ינגע ה' את פרעה דא' הוא שח חדני' בין אברהם ושרה :

ב כתב הרמבן בפיה דרבי' ש' שמואל הקדוש גע' כל' הכו' ונגד כפיהו ובאלה תלמי' הד' בן בד' כו' וקרא בן בד' שם גורמי' הרע לבא לשלם הם גורמי' הצרעת' לבא אל' האדם . דכתיבו בן בד' דמסוף למתת חושבו :

ציון

א מדרש ינוס מורע אכזרי' היה בזה חסו' יחוש לו שעה בה מחזקתו שאל' כקרא ציון וזה כי נפל פחד היהודי' עליה אפי' ישראל כשעו עינו יחוש' לא יכלו לכבוש המגדל עד שגל דוד כו' :

צורה ופרצוף

א זוהר אחר עמוד קצ"ד בשם ספר' דלמחא חלב' בשעת היוון למשה שח' הק' בזה דיוקב' בפרצוף בני חס' . וקיי' על הא' ויוון ואל' חל' איהב רשות לעי' לחסו' . חמי' ב' כ' על רש' וכהיה

סד טלח' דדומא כפרופ' בני כ' . וכהיה נולח

ב חוספות יבמות דף ע"ב: אליהו אתחוק בכביאיו היה
ומכין עליו כמה שהיה מעבית בידידת אל
ושנעם על הכטחוק קדם מכתחן שבוכותו ופלתו ירד אש חן
השמים ויהיה מנדר תלתא שיתקדש שמו א"ה ק"ה דברי וע"כ
יחזרו ישראל למחטב
קין והבל

א עשרה מאורות דף לא ע"א וירא אלהים את כל אשר
עשה עשה דף לא ע"ה כהנח וזהו כוד אלל הכל
ושעה אל הכל ואל קין לא ע"ה :

ב גלי ריח קין הוא הוזהר על נחש והבל היה מסער דאור
ונולדו עמו תרין נוקבין אחד הנחש אי הוזהר להבל
דקנוקב א' דאור בת יתרו מסער דליה ועתה כולד עמו
תרין נוקבין וזה היתה נפורה והשכינה נעלמה מן הנחש התאוו
דלא הוית ידעה מה הית ותכף קס קין עליו בשכל תאווה יתירה
שנולדו עמו והנחש נכסה בלחא לעילא באתראה :

ג פליאה דע באתת שקין חמד שגלגל דתו מן הוזהר ומן
הנוסע השגלגל כחש בחוה : וקין להקטל לחמה לא
יוליד קין קודם כל אדם באתתו כיוס להשיב בזה שהוזהר היה
בנוסע דחולא היה יכולת לוזהר ללבוש גוף חד ולגדת
להראות באיח העולם עד שנכנס ורע אדם במעיה ואלותו ורע
המני לו חקוס להתלבש בגוף האדם וזה הנס לזהיות דוחה
והנחש כי חסודש כחש יא עכבכו :

ד מדרש כל קדושה יחלק עומה וכל עומה יחלק
קדוש וכן קין חמד הטמיה ה' וס נחלק בקדושה
בולד חמנו יתרו וכתני והכל חמד קדושה ה' וס נחלק עומה
כולד חמנו בלעס :

ה עשרה מאורות דף כ"ה ע"ב הכל כחולא להכשיר קין
לשמי : וכשנכל חמיל קין לפני הכל לא אבה
לנחור ע"פ הגדה שלא יהי עבודתו ככרי ובאזר קס קין על הכל
הרע על פני הגדה וזה כוד קול דמי אחיד לנעקס אלי מן האדמי
שהיה לו להקריבו על מזבח אדמה ולא ע"פ הגדה כו והוזהר
לאהמה עשה לו בשדה כו ולסוף כוה דורות יחורף הק"ה
מחשבת הכל למש' כי מהה הוא גלגל הכל והניף אהרן שהוא
גלגל קין כי כן קין רמז בו ותיקון אותו :

ו רגנטי דף כ"ב קין חסם דרך חמו שסמנה עכבי' כו כן
קין לא העלה הדברי לחקוס עליון וכו' חסם
הכל חסם דרך אבי והקריב הכחות לחקוס עליון :
ז מדרש דף ל"א ע"א חורר יהודה קין בא נכות הוזהר
והכל בנכות דוח כו :

ח קנטי דף כ"ג ע"ב דע כי כונת קין הוזהר להשחית הבנין

כל מעלה כי בראותו שלא כתקון קרבנו חסד למרוד אכ"ו יחורר
אדם וחוה ואני והתאונות הם שבעה וחשד כי כהמחר בנין של
חמה יהיה כמחר בנין של מעלה :

ט מגלה עמוקות אופן פל יתרו הוא קין ומהה הכל נכרה
ג' שעה וזהו ואל הכל ואל מכתחן שעה והדיוס
השליכו למי' כח כי כנדר מחלקו של קין היא שנתחייב חק כדן
אשת איש וזהו ויקס וישעין וכתב בשדה מלאה ואף חמיל לה' :

י כונת אידי דע כי ורעו של הכל כלם נחתו בו מיתה הולך
הרגו קין להכל ומהה הרג המצרי כחמיל גלות וזהו
ושמתי לך מקול אשר יפס שמה אותי חמיל הולכי שטע הכל
במחש' בל' קין יד מן אד' כי שהוא כוד אלה' כבוד ח' הכל
אחיד לכך נחתו' הוא וכל ודעו מיתה כו :

יא רגנטי חמור קנת בעלי קבלה כי מחלוקת קין והבל
היה הם בנחית כו :

יב פליאה הכל היה משמעת החסד וכשנא הכל בעולם
הכל הגם היה השני לחוה במקדש וזה דוחה שהנין וע"כ נהרג :
יג ספר קרניים מחמיר דיעו תדע כי קין הריבץ הביא קס
קליפות בעול במנין קין וכל קליפה יס לו שם מית
כמו שהוא מפורד בכפ' בתר' שוע' השחיר הקדוש בעל הוזהר
כפר קרני' וקליפות קין הג' כקרא עורב וידעו כי הכל נהרג
כנים באיחא עילאה הביא קליפות עורב וכו' כי ליאחיז עס
קין אחיו הוזהר וכו' כוד דע' שכתבו מקובל' בעל כודי רואין
וידעו דבר מקובל שהכניא וזה בן אחימי חמיל ק' ל' קין וכו' :
יד פליאה שמושי' על זאת משפט' מוש' בתור הכל
למה נהרג ה' להשק חספי שהנין בל' שכן
שקב בני אהרן מקריבי הקטורת :

ועור הכל היה ג"כ שעה שלא לקח מוכר מחב'
וקרוב הדבר חמד והאיד שח' :

ועור הכל היה משמיעה שעברה ק' טעור וקני למה הביא אותה
לשמיעה זו שהרג :

ועור אברהם והכל משמיעה אחת באו : למה הניח הקס'ה
לזה לקטוף ולאברהם עור בכל עור : הקס'ה
שכולם הכל נהרג שהיה סוג : וקין שהיה חמד איחור
דורת וזה עשה הגדה לבד : וזה הגם אס אחיו וזהו בקרביני
רעה גדולה ועור אחר שקס'ה הביא לזה השמיעה ה' יא כיבה
הרגימות בנשיקה כו' (המיוק על הכל' ע"ד כי תי' א') :
טו תוכפות כהנדרין דף ל"ו ע"ג חיס שפתה
האין כו כל דמים ככלעים באין חלא
שנישון סיכר ואל הכל אין השומן כי כלל :
כו חיקונים

קלקלה
א ספר חסיד' אין חסידים על הק' לקלה אבל בזה דברי' אדם
עיד סק' לקלה יבול' להיות בדבר כנוק' ויבול' הכל' יע
ויע' בו' וכתן' ויח' ל' ספק' הנה' אדם' חולה' כדי' שיב' כנוק' עמו' ויב'
קליפות

ב כנפי יונק רפ"ח ב' צוים הם שני כלים שכל אחד מהם
 רב' והרצו וזוהו אלהי' מרפפת על פני המים כי חס
 הודו"ה הם הקל"פו ס' מרפפת רפ"ח חת וסבירתו ועל פני חמתו
 ב עמק כחלד דק קכ"ט וסוחר על פני תהום שבו ד' נסורקו
 סמור ש"ר כל"ב ותבו"ס אופיות החת ולכן בקרל
 עולם הקל"פ פת על פני דמותא

ה פדרם יק'ר מ'ע'ל לנכדה אילומות כשה למורה
מבית לאתעה ועתה ראה לחקור כי ע'ע נערך
האדם למדוד עד שיעולה לאתחדם כשור וסמיר . והלא חז'ה

355 1 2

תִּיקוּנִים תִּיקוּן ה' ע"ה רמ"ח אלף שלש נק' חסד אלף נק' דכ"ו כג"ו כ"א דכ"ו ויט"ו ע"ב א' ע"ב • יעקב כג"ו כ"א דכ"ו ויט"ו ע"ב א' ע"ב :

יש מדרש ראובן היה תיקון קין לכן נולד כזאף וזה ראובן
בן זלזאם :

קללה

ב פליאה יום השמי מלאה ה"הסין שן יול'עולה בחד תש"ן
עורה למה תשנה' א"ל מ"הו'ז המעיר א"ל ב"ר
שכן השמי עם כולם ה"עולה ב"ר ח"ל'ג' אכל' אבי שמעתי

ג. ציוני דף"א עשר קללו' לאד' ועשר קללו' לנחש ועשר
קללות לאשה ותעשר קללות לארון (ע"כ) ח"ג
דבר וטעמו ונחש חטא' כל חטא ואחד :

הפני את ארצה אחוזה שביה ונתתנו כולם ונתתנו את
 "ה" לא כך אתם שרוב ארץ אחרי' אבדו כל אדם פרו ורבו
 ושרבו ויחמרו לה לא נחמנו בלבד ואלה שאלות א"י ה' ה' ה'

[illegible]

עקב הקליפה • וכל השמות שבו שם נפשית • זהכי פירוש
הפסוק ואתה תאמרו עקב ר"ל ואתה קח' על כח תאמנה עקב
השך השמות נזון שולבים דרך יעקב הקדושה (שם דף כ"ז)
ע"ה הוא יסך ראש ואתה תאמנו עקב פ"ל להיות שוללה קטטה
נעולם והקליפה רתה להניח מן הקדושה ואינה שולטים כי אם
נעקב על הקדושה כבוד ידעו העומאח חלוק וידע אדם חיה
שמו הוא כוד קליפות נה"כ"ו : (שם דף ע"ג) הלאכה
ע"ה חלופות שגור וחמא אדם הראשון ש"ל בועת אכר תאכל
לחם ויין הקליפות בזה הלאכה

(שם דף מ"ד ע"ד) כ"ל אדם לערוח ענינו בקושות התלמוד
בחיבור השניה כ"ל לבקוע אויר הקליפות וליקח בולעו חפיו הם
נכ"ל טהרה ק"ל מה שאמר בועת אכר תאכל לחם לחמה על
חוריהו ויהי לו ל"ל בנ"ל ת"פ כמין תלמוד שוללים כחה :
ז' ח"ט דף קמ"ה ע"א הקדושה פירוש בזה שאמר ויש להם
חגורות באחרת אל החרב ש"ל חגור חרבך ע"יך
גבור ר"ל להצדיק ברוח עומא' שם עלים קליפו' מן אלקה עליון
שם כחת השומא' המפעיו' לעול' החוץ הניחו וכתדבקו
בקליפו' להכניס בחדם בזה העולם וע"כ חזרו ובדין ידעו כל ויכין
חרשים וכו' כי כל חמשה שדים וכשם שגפעים חמס ומכאן תבין
פירוש חתכים חגורים :

ח כפר קרינים מן הכ"ק קליפו' בעולם כמין שמו :
(עין לעיל ערך מן והכל)

ט עמק הח"ך דף קמ"ט ע"ב ק"ל בשר ב"ל לפניו ונעקת
הקליפה הכה ויהי שמים העבר אל אדוניו וכו' :
(שם) נחללות הקליפות ככנס כח לראותם וכחעט שטעה בזה
דכתיבות מן היין :

י עשרה מאורות דף מ"ז ע"ג כפירוש יש בטומאה שני קליפו'
בקירות שם שני וכות שבו ביה שלמה ושמך קליפ'
וכ"ל שולל לפני פתחם וכלב להכניעו כחות השומא' לכבד
כנען כנוש' חס שהיה שולל כחות השומא' וכלב נע"כ שלא בטובתם
ע"ה הדיבור וללגש יש שני קליפות וברים בקדושה כו' והם
לשם להחיותו בטומאה שנקרא עמה כו' :

יא מגלה עמוקות ארבעה בנים היה לחם מזרי' כוש פוט
כנען כנגד' קליפות ומשה בק"ך שנה הכניע
לשמה קליפות מ' שנים הראשונים שנתגל' במצרים הכניע
קליפות וזרים מ' שנה ח"ך כבוש הכניע קליפות כוש : ח'
שנים בחבר הכניעו קליפות פוט' בנ"ל חזרים' ורעה לכנס
לארץ כנען להכניע קליפות כנען :

יב גלי רויא שם חמ"כ הוא חתק לשם היה וכו' והוא מן
הלבושם אברהם וזהו לחמשים וזאת הקליפ'

היה חכה לכפרה כשה' רותה לנפוש בשרה ע"פ ציוה רש"י
לכן חכה ראשונה שהיה במצרים היה ע"י ח"ן ח"ס לפרע כו' :
יג עמק המלך דף ק"ט ע"ד : ביום הפרד לוט מואבים
נ"כ כפרדו הקליפות עיון ומואב מן קדושות
חלכות דאברהם : והענין הוא כי כל קליפה כפרדת מן הקדושה
לוקחת עמה על כל פני' כיון קדושה ויהא שפיר לה לחמשים וזה
האיות שלה וקליפות עומן חפכה כיון להא שול' בא מן החלכות
וקליפות מואב חפכה כיון קדושה מן החלכות עומא' ותפסעו
חלכותם עד שהיו הקב"ה שתי פירדו טובות ואז כנוו גלחם
(עין מלחמה כו') :

יד כוננת ארי ככר הדועק כ"ל הוא רות הב היא נעיו'
והענין כי כל דבר קליפה כשכפרד מן
הקדושה ונושך עמה כיוש הקדושה וכשכפרד לוט מן אברהם הני
ב' טיפיו' וכינוי קדו' א' בנ"ל החלכות והיא רות וא' בנ"ל
והיא נעמי אומם מן רות יצ' דוד ועובר וכל שורש החלכות עד
משיח משא' כנעמי' והענין כי להיות נעמי בבית' לא היה כח
ללוט להדבק בשם כלל אך מן רות הוא חלכות' שם היה כח אל
הקליפה להדבק בשם :

טו גלי רויא רויא החמשה חלכים באברהם שנקראם הם היו
קליפות חסאבות לחם לא להכניסם הם כו' והענין
לא היה ראוי אברהם וכלה כל' קליפות כי היה מותם כח של
יחם ושמאל והעולם לא היה יכול להתקיים אלף שנה בנ"ל
קליפו' יבוס' הנה כדכתיב והשאלו' להחיותו שחיו' קליפין
שעדין הם עומד' שם חסון א' חסית שם קליפות קשים :
טז גלי רויא רויא ארכי' קליפין שם ח"כ"ן לא היו רוי'
לחיו' כנעמי' שחות מלת אלה' נוסח' יחם כשער'
שחאברהם היה עתיד לבאת יחם ש"ל ידו כרי' להתפרנס כל
הקליפות והתחילו להתרעם לפני כ"ד העליון וזאמרים אכחו
קורם לבניהם כי הקליפה קודם לחיות אנו' ואותם שגברו
אחרינו לחיה יולטו עלינו הרין יקוב הנה מה עשה חכבם בכות
שנתקוטטו החלכות גמ' כו' והלך אברהם עם ד' אחריו אד"כ
והנ"ד מלכו' שהיו עושים מלחמה עם ה' רויא' לחמשה אחרות
אלה וכו' שש' למטה כחמא חס' נע"כ ככליונים שגברו
אחריו ח"כ פ"ן קליפה פנימה וטהרה לח"כ : פ"ח
שגל' דמכאן כו' (בזאת החלמה כשאר אברהם
מן הקליפות כו') :

יז גלי רויא אלעזר נתגלל כפעם שלים ביוסף
וכקרא יהוסף וזהו לשלם על אחיו
יוס' ושלם כ"ל קליפות :

יח ספר קרינים אברהם מת בעת כנענו חספיו קבלה סוד
תקכ"ד

תקנ"ל בשנה ע'ט"ה ר"ת לחבר עטרת והוא המורה שונה כל ה' שכתל קליפה כנגדו פ' י' בקליפה ג' קליפה הקלחות עטרת נכוד וכת עטרת הנוכר בספר דניאל והיא באה חסד ד' ניכוד שחלש שב' כ"ה שד"ח קחת ערין חיה כל וכאשר קליפה עטרת הולך דרך חס' ד' או נכבשת ונשפ'ת ואין לקליפה תקומה כלל : יט שיערי אורה דף ח' א"ע כ' ד' ראשית הם הנקראים הנבנה קליפות ונקראות ערלה כו' לפיכך איז יחזקאל למעשה מרכבה ולארה והנה רוח בערה בא חן הצפון הוי' קליפה אחד עין גדול קליפה ב' ואש מתלקחת ג' וכו' לו כביש קליפה ד' כו' :

ד גלוי האט חנך מנחם בל' צינור ויטל ווארד אונזער
האט אונזער האט אונזער האט אונזער האט אונזער
אונזער האט אונזער האט אונזער האט אונזער
אונזער האט אונזער האט אונזער האט אונזער

כא כונת אל דף כ"א: יס בקלות מולע המח וכל
בקרמת שור אותו המח לכלל השם ח'
והק' בהמלה אור הזכר כיון שבתו ויסם אברהם נב קרוה
קצתה' על שבת התווך ההו' יחל מקריבם וההכבד אותו
מולע המח וזהו מודלם אב' ח' ב' מולע ש' הזכר
המזכיר כלל בקרובקר :

כג רגנטי אברהם ע"ה היה נידון כוחות הגהרה וכחות
הטומאה הגדולה מפני כח הטומאה מבחן
וכחות כחות הגהרה ליבחן את כל אשר לוהוה הגהרה הטומאה
מבחן כחות העלילה והקליפה מכר לבני ישראל :
כג צפוני ג' יום קליפה יום קליפה יום קליפה יום קליפה
קליפה ובעולתו שבעה יום קליפה יום קליפה יום קליפה
והשם של כלית' כחובל מחזק של ושיחבן דוד חבט כל זה
וכבוד עשה למען דמך כו' .

כד טוב האזן דף יט ע"ב דע כי בענין הקליפות יש חסד
 שבוים וכן שבויה הקליפות כדריס בח' לכת' קיס' לחסד חדריות
 כו' הד' כסור' ל' מתלבש עליו קליפה א' מולכו' הצול' התמור'
 ועל אותה הקליפה ונתלבשת קליפה שנייה חסדיות בח' ועליה
 ונתלבשת עו'ד קליפה מולכות הצול' דה"ב חדריה' ב' הד'
 בח' לחסד חסדיות מעבר לים ונתלבשת קליפה ח' העי' ל'
 התמוכות וב' קליפות חסד' וז' קליפה ח' מעולם דה"ב :
 החדרה' ג' חסד בח' מעבר לים ונתלבשת עליו קליפה א'
 מעולם חסדיות ושלש' קליפות ויגשם בח' וקליפה חסד'
 ה"ב החדרה' ד' חסד בח' חסד מעבר לים של בח' ל'
 יח' לבשים עליו קליפה א' שלולם התמוכות וד' קליפות מעולם
 בח' ל' קליפה חסד של דה"ב :

החזקנה ה' הדר בחכמים מתלבשת קליפא'א מפני'אם התחזקות
ו' קליפות מפני'א ו' קליפות של ה' כבודך בא' יפעור ונקי
ובן חורין מפני'א :

כה ציוני וילך עשרה יומות! כלומר: לחיבור החבור
 למחנה עמאלקס קליפות ועלילות חזניות :
 כו עשרה מחזות דף ק"ע"ב עקבה' כדכח לטהר
 הקליפות הנקרא' נגד בנידים בכלאים בנשיית שני יחזות
 בנשיית הפירה לקליפות בלא' (שם) דף כ"ע"ב למטה חן
 הקדוש' ש' למטה אחרת אחיהוזה מתחילים הקליפות כו'
 לכן אמר החתת אלהים אנכי :

בן בנאי יונה ח'כ"ב ל' יתקן חסן לחזור על מ'כ' קטנים
סוד כינוי הח'כ"ב בשאר ל' משה א'ז' י' חס
על'הס אחר שלקח לעצמות כל הקודות לעצמם פרזופס
ש'פ' מ'כ' קטנים ל'ז'כרו בק'יפית וכו' :

בכח פליאה דעכ"ס קליפות עלולות קצות וקצות חלד
 333 שחל וכולם כחשכו חד עשאו חד עתק
 וכו בקשר כח גדול וכהם אחר כח"ל קרובם עליו לו
 ש מורש באותן התחומין שבת זהו יעקב לבשו הכהני
 יפ"ע עש דה"ל לתכ"ל דלות לה בער רשק שם וכו' הדין
 עמוקות אחר רכ"ל קליפות יתעל' ותקע"ל
 כחין קט' כחיל' וכחין עתה :

[illegible]

לר ספירה רבניות בקראת גי'ס ב'לה כו' מרשים הקדושה
לעשות ב'לה לנגד כו' ולעשות כדמיון הכחש כו' :
לר ספירה חמשי' בקרא גולה ב' כו' ולמלא חסד ויכל הכל היה
חיילתיו מחמשים ומחללים כל הכבדים למטה כדע אד כו'

3

ילקוט קנאה קנין קפידה - ראובני -

מן גלי הים כחמה מבוהק דעת כנגד נ' קלפ' העומדים
 בתוך ק"ף חמה שחת כל לא כנגד הקליפות אל
 לשמור המוח שהיה בפנים וכשגל בעל הקל אכל המוח וזרק
 הקלפ' כך היה בשמרון שלם מימי קדם והוא ארוכים כשחתה
 וברוך ונכסנו

קִנְיָה

א ילקוט תהלים כ"ז ואלה הקנאים קנאו אנשים
 להק' כהלל היה קנאיהם ואין ויחיתו קנאו
 באמר ללבי נקם כי נאמתו התיבהו

[illegible]

קניין

א עשרה מאות דף ל' ע"א בן קרא אלה אלה
 פי' כי יתכן באותו מעם דומה למת שיהיה נשמתו
 ונאלץ לו יין קטן בקנה ליתכן אלה קטני אלה כו' :

ב חספות קידושין ד' ב' ע"כ"ל שדות נכסף יקנה והל' דל' מיתיי קנין שנכתב בתורה מחספס מקנתו משום דבעי לאתויי קנין דההוקשה ח"כ ה' ללאתויי הש"ל אשר קנה אברהם

ו"ל דמהו"ל ליכא למידק שדה אשר קנה אברה' בחוקה או נש"א
דהא לא כתיב שדה אשר קנה בכסף (שם) דף ק"ז ע"א אחר קרא
שדות בכסף יקנו ה"ל דלא מייתי קרא דכתיב גבי עשרון ונש"א
דלמ"ח מנחם שכל קניינו בכסף :

ג תחומא דף ט' הוצרך חקקו של צדק כאלוקים
עצת הדבור ואל' כבנית שזכר' אותו עשר פעמי' נגד' דברות
ד זוהר ויקראו פוט' ל' לסערתא דהקבלה :

קפידה

א תר"א עמדה חל' בתפילה לפני הק"ה אחרה לפני רבונו
שלעולם הורכ לי שלא הקפדתי על צרה שלי ולא
עוד מעבד כי בצלי שבע שנים ובשעת תפילתי לחופה התלפפות

לֹא אֶחָדֵינוּ וְלֹא דְבָרֵינוּ עִם יַעֲקֹב כִּדְּיָשִׁיב בֶּן קִי לִקְרֹל אֲחֵינוּ
וְהַלֵּל דְּכִיִּים ק' מֵהַלֵּל ב' לֹא הִקְדַּמְתִּי עַל דְּבָרֵינוּ וְהַלֵּל תִּקְרֵי
עַל ע' אֲשֶׁן בְּהַחֲשֵׁב עֵינֵינוּ לֵהֵם וְלֵאדָּוָה מִיֵּד כְּתֻבָּל
רַחֲמֵינוּ שֶׁל הַק' בְּהַחֲשֵׁב לְהַחֲזִיק בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁל קִי בְּדִבְרֵי כְּשֶׁנֶּחֱזַק
שֶׁל תִּקְרִי קֶלֶל אֲחֵי קִי אֶל מִכְבָּה עַל כֵּהֵם :

קפיצה

א שוחר טוב כי ק' מבוא אברהם לרדוף אחר
חמה חלבי נקמה לו האזן לבני ח'א
חלבי לו פמיעות אכל לבוא לזקנה לו האזן

קריאה

שיתבקקל תגיריון כו' המוחמת תבוק ותלחמי
 שניעית בקרל ער' ורקו' בוכות והלורוק
 ולכזת' וועקדס דוריע באזכ יסוד ועולם כו' :
 שנויות בקרל סה' אל' העורר חזני' ומנבל' כל'
 ריט' אל' ה' אל' חזני' ומוציא' ומוציא' ומוציא'

[illegible]

מ כפירה פטירות בקבלת לילית כו' חזרונת חזנים וקבלה
ובטלה כו' וה' אוללת לילה עזובה כו' איזה החזנה
יען כי עשר כפירות הם וברוכי' עמנו חזנה וכבר הם בתוכם
על כפר ליקוטל אונס פסח ושלח בארכות ע' כ' קדמי בחילין
והנה לעיניכם ופסח ושלח בארכות ע' כ' קדמי ויחזק
דברים כפ' אלה

מה גלי רועה בשביל שחומר יוסף כהנא דעבודת
למלאכה קודם לשטובת הקליפות לחיובו
הקליפות לעשות שלא יבא מחכמי' ע'ס אחר ושלט עליהם כל
יחידיו :

מִבְּכַנְפֵי יוֹנָה ח' ד'כ"א ל"א לְעֵשֶׂת חֲמֵשׁ אֲדָמִי יוֹכֵף שְׂמֹאל
 שִׁירִים לְיוֹנָה הַקְּלִיטוֹת שֶׁכִּתְּבָהּ מִלְּפָנֶיהָ
 בְּזֶמֶת וְחֵמָה וְעָלָה וְנִתְחַק בְּזֶמֶת חֲמוּמָהּ וְשָׂרָף לָהּ בְּהֵרָה
 הַעֲוָה בְּלִיחֻת וְחֵמָה בְּהַשֵּׁם יוֹכֵף פֶּנִּים בִּזְרֹת יִסְדֵּהוּ וְהֵטָה
 אֶת־וַאֲלֵהֶם הַחֲמִלִית' בְּחַיָּה שֶׁנִּתְּנָה דְּבַתָּה רַעָה וְהֵטָה קִשְׁנוּ
 לְהַלֵּם קִשְׁמֵנוּ כו' :

מג גלי רויא כדלאו הקלפות שויקב כפרד חזביו חמרו
עתה הניח הקחן לנכון כקחת הרוני שכם
שכני יעקב הכהן הכהן והקיום שגזעם לבן ובאו על יוקב
לבנות בורוק"בם שאת רכוחה למטה :

[illegible]

מה גלי דואלחורין שבאויבך ונתנלגנור עליו שור
לחיים בא חיוון קלסיה הכחלקת ח'פ'ן דהיוסן
וה'ל' עם יוסף לחורין שרבי לל' ש' עהוד ל' פ'ר' כ'

קרא

א שְׁעָרָיו. בָּדַק קָדָשׁ עַל אֲבָנֵיהֶם כִּי יוֹשְׁבֵי אֲלֹנֵי הַבָּאֵלִים
 מִיִּזְרָאֵל וְהוּא יִשְׁכֵּן שָׁמָּה הֵאֱלָהּ כְּמוֹס הִיוּ וְנִמְצְאָה בְּתוֹ
 וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְדָוִד ה' אֱלֹהֵי מֵאוֹת מֵעַד לֵאמֹר לִפְנֵיךְ נִבְנוּ
 מִשְׁכְּבֹלֶת מֶלֶךְ הַנִּבְנִי' כִּי כֹל הַנִּבְנִי' רֹאשׁ מִשְׁכְּבֹלֶת הֵאֱלָהּ :
 וְעַתָּה רֵאשׁ מִיִּזְרָאֵל וְכו' :

[illegible]

קריעה

א מדרש אחר' פתח בן' ארבע' השבועים גרמו' ליעקב
להקריב כפרונו' להם' ויקרע' שולתם' : ויבך גס
לשבע' : לקרוע' וזה הנדב' לשבועים' לקרוע' שהיה על ביתו' : ויבך
לסד' כתר קרע' כח' לתו' : בעשר הירדן' וזה' הבארן' בעין :

ב. פליאה בשעה שגניאדם וחדלי' להשתחוות לפני הקב"ה בקרבנו ובתפיל' שזה עבודת האדם זו אומי'

וְחִיו וְכִלְכְּלוּ מִתְקִי' תִּיקוּכִיהוּ וּמִשְׁעִי' מִזִּכְרוֹ לְעֵלְמָא בִּו' :
ג. מדרש כִּתְּבָן הַחֲבֵטִל קִדְשׁ וּבִרְוֹךְ וְאִין יִהְיֶה אֲחֵיהֶם רַבֵּי בָּשׁ

חייבו כידוע שיש ויבא קרבן לפני נדקיס לעתיד לבא :
ד יונת אלם פ' ג"ח בשור פר. מקרין מפריב כיפר אדם על

עצמו ועל הבהמו אחרי מקרבן בא חרצופה
כו' ובדור הכול קללו כו' ובכ' היתה ע' קרבו' להתיקן
על אלה

עבדתי לכל הכבדאים האדם ע"י ויודיע נחמדותי ע"י ע"י הוזהר
ודם ואימורי' ובפולה אברין נוחת מחכונתו ונחמדותו ונחמדותו
ולעבורה ונחמדותו ונחמדותו ונחמדותו ונחמדותו ונחמדותו ונחמדותו

ה' ז'תר' תרמ"ח

תכונה עמו' ר' צ' ויקח חלה ויטחו בנ' ע' אצלה
ולשורה ומכין לעצדה ולשורה אילו קרבנו' חבל
רוח דא פתוחו' אריותא ליצדד רח' א' אמתו ואלא לשורה חלה

עשרה מאות מל צדקה וכל מקל כו' כל צדקה

אמורה בפסוק זה בתורה ומצות הכתוב מדכ' חילו
זכינו היה אמורה אברהם לבנו אברהם חלמי' והפס' תפיל' וכו'

חוספות. ע"ד ק"ה ע"ב. בד"ה חסין לחסות. חסר כינוי.
החסד נחמד ונחמד חסין. חס וחס וחס וחס כו' :

ח פליאה בא ושאףך והדיעני טיר שהקניב אדם הראשון
ועל היותו כתיבה ז' כתיבה ז' וזאת לא קרו

להפירה ח"ל על סם בקירב הנקמה שהיא הפירה אל הכזר קראוהו

אור. ח'ל'אחא קק'ל היה לו'תכתבו: ח'ל'א והו'קרא'אם אדם
אוי'נ'ק' אח'ם: ח'ל'א'כ'ת'ר'א'ה'ל'ב'ע'ו'ל'ה'ש'ב'ל'ש'ר'א'ק'ק'ן
אח'ת'כ'י'א'ן'א'פ'ש'ל'ד'ו'נ'ו'ת'ל'מ'ס'ת'ח'ל'א'ח'ת'ה'י'ם'ו'ה'ק'ר'י'ב'ו': ח'ל'א'
א'כ'ה'ש'ח'ת'ן'א'ח'ה'ע'ל' ח'ל'ר'ב'י'ש'ר'א'ק'ר'נ'י'י'ה'י':

ועקר א' והקריב השני במזבח : ואותו העקר היכן עשאו .
א"ל לוקחו קין מידו : א"ל אחור לי קין יש לו קרבן א' ועשו כונתו אלו

ט. תומכות   ע"ד ת' ע"א יוקרין מפרים חקן כתיב כי

אין בראשית דמקנן בראשית קנן יתד מחקין :
 עשרה מאמרות דף כ"ט ע"ב : והכל הני

גם הוא לרבות שהם התאזר. להקריב
כפשו לשמו בה מדרגו' נפש רוח נשמה

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱמָנָתוֹ בְּכָף מַדְבָּר וַיֵּצֵא חֶסֶד לְפָנָיו
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱמָנָתוֹ בְּכָף מַדְבָּר וַיֵּצֵא חֶסֶד לְפָנָיו

לכוונה זאת וכדחברו' וטעם קין היה לקרוב הכל על
המוכח ולא על הדמיון.

א. פליאה קרבן הכל היה קרבן תודה להודות שהוא היחוד להודות ליחודית כי כען שרצה אדם בכל

אלהים הם כבודיהם כבודם לפיכך הונקד להקדושתו
 קרבן להוליעדק לה' תדון יחידי ואין שני לו והכל תפסדק

ב. רקנטי הכי' קרבן מודה נא להיחיד. להודות ליחיד

ג. מדרש הנה! אקדנן קין לא כתקבל שבא בנסות הרוח
שתלה על כח הקין! שהוציא בוועל כח הדיבור כו' :

וקרנן הכל כתקבל שכל במחנות לוח דת' ובח' :
אלהים רוח כשברה כו' :

הכל מתולדותינו בועזן והתשובה היא בהקדמת
קרבנו והיין להבטח יתח מהראוי ונכחו תשובתו
והתחברתו חנוני ה'.

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּיָא וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּיָא

בשנת ה'תשס"ב בתי הקברות החדשים ברחובות. בראשית שנת ה'תשס"ב
בתי הקברות החדשים ברחובות. בראשית שנת ה'תשס"ב בתי הקברות החדשים ברחובות.

[illegible]

החיות והחיות
החיות והחיות

זו שער
אורה דק כ"ב ע"ג ד' העליון הנקראים אלהים
יב ליד המזל ובהם דברים על טעמים

נצחון להיות כלורה בפניו"ד"ג! ויעלה :

מדרש

כט ילקוט שיר השירי דוד כשתפס הנזק מיד ארונה כינס ומלא נבלות של ארונה בתוכה תחת המזבח ולא פסל המקום קרבתו ישראל :

ל עזריה נדק חק המורה לפני חק שלבו ושהור הוא חק הפול לחזק עמאל והוא חק עכו"ם ולפי זה תמלא ב' עזריה א' דמו כבשם לפני ולפני ואחד חזתה חזן לעזאל כ' א' לביק כל שחזק חזן בכרת אחר שנכנסה צ"ה :

לא זוהר פ' בא אחר שמשק אלא לא אקריב נשים לאוכל לתקיים עלמא קיוו תירכס נשי' סמאל כו' לב זוהר ויעתיר יחזק דקריב וקרבנ' וכלי עליה מהו קרבנות קריביו עולה כמ' הכ' ויעתיר לו' וכתיב הים ויעתיר לה' לאח לב זוהר קח לי חסם ש' נדיעידם ערב פסח כ' י' יהודם שחר דמו כמשה שעתיד כניו'ל יעקב לקריב בני שעריו אחד לה' וא' לעזאל :

לד פרקי ל' אלפל יעקב על פניו אר' וס' התפלל לפני הק' בה ואמר כב' ע' א' תשיבני למקום הזה נשאל' אונחה לפניך ויחי מור' ותולדות ש' ידיר יעקב כדכ' כו' : לה תו' חולין דק' פ' ואת' לר' דאמר אין טוב שהיא כהן ותשם כו' ואף אכלה ישראל שלמי' במדבר' ל' ב'ין שנאמר בענין אחר בבשר הו' באלו בזה המקום לאכול צ"ה שמי' כו' :

לו עשרה מאמרות דק' פ' ע' א' הפסע יא' לה' א'י' היל כוד שמי אשים את התורה וא' קרבנו כו' : (שם) דק' א' פ' ג' ויתן פני האזן אל עקוד ב'ין כסם לטע' הקרבנו' כהא דתנינן אין כופתין את הטלה אלא מעקדין : (שם) עין יהודותמר בגידי העיני' שאלת הכל מפורש על ענין שער המשתלח כו' :

(שם) שכריות יהודה ויחמר ה'ה לברשגדי העיני' וסוד נשי' ה'ה האזן מרעימו של הק' בהו'כשר כול' מחבר'גר' י' העיני' שהא קח' ד מחבר'גר' האזן שהוא קח' ו' שארבו טלמי' מחוקרים הק' פ'ן חסם א' כ' שארבו חן העינים שני שיערים שיערי הפני' ושערי החי'ן ששניהם לגבו' קדשי קדשים :

לו רבה פ' בא יוסף כשני' שאלן כבוד להק' בה ולאטע' כפוטופרע אחר ליה הק' בה' ל'ן בכך א'י' פורע שאלן לו נשות להקריב קרבנות כ'וס' שנת קדש ל' ואל' י'הי' כיוון :

לח גלי ד'א' סליחרי רמו' לו שיכול קרבנות חר' אומות ר' ח'י'יחוס אוי'בוטל'ן ברכות מדין כ'ל' :

למ ציוני כאשר בא יעקב ללדת מנשים ראש במדבר' ונכחו' ב' הנולדות התל' בו ופחד ממנו חסם ונשים רבים שהוא פחד עתק סכני

ז מדרש כשם שקינת כח הגניבה על נסובינו ונכח הקב"ה ליקח שנים שנים : שבעה שבעה לקרבן לאנח' על נח'ן כ'ר'ל' שומרי' מועדי' וחגי' שהם שני' ושבע :

יח חוספות ע' דק' ה' ע'כ' נד' חקן למחוס' אכר הזהיר הקב"ה לנח' שאל' להביא מחסור אכר במיבה חסמי שעתיד להביא מחר קרבנו' :

יט מדרש העולם הקב"ה אחר לבח פלח ורכו'ל' נתיסבה כלבו העלה עולות א' הקב"ה הכי' ל' יהוה שאלת לא איב' ע' עול' ל'ל'ל' העלה' א' נתיסבה כלבו :

שק תנו דבן מה ה'ה הקב"ה לבח כ'ל' א'ן תמי' ור'ה העול' חרב התד' לבכות אחר רש' ע'כ'ר'ל' דחוס וחזק היה ל' לרחס על בריות' ה'ינו הקב"ה ר'י' ש'א' כ'ן אחרת דא' ומה לא אחרת בו'י' ד'א'ר'י' ל' ו'ל'י' ה'ינו מביא חסול' מ' וכאשר שעת' דמחיב את בתיבות' לא עאל' ב'ל'ך ב'בות' דעל' כ'ן דחז' כ'ן כ'ן הקריב עולות וקרבנות כו' : (שם) העלה עולות והתפלל אחר' ל' שמה ריחות על' לפניך ריח עולות ריח חסלות ריח חסיו ל'פ'יך ל'וה הקב"ה ריח ניוודי תשמרו כל' ריח שהקריב נח לפני ריח עולות' וריח חסלות' וריח חסיו :

ך רקנטי דק' כ' א'ר'ן נח ונחה לה' קרבנו'ל' כ'ן היה קרבנות' כ' ציוני וי'ן מוחס' ל' ה'נראה ל'וה הודה לשם הבכר ונח' לו ונח' מורה כו' :

כב תמונה י' ש' לו א'לו חמשה דברים שמי' צעקת דק' ענהו קרבן תפלה ויודי' וכל' ק'ל'גול' כו' :

כג תמונה עולה מל'ש' עולות' א'ל' משה' הראה ל'סוד הנגול' ש'ר' ו'גול'ג' פ'עמי' כו' עין עקד נגול' ב'י' ד' :

כד זוהר והנה שלשה אש' נ'נ'ים מיה' עליו לעין בדריה חק' ואל' הכק' ר'ן אכר'ה' וזעין קרבנו' וכד'ן כ'י'אל' לה' ואל' יכל' לאנח' ל'ה :

כה רקנטי י' להתנהג ה'ביא מוביח ל'סכאל' על' הקרינו למל'ל' א'כ' אכר'ה' למה אחר למל'ל' לאכול עינו תשתבו כי הונח חקטר להם חייב מיתה כי הוא עובד ל'ה' אחר' א'הם שאר שיה' להם פ'דוף אדם הותר בהם כל' מה שותר באדם : עין עקד מנה

כו בוות א'י' ע'ולות' התמיד' שהיו ישראל מקריב' היה ככש' ק'ל'פות' חולע' השמי' :

כז חקונם הנה'ה'ה'ה'ע' ו'א'ה'ה'ה'ה'ל' כפק' ק'ל'א'ס'ת' י'י' ד'נ'ל'ל' נ'ג'ל' כו' ואל' את קרבן דנעל' מוחס'ל' סק'ד'ת' י'ח'ן כו' :

כח חר'א' התקין הק' בה'ש' כש' א' בשארית'ו' בערבית כ'כ' למה לומר ע'ד'ל' י'תק' (עין עקירה) :

כני לא תבא מזה לשנות כנודו ואמר נחמס שהם שלמים ולא עולות כאבותיו :

לט. רקנטי. ויאמרו להם אל יסאלו במזלות הילול ויאמר יעקב הנה בזכות קרבתו נראה עליו אלה יצחק אביו במזלות הילול :

מ סורי. הוא היה הק"ה להקריב ע"ו יום כננה קרדן חסדף לשמות בהם שבתות ויטפסח חלבד השנת א' יום שבעות א' יום ר"ה א' יום ימים בזכות חלבד השנת יא יום ר"ה חלבד ר"ה וסם כנדר ע"ו יום שהתכלו על יעקב ע' במזרים ו' בערך האחד ע"ה והפסחמי אכלם לשון וזהו ה' ע"ו לעומתן :

קש
א. תיקונים תיקון ח' אס חיידיד להק"ה תרין ויחנין בכל יום נק"ה בייח' וכל' איהו בלמינו כדמותינו ואס לאולאו :

ב מגלה. עמוקות בסם הרא"כ בפרסון לכפר יצירה בחטא אדם הראשון כפגמו ב' דלתין דלות וסס של שר' וסס אדני וצריך לכל אדם לתקן בק"ה כדלית של אה"ד וכלית של כדוך סס כבוד מלכותו לעולם ועד (עיין אותיות כי' ל"ו) :

ג מדרש. הגעלם פה לך לך צנ"ע אית הילולין וזהו כל א' ע"ב סלחור וכל איני דקרי ק"ה בע"כ תיבין ילית דא כו' וביהסס יס הילולין א' חסדין וכמה של הילולין כנדרו ונחמין וילבא דלך קרינו ק"ה דא' שחקין כו' (עיין ביהסס כי' ו) יד מדרש. הגעלם דק"ה וס' ותח' מרה בקריט ארבע דאק"ה דלף חיתת הוי צקת ע' יקח אלא צקת רוח דלה בקריט' שהי ה מדרש. יעקב כשכא לקריאת עשו היה קורא שש וזהו כ"ה תאמרן לאדוני לעשו רוחו עלך ה' אותיות כ"ה שמי ישראל כו' :

ו כוונת. אר' יעקב כשרא' את יוסף כשקו וסבה והוא לא דבר כלום אלו חסדי שהיה אומר ק"ה ומייחד את ה' ועב' לא הפסיד ויעקב תתלל בר' עכו' והו' אשך שגילה כשותף באחד בשביל הייחוד :

ז מגלה. עמוקות אופן ע"ב כתב האר"ו ל' כ' יחודים הס' כפופה הוא כוד יחוד התחתון של כדוך סס כבוד ד' פסגה יחוד העליון שמישראל וכו' :

ח עשרה. מאמרות דק כ"ה ע"ב כשפגע יעקב ביוסף קל קריאת ששעובדך לגאולה לתפילה כו' :

קש
א. ציוני. דקט' ו' לדרת עולם חסד ב' ווי' להו"א כ' דורת מן הכלל דורו של יתקין' ודורו של רשע' שלא כראה הקשת בייחם שמואל וכותס אל' הורככו לאות דנוח' שבת ויט

שין צרכים לתפילין לאות שהם בעצמם אות :
ב פרקי. ר"א הק"ה נתן הקשת לאות כהנת שנוע' ותתקינו חסדים שהיו חסדי' שנועת כח ככל יום שגאמר למען ירכו ייחוס ויחי בטיס על האדמה :

ג פרקי. ר"א שחאל כולך צקת ונתרבה צקת ש' ויהי רוח' צקת והיה כולך קשת וס' והיו יורה אחר עבדות פסם אחד כזה את יצחק שכל כדור ויהי עליו חן להורגו כדמה שרה והגידה לאברהם כזה וכוה עשה שחאל' לנצח כו' ונתן אברהם נט להגר ונכה וסלח חמלינו' :

ד ציוני. ריב"ל הק"ה עס איהו עד רש"י אל' איהו לה"כ' אס כדשותך ילך ריב"ל לשאל לך הלבנה חמה שאורות אל' אס כראה הקשת בייח' איו דאולבא אל' כו' כי היה ילד פן ימעיט לו פתרי עליונים ותחתנים כעבור ר' יהושע בכו' :

ראה
א רבה. חמילה מראות עיניהם של דקין' חמילה אות' למעל' עליונה הה' דיוש אשיו וירא והנה אל' וירא והנה כא' כש' וירא והנה הכ' וירא כהסם למי בקהס שרמי' כחריז' עיניה' ב. רבה. קהלת אס ראי' עשו כדוך גדול של רוחים עוסק דלס נוול הה' והק"ה חשבי לו של' תראה כו' חדת הדין סלחת' על' הצ' על מה שח' הוקן וסעו חסדי' סה חממי האר' ה' חושבי' ראם

א. חוספות. ונחם דק ק"ה ע"א היינו דקס ריחא אל' צנ' דכל' הא' וייתו בהכל' ראס חממת שהיה גדול וניס' לא הויק לו התב' רבנות

א מדרש. דק ל' ע"ב הדי גורל' חסדי' דאוריית' שחא קדישא לבולא הרב הוא כפי' ותפסם כהוא חובא יתיר ויניס' דכתי' וכפול חמור כ' חסד כתבם וסכל' באותו עין כו' עיין חולי כי' א' רדיפה

א גלי. ריח וידוך עד דן כיון שגדנו ע"י כס מה צריך כדיפה אל' כוד גדול יש בו :

רגז
א זוהר. שמיני עמוד כ"א א"ח הק"ה לאוריית' כע"ב למכני אדם אחר קרי' האר' כו' כשחמין' אדנו קיחך אס לא תארי' רגז' ע"א' האר' יקו' כע"ב אל' אגזזאת נוק' ליה בעלמ' דהא לאו למנב' אקרינן איך אפס :

ב זוהר. פקודי עמוד תכ' וירא את יצחק ותפול מעל' הנהל' חז' ידעת דאיהו יצחק אל' אקת ליה כדנוול דריכא קש' וסיוחא דדי' קש' איהו נחל' כנ"ע דאחב' מעל' הנהל' :

ה
א עשרה. מאמרות דקט' ע"ב איהו ריח' לו יום אחד בתשרי עשרה

עברה למדש ויוס כפור נמר דין ומתחילת ר"ה עד כעילה רמ"ג
 שנות וביוסך' ו' הושע' רבה חות' הדין והיוס' שהיה הושע' ר'
 ב מדרש הגעלם ואל קין ואל מנחתו לא שעה בו' אחר רבי
 יחזקאל אומר היום ר"ה היה עדין האמות עובדים
 אל' למה הרהר לך הלא את תשיב שאת :
 ג תר"א דף כ"ע הכין שהגיע ראש השנה אחרים מלאכי
 השם' להק' בה רב"ע מפני מה אתה עוש' חסד עם אומה זו כאדם
 שיעש' חסד עם חבירו אל' כבוד' אברה' הני כבוד' להם פניס בו' :
 ד זוהר כפשת' אמור ע"א ק"ל כימא ר"ה נפיק יתקין וקרא
 לעשו לאטמיע' מבלתי מכל' עמא בו' ויעקב
 איתער מיתתו בלשון ובלותין וקול קול יעקב בהוא שופר בו'
 וירח ריח בגדיו בלותין וכע' תין ויברכהו ר' בו' :
 ה מדרש ו'הי ב'ית' ל'דיו ה'מדי' תין ר'אש ה'נה' שבו
 יא יוסף מיתת האכורים :
 רוב

א פליאה אש למע' מן המים ע"כ הקדים ש' שהיא אש וא"כ מים
 וקראס מים אחר רבנו דעליו ויל' בתר רובא רוב קבלתו מן
 המים לבתוב תחילת מים וא"כ אל' הא מקבל תחילה שהא
 הא וא"כ כ'אס המים ומכניס הא' בו' :

ב תוספות שנת דף כ"ע' ארבעה חתו בעטיו א' כח' שהא
 דכתיב בו' אין אדם נדיק בלאך כרוב בני אדם קאמר
 ג כפר התנין מלאכי השם' כאלו וכתבו אש חטא קין כח' כשונג
 אובחמו' וחקת' אמרו יותר הוא מחמו' כי לא היה עדיין
 בני אדם חרוב' בעול' :

רוח הקודש

א פרס ל' כתיבות חסמה הס' בו' ונתיב' אל' בקראשכל חוהיר
 ונ' נתיביו הוא הנחת הקליפות בו' והרש' בי' ע"ה
 קרא לנתיביו רוח הקודש בו' :

ב כפר התנין ההונג בשונג גולה לפני ה' מקום שאין רוח
 הקודש שורה בו' :

ג מדרש הגעלם יעקב חיו ברוח הקודש דוחקא דגלות
 בתראה פליג עמה קדישא לתל' כטריין בו' :

ד פליאה ראה והבן שס' חרב המתהפכת לשמור דרך עין
 חיים : לשמור ברוח הקודש :

ה ציוני לך לך יאמר כאח' לאברה' רחל' הלי' או ברו' הקודש
 ו ילקוט שפטי' בשם תוספת' הכר כ'א למי החותמ' אחר' תמר :

ז דקה מחמו' אחר יהוד' ולא יבק' עוד לדעת' אחר' רוח הקודש
 ו ילקוט איוב דף ק"ב' ד'א לא רבי' יתבחו מדבר ביעקב לא
 בשביל שאלם רבי' תחבמו שאלם עברה ואני אקד
 חאה אני ברוח הקודש שא' שגר בנצחיים :

ח ילקוט הושע' דף ע"ו אכני תרגלתי לאפרים תרגלתי
 תרתי תרגלתי רוח הקודש לבדך אפרי' אימתי קח'
 על ורעותי שאמר יעקב ליוסף קחם כ'א אלי ואברכם בזכותי ש' את
 בזכותי אל יוסף בחבלי אדם אמשכס בו' :
 רמבנות

א שערי נדק דף לה' ע"ב דע כי שעת הרמנים קשור' כיצק'
 לפיכך הוליד י"ב שבטים מחזון חצנים ככנס בשלם
 הרמנים ופתח דלתות בעולם ויפתח את רחמה ואברהם החזין
 במדת המס' ויעקב מדת רחמים והנה הכתוב מרמז טוב ה'
 לכל ורחמיו על כל מעשיו א' למלא רחמים אין ברה' נולד בעולם :
 ב זוהר פ' וישיע' ע"מ הכ"ח ר' יוסף אומר כיין דיעקב הו' ידע
 דבנו ישתעבדון בגלות' במהרים אחאי לא אתקביר
 תמן בגין דיגין וכותיה על בנו אחאי בני לאסתלקא תמון והא
 כתיב כרחם אב על בניס אן הוא רחמנות אל' הכי תכא בשעתן
 דהו' יעקב נחית למחצ' הו' דחיל' בו' עד לבוק' דבעא לבלקא
 מחצ' יחד דלא יעשי לו' ע' דחמא הק' בה עתיד להפ' מרחל' הון
 וחד דחמא שכינת' יאיו מדויה בין בניו בגלותא וחד דנפיה' :
 ידור בין אבהתי ולא יתמני בין חייב' דמחצ' :

רוח

א מדרש הגעלם כח העלה ערלות והתפלל אחר ר' שלמה
 ריחות עלו לפני הק' כה ריח עולה ריח תפילה ריח מעשו' בו' :

ב מדרש הגעלם שיר השיר' וירח ריח בגדיו ויברכהו ריח בגדיו'
 מ'א' בו' ויחא דעכיד לון הק' כה' אל' לקור ריחין עד
 ויחאי' דא דאלבש לון יעקב בו' תלת ריחין אסתלקו הא' חד ריח
 בגדיו' ריח בגי' ריח הגדה :

ג מדרש הדודאי כתבו ריח על דודאי' שח' ראובן ע"כ
 כולד יושכר שהיה כותב ריח טוב בתור' ועל פתחיו
 כל חגדים אילו ב' כוב"מ :

רבילות

א זוהר ושלח מכל' אכ' ויכל' דא יעק' ד"א דא יוסף הגד' בגין
 דארו' דיוסף הוא אויל' לגבי' אחאי' רוב' דהי' רבי' לאחיו' גבי' דאברה' :

רמאות

א עמק המלך דף פ"ב ע"ב שרי' להו' לצדיקיה לבנוי ברמאו'
 כי יעקב מדה נגד מדה כאשר עשה' כשמה' אל' :

א להים ש' עס' כנר תתבר ועס' עקש תתפל' וכל' והמפני שחצין
 אדם וחווה לבחש ברמאות כתפתו ובחמאו' נתרפאו' וע' יעקב
 כתכרך העולם ל'ע' ככרו' נגד' ל'ע' קללו' שנתן לו ביומי אדם וחווה

ב כתב הרמזן כסירה חמים' בטוואה נקרא גולה' בכ"ו
 ודוד קראח כח יקוש' בו' והא' ממוכא על' כל' הרמאות
 שמומן פקי' לכני אדם ושא' ככלל ית' ר' ומלאך החות' בו' וכשנפס'
 האדם

[illegible][illegible]

דפואה.

א כונן כת לבי אל הכסס בביתו בצהרי אחר הקד' הנה' אהס אל הקד' לבי אל יסתר דלת לעצוק אהס אהס מההככותיך מיד הולץ את שמו וקד' שמו רבא' ועבר בידו כל מיני רפואות בשבטם :

ב תסונה אות' ותפעת רפואה עשר רודים וקד' וקד' ותקם נא הרפואה למילתו אל אהסם שיקול בנית מלה :

דקיע

א וזה דף י"ג ב"מ מהו קריע דלית ביאשח
וכהרזא וכו' מחל'ת יתרו כי כשות מ'ז ובל
כל מ'ז וזקן למרע' כי' וכו' ד'כ' ש'כ' למ'ז תת'
ל'זקן מהו קריע חנקי מקור שחל' וכו' כתיב חרס
ל'חל'ס דס' והה' י'ז חל'פ' לתרן חולקין חור ובחוק
ולכן ב'כ'ש' שחל' מז' דמ' חרל' ח'ז :

ב טוב האין דק"ט ע"ל בתוך דק"ט שמיני תחזק קדוה כוכני'
חלות שש שנים רבות כשספר שנים שער שנים
י"חמש יודעת כל החזק כמו שמיני' כדקין היכל' על פסק
וכוונ' כדקין שנת קל' תנני' לכן שנים' כדקין י"חמש
בחיית הקדוש ב' עין ערך חבורה

ג תוספות כ"ב לפ"ע אחר ר"קיע מזהר שפי מהבוכה
בני' כול' ר"ב א"י תא' צפון ד"א דהוא קרא
ומתב' ל"ס ויהי כוונת הקיץ היט' קיע שכל הדות כו'

טוב
 ציוני
 שמה'רו חסדבני' שאורו באור בתורה' :
 האין קד'ח' בשע' קדיש' תחתיה' הם ע' כוכבי'
 לבת ש'ס' חכ' לוכ'ל' קדיש' הם ש'ס' ע' חיות'
 כפ' חזת הנכבה' חזת' נקיש' חז'ן' חן' כותת'
 מ'ל'מ' מתח'ל' כחו' באר' קדיש' :

וזהו
 וקח! עמו' שח' ביום ב' ברא וקח את חיה' כה' עם
 הים' שיהיו חפשי' ישראל חטונ' זה! טהרה :

וּמִדְרֵשׁ הַנֶּעֱלָם קִיַּעֲנִי מְנִיעַ הוּא עֲרֻבֹת שֶׁסֶּה הַמְּכֻתָּה
וְהַחֲלָה־הַיָּבוֹ' וְחִירָאֵת לְהוֹ' כִּזּו הַבֵּאֵל וּמְכֻתָּה אֵיךְ לְדַק תַּחֲסִים :

ח מבלה עמוקות אופן ב'ה בשס ר"ל זנכמיו' וכו' שזקיס
חועל' ש'תתל' וזחכית זקקיעשזקיס כזקקיעשזקיס ז'ח'ס

דכתיב כל איש כבודו וזה החסד הוא חסד"ס פתחים כו' :

דעות

א גלי דויתאכחנו איך ראשי' לבעל כח חסערא דחכא' בלתי רשות איכון דחברתכ' להון כו' לכן החתמ'.

כיון שהגיע לחתית' ח'לך אורה ומשפט יכווין בלבו שלקח ראו' מן חכמת הנבו' לה' הו' ד' מלכו' שיכנע קליפין וילין ולקוח מהם רשות

ב. מבילתא דף ל' : אין בידו בכל מקום אלא רשותו
ואע"פ שאין ראיה לדבר הזה לדבר : ויקח

כל ארצו חידו ואתמך וקח העבד עשרה גמלים מנחלי אדוני •
וכל טוב אדוניו בידו • הא אין בידו בכל מקום אל לא רשות •

ג. זוהר. בראשית עמוד ק"ל"ט : ויפגע בחקוס וילקח
דנטל רשית בקדמייתא מכאן חלבינא מאן

דליתחנך בדתתי בעז לחפנעלה ולבכחלה במילין :
וילאולאפייתונה :

רשעה

א' מדרש   העולם וירא אליהם את האור כי טוב : מי יראה
את כ' יי"ח בדקא אמן חמא בעובדיהן דתייעא

ב מדרש ילקוט תהלים רבי יודן ורבי פנחס • ר"י אחר
אמר הק"ה להשנים אמי בראתי הצולם בכ"ז שב' ויהי כן

הקב"ה לרשע' אבי אחרתי יהי' בן ואחש' אחר' לאבן אבי אחרתי

ג ווהר בראש' פזודקס' כ' מ' אדמחב' אורדייה ע' ארע' אקר' :

וְעַתָּה רֵק רַע כְּלִי הָיוּ וּבְתִי הָתָם לֹא עֲנֹךְ רַע וּבְתִי הָיָה בְכוֹר
יְהוָה רַע בְּעִינֵיהֶם אֵלֶּם ב' עֹבֵד וְרַע לֹא אֵל הָיָה רַע לֹא

[illegible]

ד' ציוני דף כ"ט ע"א ערוץ יסרע' הו' ונפרק חמח בתקיים
מבית יבוס מהו בני יבוס ע"כ לחדש יבוס ויחזק ע' פ' שרע'

שולטים על ער המולות שהם שלה :

שְׁבַח

א. בְּחַיִּי פִּשְׁתָּהּ וַיִּקְרָא הַגְּבֵרָאִים הַכֹּסֵלִים תַּחֲמָא אַחֲרֵיהּ אַחֲרֵיהּ
מִשְׁבַּח בְּרָאשׁוֹן הַדּוֹמֵם הוּא שְׁכֵמוֹ וְתַלְמֵה הַיָּבֵשׁ וְאַחֲרֵיהּ
הַיָּמִים הוּא שְׁכֵמוֹ תַּדְמָא הָאֵר וְאַחֲרֵיהּ הַיָּמִים הוּא שְׁכֵמוֹ שְׁכֵמוֹ
הַיָּמִים וְתוֹמָא הָאֵר וְאַחֲרֵיהּ הַמְדַבֵּר הוּא שְׁכֵמוֹ כְּעֵשֶׂה אֲדָם אֲבָל
בְּגֵרָאִים עַל־יָדֵי רֶאשׁוֹן רֶאשׁוֹן מִשְׁבַּח הָאֵר בְּיוֹם רֶאשׁוֹן וְהַקְדִּיעַ
שֶׁהוּא לִמַּעַם מִמֶּנּוּ בְּיוֹם שֶׁהוּא אֲזֻכָּרוֹת שֶׁהֵם לִמַּעַם מִמֶּנּוּ בְּרִבְעִי כו' :

שְׁבַח

א. פְּלִיגָה בְּהַתְלָק שֶׁתָּן בְּרֶאשִׁי' יִשְׁאֵל אִיל' לִמְד' לְעֹנֵז
הָ' לֵהוּי' גְּלוּת רֶאשׁוֹן בְּחַרְר' כִּי' שֶׁהוּא מְד' הַנֶּחֱשׁ שֶׁהוּא וְהָ' בְּחַר'
ב. גְּלוּ רִוְיָ יִרְאֵה שֶׁתָּן דָּא מִשְׁבַּח עֲנִיָּן בְּלִפְד' וְלִפְדָּה לִפְסוֹק
הַדִּין שֶׁלֹּא שָׁלַח יִשְׁמְדוּהוּ כו' וְאִת' מִזֵּן דְּלֵא יִרְאֵה שֶׁתָּן
דָּא קִרְחָה דְּהוּי מִתְלַבֵּן בְּנִי' וְהוּמָה דְּכִחוֹ מִשְׁכֻּנִית מְלֵבָא דְשֶׁתָּן
ג. צִיּוֹנִי בְּרֶאשִׁי אֲזֻכָּרוֹת שֶׁתָּן יִרְאֵה לִמְד' שֶׁבְּכֹחַ שֶׁב' שִׁשְׁמֵרוֹ שֶׁלֹּא
בְּכֹחַ הָעוֹלָם וְכוּ' שֶׁב' יִשְׁאֵל שֶׁב' אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ שְׁכֵמִי
וְהַכִּיאוּתִי הַקְדִּיעַ :

ד. חִיקוּנִים תִּיקוּן מִזְעֵה אֲדָם כו' אִי מִקִּיָּם וְכוּ' וְשִׁמְרוּ
בְּשֶׁת אֲזֻכָּרוֹת בְּלִיבֵי כְּדוּמִיָּתוֹ וְשֶׁלֹּא לִלְאוּלָא
אִת' לִיבֵי חוֹלָא בְּזוּעָא דְשֶׁלֹּא :

ה. הַתּוֹסֵפוֹת כְּהַדְרִיק דָּף לִי' חֲנֻכָּה עֲמוּדָהוּ בְּשֶׁנֶּהֱיִימִים
בְּכֹחַ הָעוֹלָם מִי' הַחֲסִידִים הַתּוֹסֵפוֹת עַד שֶׁבִּזְמַן שֶׁתָּן
בְּאֲזֻכָּרוֹת הַיָּבֵשׁ דְּכִחוֹ וְיִשְׁלַח לֵהֵם בְּחַ' הַשְּׁמִיעַ
ו. פִּרְסֵם דָּף כו' לֵא' הַפֶּקֶד גְּדוֹל הַיָּבֵשׁ בְּרֶאשִׁי' וְהוּא
אִת' שֶׁלֹּא הִיתָה בְּרִיָּה בְּיוֹם הַשְּׁמִיעַ וְלִמַּעַם הַיָּבֵשׁ הִתָּה :

בְּרִיָּאוֹת שֶׁתָּן בְּעֲזֻרָה לְרִיק בְּרִיָּה שֶׁן אֲחֵר בְּזוּרָה כו' שֶׁתָּן יִמִּים עֲשֶׂה
שֶׁתָּן קִאֲמֵרוֹל כְּשֶׁתָּן מִשְׁבַּח שֶׁתָּן עֲמֻן עֲשֶׂה ה' וְהַיָּבֵשׁ בְּרִיָּאוֹת שֶׁתָּן
וְאֵר שֶׁהֵם שֶׁלֹּא לִיבֵי שֶׁתָּן קִצּוֹת וְלִפְדָּה הִתָּה בְּרִיָּאוֹת
שֶׁתָּן בְּעֲמֻן וְלִיבֵי שֶׁתָּן וְכִי בְּיוֹם שֶׁנֶּהֱיִי לִיבֵי שֶׁתָּן קִצּוֹת
לְבִיאוֹר' וְשֶׁלֹּא לִיבֵי שֶׁתָּן שֶׁתָּן בֹּא בְּשֶׁת יִמִּים וְלִיבֵי כֵה'
כִּי לִפְסוֹל כו' וְהַיָּבֵשׁ שֶׁתָּן יִמִּים לִהְיוֹת עַבְדֵּי בְּשֶׁת לִקְבֹּל מִיָּדוֹ
פְּרֻכָּת' וְלִיבֵי הַיָּבֵשׁ לֵא' הוּא כִּי אִת' שֶׁתָּן יִמִּים כִּי שֶׁתָּן קִצּוֹת לְעוֹלָם
ז. מְגִלָּה שְׁמוֹנוֹת וְשִׁמְרוּ בְּיִשְׁרָאֵל אֵת הַשֶּׁבַח כו' וְאִת' הוּא
תִּיקוּן עַל קִלְקוֹל הַנֶּחֱשׁ שֶׁב' וְאִת' אֵת כו' :

ח. שֶׁם ר' יִשְׁרָאֵל אֲמַר הָקֵי' בִּשְׁמֵר שֶׁתָּן בְּעֲלֵימִים וְאֲדָם שְׁמֵר
שֶׁתָּן בְּחַרְרָה :

ט. פְּלִיגָה בְּבִיקֵר בְּשֶׁת הַקְדִּיעַ קִין וְהַלֵּל קִרְבֵּנִים וְאַחֵר
הַקְדִּיעַ בְּהַרְבֵּי בְּיוֹם דָּהָה הָקֵי' בִּלְדוֹן הַחֲנוּחַ
וְשֶׁתָּן אֲזֻכָּרוֹת דְּקִבְעָה' וְהַקְדִּיעַ שֶׁלֹּא לִיבֵי דְקִבְעָה' וְכֵשֶׁת
וְחַ' אֲחֵרֵי לֵא' דְּקִין בְּעֲזֻרָה כו' :

(עוֹד שֶׁהַקְדָּה שֶׁנִּי' עֲשֶׂה שְׁמֵר כְּעוֹד אֲדָם וְהַלֵּל לְרִיבִיכִיָּהוּ לְעֵשֶׂה)
שֶׁתָּן בְּנִי עַיִן קִדּוּשׁ הַיּוֹם וְעוֹד לֵא' חֲסֵדוֹ בְּשֶׁת כִּי לֵא'
הַכֵּן בְּלוֹם בְּעֵשֶׂה כִּי עוֹד הוּא בְּדִין וְשִׁמְרוּ תַּחֲמָא כִּי הוּא עֲמֻן
פִּירו' שֶׁלֹּא כְּעוֹדוֹ עַכְשָׁם רִעו' עֵשֶׂה כִּי חֵלֵל הַשֵּׁן אֲשֶׁר מוֹצִיא
יָדָה' לִבְרָה' רֹכֵבֵר קִידֵשׁ הַיּוֹם כו' וְאִת' לֵא' חֵלֵל הַשֶּׁבַח שֶׁלֹּא הָעוֹלָם
הוּא שֶׁלֹּא וְהוּא לִיבֵי רִעוּת א' הִרְיָ' עַל־לֹא דִלִּיָּהוּ אֲשֶׁר אֲשֶׁר יוֹגֵשׁ וְשֶׁתָּן
וְעוֹד דִּלִּיָּכָא אֲשֶׁתָּן שְׁמִיכָתָן ג' כִּי בְּשׁוּיָב שֶׁתָּן וְכֵשֶׁת עַבְדֵּי חֵלֵק עוֹלָם
בְּכַתוּבָה שֶׁלֹּא וְאִת' אֵת תַּחֲמוֹת הָאֵשֶׁה הַבְּעֵל יוֹרֵשֶׁה שְׁמֵר יִמִּים הַבְּעֵל
וְתַעֲלֵה הָאֵשֶׁה דְּכִיָּה וְהַבְּנִים יוֹרֵשֶׁה וְתַחֲמָא הָאֵר שֶׁתָּן רִעוּת כו' :

י. תְּנַחֲמוּהָ וְיִסֵּס ה' לִקְיָן אֲזֻכָּרוֹת כֵּן לֹא שֶׁתָּן שֶׁכִּי אִתּוֹת הוּא
בְּחַי וְכִיכֵס :

יא. מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלָם דָּף ע' ב' בְּלֵל שֶׁתָּן אֲזֻכָּרוֹת תְּרִין מִלֵּאכִי'
לְבָר בֶּשׂ יִכַּר טוֹב וְיִכַּר הָרַע אֲזֻכָּרוֹת יִשְׁמְרוּ חֲבֵרֵךְ לְנֶעֱלָ
הַיָּבֵשׁ וְלִפְדָּה לֵא' וְלִכַּל דִּלִּיָּהוּ וְיִכַּר עוֹזֵר לִי כִּכַּל כְּרִחוֹ וְאִי לֵא'
אֲזֻכָּרוֹת בְּכַדְרוֹ לִיבֵי לֵא' וְלִכַּל דִּלִּיָּהוּ בְּנִי' אֲתַקְרִי לִיבֵי דִלִּיָּתִי לְוִשְׁיָן
עַל הָאֵשֶׁה בְּרֶשֶׁת וְעַל בְּיָתִי וְעַל קִטְעָה בְּבִיתִי הָהָ' דִּי אֲמַר אֲבִיר'
כֵּן לִיבֵי אֲלֵכָה תִּתִּי מִיָּדָה בְּיָתִי :

יב. תִּיקוּנִים תִּיקוּן ע' בְּרֶאשִׁי' יִשְׁאֵל אִיל' לִמְד' דְּלִיבֵי שֶׁתָּן עֲלֵיָהָ
דְּאִתְמַר עַל' חֲסִלָּה מוֹת יוֹמֵת דְּעֵלָא אֲזֻכָּרוֹת
בְּחַלֵּל דִּלִּיָּהוּ אֲזֻכָּרוֹת קִדְשִׁים וְתַחֲמָא בְּהוֹן אֵת וְהַקְדָּה ה' עֲמֻה
חֲלָל מִלִּיבֵי וְשִׁמְרוּ וְשִׁמְרוּ עֲלָת בִּלְחָה דְּנִיכָה דִּלִּיָּהוּ שִׁמְרוּ
כְּדֵהוּ וְכִיכָהוּ אֲזֻכָּרוֹת אֲמַרָה דְּתַמָּן הוּא כִּיכָה לִשְׁכִּינָתָהּ וְקֵלָא הוּא
בְּחַיִּית יִרְאֵה שֶׁתָּן כִּיכָהוּ לֵא' עַבְדִּית כֵּן שֶׁלֹּא חֵלָל מִלִּיבֵי וְשִׁמְרוּ כו'
אֲמַר הָקֵי' לֵא' לִיבֵי חֲדָא וְקִימִי עַד דִּי אֲבִיר מְלֵבָא הָהָ' כִּי
בְּכַדְרוֹ שֶׁנִּי' רַבֵּיכֹן :

יג. בְּגִידֵי דָּף ע' אֲזֻכָּרוֹת עוֹבֵד שֶׁתָּן הַמֶּלֶךְ הַמְּחַוָּה עַל הַחֲסִידִים
בְּיוֹם שֶׁתָּן הוּא קִדֵּשׁ וְהַמְּחַוָּה בְּיוֹם חוֹל הוּא חוֹל וְכֵשֶׁת עַבְדֵּי
הַשֶּׁבַח כְּשֶׁתָּן וְכֵשֶׁת הוּא מִתְּעַלְמָה' מִלֵּאךְ הַקְדָּה שֶׁתָּן מִתְּעַלְמָה עַל
הַיָּבֵשׁ וְכֵשֶׁת לִפְדָּה כו' :

יד. כְּוֹנֵת אֲזֻכָּרוֹת מוֹדוֹת לֵא' לֵא' שֶׁתָּן רַחוּם לְבָר מִשְׁתָּה'
בְּנִי שֶׁתָּן הַגְּדוֹל :

טו. מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלָם פ' יִתְרוֹ אֲמַר הָקֵי' בִּלְשׁוֹן בְּנֵי מִכְּבֹּן
הָהָ' דִּיקָא הוּא דִּיקָן דְּלֹדֵדֵן עַל יִדְכֹן וְהוּי
לְעַבְדִּי בְּחַרְרִי וְכֵהוּן חֲסִידָה אֲתַמָּר עַל־יָדוֹ לִפְדָּה עַבְדִּי בְּהוֹבְחָרִי
וְכֵשֶׁת בְּהוֹבְחָר חֲסִידָה דְּזִנְיָתוֹן לִפְדָּה יוֹרֵשֶׁה שֶׁתָּן וְשִׁמְרוּ לִכְוֹן
טז. תְּנַחֲמוּהָ וְיִסֵּס יוֹסֵף הַיָּבֵשׁ לִפְדָּה מִלִּבְּחֵי שֶׁתָּן הוּא
י' הָרֶא' פִּסְח' וְכוּ' קִיָּם יוֹסֵף שֶׁ' טַבְּחָה טַבְּחָה וְהַכֵּן וְאִין הַכֵּן
לֵא' שֶׁתָּן שֶׁ' וְהַיָּבֵשׁ אֲשֶׁר יִתְּנָהוּ מִלְּמַד אֲזֻכָּרוֹת יוֹסֵף
לְטַבְּחָה בֵּית הַשְּׁמִיעַ וְהַפֶּקֶד עַד הַנֶּחֱשׁ לִפְדָּה :

שְׁדִי

על פני ה' ויחל הוא כחיו שדה אצל צרכיה' שה' שד' של תפוח'
בכתב הרמב"ן היתה מואב נפדה מדין' בצדה מואב שה' נדה
נת העומ' שה' כנגד שדה של תפוח' העליון הסמוך והקדום
שרים

ג. טוב הארץ דקח' תחת גלגל לנביא האתחית קדוש חלק
 שאינו מאמץ כלום שם בשמו' השדים ורוחין וליין
 אולם כפי זכרו. ונפסם נפשה באין בשביה מדת. שחת האין
 האקרא תכל וים להם מדרינו' כ"ד יבדות' אף רוח מים עפר. יש
 אהם מא' יש מדת: ובקראו רוחין וים במים ובצפר כו' :

[illegible]

ספר משכן העדות ופלהות דוד המע"ה - הוא אדם הראשון
אשר נודעוהו לו לל' מתעצ'ה והולידו ממנו שידים והם
בעיני בני אדם - ובעת חלכות שלהם וה' נתן חכמה לבניהם - אז
תבואה שתי כסוס וכו' לילית נעמה שבו לפני שלהם לרק כו' :
ה מדרש העולם דל' ע"ה - ואמות תוכלקן נעמה כו'
כ"ב אשר אמו של שדים היתה ותולדה : דהא אית'
דאשרד אי חלכא דמדיא נעמה שמה כו' :

פליאה וחור' תוכל' ק' נעמה דע' לך כי נעמו' כז' לה' מלית' .
הק' נעמה' י' לה' בעל' וחור' שחור' י' לר' אשד' ח' י' .
א' נ' נעמה' הי' א' א' אשד' ח' . וכל' הד' מס' כולד' . וכן
תמיד' י' כ' ו' ב' כ' הד' ועל' אשד' כ' הד' אשד' שחור' ח' .
הד' - ו' אשד' ח' הד' ו' הד' נעמו' א' כל' הד' :

וְדַע שֶׁעַן הַפֶּחַד כִּלְכַּל בְּחֵם מִיְּמֵי אֲדָם וְרוּחֵי קֵץ עַד שֶׁיָּסַד דִּנְתָּא
 בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה. וְאֵלֶּם הִרְאִינוּ קֵץ לְשָׁנָה כְּאִתָּם הַגְּדִילִים עַד
 בְּבֹא נִצְמָה. וְחִתּוּךְ יִפְיֶה טַעַם בְּנִי אֱלֹהֵי אֲחֵרִיה: וְהִנֵּה עוֹלָמוֹנָא
 לְדֹר מֵחַם וּמִחֵה הַחֵם חֲתַפְטֵּעַן רִחוּי תִּשְׁדִּי בְּטִי בְּעוֹלָה וְהִנֵּה
 הַעוֹלָם מֵחַם וְלִקְיָא לְהַם חֵלֶק מִבְּנֵי אֱלֹהֵי חֵלֶק מִבְּנֵי הָאָדָם :
 בּוֹ הַמִּיטָה נִכְרָא כָּל דְּכָר עוֹ וְקָסָה . כְּעוֹן אֲדָם
 וְכֹחוֹת הַטּוֹמָה וְרוּחוֹת רַעוֹת כֹּן :

ח. בחיי פ"ב נראית • ד' נבי' היו אומן דברים לילי' נעמה
 סגרת חזלת כו': (עין סמלולית ס' ע"ח)
 כח

כתב

חובפת חנה דף כ"ט א חסד העולם ועד כופר מהלך
 ח"ס שכתב ח"ל שרי שאמר דיאלוג הכרחי ביותר שג' א"י א שרי
 פרה ונכח א"י שאחרתי די לעולם ותיחזא הוא לך האשים ת"ס
 סה ולא יותר ח"ל דכפא לן יון שרי בשדי ישג' אחרתי ש"ק י"ד
 ד"ל קח"ן ל"ח העולם מן שרי ויחלל ת"ס כך שחצתי מן רבי
 מנחם בן עזריאל וכו' :

ב וזהר אחרימות עמו קל' וברכ' דאשתכח בבית'השם של
שד"י כולהו מוסיף ערקין ואתרחקין מיביה דה"ד ובגע
לא יתרחב באהל'ך כו' :

[illegible]

ה ציוני הכל בידי שמים והוא אל ג"י מפר אומות בדים
ומחמם יחולל בכל תחלוץ אדם בו :

וּמִגֵּלַת סַחְרִים לְעֵינֵי אֲדִיאוֹחוֹתָיו שֶׁל הַקֹּהֵן וּבִכֵּשֶׁת
וְרַעְיוֹתָיו וְרָאָה שֶׁל אֲדָם וְקוֹפּוֹת נִרְאָה בְּדִמּוֹת
וְכֵן וּבִאֲחֶרֶץ זֶמֶר הַבְּחִינִים בְּכֹחַ וְהִמְיָחֵי כִּי כִרְאָה בְּדִמּוֹת ד' וְכֵלִית
מִלְכָּה בְּדִמּוֹת יוֹלָאָה אֵין לָהֶם בְּרִית מִלְכָּה חֲסֵר יוֹד :

עשרה מאורות דף קכ"ה ע"ב ונא יתקן לשון במדה שו"ס
בני' שד"ש הן מטהרין שהן אימור שפגע בו בשני' לקראתו :

ח. מדרש ר"ע תיקון וחרי אשר על כס כוף תיקונו. קדרי
 ג' אומיטל קנורי שר' חתום בל' דונת חתה חתין
 ט"ל ש' דיכ' ר' עקיב' אבה חקול כמה וזה למדנה על יובה יותר
 חתה כסוד דך על כ בחתה :

ט מדרש ויהי בבית אלוני המצרי תמן ח'ל שג'י חסנן
 המצרי דא חסה כחבאר בווה' דא ח'ל שג'י בו' :
 י מדרש הנעל' דק' ג' ע' ו' שג'י יתן לכס רחמי' ח'ל' דא אכרה'
 שג'י דא יתן יתן לכס רחמי' דא יעקב : לפני האז' דא יעקב בו'
 יא שיערי אורה דק' ג' ע' ו' שג'י יתן בכריתא לכעמים אשג'י כי
 במד' אשג'י הוא כותן חוץ לכל בריה וכניה ומלח
 ברכותיו לאדוני' עד שיכלו עשותיהם די בו' נס המדה הואת
 אומר די לכל ברה שלא תבא אהל' ולפיכ' התפלל יעקב אבינו
 בלשגי :

שדרה
 צעני עשו איז שדרה הווא האדע אנהאט צו האל וואו האדע
 אל בערע האמאורבה וכן כופל באדע וכן כל אשר יע

וא' כחב הרמבן הגר החמש לפני לילית. כקדשיו
שד"ל. וזה הער הוא המלך הגדול

שגדים המושלים בארץ ובשני שימושי וזה דרכן אחר
כי באמצע ליל כיסורים הוא בעל כרחו בא בכס פשוטו האכזרי
והקנים נחלה ואלו נגזרים פורחים בארץ ובנייה מתלבי
כלי נשים של אש והסופר הגדול אשר שמו פירוש מביא כתוב
וחתום מיד שד"ל המלך כל דיו הקיע ומועד לקני' ומחלתו
הוא גדולה בכל פני דקיע השמש וההפסיר לילית ומחלות שלה
באלי בחתום הגדים ולילין ורעות כרחין נגזרת בני אדם
ולמה הם אשר דברו מול' מהם בכחה חקומות שדומי' לתלמי
השרת ולכני אדם כו'.

ב' בדרש יחי שני ממשוער. ק"ל שנה לתקן אדם הלאשן
שהוליד ק"ל שנה שדים רוחי' ולילין לכן קראם רעיו'
וכן כל ק"ל שנה שהיו ישראל במצרים כל השנה שגולו הם היו
חיותם עיפות שהוליד אדם באותם ק"ל שנים עד שגולו משה
בדוגמת בת שגולד אחר ק"ל שנים שבעקו רוחות ושדים וכשגולד
משה פקדו אותם העיפות :

שו"ת

א' מגיד ויקח חן בבא בידו מנחה לעשיו אחיו : היבדור
דנתנו שחד לפת"ל. ובדור דשעיר המזבח כי
היבדור לקח מעשיו קודם :

שו"ת

א' מדרש הכותב אחרי שפר' אחר ר' יוסי בר חניני בשם ר'
אורי דר אחא לו דברי תורה שניתנו לארבעים יום ע"י שופר.

שחיטה

א' חנוניות חולין דק"ט ע"כ. מנין לשחיטה שהי' בתלום ש'
ויקח את המזבח ואלו והא' הלי קר' בקדש'
בפרק התורה ויבסוף פ"ד החטאת נפח' מהל' דקדשים טעוני'
קלי' ואלו לענין תלום גמרינ' במי חולין מדכתי' ושחט את
בני ולא כתיב לשחט את העולה כו' :

ב' בנפי יונה חב' כי קב' ונזירה לז' זדה. ה' יתירת אחר יחזק
לעשו ששתוף השכינה במעשיו ואל' יפסיד הגזים בה' דברים :
ג' חובבות חולין דק"ט ע"כ. כמלך לאחר גיד השנה לבני'
נח באברה ואל' דלמ' לא באבר ואל' היו מקיימי'
כחו שחיטה דקדש כדל' בית השחיטה ה"ל מדקדש וכן
השחיטה דלאו הכי לא משתרי' א"כ פרע להם בית השחיטה היינו
נחירה ששטנו על הכזירה :

שני

א' חייט דף כ"ח ע"ל קר' עט' קדש קרע דכיה קר' ית'
ואברה מתמן השטן דאיהו חס' מהאזין ובנין דאיהו

קדש בתוך החי' ויהי מנדיל בתימים למי' דאיהו שח' ע"ק שטן
מן יונא דאוריית' אפרים ליה מתמן בנין דאיהו ע"ק אחי' דישל
וביחא מתיב' לית חתן טוב בנין דכיה אחברי גיהס הכה מביאר
חזר ההבדל ובידור יא' השטן אשר הוא הקליפה.

ב' חייט דף כ"ח ע"כ אותיות מנפ"ך שמחות בכורף התורה
כו' הפרשיו' כריכים פתוחות ובתוחו' כדי שהשטן לא
יכנס לשם במקום הסתומות כי יש נוקמות של פורענות בתורה
שם השטן ימלא דרך ובדק' לבנוס שם יורק וזהו חס' ויקטרו
עלינו כו' :

ג' ציוני כתב מהר"ח מן יפ"ת יבא חס' ולא כחות' שגבראו
בין השמחות והיו נפשות של כטרי' אכל הם אותם
אנשים ההולכים ביער ש' עי' יחד שאלו ה' בא השטן ולקוח עשיר
ואינם מוסיף לבני אדם כו' :

ד' ציוני וזאת הדרכה באשר התכנון קורא בשמות הלילה בור'
השטן לפי שהוא כבר הוא חל' שלו כי חלה צורתו כחו מרכול :
ה' זוהר אחר דף מ"ט ע"כ שחט בארץ באחי אחר השטן ששמי
בארץ קדישא ואין ראוי לבא לא' אי אמת דאן דיכא'
דינייהו והן כמבא' או כולוהו ימותן או כולוהו יחדו לחצא' ולאו
אמת דאמ' ועבדו ושינוי אותם ת' חאו' שנה ואלו לא רד' ונתן
הק' כה' לשטן את איוב כו' :

ו' עשרה מאמרות דף כ"א ע"כ כתב הארי' בשעת נקוד'
ה' הקטרו בני מכל להשטן כי מכל היה מקרב
האל שכל' יחזק והשטן מחזקו כדי שישחט יחזק וטעמו באשר
ישחט יחזק מכלל כל' שכל ומכל נשמו חממת הקטורת כו' :
ז' בגלה עמקות אופן ד' כ"ט שנה קטרו השטן שיתן לו
את יחזק שכבר עלה לתלפוע שבתן הק' בה' במקומו איוב כו' :
שינוי

א' זוהר כי' פנחס דף ק' ע"כ אינו מאזי חובין כריך למיעבד
לון שינוי מקום שינוי השם שינוי מעשה כנוונא דאברהם
דאיתמר ביה לך לך מחלש שינוי מקום ולא יקרא עוד שםך אברהם
שינוי השם שינוי מעשה דאיתמר מצודתין בשין לעבודת עבדן :

שימוש ה"ח

א' פליאה אס' יכיל לאדם אורחים וכינסם בבכר פנים יכו'
ואפי' אס' ילכו מאה עבדים ושפחות יערי' בעמ' כו' כי מלכו
גדול מאברהם לשיח' את המלכו' והי' לו כמה עבדים ושפחות :
(עין אורחים בימין כ')

ב' זוהר פ' אחרי יו"ה ע"כ כפנן בידו מאזי ומחה דא' שיעור
עבד אברהם ת' כתיב אור כפנן בנין דוכי כפנן לשח' לאברהם
וכין לשח' אברהם יתב' תחת מלך אברהם וזה לוי' פס'
שהוא לט' ולא עוד אלא דכתי' ביה ברכה ויאמר בא ברוך ה' כו'
שירה

מכאן דף י' ע"ג' שנות שנים תח' שם הראשון
משניות שם השני דוכא (כ' לא חוטף) ושם השלישי
תנע' ג' שנות הלל ומרדכי' כח' וראשי שנים תח' ר' ג' שנות
הלל וקובי'ם אל המלכות ושנים בלשון הקודש שם הראשון כח'
שני' ושם בלשון השלישי כח' העברי' כו' :

ו. תוספות שנת ארץ שם חלק בדכתיב ארץ חלק חלק
ונקטיה טעיה שאל תלבי' לפי שהחובל' בו ארץ
ז. תחומא פ' שנות יעקב הק' בהקרא' לו שם ש' ויקרא שמו
יעקב יעקב ד' אותי' יס בשמו כנגד' ד' עשרת
שבתי מעשרין להק' בה' דכר' שבע' אקני' ק' אותם של המלכ'
לחות אל עז' אביו ואחיו קרא' לו שם ש' ויקרא שמו עשו
ח. תחומא קרח יעקב על שמו בקרא' מולדות האשירי
היה לוי' ק' שבע' ב' אמות כדכר' ויתן
לך הוי' חמור' בשתי' ק' אותי' ב' כנגד' מל' אבי' עולי' כו'
ט. וזהר משפטי' עמוד קפ' ה' ראובן אר' כ' כו' שמוען :
ש"ס ע"ן כו' יהודא קובא כהד' דכור' יה' דכורא
ד' ה' קובא כו' :

י. ציגני הנשמה אלה יודעי' שמה עדיו'ם נאח' מן הנק' אל
המלך שאלו מה שם כי יעקב החי' והיו' תלוי' בשם
האש' ונס' החול :

יא. וזהר ויתן דף קט' ע"ב המורה' בקראת שמה' דכתיב
והבני חבני' אלהים תהי' בקרא' שמה' והמשה
האש' קיבל' מהק' בהשקרא' שמה' דכתיב' אל' ואמרו :
יב. ספר היכלות שמו' עשר' השנים שחכנ' את יוסף עולי'ם
כשמו' עשר' הכני' מלכו' כו' ור' חני' בן תרדיון קרי'
לכתוב בש' יודין' כו' בקד' שנות בני' אלפי' תתכן וכן עלה הכו'
שמות השבטי' ועם זבול' קא' ויו' לכד' יוסף ובני' קין :

יג. ספר הכהני' ח' אקרייתו חמור' ולא שר' שמו' חבני' שה' קיב'
קני' ב' מ' לא איה' שכללו' זכ' וקני' דכל אילני
תחרי' כולל' זכר' וקני' בה :

יד. פליאה דע' לך שם' לאחין'ם כי הק' בה' אחר' לאדם לענד'
לשמה' ואדם חי' הו' יעקב ויעקב גרי' לשמו' לד' ימין' שלא יכנו'
שמע' אל וכד' שאל' אל' יכני' עשו' יעקב יעקב להו' שמו' כפי'
תשכן שמו' שכן יעקב יעקב עולה שם' הו' יות' הוא חלק' מלכ'
המלכ'ם הנזכר :

טו. מגיד איב' אמיר' כדכתי' יעק' להצרי' קר' שמה' ישראל והש'
דל' חסר' מע' למ' קרי' ליה יעקב כי חסר' מהו' ל' להש' דל' למ'ם
לז' ולא אשתדל' קרי' ליה יעקב וע' ל' דכשמת' אקרי' ישראל .
שמחה

א. שוחר' טוב כו' קח' ויעמיד' לעד' לעולם חק כתן ולא יענו'

אזה חק כתן שאל' להם יהי קרי' ענו' חזיתו היום לאו' : כד'
הק' בה' לשמו' דו כביכול' לא היתה שמה' לפני' לפי שפ' אדם
כתן לל' אדמה' ש' אדמה' אדמ' בעבור' ונו' כד' חק וכתן' אל'
איה' הכל' חק' קול' דמי' חק' צעק' כו' ולא הכינו' הק' בה' לשמו'
כמש' כו' :

ב. ילקוט תהלים דף קח' ג' א' כנפול' אויבך' לשמו' וכן נזה'
הקדוש כי תראה חמור' שאל' כי תפגע שור' אויבך :
פ' הלה' אין אלה' טוב' מהי' כד' ראוי' ישראל' לקמת' הלא כל'
שבעת ימי' פסח' כש' שקורין' שבעת ימי' חג' ואין קורין' כיום' לאין
לכד' ולא כן' אל' כש' ל' מהרנו' המצרי' וטענו' בים' שה' שו' אד'
ואז' הכתבתי' כנפול' אויבך' אל' תשחך' וכן אלה' חו' כח' :

ג. תחומא פ' מולדו' כש' שאל' : חק' היו' הכל' שח' שמים
ואין חסד' ולכנה' כוכבי' ומלות' וחפני' מהיו'
שח'ם שאל' ל' ל' חק' לא היו' העולם מתקיים' ש' אל' לא
בניתי' ואין בריית' אל' חק' ש' כו' :

ד. עשרה חזרות דף ח' ע"א שמה' לזכר' כנף בוז'ם שד' דין
מעביר' כי שמה' ל' ל' בוז'ם שד' דין כופה' שכן הוא :

ה. חזון לעשות לזון קובי'ם שפיה' האדם ויעשה כזון קובי' :

ו. תוספות מועד קטן דף ח' ע"ב לפי' אין מעבין שמה'
בשמה' כדכר'ם לקחן חקרא' דל' לה' ויח' שח' :
דרי' דכתי' חל' שבו' ואת' ונת' לך גס' את' זאת וכו' וטעם כד'
קח' דכר' שאל' עש' חזות' חזילו' חבילות' דכעין' שאל' פני'
למה' חזת' ולא יפנה' עמו' מחנה' וכן שמה' בשמה' יהיה לבו'
כני' בשמה' :

ז. פרקי ר"א לתן יעקב בני' ונכני' ונכני' ונכני' לקרי' ארבע'
אל' יצחק אביו ויח' שם שבו' ונכני' ונכני' כדכר' יצחק
ונטה' אלה' חנה' לו ודכר' יצחק את' יעקב' ואת' בני' ונכני' ונכני'
כל' אשר' לו ושח' בלבו' חזר' ועלי'ו הכתוב' חזר' וראה' בני'ם לבני'
שלו' על' ישראל' :

ח. מכילת' דף י' א' ע"א ארבעה' אסכור' בשמה' יוסף אכר' בשמה'
ש' יאכר' יוסף מרכבו' וכו' לא היה לו כמה' עבדים' אל' לבני' אביו
כו' חזר' אברהם' יוסף שאכר' לילך' לקרא' אביו ושמע' אל' אכר'
ש' פרעה' הנשע' שאל' לדרוך' את' ישראל' :

ט. ספר חסיד' א' ה' ש' וצ' ימי' לקח' בת' טובי' שאל' כדכר'
אשה' ולא כדכר' אשה' ואמה' ועש' כ' שאל' וקל' להח' :
להיות' כדכר' אחר' ובק' לה' אל' תד' כדכר' כי אין יאמר'
שהש' כדכר' וכתב' ל' אבוא' שמו' אבא' כתיב' :

שמחה

א. מדרש הכהני' אל' שמחה' שבעה' הם בני' אד' ש' ושמחה'
והכל' היה רוע' אותם' וחזר' ורעה' זאן' ש' ושמחה' היה רועם'
והיו' f 2

והיו ימיה' של אותם אנשי' שהיו באותו שמיטה שהיו שמיטת אברה' ונאמר עליהם כיוון העץ ימי עמי היו ארוכי' שהיו אוכלי' מפרי העץ אבל אנשי' שלו' השמיטה שהיו שמיטת פחד הם האנשי' של אותו השמיטה והעץ אין אכילת' אלא מפרי האדמה ולכן נאמרו שלא לאכול מפרי העץ ולכן אין ימיה' ארוכי' ובני אדם של אותו השמיטה היו כולאפי' ומשה היה מאותו השמיט' לכן ומשה היה למדו' לפי שהיה מלאך ולכן היה משה שלו' כפי ריונו נערכ' כן היה העני' שלה' ולכן לא ידע איש קבורתו לכן ויורוה' עין כו' ב פליאה הק' כה הכי' להכל' השמיטת הדומים שכתבתי בשמיטת הדון והעץ בדון הקפה הוא מפ' חד וכן לפיכך הדין כי תלמוד היה שמיטת' שכל אדם להיות העולם שלא דין ולא כיון במחשבתו להיות על הכלל רק כו' לכוונת' שהיא הפחד' ד חרד כחתיב הכל בהריו' כו' :

ג פליאה אינו משה להקפ' הרב' ע הכתי' אותי בשמיטה : הדעה הוזהר' להם הכתובי' להתחייב בהריו' : א"ל בשמיטה שצרכו לו באת בניכיון והביאך שמה לבנות ולחמיהם בעל עוש' מלחמות גדולות ולא עמדת וכתביית כו' :

ד חמונה שמיטה הוזהר' פחד ומחוב קויה המדה הוזהר' היה הק' כה בוכה עולמו ומחובין צריך הק' כה להתכו' עם המנה בראשית שהיו עולם כדן ואל' לא יזכיר העולם לתוהו ובוהו ולכן התנה שיהיה הכל כדן ובתנאיה ככל הכל הוזהר' התכחי' שיהיה לכל השמות נגלות ונלות למס' : (עוד שם) בן המיטה ככר כל דבר ערוקה כגון גדילי ורחות' העומה : רוחות רעות : יפה' חמור' ענייב' לבנות חמשים : וצ' וכוונות חובד' לארצו' בגוייהם גירות קשת חטא' ושונית גלות אברה' עריות כחות דחופכו' מות ובהיות שחיות גרפי' וכפי' ונני' טווח' ולכלך ויחיק חן חל' ומשה :

ח פליאה בשמיט' שצרכה היה חסד' הנשי' במצלה גדולה לא יראה רשע ודין נזכרו' וכשהביאו הק' כה בזה האנוש' כו' חזק חסד' הדור הזה כולם רשעי' אין בהם אמונה וידע איש עתיד לבלות להם הביאתי ביניהם כו' רשע' עראוי אפי' להיות כו' מתאכזר' כו' בשל' בשמיטה שצרכה כלם היו גדולים מתאכזר' ונס' אפי' הייתי גדול עמכם וכתי' שלא אהיה גדול מתאכזר' בעבור עונם שראיתי רשעי' בעיני' ח"ח אחת בין התאכזר' ולא מתנני' בתוך עם בני ישראל אונעשה בשב' כלפיך אפ' כאלהיושני' בין התאכזר' כו' :

ו פליאה כפי' בראשית רמז' לט' שמיטת' חסד' ונבולה והשמיטה אפ' כה היה חסד' נבולה : וכן כפס' בראש' כחה חסד' חסד' טהור' וזוהר' חסד' חסד' נעני' עד גבול החסד' כו' :

ז חמונה שם כן ד' אותיות הוא שם כולם וכבר י' עתה בשמיטתו : אותו השם היו כו' אפי' וידעם כל הנביאים אברהם היו שם : אמר ויקרא בשם ה' : ונס' משה שהיה שם כאמר ויתנצ' עמו שם ויקרא בשם ה' כו' :

ח חמונה בשמיט' החסד' היה רוב דברים שהיו בשמיט' תפא' ר' ויהי רוב הנביאים כקידות ופיות כו' נס' עתה בן השמיטה יש שרים בעולם האמצעי החמונים על שירות טובות ועל שירות רעות וזהו פרו' טובות ופרו' רעות כו' :

א מדרש העולם והנה' כפי' עליו מהו עליו אחר כל' אומר לשמיטה : כל' אדם עיניך עליו :

ב תחומא חסדי' אפי' כס' כתרנה אדם במדות רבות ואל' חלאל' למחזרו אותו ואם הוא שלם כמורה ובמ' הק' כה בעצמו תחזרו כו' :

א כונן יוס' ד' כול הקב"ה אפי' חסדו וטובו וקר' שמו שם שמיטת העולם כו' כיוס' כול אור וקמיו וטובו וקר' אפי' כו' : הה' ד' יעס' אלהים שני המאורות הגדולים והיו שיש וקול' כו' עד שטענה הלבנה לחמה אחרת לפי הקב"ה רשע' להם בראת עולמך בבית : א"ל להודיע לכל ברייתו בבית שני כד שני עולמ' ונני' פדים : א"ל רשע' איה עולם גדול חסדו ורשע' אפי' א"ל : א"ל עה' גדול ונני' אחרת לפיכך רשע' להם בראת שני עולמ' : הנה' אספן והנה' גדול בראת שמי' ואפי' שמיים גדולים חסד' בראת גדול חסדו : חס' ומכין הא' בראת שמי' ויחיד צריך א"ל להיות גדול מחסדו : אחרת' כה ג' וידו' לכפי' שבעתך אגדיל איתך ואפ' איתו הוא' וקטנת עליו לכיומ' עשי עצמך ח' חס' לאור החמה : חס' אחר לפיכך רשע' על דבר' שחמתי לפיכך כענתי כ"כ :

ב וזהו פ' ויקרא : כיוס' ד' כול הק' כה שמי' ויחיד והנה' לעמוד בפלגות' שמי' בימיהם ועם הכוכבים לעשות מלחמה כה שמי' כו' :

ג פרק ר"א פלי' ח"ל הקב"ה לפיכך החסד' נק' לכן ותנאל' לפיכך לשמות במקו' חסד' : א"ל רשע' עד עכשיו לא ידע השם חסד' ויחידות ואפי' טוב כמקום הוה כלל' עתה בראתם : במערכ' והנני' עיניך ואלה השם כל' כמכריז' חסד' :

עפֿלוח

א וזה יקח מאיך לגביה דעשו כו' ויותר חכמה ועקמו עבד
כדא חכמה דעבד לגבי' דעשו וטמא הו' ידע עשו
מהוא הוי קטל גרמא ולא יתי לדיא :

ב. מִגִּדְרֵי אֶתְרֵי הַמִּלִּים יַעֲקֹב גִּבְרִי' דְּלִיָּה קִיָּה עֵשׂו וקִרְאָה
 אֲדָמָה כְּמֵה ויִמְחַד אֲבָל נִזָּח דְּחִלָּת' דִּלְרֵי דְנִזָּח דְּרֵי
 מִשְׁתַּר אֲקֻדְסָה דִּלְלִי אֲתִכְנֵנָא בְּחֻסְפ' וְנִזָּח לֵאמֹר דְּמִשְׁתַּר
 אֲחֵר' לֵל אֲחֵר' לֵן בְּמִלִּין דְּרִיחֵיו ויִמְחַד בְּתֵר ויִמְחַד :
 ג. וְהָרָה מֵיָּת דְּרֵנ' ע' אִי לֵאמֹר דְּמִשְׁתַּר יַעֲקֹב גִּבְרִי עֵשׂו דְּחִלָּה
 מִנִּי כֹל בְּשָׂר :

שניקד

א ספר חכמים י"ך כ' לפי שבונה שנה ע"י יצחק ותבא שנה
לאור לפיכך בא כיבת חיתתה ע"י יצחק כשזערה
בזוהר העקידה פקעת רוקח ומתה ע"י יצחק :

ב' הכס הרעים כחל'אך כדו' יעקב חזר שקן אתה לזר
אחר' אנכי עובדך אל שקיית בסורכוכו' יעקבך חל'אך
ג' כרב הרמבן כפלה ה' נחמ'אחא כפא סז'ל כ'הנא
חמו כולס שקיסה וזיס עומדים נדטור
מזל'ס לני'אזס נחל'וס סני'כו :

७३

א מגלה עמוקות כיון קצו יעקב תיקן פנס אדם הראשון
ולכן עשה לו כתובות פנים נגד כתובות צור וכחנכר
חכמה נתיירא יעקב שלא יתקן הפנס לבד וישם צד במתניו :

זִקְלִים

N מדרש : הנשעל דף פ"ד ג"א בנזן דכתי' יוסף הוא כרמי
 יחיתקף לו י"ד חול לזלחא דלמיח' והקלילים
 שכתבו יחולא למחיתקף דהיי"ל גרמיהו בחט' חסר' יוסף
 לשכר ע"ה דהוא וחמסו סהר כסרמו ע"י חנה שגולד בדרך לכן
 מחתקם על הקלילים סהר :

טורה

א. ילקוט. חז"ל דק ח"ד ע"כ נכס הארץ ל' שנה בעון הדור
הכל נעשו שנים ראה כמה חלום היושם ארבעה
חלום את החיטה והאדם חזק יודע והאברהם אבינו ש' האר'
הגדול נעקב והביא את בורא וכת"י עשרה נחמות :

ב כנפי יונה חקל' סיון כ' ויחזר מרעה א' יספק לאמר
להבדילו ככל חלבותו חזק בואוהקל לעול
מרה כיוותקולא להתעבד וחתם שיתקדש על אשר לישיבו
הבטחם שלטם על שר הקדמות שחזק עליה :

שתיקה

א ילקוטו ליוכ דף קכ"ז ע"ג אחר הק"כ לא יאמר בני אדם
אף

ד' חומשות. ע"ז 77 כ"ע"פ. למטה ולביתו עזרת

[illegible]

ה' מדרש: הכלל מתחיל' היה לטעות דיעבד חמה:
 יא"כ"כ הצבירה הק"כ מה חמנו וכתן לבנו. וכתן הלבנה ליעקב.
 יעקב התרעם ע' זה. וזה וילקחם פי' התרעם מלפניו וילכו:

וזהר מקץ ע"ה ה'שנ"ח' דנכ"ח הק"כ"ה מיוצא דליתכ"ח
ע"ה מ"ח דכתיב ויחנך מרשעו אורם והיה כהירא נכ"ח

ויהי הק' כה דכד הוי כפיין בקדחית' הוי כהיר חסייט' עול' וכד
חסייט' עול' כין דאסתכל בדורו של אנו ומכול והפלג' וכל אינן
חייב' גמול' לה'. כין דאז' יעקב וזאכ' ליה בירכיה. והוי כהיר

בתי ויזרח לו השמש דא שמאל דגזיף דאית ביה אצות וכותיב אצ"כ
 יבא יעקב שלם בנובי • ולעתיד הצנרין והבזומין יתרפא בההוא
 שמאל דה"ל אצ"כ ואל"ה יתחזקנה :

מדרש   הגע! כנס דרך ע' ו"ב אמר ר' יובי"ל רימיה למח
לך מלה דהוי אמר. אבא דההוא שמח וביהרא

נציאו דער' בעיקר נכח הוי' לדיקס לעמוד לבא • ולא דא דא
מא' דמחמסין כה כהו' דעזר וזנור דמחמסין כהו' דעזר
למחמסין • כה דמחמסין הוי' בעיקר • א' למחמסין דמחמסין

יְלִיאוּתֵהֶבֶת לַעֲשׂוֹ. יִצְהָרֶכֶת קִיּוּלֹאֲזֶר אֶל תִּירֹא עֲבָדֵי יַעֲקֹב
הַיִּחוּת דְּלִילֶךְ לֶךְ אֶת־נִכְוֹלֵהֶנְךָ. אַחֲרֵי־אֲוִירֵהָ לִי. כִּי־שַׁעַת
תִּסְתַּחֲרֵם אֶת־רִחְוֹאֲנֵם דְּנִסְתַּחֲרֵם אֶת־יְהִי־יֵצֵא "וְלֹא־לִי" כִּי־אֲזַרֵּם רַב־רַב

יורח לו חסות' יאותו שנים שהיה נבון כחצר - עבר פוזל כר' -

שניא

ספר חכמים כי' תק"מ פעמים בני אדם שוכנים זה את
הלפי שחזו לשהיה שגלה ורוב בין בניהם וכן להיפך באברהם
שעבור

מדרש פ' לך דקמ"ט"ג ויפסק אים דין עמו
ואיכא רב' דלדום בעז' דאיתיה יעקב תחות עטבוד' דלדום
מדרש פ' כז"ר אליעזר בא ור'א' במהי' ללדום

ללכת בדרך ישרה כאלו ראה חפני שטל ליעקב הנדורה
עשו כרחוק חרש לך לא ניתן רשות לאומה שבעולם להשתכח
בשטל וולתי אומה ש! עשו :

וזהר וילך לראש ארץ חבנימבש ארצו שביק ליה קקן וריוח
שעבודן בחבני וארצה זבן לה חולק' מן מערת רחובלה
חיל ליה מן ארצה ומן מהימנות ומחולקה דאיל ליה מכלל :

[illegible]

אף אנו מדברי' עם הק' כה באל' דובר אברהם והוא שותק לבן
אמר הק' כה לאו לא אחים בדיו אברהם בלבה שתקתי למה זה
שתק לי אחימי לוי בפתק יקרא לך וצע אחי' אחימי לוי קח כל
את בכך יחידך ושת' לי אחימי אחימי לוי אע"פ אמר דברי' קצת
ויהגבנו' דבר דבטיב' ויגא אברהם ויחבר באף תשפה
בדיו עם רצע

חזונו

א עשרה מאמרות דף ל' ע"כ אף לטומאה שם תורה
ב קדושה אס לא שיהיה לראיה שיי' לקדושה וראו'
הוא להטהר לו ש' אומר קדושה יס ליה שבת לטומאה ע"כ לא
תהיה ה' ויחבר אס' בוני' :

חזונו

א ציוני בראש' ברא אלהים בני' תורה וינא'ם ובתוב'ם :
ב ספרי דף כ"ה עשה אדם תורה ומצוות ורצון אביו בשמים
כרי הוא כדרי' ש' מעלה ש' אבי אמת אלהים
אדם ובני' עלי' כלם לא עשה תורה ולא רצון אביו בשמים ש' א'
אין בראש' תחומ' :

ג תיקונים דף ד' ע"כ עשה תורה גב' הכסף הכבוד כו' :
ד זוהר ב' תורה עמוד דכ"ה הוא אור גב'ו' לא נפיק
מינה לעלמ' והק' בהן עלמ' עליה וכל אחר
לעצ'ן באורייתא בלי להחד חוטא נפיק מהאור אור ואתמ' :
ע' אינן לעצ'ן ביה :

ה תיקונים תיקון ח' ויהי מדלי' ביק' מים למים האור
לחיתא עקב באורייתא צי'ם ולא בראש' בן אביו והי' כו' :
ו זוהר שמי' עמוד כ' אחר הקב"ה באוריית' כג' אדם
אחריה גרש' לאתנא קמך כו' א"ל אלא ואתמ' נוקים
ליה בעלמ' דהא לאו למנא אקריב אף אפי' דבי חיי' אחר
תורה שכתב תורה שבעל פה אוקים לבכר אעלמ' דה' דבש'
אדם בלתי כדמיתו :

ז מדרש העולם שם שבעל הכהונה כשכל התורה והתורה
היא קדושה האכול ושתת ביימי המבול ובתד' :
לכס אח"כ מלות וכו' :

ח זוהר פ' פתח דף ק"ע אקדש מתן תורה היו הכל תלוי
ב ו' אפי' בני חיי ומותי' אכל לאקדש מתן תורה
אין לן הקב"ה מחיוב דמולא :

ט זוהר יתרו דף ל' ע"כ אפי' בראש' דתעורר וקבלו אורייתא
נקרא אדם אכל שמי' א' דתעורר ולא קבל אחיית'
נקרא בראש' אדם ולא אדם מים :

י ילקוט שיר השיר דף ע"ב כלס' אחי' חרצ' חרבוש'
אברהם אבינו' ויקרא דאכלת מלומדי' שם

מלומדים את בני' ש' ולמד' את בני' מלמ' מלמ' ש' תורה
יא מדרש שיר השיר' אכלת אכל קבלו ישראל התורה היה הקב"ה
שוכ' בלילות במערת הכספה :

יב מגלה עיונות אופן רמ' הואל' מזה באר התורה ב' ר'
ר"מ בכתתו את רבקה לפי שבתק' הוא בוד תורה
שבת' ורבקה הוא בוד תורה שבע"פ והוכר' יעקב להחמין ח' שבה
ליקח את רבקה שכן ח' שבה החי' וישראל לקבל תורה שבת'
בתחיל' ח' ולבין ח' הואל' מזה באר התורה בעל פה :

יג מגלה עיונות בודות יעקב כיתבה תורה שכתב ורבי
היה גלגל יעקב בוד' דר תורה שבעל פה :

יד שיערי דקד' ו' צ' בוד היוצאות שבה אברהם ובוד
מכמותיו ועיניו שבה מימי תחומ' כבי' התורה
באמת ולפיכך אחרי תורה עקב אשר שבע אברהם בקול' חבתי
חקותי ויתרתי שתי תורות תורה שכתב ובע"פ :

טו פליגא מ' אברהם אכל לימוד ומד' תורה בראש'
שמים ואין שם עדים אומרי' פה אחד ויתן לך
האלהים מעל השמים וכו' :

טז ילקוט חז' דף קל"ד בהה' לך תבנה אור' ויעקב
שהיה מתעבק בתורה כש' חז' אביו ולא הניחוהו
בשכך תשמו' ע' לך אחימי ויקח חז'ני' הוקים והיה שוכ' והיה
מסתמ' והק' בות' ח' תשיך ויקח יעקב משכנו בשעורו הכל
לדון הוא כענין של ויתמ' עליונות :

יז זוהר כתיב אבי עמר ואז' דחל ותו ויטענו חל' אפי'
לכס לא יעקב לא בעי' למחך על כס' חז' דלא אשתל באוריית'
יח מגלה עיונות אופן ע"כ רבי עקיבא הוא בוד תורה
שבע"פ רבי עקיבא היה חז' שאל' כדאית' ככפי יונה
יש זוהר וירא מוחס' לטוב וזו תורה שכתב ואת האק' כי
בעצה זו תור' שבע"פ :

תחיה

א שיערי דקד' ג' אלא ש' אברה' אק'ם תחיה אחי'
ולפיכך אלהי' כבה את אברה' וכת' ויקח בידו את הא' ואת האכל'
ב עשרה מאמרות דף ל' ע"כ שם לבס פה עם החיור אכל
לא לע"ה עם החיור וכתב הפירוש בני' אברהם שמי'
ובשוב' אכס' דמו' לע"ה כ' יתקן יתקיים לתחיית המתים כו' :

ג פירקי ר' אביהו הנבי' חרצ' על בראש' דתעורר וקבלו אורייתא
כיון ששיע' קול' בן א' הכוכבים א' תל' ידך בו'
חורה הכס' לגבוהו ומתו ועמד על רגליו ויל' יתקן תחיית
המתים מן התורה שכל המתים עתידים לחיות באמת שעה פתח
וילא כדון אתה' מ' חיי' המתים :

ד פסיקתא אברהם ויעקב שעה פתח אתה' כדא' יכלה
נקבר

באנר דתחת פנח בראות קרע ביום ה' אתה עשית
ויהי לעמוד בפניו וכן הכוונת לנצח חלומה בבית
ביום ה' אתה בעצמות לחן לאלה ואתה ביום לחן לנצח
ולאזלה לה לבד ביום ה' אתה דמיץ אתה דמיץ לאל
דמיץ הנה נתינת אלה לחמה לכל לבד ביום :

ד תמונה אביחך פחד מאברהם אלהיך לדיקס גדלים
 ואלהם אור אביחך ו' כמות תקח מידי וכמה
 כמות אני ואמה ואמר אביחך בתנאי וכמה אלהיך אלהים
 רעה מדידך ומורעך עד לא בך הכביע שיקר דוד בו ולכן דוד
 הרג למלכותי מורע אביחך מלכותיהם כו' :

[illegible]

הוספוח כחובות דף ט"ט 'אונחת' ליהיכו' ו'א' ת'ה
 נריך הכנה כיבדו על תנאי נריך הכנה שחורה
 ע"פ קדוש תנאי היה צמותי ונולדו ל'ה' כהנהנה חסות'
 בעת הנדו אס יתק'ס תנאי' ו'ה' כ'א' ל'א' תנאי כלל אכל
 תנאי ל'ה' ל'ק' תנאי א'ן נריך הכנה :

הפלה
 רבה נולד עלי אחר בנטי ותפלי ובה אחר יאסע
 הכנזי יתפלה עונה אלא שיר תפלות נול
 יקור אלק כנזי עונה אחר אלה שפילתו בעביל כו :
 וזה יתרו אבד כנזי אלה אחר אחר אחר
 אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא
 מנזן עלי אחר אלא אלא אלא אלא אלא :

[illegible]

גלי
הוא רחוק כלליתן שאלו יתוך אורבנדק'
ומצוי קודם שיתק' בערכ' הדיני' יסוד כללו
שאל' על דרך נוסחה גמול' הול' לראות

שידור

ספר שעתיד להיות אם בלוחות וכן תועה וידת הדיון אין ספק
ועכשיו אין תחילה ללוחות :

ה' זוהר. כשלח עמוד ל'ג בשעת יציאת מצרים היה יעקב
והאנשים ונבירות :
הלמיר הכס.

א. ציוני בראשית תלמידי חכמים א"ש הלל מה דברי ר' כו' ב. פליגה אלו ודוחה ת"ח בן פ"ה ל' בן ת"ח ש"ח בן כ"ה קטן קטן קרוב ליהושע לו ששילד שמואל האב רשע לכן נדחין כענין בן שמואל בדור רשעים שהיה לו קול כו' :

ג. כפר חסידים ב' ר"ג רק אדמות הכהני' לא קנה לאמה הוצר
זה לכתוב בתורה לא לאומר לך אם הוצרך מעיל' אם כל
העיר בני העיר יתנום 'שצבוקי' בתורה יומם ולא לה' לא יתנו
גיוס כי פרעה לכהני' ע"ז עשה עשה וכו' 'שעובדי' ה' שיהיו ישראל
והסכים להם כל ברכיה :

תמימות

יִלְקוּט מֵעַל טוֹב הַהוּלֵךְ בְּתוֹמָה כֹּל מִי שֶׁהוּלֵךְ בְּתוֹמָה בַּעֲרָז
עֲתִיד לִהְיוֹת מְדִינוֹ שֶׁל גִּיהֶס כֹּו' אֲבֵרֶהס הֵלֵךְ בְּתוֹמָה

כ' התהלך לפני ה' תמים וזה לקנות מים ואין שגגות בידו
וכמה לאל עליון קונה מים ואין מים שבו בנזיל לקבל התורה
כימה מן המים ואין לפרות ורבות בעשר האזן וכל למה
שגבול התענויות שהם בנזילה וזו דמיון לו שדוכן יתכן שהלך
תתנו כדמיון לו דכקה יעקב שהלך בתים בודמח לו דתולא
לה ולזה בלוק שפחת אשתו קימה בתם עליונה ופחת
למה ביה קימה אשתו וזה למה וכל כך למה נבטל
הדמיון שפחת אשתו עליונה נבטל :

יונתא אלם דף פ"ד התהלך לביהודיתעוים בני' דור
הולך ודור בא :

תיקונים מאן דבעיר אות ברית אתקריאיש תדס :
וזהר ויקרא : ויעקב איש תם תם כמדות עשה
וכמדות לא תעשה .

תנאי

וזה ויקהל ביום כ' ברחק כהר קיע : ואחרי-עם
היום יהיו חפרטין לשרא' בין שומא לטרה :

כונן ביום ב' התמוז הק' כ"ה ע"ש ה"ס' להיות יבנה ולהעמיד
ישראל במועלי' בתיכון ועמד התורה להתעורר
להניח את יוכה לילך תרשישה :

וַיִּקְרָא בַיּוֹם אֵלֶּיךָ הַתְּנֵי עַם הָעַמִּים דְּבִלְקָן אֵלֵי הַחַמֶּה
וּבִהְיוֹת יוֹמָא אֲתֵינָה מִכָּחַם חֲסָךְ בְּתַרְסֵי ג' יָמִים :

אָס ב' אַתּוּב עִם הַיּוֹם לַפֶּסַח יִשְׂרָאֵל. מִשְׁמִיחָה לְטַהֵר כּוֹס נֶגְזָר עִם הַיּוֹם. לְעִבּוּר יִשְׂרָאֵל בִּיבְחָהוּ לְהַשְׁבֵּעַ. לְמַצְרַיִם מִשְׁמִיחָה

שדכר כנגד שיכר עקלפות ולקוח מהם רעות וקבלו להם כו'
 ו פליאה העני' היו מתפללי' על אשת לוט להם להחיותה
 ת' חלח : והשם שמע תפלת' והפכה לחלח : כשהיתה
 שמי' היתה חזונית ועוכה אמן כהשאה כי תפלת' לעוכה עליה כו'
 חוספות חולין דף ג' ע"ב כד' ה"ק' וישם אברהם בבקר
 אברהם הולך להתפלל על הפיכות סדו' שהיתה
 בכורו : והיה להקדים להתפלל בלי לא שאל רנה לבית יחיד
 בלי להולך יחיד להתפלל עליהם ולא רנה שהיה שם אדם עמו
 בשעת התפלה כו' :

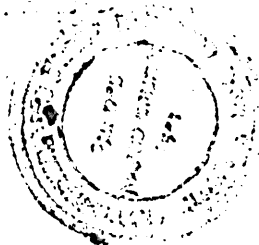
ח טוב הארץ דף כ"ה ע"ב בבבלי אהבת אברהם וישמעאל
 התפלל כסבל כנה בתקופות תחזוקת' כנה
 חט' טיפה' כמו כדור ממי' וכרס' לתוך ג' יום שהיו חיים נקיב'
 והיו ג' יום מים וכליון חמס' נקיבו' חיוניו חיים : לכן
 באור לו סתמא' והיה למכר כו' :

ט עשרה מחזרות דף כ"ו ע"א ומחזרת דברית ארבע :
 כי התפילה דהיינו י"ח ברכות בעולם אבות חניע
 עין כבונות אר' שהיו אר' חו"ה בעולם העליון : כפילות
 אפי' מוכרעצו לשאל תחתיות וזהו ר' תפלות ארבע' ארצא
 דמה בידה עומק כו' :

י מגלה עמוקות : כל תפלות שלנו כשהם עולין למעלה
 הולכין דרך חצית ההפלה :
 יא וזהו ויבא עמוד ש"ע ככל שנתה דבר שחלי' להק' כנה
 אקד' ובעל' ליסודא דמלה והאם מתאחזה לה :
 ולת' אם אלא הק' כנה ש"ה' אלא תלחמה :

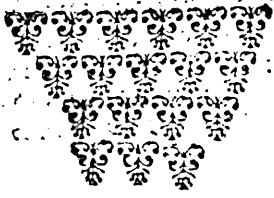
יב עשרה מחזרות דף קכ"ה ע"ב תפילות שזרית חיוחד
 לאתרוגאל נגד מחנה : תפילות מחנה למעט דבר דבור כו' :
 יג וזהו פ' בא דף י"ח ע"ב : ויבא יצחק לבית כנה וכו' אלא
 הו' ליה בית או חקוס אחר להתפלל אלא אותו האד'
 היה שנה אברהם בחוץ למערה כו' וחמא חמא שבת אר' אלה כו'
 ונכ' הו' חמא תין וקצעה לביתו : ואברהם אמר לא חמא תין
 חסוס קציעות דאתיה הו' ליה בבקר דמיתא כו' :

יד חוספות ברכות דף ק"ו ע"ב יצחק תיקון תפילות מחנה :
 וא' ע' דמרינן בלי' ב' אבות דאברהם חס' שוהי כותלי' ח' אחר
 שתיקנה יצחק : שם ואין שיה אלא תפלה : ש' תפלה לעני' כי
 יעצוף : מיתא דמח' דע' ומח' דמח' תפלה מיתא יצחק לבית
 וי' דכיוצא בזה ויכ' במילה ויהי אומן את הדבה ואין הדבה אלא
 בדיקוס דכתיב ויהי אומן את הדבה : ובפרק יצחק אחר להיטק :
 שם דף ל' ע"ב : חזק עליון דמח' בבקש וא' ואל' כתיב
 ויבא יצחק לבית כנה : וי' שהם חזקי בהר החזקה כו'
 ארצא בקת' : חס' חזקי בבקשה חקוס ארצא' שם בני אדם לעבור

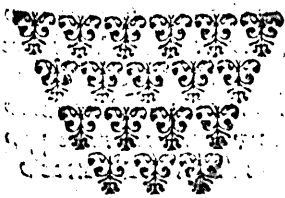

הק"כ פתח של תשובה אחר אדם או אפס הק"כ אחר עתה
 ואדם אחר פתח או אפס
 ד' תיקונים תיקון ס"ט ויאמר קין אל'ה גדול טוב מבוא
 הכא אחר הטקין ותב בתשובתו כו' ובגין דתב
 בתשובת קיבל עליו אות ב' שהעלה אותו לשוכה ליה כו'
 והוא יוסף ל' לקין אות כו'
 ה פליאה כאשר נסתלק קין והלך לזמן אדם וחוה נבו
 בתשובה והקבירו בהנדי' המזוים מעליהם והולכנו
 מה שהפסדו ושב אל'הות וחזר עליהם או עשו פרי הקדש כו' :
 (עם) . קין ששכר תשובה וזו היא תשובתו שהטק אביו ואמו
 וקניס ומש' כו' והלך לזמן יוסף ויבכנו ויחיי' ויאמר ואל'ת
 עדין חוקים הם הדיון עמך מ' חיה יתחזו העניים שהם אכל'
 מהכל וא' כנס זה הלך אל'היה היה בלום ואולי לקין בעל תשוב'
 ומחל השב הענין כי יאנס לכל טענת ויבה ג'כ אביו ואמו
 ויתחייב חסד ורחמים שלם לא יוכל אמת חסד הרע' וכליפה :
 ו מדרש אדם וחוה עשו תשובה גדולה באופן שבו למסדה'
 ולבנה אכר' :
 ז רבה נח ואתה תנא אל' אמתך בשלם תקבר בעינינו תשובה
 בשור ששעצא עשה תשובה .
 ח חמונה החזיר בתשובה וחזקוין לבנו' ימים עליונים ויש'
 כוונתו בנבי' שהיו מקום התשובה והוא צער
 כו' תכל' כפזון הנגול :
 ט בהיר וישע אל' כנאל שבע בדר לתחומו ויחיי' לכל כלי
 עולם והיה מוכר ומדבר על לבס לוי אדם עובדים
 עכדו את ה' אלהי המים אלהי הארץ והיה להם עד שגזר
 ונכנס כו' :
 י עשרה מחזרות שנו' לבס פה עם החזור אכל לא לפר'ט
 כי אלו עור בנכנס אל'ע וישעצא עשה תשובה כחל
 שכולם למקום א' יחד ומא' כ' פה עם החזור עכשו אתה דועה
 לחזור ולא לעמוד אחר שיעשה תשובה :
 יא ספרי והיו בני יעקב שנים עשר והלא ילדוע שש' עשר
 הם חל' שנתבשרו ופי הק"כ פה שש' ראובן תשובה
 למדך שהיה ראובן מתעבה כל ימיו על איתו מעשה עד שגזר משה
 וקיבלו בתשובה ש' ימי ראובן ואל' ימות :

יב רבה פרשת נא וי' ד' ראובן אסכב כו' אותה פתחה
 אעפ"י שבתחילת ידיו של הק"כ בהפתחה לקבל שכי'
 ד' וזה יורא היו קליקין ד' עורא אחר ל'ה' ד'קין'
 ד' אדון' להו תורה מ' און כריתו' ד' אוריית' והרשי'
 תשובה מיתה מכפר עליהו או לא אל' אין וליחזק' א' תעכבו בהחזו'
 ע' מחל ויתכפר עליהו כו' :
 יד ילקוט אחר הק"כ לראובן אתה בפתח בתשובה תהיה
 חייך בן בןך חזר בתשובה ש' ש בהישראל :
 טו וזהר ויחי עמוד חס' בשאר חיידי' עליו לא כתיב ויכע
 בעיניו' ואל' על ראובן ויחז' וידעה' מ'ט חסו'
 וזאת ארצה כו' ולית ליה תשובה ולא חיי' אפי' שביעת' :
 טז מדרש העולם בשאר ששעה שצדק תשובה ואמר אכל'
 אשמים אצטנו וזה להיות וולו שור כחיו יוכפ'
 דכתיב בכור שור הדך לו :
 יז עשרה מחזרות אלהים לבצע תשובה כי למחיה שלום
 אלהים לעל' המקומות אשר נפשו שם לקרב'
 כנזי הקדוש ומקומות כו' :
 יח מדרש הנעלם דף פ' א"י' : תנו לבנך כל ברכה
 דתבו בתשובתא קמיה מארי' ודחיל'
 מה הוא יומא מה הוא חובב דעביד הק"כ החיל' ליה דהא חסיו
 דחיל' כו' כנל' עליוהו כד חזו דאכלת'
 אבוהו ל' ל' וחומו דמחיהו
 בגלותא על' שהוא חובב עד דאמר להם
 יוסף אל' תיראו ותדחלו ודלי'
 מה הוא עונש נהא יומא
 כי התחת אלהים
 חניכו' :

סליק סליק סליק
ספר ילקוט
ראובני

מר יוקאנומר קשישא: לו יצטרכו חקירה ודרישה:
 וצדדי הערסום שבכפוף והנאמרים כי בדרך זה כולם לפניך מסודרים
 ובקל יוכל למצוא כל איש בקשתו ללימודו או לדרשתו:

לוח		הערך	
א	אונות	חשא	מזונות
אבות ואמהות	בשחון	חיות	מחשבה
אכל	בית הכנסת	חכמה	מחנה
אבן	בית המדרש	תלום	מחילה
ארנות	ביקור חולים	תלון	מחלקת
אדם ותוח	בית המקדש	חן	מטטרון
אהיה	בניה	הסירות	מטאוס
אהל	בכורה	הדרה	מילה
אומנות	בלעם	חרבן	מיתה
אומות	בנימ	חשיבות	מלכות
אוצר	בריאח	ט	מלאך
אורה	בריה	טביל	מלחמה
אורחים	ברית	טובה	מליקת
אחוח	ברכה	טל	מלאכה
אילן	בשורה	טריפו	ממור
איש	בת קול	יכוס	מן
אכילה	גאווה	יופי	מנהג
אל	גאולה	הויה	מנורה
אלהים	גבורה	יה	מנחה
אליהו	גדולה	יוסף	מנין
אמונה	גזל וגניבה	יוס טוב	מערת המכפלה
אמן	גזירה	יחוס	מעשר
אמת	גש	יין	מפתח
אמירה	גיהנס	יס	מצוקה
אנכי	גיד הנשה	יסורין	מצורע
אף	גלות	יסודות	מצרים
ארון	גלגלים	יצירה	מרכבה
אריכות	גמילות חסד	יצר	משוא פנים
א"י	גן עדן	יצט ויצהר	משח
אשה	גסות	יראה	משחה
ארץ	גרים	ירידה	מתנה
אש	גשמים	ירושלים	מזבח
את	דבור	ירושל	מזונה
ב	דבר	ישראל	מזיקים
באר	דבר	יתומים	מזל

לוח הערך

נרני ושמחה	סנהדרין	פורענות	קטורת	רמאות	שמות
נריבים	בעורה	פורים ופסח	קטגור	רעב	שמה
נדרים	כפר	פחד	קידושין	דעש	שמיטה
נזקים	ספירות	פיוס	קידוש השם	דפואה	שמירה
נזירות	סתריתורה	פירות	קין והבל	דקיע	שמש
נהמה	ע.	פקדון	קללה	רשות	שנאה
נהש	עבירות	פקוח נפש	קלקלה	רשעות	שעבוד
ניחוש	ע'ן	פקירה	קליפות	שאלה ובקשה	שפלות
ניסוך	עגל	פרוכת	קנאה	שבועה	שקר
נישואין	ערות	פרי' ורבי'	קנין	שבועה	שק
נס	ע'הו וע'הב	פרנסה	קפירה	שבטים	שקלים
נסיון	עונש	פשע	קפיצה	שבח	שררה
נעשה ונשמע	עון	פת	קריאה	שבת	שתיקה
נער	עושר	צ	קריעה	שהן	ת
נערה	עוות	צדיקים	קרבן	שרה	חאזה
נר	עין הרע	צדקה	קש	שרים	חורה
נשיאות	עם הארץ	צוואה	קשת	שמהח	חחי'
נשים	ענווח	ציצית	ר	שופר	ח'ח
נשמה	עניות	צעקה	ראיה	שחטח	חמימות
ס	עצה	צער	ראם	שמן	חנאי
סדום	עניה	צרה	דבנות	שינוי	חפילה
סור	עקרה	צרת	דיפה	שימוש ח'ח	חפילין
סוכה	עקירה	ציון	דוג	שירה	חענית
סולם	עירב רב	צורה ופרצוף	ד'ה	שכר ועונש	חקנח
סיוע	ערלה	ק	דוב	שכינה	חח'ח
סימן	עריוח	קבורה	דוח הקורש	שולחן	ח'ג'ג'ג'
סכנה	פ	קדושה	דחמנות	שלום	חשמוש
סליחה	פגם	קול	דיח	שליחות	חשובה
סמאל	פריון	קטב מריי	דכילות	שליח ציבור	

על ידי המועד העוסק במלאכת הקודש באמונה הכרעין זיהר זכי ה'הש בה'ר מחיר כשוון וק'ק כריסן ד'יטל :

על ידי המועד ח'ש העוסק במלאכת הקודש באמונה, הועצר אהרן בן לא' בה'ר אברהם וצ'ל: בוק'ק ולאששוני במדינות פולין גדול

